

உ
அன்பே சிவம்

தீருமந்திர ஆன்மீக மாநாடு சீறப்பு மலர் - 2023

அகில இலங்கை
சைவ மகா சபை

சேர்ந்திருந்தேன் சிவ மங்கை தன்பங்கனைச்
சேர்ந்திருந்தேன் சிவன் ஆவடு தண்டுறை
சேர்ந்திருந்தேன் சிவ போதியின் நீழலிற்
சேர்ந்திருந்தேன் சிவன் நாமங்கள் ஓதியே

சைவசித்தாந்தத் துறை
யாழ்.பல்கலைக் கழகம்.

அன்பு சிவம்

தீருமந்திர ஆன்மீக மாநாடு சீறப்பு மலர் 2023

“என்னை நன்றாக இறைவன் படைத்தான்
நன்னை நன்றே நலிழ் செய்யுமாறே”

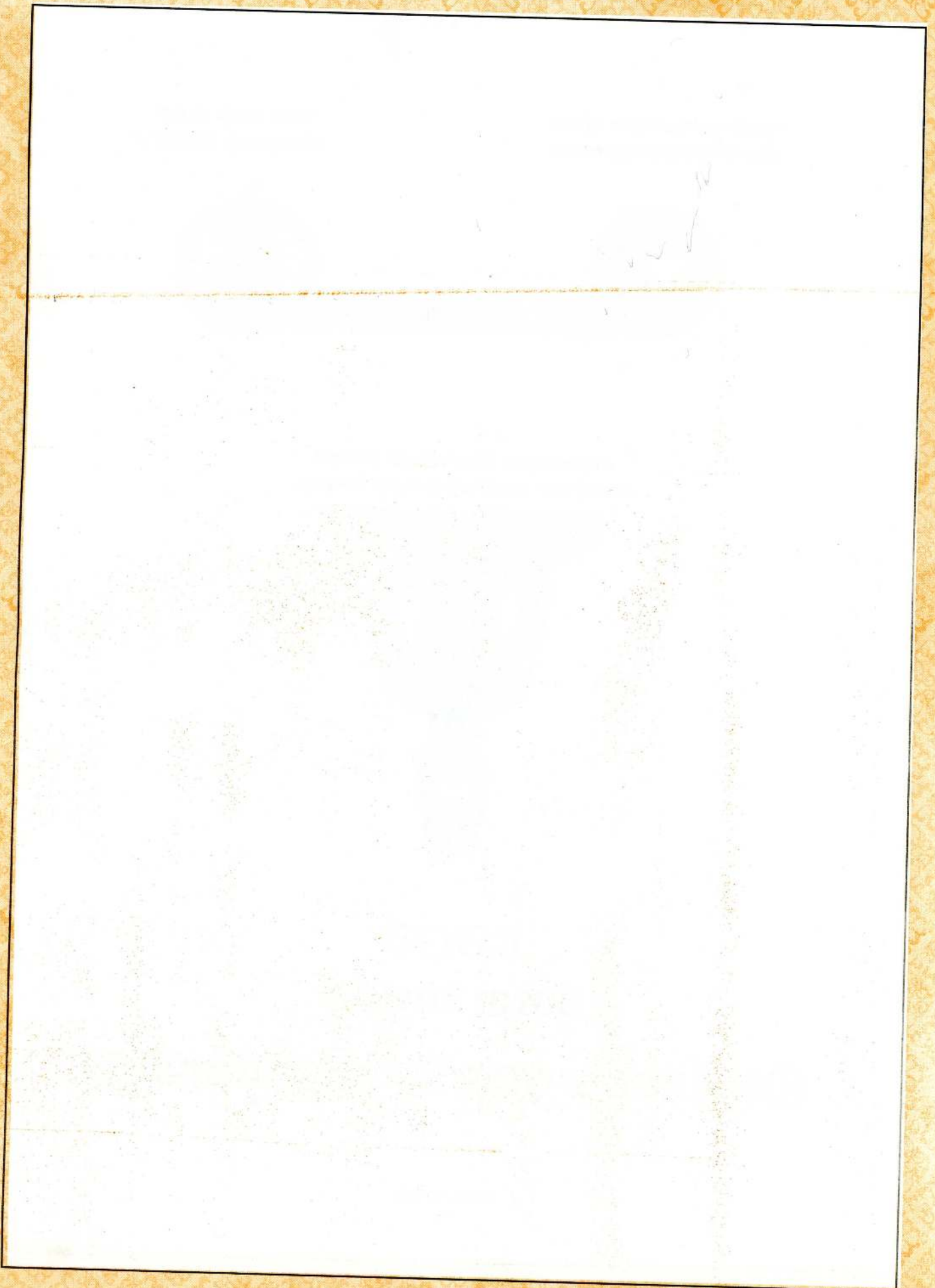

அகில இலங்கை
சைவ மகா சபை

வெளியீடு

சைவசித்தாந்தத் துறை
யாழ்ப்பாணம். பல்கலைக்கழகம்.

தீருமந்திர மாநாட்டு சிறப்பு மலர் குழு

கலாநிதி பொன்னுத்துரை சந்திரசேகரம்
நலைவர், கைவசித்தாந்தத் துறை, யாழ்ப்பகலைக்கழகம்.

கலாநிதி .தி. செல்வமனோகரன்
முதுநிலை விரிவுரையாளர், கைவசித்தாந்தத் துறை

கலாநிதி ஓ. ஜெயந்திரன்
முதுநிலை விரிவுரையாளர், கைவசித்தாந்தத் துறை

சிவத்திரு. குமார சுவாமிநாத சர்மா
உதவி விரிவுரையாளர், கைவசித்தாந்தத் துறை

சிவத்திரு. நா. சண்முகரத்தினம்
நலைவர், கைவ மகா சபை

தீரும்கு. அ. சிவஞானசுந்தரம்
உபநலைவர், கைவ மகா சபை

மருத்துவர் தி.சுதர்மன்
உபநலைவர், கைவ மகா சபை

மருத்துவர் பரா. நந்தகுமார்
பொதுச் செயலாளர், கைவ மகா சபை

தீரும்கு. அருள். சிவானந்தன்
பொருளாளர், கைவ மகா சபை

தீரும்கு. த. சிவருபன்
பத்திராதிபர், கைவ மகா சபை

தீரும்கு. ந.பொன்ராசா
உபசெயலாளர், கைவ மகா சபை

எந்திரி. வே. சனாதனன்
உறுப்பினர், கைவ மகா சபை

உள்ளடக்கம்

1. கிழக்கில் உதித்தது திருமந்திர அரண்மனை
2. திருமந்திரமும் திருக்குறளும்
3. இறைத்தன்மையில் வாழ்ந்து இவ்வுலகை இன்பமாய் வெற்றி கொள்வோம்
4. திருமந்திரம் காட்டும் செம்பொருள்
5. சைவச் சிறார்களின் அறவுறிக் கல்வியில் திருமந்திரத்தின் பங்கு
6. சமூகத்தை சீர்படுத்தும் திருமந்திரம் எனும் மருந்து
7. திருமுலரும் ஆரோக்கியமும்
8. திருமுலர் போற்றிய சிவபூமியும் திருவடி வழிபாடும்
9. திருமந்திரத்தில் குருமரபு
10. திருமந்திரத்தில் மருத்துவச் சிந்தனைகள்
11. திருமுலரின் கல்வியியல் சிந்தனைகள்
12. திருமந்திர மகிமை
13. திருமந்திரம்
14. திருமந்திரம் கூறும் சமாதி வழிபாடு
15. திருமந்திரம் ஓர் ஆய்வு
16. யோகம் ஓர் நோக்கு
17. திருமந்திரத்தில் மனிதநேயச் சிந்தனைகள்
18. சைவசித்தாந்தத்தில் ஆணவம் திருமந்திரத்தை முன்னிறுத்தியது
19. திருமுலர் கூறிய மருத்துவ விளக்கங்களும் நவீன அறிவியலும் - ஆய்வுப் பார்வை
20. திருமந்திரம் காட்டும் மாயைக் கோட்பாடு
21. கலைமன்னும் மெய்யோகம்
22. திருமந்திர சாகரம்
23. மூலன் உரை செய்த மூவாயிரம் தமிழ்
24. திருமந்திரத்தின் அரசியல் சிந்தனைகள் முதலாம் தந்திரத்தை முன்னிறுத்திய ஆய்வு

கணணி வடிவமைப்பு, அச்சுப்பதிப்பு : நாவலர் பிறிண்டர்ஸ்

ஆண்டு : 2023

யாழ். நல்லை ஆதீன குருமுதல்வரின் ஆசிச் செய்தி

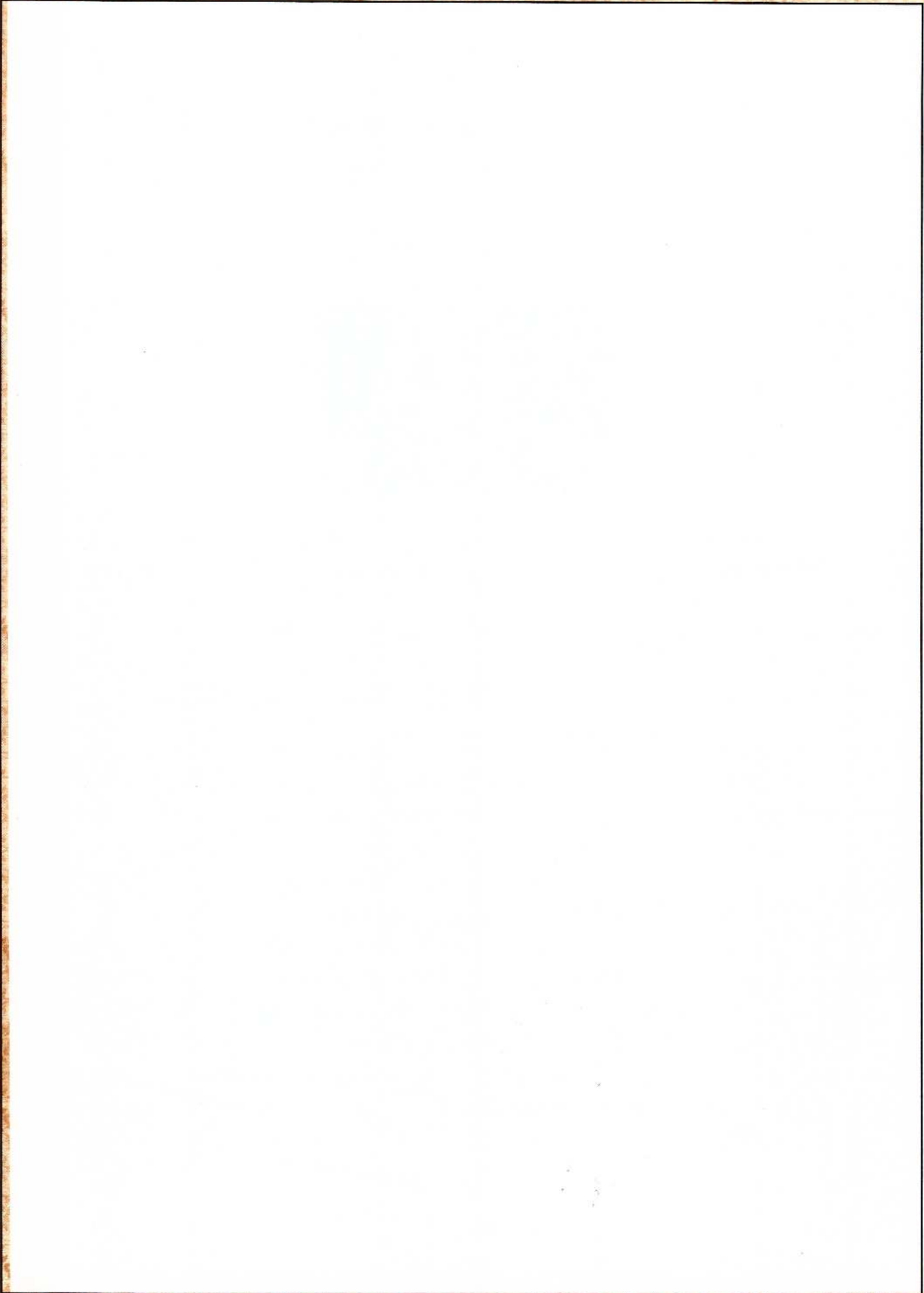
சீர்வளர்சீர் சோமசுந்தர தேசிக ஞானசம்பந்த பரமாச்சாரிய சுவாமிகள்

இலங்கையைச் சிவபுமி எனச் சிறப்பித்தவர் திருமூலர். சைவர்கள் போற்றும் திருமுறைகளுள் பத்தாம் திருமுறையாகச் சிறப்புப் பெறும் திருமந்திரம் திருமூலரால் அருளப்பட்டதாகும். சாத்திரமாய், தோத்திரமாய், மருத்துவ நூலாய், சித்தர் பணுவலாய், அறநூலாய் பலவாறு போற்றப்படும் திருமந்திரம் வாழ்வியல் நூலாய் ஆன்மீக வழிகாட்டியாய் திகழ்கிறது. தெய்வீகவருள் பெற்ற திருமூலர் யோகவாழ்வின் பயனை எடுத்துரைக்கும் பக்திப்பணுவலாய் எமக்குத் திருமந்திரத்தை ஆக்கியளித்துள்ளார்.

தெய்வீக அருட்கடாட்சம் நிறைந்த பக்திப்பணுவலாம் திருமந்திரத்தை மையமாகக் கொண்டு யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழக சைவ சித்தாந்தத்துறையும் சைவ மகா சபையும் இணைந்து “திருமந்திர ஆன்மீன மாநாடு” ஒன்றைத் திருமூலரின் குருபூசை நாளில் (28.10.2023) நடாத்தத் தீர்மானிப்பது திருவருட்கடாட்சம் ஆகும். பெரும் வன்முறைகளும் துயரங்களும் நிறைந்த ஆன்மீக வாழ்வும் வழிகாட்டலுமின்றித் தீமைகளே சூழ்ந்து கொண்டிருக்கின்ற இக்காலத்தில் இம்மாதிரியான மாநாடுகள் மிகமிக அவசியமாகும். காலத்தின் தேவையறிந்து சமூகத்தை விழிப்புணர்வடையச் செய்கின்ற விழுமியங்களை மனிதர்களிடம் மேம்படுத்த நினைக்கின்ற இம் மாநாட்டை நடாத்த வினைகின்ற சைவசித்தாந்தத் துறை யினருக்கும் சைவமகா சபையினருக்கும் எனது மனமார்ந்த வாழ்த்துக்களும் நன்றியும் உரித்தாகப்படும் என்றென்றும் எல்லாம்வல்ல பார்வதிசமேத பரமேஸ்வரப் பெருமானின் அருளாசி அவர்களுக்குக் கிட்டுவதாகுக.

திருகோணமலை தென்கயிலை ஆதீன குருமுதல்வரின் ஆசிச் செய்தி

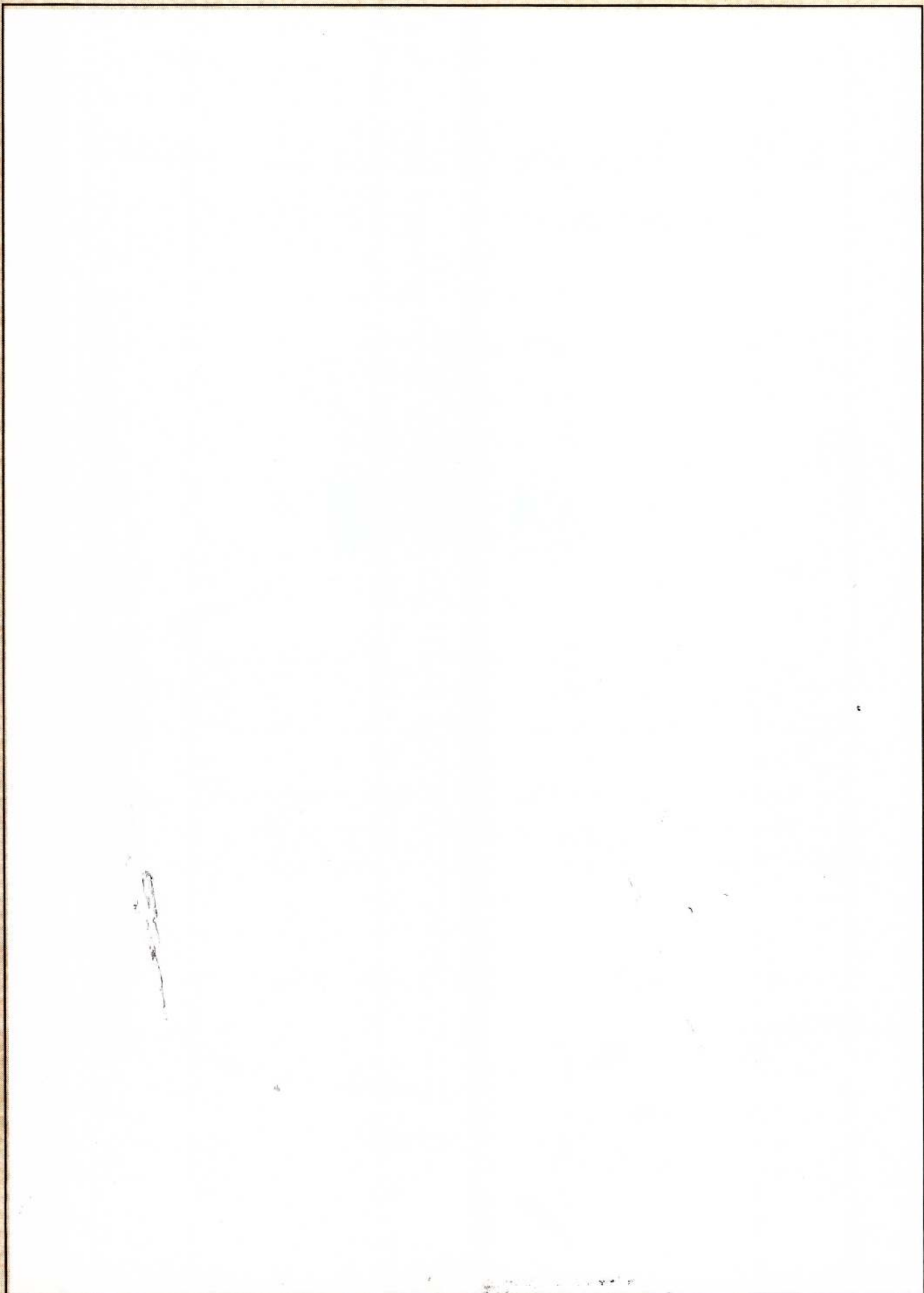
தவத்திரு அகத்தியர் அடிகளார்

போற்றி ஓம் நமசிவாய

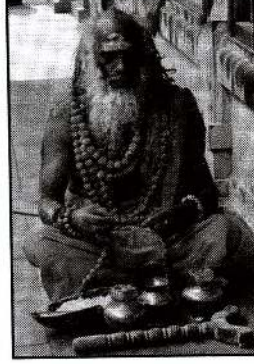
சைவமும் தமிழும் தவமுகின்ற மண்ணில் திருமந்திர மாநாடு சைவத்தின் மூலமாயும் வேராயும் அமைந்த திருமந்திரம். திருமந்திரம் காட்டும் வாழ்க்கை மிகச் சிறப்பானது. அது காட்டும் நெறி நிலையானது. இன்றைய காலச் சூழ்நிலை அறிந்து இந்த மாநாட்டை சைவ மகா சபை யாழ். பல்கலைக்கழக சைவ சித்தாந்தத்துறையுடன் இணைந்து நடாத்துவது சாலப் பொருத்தமே. ஒவ்வொரு மனிதனது உணர்வுக்குள்ளும் திருமந்திரம் கலக்க வேண்டும். தொடர்ந்தும் இவ்வாறான பணி நடைபெற வேண்டும் சைவமும் தமிழும் இனிது தழைத்தோங்க வேண்டும்.

“தென்னாடுடைய சிவனே போற்றி எந்நாட்டவர்க்கும் கீழைவா போற்றி”

நுவரெலியா திருநாவுக்கரசர் ஆதீன குருமுதல்வரின் ஆசிச் செய்தி

தவத்திரு. திருஞானசோதி அடிகளார்

வாசிப்பு மனிதனை பூரணத்துவமாக்கும் என்ற வாக்கியத்தை வாழ்வினில் இன்று நாம் மறந்தே போய்விட்டோம். உலக மயமாக்கலும் கைத்தொழில் புரட்சியும், நவினமயமாக்கலும், நமக்கும் புத்தகங்களுக்கும் இருந்த உறவினை அன்னியப்படுத்தி விட்டது.

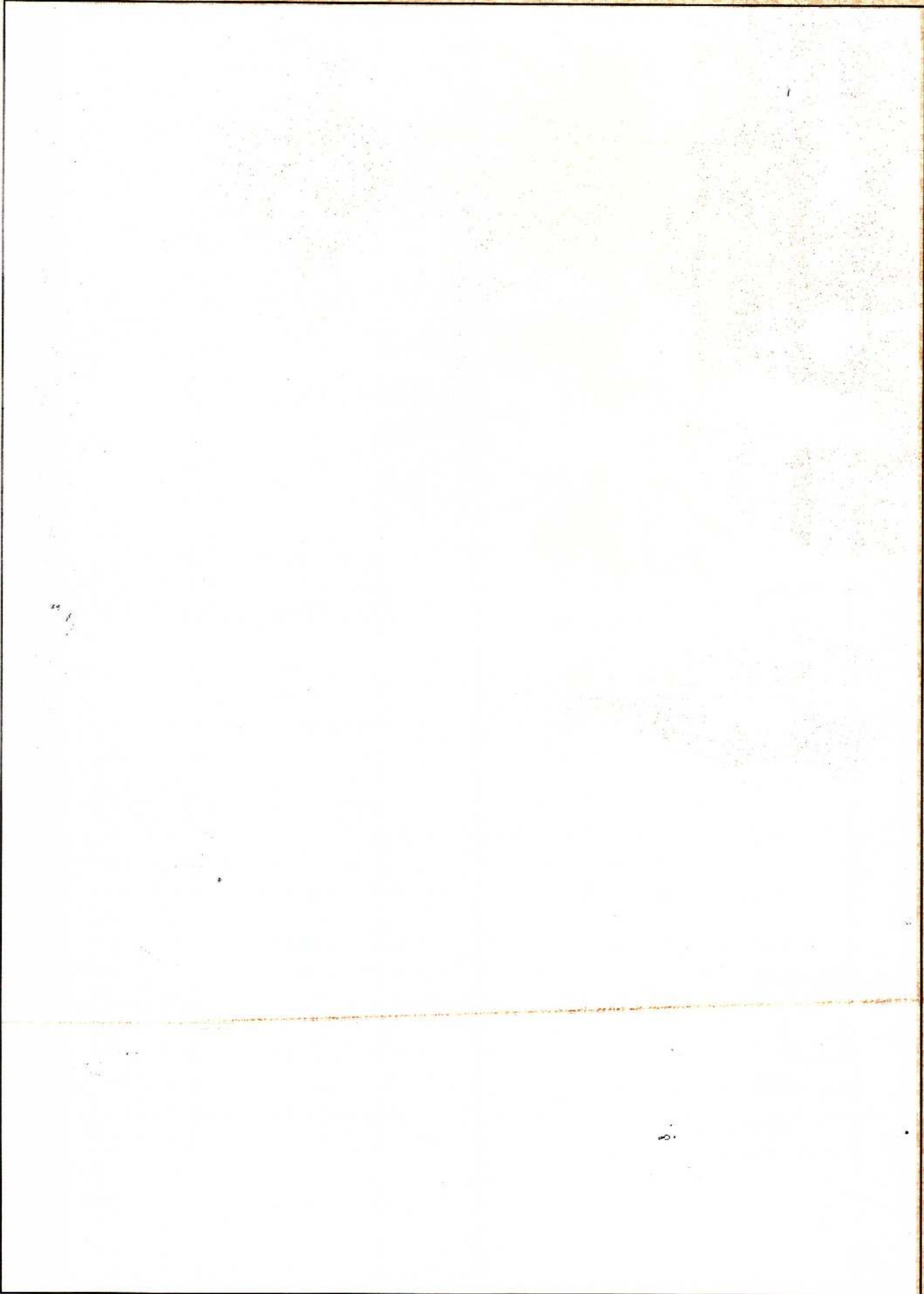
சைவசித்தாந்தத்துறையும் சைவ மகா சபையும் இணைந்து முன்னெடுக்கும் “திருமந்திர மாநாடு” சிறப்பு மலாராகிய இந்நூல் உலகெங்கும் வாசம் வீசட்டும் இனி ஒரு புதிய யுகம் செய்திட்டும் என என்ஈசன் எண்ணம் கொள்ளட்டும்.

“சமயம் மனிதனை மனிதனாக்குகின்றது. புத்தகங்கள் மனிதனை மாமனிதனாக்கு கின்றது” மறந்து போன புத்தகங்கள் மீண்டும் மடியேறட்டும். சைவ மகா சபையால் வேள்வி யூட்டப்படும் “திருமந்திர நூல்” காலங்கள் கடந்தும் கற்றோரின் மனதில் கல்வெட்டுகளாய் பதியட்டும். காலங்கள் கடந்தும் எழுத்துக்கள் காவியமாய் கருத்துக்களை பேசட்டும்.

இளம் தலைமுறையினருக்கு இடித்துரைக்கட்டும். இதுதான் நெறி, இது தான் வழி என்று இறுதி வரை பேசட்டும் மனதில் இருள் நீங்கும் வரை பேசட்டும்.

புத்தகங்களை விட சிறந்த ஆயுதங்கள் இல்லை என்பார்கள். இப் புத்தகமும் புதியதோர் போர் செய்யட்டும். புகழ் ஓங்கி வளரட்டும். என வாழ்த்துவோம். “அவன் இன்றி ஓர் அணுவும் அசையாது” அசைகின்றது இப்பொழுதொரு அணு – திருமந்திர மாநாடு எனும் நூல். ஆளட்டும் இது உலகை, அறிவிக்கட்டும் திருமந்திரத்தின் மகிமையை சங்கே முழங்கு என ஒலிக்கட்டும். என மனதார வாழ்த்துகின்றேன்....

யாழ் அரச அதிபரின் வாழ்த்துச் செய்தி

திருமிகு. அ.சிவபாலசுந்தரன்
மாவட்டச் செயலாளர் - யாழ்ப்பாண மாவட்டம்

யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழக சைவசித்தாந்தத்துறையும் அகில இலங்கைச் சைவ மகா சபையும் இணைந்து நடாத்தும் திருமந்திர ஆன்மீக மாநாட்டு சிறப்பிதழுக்கு வாழ்த்துச் செய்தி வழங்குவதில் பெருமகிழ்வடைகின்றேன்.

பன்னிரு திருமுறைகளின் வரிசையில் பத்தாந் திருமுறையுள் சேர்க்கப்பட்டிருக்கும் திருமூல நாயனார் அருளிச் செய்த திருமந்திரம் மூவாயிரம் செய்யுள்களடங்கிய, சைவசமய சித்தாந்த உண்மைகளாகிய பதி, பசு, பாசம் என்னும் முப்பொருள் உண்மையினைச் செப்புகின்ற தமிழ் வேதம் எனில் மிகையாகாது.

திருமந்திரப் பாடல்கள் வெறும் சித்தாந்த தத்துவங்களை மட்டும் உரைக்கின்ற பாடல்களாக இல்லாமல் அவை இகவாழ்வின் உண்மைகளையும் பர வாழ்விற்கான பாதையினையும் பகர்வனவாக விளங்குகின்றன.

ஆன்மீகம் மட்டுமன்றி, மருத்துவம், விஞ்ஞானம், தத்துவம், உளவியல் என பல்துறை அம்சங்கள் நிறைந்தனவாகத் திருமந்திரப் பாடல்கள் அமைகின்றன.

**தேவர் குறையும் திரு நான்மறை முடியும்
மூவர் தமிழும், முனி மொழியும் - கோவை
திருவாசகமும் திருமூலர் சொல்லும்
ஒரு வாசகம் என்று உரை.**

என்னும் ஒளவை மொழிக்கமைய திருமந்திரம் பல்துறைப்பனுவலால் போற்றப்படும் சிறப்பிற்குரியது. அது மட்டுமன்றி "ஒன்றே குலம் ஒருவனோ தேவன்", யாம் பெற்ற இன்பம் பெறுக இவ்வையகம்", "ஆர்க்கும் இருமின் அவர் இவர் என்னன்மின்" என்பன போன்ற உலகப் பொது நெறியுரைக்கும் உன்னத வழிகாட்டியாகவும் திகழ்கிறது.

சைவசமயிகள் தம் சமயம் பற்றிய உண்மைகளை அறிந்திருக்கிறார்களா? அவர்களின் அன்றாட வழிபாட்டு முறைகளும் சடங்குகளும் சைவத்தின் உண்மை நியமங்களா? என்பது பற்றி ஆறிய முற்பட்டால் அதன் விளைவுகள் கவலையளிப்பதாகவே அமையும். அவ்வாறு சைவசமயிகளாகிய நாம் எமது சைவ உண்மைகளையும் நெறிமுறைகளையும் அறியாது வெறுமனே பிரமாண்டங்களிலும் பொருத்தமற்ற சடங்குகளிலும் ஈடுபடுவதும், மனிதநேயமற்ற அறம் பிறழ்வான செயற்பாடுகளில் சமயத்தின் பேரால் ஈடுபடுவதும் கவலைக்குரியதாகும்.

படமாடக் கோயில் பகவர்க்கு ஒன்றி ஈயின்
நடமாடக் கோயில் நம்பர்க்கு இங்கு ஆகா
நடமாடக் கோயில் நம்பர்க்கு ஒன்று ஈயில்
படமாடக் கோயில் பகவர்க்கு அது ஆமே.

என்னும் “ஏழையின் சிரிப்பில் இறைவனைக் காண்கின்ற” , “அன்பே சிவம்” என்னும் அயலவனை நேசிக்கின்ற சுகவாழ்வுச் சிந்தனை கொண்ட சைவத்தின் உண்மையுரைக்கும் திருமந்திரப் பாடல்களின் சிறப்புக்களை வெளிக் கொணரவும் அப்பாடல்களில் பொதிந்துள்ள தத்துவ உண்மைகளை விவாதித்து அவற்றின் சீர்மையினை உலகறியச் செய்யவும் முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்படல் வேண்டும்.

தமிழ் வேதமுரைக்கும் தத்துவங்களை மறைத்து வெறும் கிரியாலா பனைகளை முன்காட்டி இதுதான் சைவம் எனும் தவறான புரிதல்களிலிருந்து சைவத்தை மீட்டெடுக்க இத்தகைய மாநாடுகள் பேருதவி புரிவனவாக அமைகின்றன.

அவ்வகையில் இந்தத் திருமந்திர மாநாட்டினை ஓரங்கமைத்து அறிஞர் பெருமக்களையும் திரட்டி ஆய்வுரைகளை ஏற்பாடு செய்து பெரும் பணியாற்றும் அகில இலங்கை சைவ மகா சபையினரும் யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழக சைவசித்தாந்தத் துறையினரும் பாராட்டுவதற்கு உரியவர்கள். அவர் பணி வளர எனது மனமார்ந்த வாழ்த்துக்கள்.

“அன்பே சிவம்”

யாழ் பல்கலைக் கழக துணைவேந்தரின் வாழ்த்துச் செய்தி

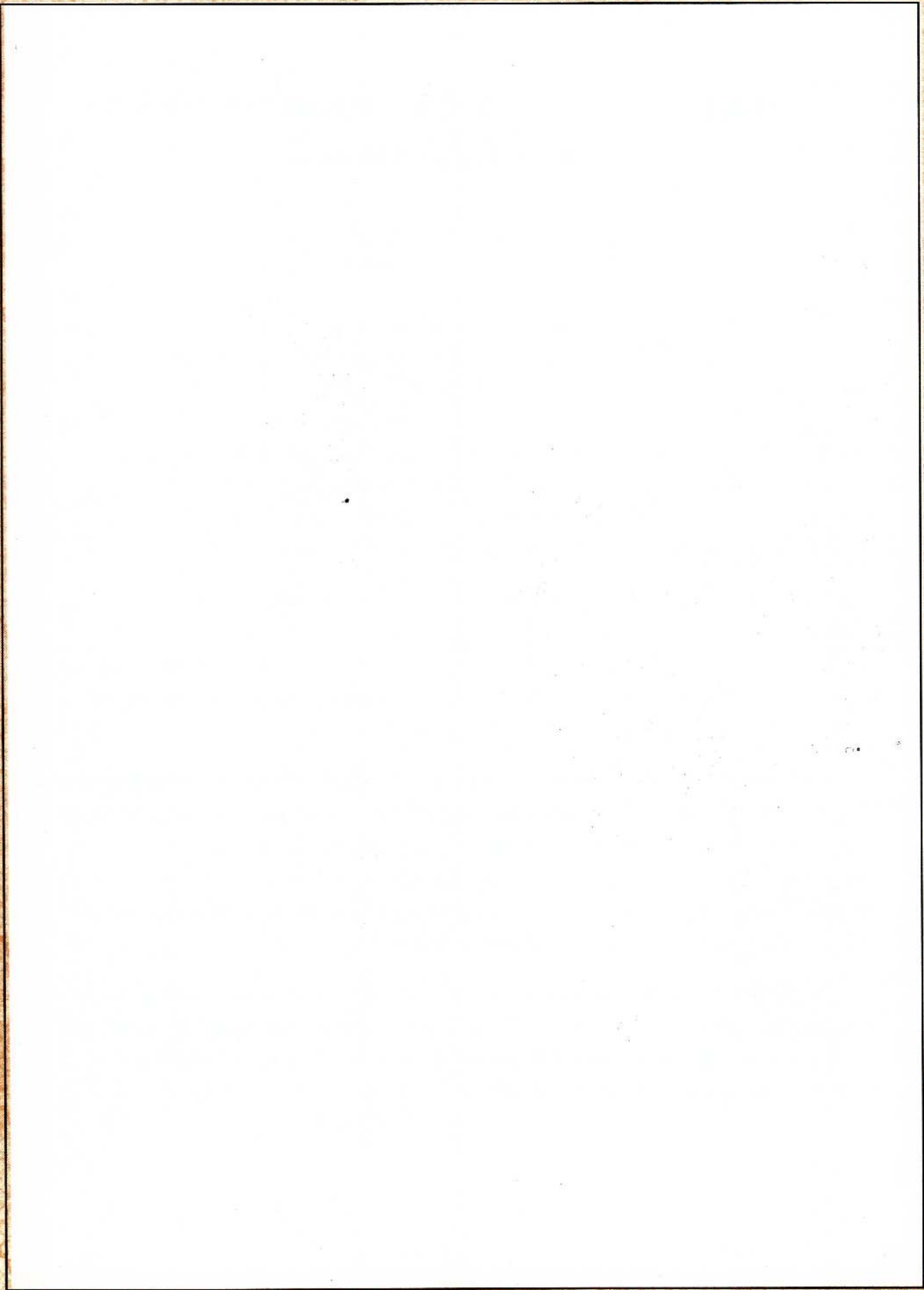
பேராசிரியர் சி. சந்திராசா
துணைவேந்தர், யாழ்ப்பாண பல்கலைக் கழகம்

சைவத் தமிழர் இறைவனைப் போற்றி துதிக்கவும் வழிபடவும் பன்னிரு திருமுறைகள் பெரிதும் துணைநிற்கின்றன. அப் பன்னிரு திருமுறைகளில் பத்தாம் திருமுறையாக திருமூலதேவநாயனாரினால் பாடப்பட்ட திருமந்திரம் விளங்குகின்றது. திருமந்திரம் “தமிழ் ஆகம நூல்”, “திருமந்திர மாலை”, “தமிழ் மூவாயிரம் என பல பெயர்களால் விளக்கப்படுகின்றது. “ஒன்றே குலம்” “அன்பே சிவம்” போன்ற சமூக சமய விழுமியக் கருத்துக்களோடு மெய்ஞ்ஞானத்தையும் விஞ்ஞானத்தையும் உரைக்கின்ற ஒரு சிறந்த சைவ மெய்யியல் நூலாக திருமந்திரம் அறியப் படுகின்றது. அத்துடன் ஆன்மிகத்தினையும் அறிவியலையும் இணைக்கின்ற தமிழர்களின் ஒப்பற்ற கருவுலமாசுவமட இத் திருமந்திரம் திகழ்கின்றது.

இத்துணை சிறப்புக்கள் மிக்க திருமந்திரத்தினை கொண்டாட, அதனை அனைத்து மக்களிடமும் கொண்டு சென்று சேர்ப்பதற்கு அதன் பல்பரிமாணங்களை ஆராய்வதற்கு அகில இலங்கை சைவ மகா சபையினர் யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழக சைவ சித்தாந்தத் துறையுடன் சேர்ந்து திருமந்திர ஆன்மீக மாநாடு ஒன்றினை திருமூலநாயனாரின் குருபூசைத் தினமான ஐப்பசி மாத முழுமதி தினத்திலே (28.10.2023) நடாத்துகின்றனர்.

பல்கலைக்கழகங்கள் சமூகமயமாவதன் மூலமே மக்கள் சேவை மையங்களாகத் திகழ முடியும். அந்த வகையில் இம்மாநாட்டிலே யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகமானது “சைவ மகா சபை” போன்ற சைவ சமய அமைப்புடன் இணைந்து செயற்படுவதில் பெருமை கொள்கின்றேன். அது போன்ற செயற்பாடுகள் மூலம் திருமந்திரத்தினது அறிவுத் தளமானது அனைத்து மக்களினையும் சென்றடைய அனைவரும் செயலாற்றுவதோடு இதனை அனைத்து தரப்பினரும் பயன்படுத்தி முழுப் பயனையும் பெற்றுக் கொள்ள வேண்டும்.

திருமூலநாயனாரின் திருமந்திர தத்துவ நெறிகள் வருங்காலச் சந்ததியினரையும் சென்றடைந்து அவர்களை நல்வழிப்படுத்த வேண்டும் என்பதில் யாழ் பல்கலைக்கழகம் உறுதியாக உள்ளது என்பதையும் இவ்வாறான மாநாடுகள் அடுத்தடுத்த பரிமாணங்களையும் எட்டித் தொட வேண்டும் என எல்லாம் வல்ல பரமேசுவரனை வேண்டி வாழ்த்தி நிற்கின்றேன்.

இந்துக் கற்கைகள் பீடாதிபதியின் வாழ்த்துச் செய்தி

சிவபூந். சர்வேஸ்வர ஐயர் பத்மநாதன்
(பீடாதிபதி, இந்து கற்கைகள் பீடம், யாழ் பல்கலைக்கழகம்
மற்றும் அறங்காவலர், முன்னேச்சரம்)

சிவபூமி என இலங்கையினை அழைத்த சித்தர் திருமூலர் அவர்களது குருபூசை தினத்தினை இலக்காகக் கொண்டு நடைபெறுகின்ற திருமந்திர ஆன்மிக மாநாட்டு சிறப்பு மலருக்கு வாழ்த்துரை வழங்குவதையிட்டு பெருமகிழ்வடைகின்றோம்.

சைவத்திருமுறைகள் பன்னிரெண்டினுள் பத்தாம் திருமுறையாக தமிழ் மூவாயிரம் என போற்றப்படுகின்ற சிறப்புடைய தமிழ் ஆகமம் எனும் உயர்வோடு திருமந்திரம் திகழ்கின்றது. சித்தர் மரபில் யோக சாதனைகள் பலவற்றையும் வாழ்வியல் சைவம் எனும் புதிய பரிணாமத்தில் நோக்கும் முறைமை உயர்வுடையது. தமிழ் ஆகமம் எனும் நிலையில் தமிழில் ஒன்பது சிவாகமங்கள் கூறும் கருத்துக்களை திருமந்திரம் மிகச்சாரமாகக் கூறிநிற்கின்றது. சைவ மரபில் திருமந்திரம் முழுவதையும் புதிய பரிணாமத்தில் ஒவ்வொரு அம்சங்களினையும் விரிவுபட ஆராய வேண்டியதும் அறிய வேண்டியதும் காலத்தின் தேவையாக அமைகின்றது.

சைவசித்தாந்தம் எனும் சொன்மரபை முதன் முதலில் தமிழ் உலகிற்கு தெளிவுபடுத்திய திருமந்திரம் சார்ந்த ஆன்மிக எழுச்சி பன்முகப் பரிணாமத்தில் உலக சமயங்களோடும், தத்துவங்களோடும், ஆன்மிக முறைகளோடும், வாழ்வியலோடும் ஒப்பியல் முறையில் நோக்கப்படுவது காலத்தின் தேவையாக அமைகின்றது. இத்தகைய திருமந்திர ஆன்மிக மாநாட்டினை யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழக இந்துக் கற்கைகள் பீடத்தின் சைவ சித்தாந்தத் துறையுடன் இணைந்து அகில இலங்கைச் சைவ மகா சபையினர் முன்னெடுக்கும் முயற்சி பாராட்டுக்குரியது. திருமந்திர ஆன்மிக மாநாட்டில் தம்மை அர்ப்பணிக்கும் அனைவருக்கும் பாராட்டுக்களையும் வாழ்த்துக்களையும் தெரிவித்துக்கொள்கின்றேன்.

சைவ சித்தாந்தத் துறைத் தலைவரின் வாழ்த்துச் செய்தி

கலாநிதி பொன்னுத்துரை சந்திரசேகரம்
தலைவர்சைவசித்தாந்தத் துறை, யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்.

தேவர் குறளும் திருநான் மறைமுடிவும் மூவர் தமிழும் முனிமொழியும் - கோவை திருவா சகமும் திருமூலர் சொல்லும் ஒருவா சகமென்றுணர். (ஒளவையார், நல்வழி 40)தமிழ் மொழிக்கு உள்ளதாகிய சிறப்புக்களில் ஒன்று வடமொழி வேதத்திற்கு இணையாக அம்மொழியில் தோன்றிய மறைகளாகும். தமிழ் வேதம் செய்த திருவள்ளுவர் அறம், பொருள், இன்பம், வீடு என்ற நாற் பொருளை முப்பாலில் அடக்கிக் கூற, தமிழாகமம் செய்த சுந்தரநாதன் எனும் திருமூலர் வீட்டுநெறியை இறப்பில் தவமாகிய அறங்களான சரியை, கிரியை, யோகம், ஞானம் என நான்காக வகுத்து உரைத்துள்ளார். எழுதும் மொழிக்கு அப்பால் எழுதாமறையாக - எழுதாக்கிளவியாக இருப்பது வேதம். அதனைப் பரநாதம் - சூக்குமநாதம் என்று குறிப்பர். அத்தகைய வேதங்கள் பதினெட்டு பாடைகளிலும் சொல்லத்தக்கவை. "பதினெட்டுப் பாடையும், அண்ட முதலான் அறம் சொன்ன ஆறே" (10:1:3:10) அதாவது கற்றவர் போற்றுகின்ற பதினெண்மொழிகளும் சிவபிரான் தனது அறத்தைப் பொதுவாகவும், சிறப்பாகவும் உணர்த்துதற்கு அமைத்த வாயிலே. அதனால், "கற்றவர்" எனப்படுவார் - பல மொழிகளையும் உணர்ந்து, அவற்றில் சொல்லியுள்ள முடிந்த பொருளை உணர்ந்தவரே என அறிக.

சூக்கும வடிவில் இருக்கும் வேதாகமங்களை பாரததேசம் உய்யும் பொருட்டு தூலமொழியில் வெளிப்படுத்திய சிவபெருமான் அவற்றை வடமொழியில் மாத்திரம் அருளாது தமிழிலும் அருளினான் என்பது திருமூலர் கொள்கை. "ஆரியமும் தமிழும் உடனேசொலிக் காரிகை யார்க்குக் கருணைசெய்தானே" (திருமந்திரம் 1:3:08). இதனால் உலக மொழிகளுள் வடமொழியும் தமிழும் சிறப்புடையதாகலாம். அதனால் சமயகோடிகளது கடவுளும், சமயமும் மொழிக்குள் அடங்குவதன்று. 'எழுத்தறியத் தீரும் இழிதகைமை தீர்ந்தால் மொழித்திறத்தின் முட்டலுப்பானாகும் - மொழித்திறத்தின் முட்டலுத்த நல்லோன் முதலூர் பொருளுணர்ந்து கட்டலுத்து வீடு பெறும்' என்ற பாடல், மொழி வீடுபெறு பெறுவதற்கு கருவியென்பதைக் காட்டுகின்றது. அருணந்தி சிவாசாரியாரும் இத்தகைய கருத்துநிலையை வலியுறுத்தியுள்ளார். 'மூவகை அணுக்களுக்கு முறைமையால் விந்து ஞானம் மேவின தில்லை யாகில் விளங்கிய ஞான மின்றாம் ஒவிட விந்து ஞானம் உதிப்பதோர் ஞான முண்டேல் சேஷ்யர் கொடியினான்றன் சேவடி சேரலாமே.' எனவே சமய முதலூல்களை தமது வாழ்வியலாக் கொண்ட சமயிகள் சமயமும், மொழியும் மெய்யறிவுக்குக் கருவி என்பதை நன்கு உணரக்கடவர். இதனால் சமயமூலம் இன, மொழி வாதங்கள் மெய்யறிவைப் பெறுவதற்கு தடைகள் என்பதாம். "என்னை நன்றாக இறைவன் படைத்தான், தன்னை நன்றாகத் தமிழ்செய்யுமானே" (10:01:20), என்றும் "சதாசிவத்தவம் முத்தமிழ் வேதம்" என்றும் தமிழ் மந்திரம் மூவாயிரம் செய்த திருமூலர் "தமிழ்ச் சொல் வடசொல் எனும் இவ் விரண்டும், உணர்த்தும் அவனை உணரலுமாமே" (10:03:09) என்று உரைத்தார். மேலும் அவர் மொழித்திறத்தின் முட்டலுத்தவர் என்பதனால் தான் 'ஒன்றே குலம் ஒருவனே தேவன்' என்றும், "அன்பே சிவம்" என்றும் துணிந்து கூறமுடிந்தது. திருமூலநாயனார் அருளிய "ஒன்றே குலம்" "அன்பே சிவம்" என்ற உயரிய போதனையை முன்வைத்து திருமூலரது குருபூசை நாளில் நடைபெறும் திருமந்திர ஆன்மிக மாநாடு சைவமக்க்கள் மத்தியில் திருமந்திரம் பற்றிய விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்தும் என்று நம்பலாம்.

இலங்கையில் வாழும் சைவமக்களை பெருமளவு உள்ளடக்கி நடைபெறும் இம் மாநாட்டில், யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழக சைவசித்தாந்தத் துறைபுடன், அகில இலங்கை சைவமகா சபையினரும் தம்மை முழுமையாக அறப்பணித்துச் செயலாற்றுகின்றமை சைவமக்களுக்கு உவப்பானதாகும். அதேநேரம் குறகியகால ஒழுங்கில் நடைபெறும் இம்மாநாட்டிற்குச் சைவ மக்களை ஒருங்கிணைப்பதில் சில மட்டுப்பாடுகளைக் கொண்டிருக்கலாம். இத்தகைய மாநாட்டு அனுபவங்கள் எதிர்காலத்தில் நிறைவான நிகழ்வுகளிற்கு வழிசமைக்கும் என்பதனால் பெரியோர்கள் இவற்றைப் பொறுத்தருள்வார்கள் என்று நம்புகின்றேன். மேலும் இம்மாநாடு சிறப்புற திருமூலநாயனாரின் குருவருளும், திருவள்ளும் கிடைப்பதாகுக.

சைவ மகா சபை தலைவரின் வாழ்த்துச் செய்தி

சிவத்திரு நா. சண்முகரத்தினம்
தலைவர், சைவ மகா சபை

யாழ்ப்பாண பல்கலைக்கழக சைவவித்தாந்தத் துறையும் அகில இலங்கை சைவமகா சபையும் இணைந்து நடாத்தும் திருமந்திர ஆன்மீக மாநாட்டின் இதழுக்கு செய்தி வழங்குவதில் மட்டற்ற மகிழ்ச்சி அடைகின்றோம்.

எமது சைவ மக சபை தோற்றம் பெற்று 10 ஆண்டுகள் நிறைவுறும் இந்த தருணத்திலே வழகிழக்கு மலையகம் தழுவிய ரீதியில் திருமந்திரம் தொடர்பான போட்டிகளை நடாத்தி எமது குழந்தைகளை திருமந்திரம் காட்டும் சைவ வாழ்வியலுக்கு உந்து சக்தி அளிக்க செயற்றிட்டங்களை கிராமிய அறநெறிப் பாடசாலை மட்டத்தில் முயன்று இருக்கின்றோம். கையெழுத்துப் பிரிவுகள் மூலம் ஆசிரியர்களையும் ஊக்குவித்து திருமந்திரம் காட்டும் உயரிய ஆன்மீக மனிதநேய சிந்தனைகள் எம் குழந்தைகளை சென்றடைய வழிவகுத்திரக்கின்றோம். அதுமட்டுமன்றி இந்தகாலப் பகுதியில் 12,000 திருமந்திர கையேடுகள் அகில இலங்கை ரீதியாக அறநெறிச் சிரார்களை சென்றடைந்து இருக்கின்றது.

சைவ சித்தாந்தத்துறை எம் சைவத்தமிழ் ஆகமமான திருமந்திரத்தை முழுவீச்சில் மக்கள் மத்தியில் கொண்டு சேர்க்கும் இந்த கைங்ஙரியத்திற்கு முன்வந்து புலமைசார் தளத்தில் வழிகாட்டல்களை வழங்கி இந்த இளையோருக்கு தன்னம்பிக்கையை இறை நம்பிக்கையை ஊட்டும் எமது சமுதாயத்தில் அறநெறியை வலுப்படுத்தும் செயற்றிட்டத்திற்கு வலுச் சேர்த்து இருப்பது போற்றுகுரியது. நன்றிக்குரியது.

“யான் பெற்ற இன்பம் பெறுக இவ்வையகம்” என்ற திருமந்திர வரிகளிற்கு உயிர் கொடுக்கும் வகையில் நாம் அனைவரும் ஒன்றிணைந்து திருமந்திரத்தை சுவைத்து அதன் அரிய கனிகளை நுகர்வதுடன் மூலைமுடுக்கொங்கும் எம் சிவத்தமிழ் சமுதாயம் அதன் அருட்சுவையை நுகர இந்த ஆன்மீக நாட்டின் ஊடாக திறவுகோலை ஏற்படுத்துவோமாக.

யான் பெற்ற இன்பம் பெறுக இவ்வையகம்
வான் பற்றி நின்ற மறைபொருள் சொல்லின்
ஊன் பற்றி நின்ற உணர்வுறு மந்திரம்
தான் பற்றத் பற்ற தலைப்படும் தானே

- திருமந்திரம்

மாநாட்டு மலர் குழுவினரின் உள்ளத்திலிருந்து....

“அன்பே சிவம்”, “ஒன்றே குலம்”, “யான் பெற்ற இன்பம் பெறுக இவ்வையகம்”, “உள்ளம் பெருங்கோயில்”, “சிவபூமி” என்ற மகா வாக்கியங்களினை அருளிச் செய்த திருமூலரின் குருபூசைத் தினத்திலே நடாத்தப்படும் இந்த திருமந்திர ஆன்மிக மாநாட்டில் யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழக சைவ சித்தாந்தத்துறையும், அகில இலங்கை சைவ மகா சபையும் இணைந்து இம் மலரை வெளியிட்டு வைப்பதில் பேருவகை அடைகின்றோம்.

“ஒன்றே குலமாய் திருமந்திரம் காட்டும் அன்பே சிவத்திற்கு உயிர் கொடுப்போம்” எனும் தொனிப் பொருளில் முன்னெடுக்கப்படும் இந்த மாநாட்டுச் சிந்தனைகள் எம் சைவத்தமிழ் சமுதாயத்தை, குறிப்பாக இளையோரைச் சென்றடைதல் வேண்டும். எனும் உயரிய சிந்தனையுடன் இம் மலர் தொகுக்கப்பட்டுள்ளது. இதில் ஆராய்ச்சிக் கட்டுரைகளும் இடம்பெற்று உள்ளன.

சைவ வாழ்வியல், அறநெறிச் சிந்தனைகள், யோகம், மருத்துவம், சைவசித்தாந்த மெய்யியல் எனத் திருமூலர் தொடாத விடயதானங்களே இல்லை எனலாம். இந்த வகையில் திருமந்திரம் எனும் தமிழாகமக் கடலில் சில முத்துக்களையேனும் எடுத்து ஒரு விழிப்புணர்வை மக்கள் மத்தியிலே ஏற்படுத்த முயன்று இருக்கின்றோம்.

இம் மிக குறுகிய காலப்பகுதியில், பல்வேறு வேலைச்சுமைகளுக்கு மத்தியிலும் பலர் இணைந்து இம் மலரை ஆக்க முற்பட்டிருப்பதால் தவறுகளையும் கொண்டிருக்கக் கூடும்.

“புண்ணியம் செய்வோருக்கு பூ உண்டு நீர் உண்டு” எனவும் “உள்ளம் பெருங் கோயில்” எனவும் எளிமையான உளத்தாய்மையுடான சிவபூசை, அறங்களை, அன்பின் உச்சம் தொடும் செயல்களை வலியுறுத்தி நிற்கின்ற திருமந்திரம் எனும் அரிய படைப்பை அனைவருக்கும் கொண்டு சேர்க்க விளையும் இந்த எத்தனத்தை தவறுகளை மன்னித்து நம்பிரான் திருமூலர் ஆசிரவதிப்பார் என நம்புகின்றோம்.

இம் மாநாட்டு மலரை தாண்டி திருமந்திர ஆன்மிக மாநாடு எனும் எண்ணக்கரு, சிவபூமியிலே புலமைசார் தளமாகிய யாழ்ப்பாண பல்கலைக்கழகத்திலே முன்னெடுப்பதற்கு அனுமதியும் உறுதுணையும் தந்த துணைவேந்தர் பேராசிரியர் சி.சிறிசற்குணராசா, எம் போற்றுதற்கும் நன்றிக்குமுரியவர். அதே போன்று இந்துகற்கைகள் பீடாதிபதி சிவஸ்ரீ.க. பத்மநாபன் ஐயா அவர்களும் நன்றிக்குரியவர்.

விழிப்புணர்வு ஆன்மிக மாநாடாக நடைபெறும் இந்தத் திருமந்திர மாநாடு எதிர்வரும் காலங்களிலே மாபெரும் ஆராய்ச்சி விடயதானங்களுடன் பல் பரிணாமங்களில் திருமந்திரத்தின் உன்னத எண்ணக்கருக்கள் அனைத்தும் எம் சமூகத்தை சென்றடையும் வகையில் நடத்தப்பட வேண்டும் என்பது வேணவாவாகும்.

திருமந்திரம் எனும் அரும்பெரும் சைவத்தமிழ் கருவுலத்தை தமிழுலகின் முழுமைக்கும் கொண்டு சேர்க்கும் ஆரம்ப முயற்சிக்கு உள்பூவுவ்வமாக உதவிய அனைத்து நல்லுள்ளங்களிற்கும் மாநாட்டுக்குழு சார்பாக மனம் நிறைந்த நன்றிகளை தெரிவிப்பதுடன் அன்பே சிவமாய் அமர்ந்திருக்கும் இறை சிவனின் அருள் அனைவிற்கும் கிடைக்கப் பிரார்த்திக்கின்றோம்.

கிழக்கில் உதித்தது திருமந்திர அரண்மனை

செஞ்சொற் செல்வர் கலாநிதி **ஆறு.திருமுருகன்**

தலைவர், ஸ்ரீ நூர்க்காதேவி தேவஸ்தானம், தெல்விப்பழை.

தலைவர், சிவபூமி அறக்கட்டளை, இலங்கை.

ஆரறிவார் எங்கள் அண்ணனின் பெருமையை

யாரறிவார் இந்த அகலமும் நீளமும்

பேரறியாத பெருஞ்சுடர் ஒன்றின்

வேரறியாமை விளம்புகின்றேனே.

ஈழத்திரு நாட்டை சிவபூமி என விழித்தவர் திருமூலர் சைவசமயத்தவர்களின் உன்னத சொத்துக்களில் திருமூலரின் திருமந்திரம் மிகப் பெறுமதி வாய்ந்தது. இறை தத்துவம், பிரபஞ்ச தத்துவம், ஆன்ம தத்துவம், வாழ்வியல் தத்துவம் அனைத்தையும் அற்புதமாக எடுத்துக் கூறும் உன்னதமான நூல் திருமந்திரம், திருவாசகம் - கருணை நூல், திருமந்திரம் - தத்துவ நூல் சிவனையும் சக்தியும் உலகத்திற்கு உணர்த்தும் உன்னத நூல். சித்தர்கள், மகான்கள் திருமந்திரத்தையே பலருக்கு உபதேசித்தனர். திருமந்திர உட்பொருளை உணர்பவர்கள் பிறவியை உணரும் பாக்கியம் பெறுவர். திருவண்ணமாலை சித்தரின் திருவருளால் சிறியேன் எம்மண்ணில் நாவற்குழி பகுதியில் திருவாசக அரண்மனை அமைக்கும் பாக்கியம் கிட்டியது. திருவாசகம் முழுவதும் கருங்கல்லிற் பதிப்பித்து உலகம் ஆச்சரியமாகக் காணும் பேறு எம் மண்ணிற்கு கிடைத்திருக்கிறது. உலகம் முழுவதும் வாழும் சைவமக்கள். இச் செய்தியை கேள்விபட்டு வியந்து போகிறார்கள். தினமும் வந்து பலர் வழிபாடு செய்கின்றார்கள். திருவாசகத்தைப் பற்றியும் திருமந்திர சிறப்புப் பற்றியும் திருவண்ணமாலை வடக்கு வீதியில் நடைபெற்ற திருமுறை மாநாட்டில் பேசியவன் யான் அதனால் கிடைத்த பெருமையின் விளைவே நாவற்குழி திருவாசக அரண்மனையும் கிழக்கு இலங்கையிற் கொக்கட்டிச் சோலையில் திருமந்திர அரண்மனையும் தோற்றம் பெற்றது எனலாம்.

திருவாசக அரண்மனை அமைக்கப்பட்ட பின்பு சிறியேனது பேராதங்கமாக திருமந்திர அரண்மனை அமைக்க வேண்டும் என்ற எண்ணம் அகத்தில் நிறைந்திருந்தது. என்னிடம் சைவவித்தகர் பட்டம் பெறுவதற்காக கற்க வந்த கிழக்கு இலங்கை மாணவன் சிவபூமி அறக்கட்டளை கிழக்கிலும் ஏதாவது பணி செய்ய வேண்டும் என வேண்டினார். கிழக்கு இலங்கையில் பல ஆலயங்களில் சமய சொற்பொழிவு ஆற்றுவதற்கு செல்வது வழக்கம். கிழக்கிலங்கை கல்லடி இராமகிருஷ்ண மிஷன் இன் அழைப்பை ஏற்று அங்கு பல நிகழ்ச்சிகளில் யான் பங்கு பற்றியுள்ளேன். அகில இலங்கை இந்து மாமன்றம் கிழக்கில் நடாத்திய கருத்தரங்குகள், விழாக்கள் பலவற்றில் பங்கு பற்றினேன். கிழக்கில் வாழும் மக்களிடையே ஓர் மரபு ரீதியான பக்தி இருப்பதை யான் உணர்ந்துள்ளேன். அவர்களிடம் பல பழமை வாய்ந்த ஏடுகள் உண்டு. அந்த ஏடுகள் திருமந்திரம் வடிவம் கொண்டவை. தெய்வங்களை வேண்டுகல் செய்து விண்ணப்பிப்பவை அடொடு தனித்துவமான மரபு. இந்நிலையில் கிழக்கில் திருமந்திர அரண்மனை அமைவதே சாலப் பொருத்தம் எனக் கருதினேன். அதற்காக கிழக்கில் நிலம் தேடும் படலம் தொடங்கியது. கிழக்கில் நிலத்தின் பெறுமதி என்றும் இல்லாதவாறு அதிகரித்து இருந்தது. தமிழர்களின் பிரதான நிலங்களை கொள்வனவு செய்வதில் முகமதியர் அதிகம் ஈடுபடுகின்றனர். அதனால் நிலம் பெறுவதில் பல சிக்கல்களை எதிர்நோக்க வேண்டி ஏற்பட்டது. ஐந்து தடவைக்கு மேல் கிழக்கில் நிலம் தேடி பயணம் செய்தும் பலன் கிட்டவில்லை. தற்செயலாக மனதில் ஓர்

சிந்தனை தோன்றியது. அதுவும் இறைசித்தமே கொக்கட்டிச்சோலை தான்தோன்றீச்சரர் ஆயை நிர்வாக சபையிடம் நிலத்தைக் கேட்பதற்கு மனம் எண்ணியது. அவர்கள் தம் மண்ணத்தர் குடும்பங்களை அழைத்து கூட்டம் வைத்து முடிவு சொல்வதாக வாக்குறுதி தந்தனர். காலம் கைகூடியது கொக்கட்டிச்சோலை நிர்வாகம் நிலத்தை வழங்க முன்வந்தார்கள். 2021 ஆம் ஆண்டு அடிக்கல் நாட்டப் பெற்று வேலைகளைத் தொடங்கினோம். இலண்டனில் வசிக்கும் தொழிலதிபர் யோகநாதன் கட்டட நிர்மான செலவிற்கு உதவ முன்வந்தார். கருவறையை கருங்கல்லால் கட்டப்பட வேண்டும் என்ற எண்ணம் கிட்டியது. கிழக்கில் இதுவரை கருங்கற் கோயில் கிடையாது. கருங்கல் கோயிலுக்கான செலவினை இலண்டனில் வசிக்கும் க.பாலசிங்கம் அவர்களது நிதியுதவியும் கிளிநொச்சி வினோத் அவர்களின் கைவண்ணத்திலும் கருங்கல் கோயிலைக் கட்டினோம். வாசலில் சிற்பத்தேர் இந்திய சிற்பக் கலைஞர் க.புருஷோத்தமன் கைவண்ணத்தில் உருவாக்கினோம். அத்தேரில் சிவன் திருமூலரும் கருங்கல்லினால் ஆக்கப்பட்டு பக்தர்கள் வழிபாடு செய்ய வழிசெய்துள்ளோம். பிரதான கோயிலில் விமான வேலையையும் புருஷோத்தமன் ஏற்று சிறப்பாக நிறைவேற்றினார். கருவறை மூலவராக ஐந்து அடி உயரமான முகலிங்கம் பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டது. 3000 திருமந்திரப் பாடல்களும் கிழக்கில் நிலம் கொள்வனவு செய்வதற்கு முன்பே கருங்கல்லில் மூன்று வருடங்களாக பதிப்பித்து கோண்டாவில் சிவபுமி பாடசாலை வளாகத்தில் பாதுகாத்து வந்து சுவிஸ் நாட்டில் வாழும் ஜவீன், அன்னலிங்கம், ஜெயந்திமாலா தம்பதிகள் அப்பணிக்கு பேருதவி புரிந்தனர். மேலும் 108 கற்கள் சிவலிங்கம் திருமந்திரம் பதித்த மண்டபத்தில் பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டது. அத்தனை சிவலிங்கங்களும் உள்நாட்டிலும் வெளிநாட்டிலும் இருக்கிற அன்பர்களின் உதவியால் உருவாக்கப்பட்டது.

3000 திருமந்திரப் பாடல்களும் கிழக்கிலங்கையில் தெய்வீகமாக காட்சியளிக்கின்றது. உலகில் எங்கும் காணமுடியாத சிறப்பை தான்தோன்றீஸ்வரர் பெருமான் ஏற்படுத்தியுள்ளார். திருமந்திர அரண்மனை அமைக்கும் பணியில் சிறியேனோடு ஒத்துழைத்த சிவபுமி அறக்கட்டளை அங்கத்தவருக்கும் ஆலொசனை வழங்கிய ஆன்மீகச் சுடர் ரிஷிதொண்டுநாத சுவாமிகளிற்கும் சிறியேன் நன்றிக் கடன்பட்டுள்ளேன். பல கோடி ரூபா செலவில் திருமந்திர அரண்மனை அமைக்கப்பட்டு கட்டிட நிர்மாணத்தை கிழக்கிலங்கை கட்டட ஒப்பந்தகாரர் நிறைவேற்றினார். தான்தோன்றீஸ்வர நிர்வாக சபையினருக்கு நாம் அன்பளிப்பாக திருமந்திர அரண்மனையை ஒப்படைத்து விட்டோம். சூரிய சந்திரர் உள்ளவரை இவ்வரண்மனையை காக்கும் பொறுப்பு கொக்கட்டிச்சோலை பெருமானுக்கும் ஆயை அறங்காவலர் சபைக்கும் உரியது. தற்போது பல நூற்றுக்கணக்கானவர்கள் தினமும் திருமந்திர அரண்மனைக்கு சென்று வழிபாடு செய்கின்றனர். இத்திருவருளை வார்த்தைகளால் எழுதிமுடிக்க இயலாது.

சூழங் கருங்கடல் நஞ்சுண்ட கண்டனை
எழும் இரண்டிலும் ஈசன் பிறப்பிலி
யாமுஞ் சனையும் அடவியும் அங்குளன்
வாமும் எழுந்தைந்து மன்னனும் ஆமே.

திருமந்திரமும் திருக்குறளும்

திருமிகு .த.சிவசுப்பன் செயலாளர், தமிழ்ச் சைவப் பேரவை மற்றும்
மத்திராதிபர், சைவ மகா சபை.

திருமந்திரம் தமிழாகமம், திருக்குறள் தமிழ்மறை நாலடியிலும் ஈரடியிலும் அமைந்துள்ள இந்த தமிழ் மணக்கும் உன்னத தத்துவக் கருவுலங்கள் எமது குழந்தைகளுக்கு ஆழமாகப் பதிக்க வேண்டிய அன்பின் அறிவின் உச்சம்தொட்ட ஒப்புயர்ந்த பொக்கிச நூல்கள்

இரண்டு நூல்களும் எழுந்த காலப்பகுதியில் எது முந்தையது என ஆராய்ச்சியாளர் களிடையே கருத்து முரண்பாடு இருந்தாலும் இரண்டும் மிகப்பழமையான தமிழரின் அவர்களின் தாய் மதமான சைவத்தின் தத்துவார்த்த அடிநாதத்தைக் கொண்டவை.

பல கருத்தியல் அறநெறி வழிபாட்டு முறை ஒப்புமைகளில் ஒரே சிந்தனைப் போக்கையே திருமூலரும் திருவள்ளுவரும் வெளிப்படுத்தி நிற்கின்றனர்.

கடவுள் வாழ்த்திலிருந்து தொடங்குவோமேயானால்

ஒன்றவன் தானே இரண்டவன் இன்னருள்
நின்றனன் மூன்றிலுள் நான்கு உணர்ந்தான் ஐந்து
வென்றனன் ஆறு விரித்தனன் ஏழும்பர்
சென்றனன் தான் இருந்தான் உணர்ந்து எட்டே.

என திருமந்திரம் குறித்து நிற்கிறது.

கோளிற் பொறியின் குணமில்வே
எண்குணத்தான் தானை வணங்காத் தலை

எண்குணத்தை இறைவனுக்கு குறிப்பிடும் தனித்துவமான மெய்யியல் பண்பு எவ் வ சித்தாந்தத்திற்கே உரியது. இது மட்டுமன்றி தனக்குவமை இல்லாதவன் என்கின்ற இறைவனின் எல்லாவற்றிற்கும் மேலான ஒருவனாக உள்ள பதித்தன்மையை திருக்குறள் சுட்டிக்காட்ட திருமந்திரம் “ஒன்றவன் தானே” என அந்த நிலையைச் சுட்டிக்காட்டி நிற்கின்றது.

அதே போன்று கடவுள் வாழ்த்தில், பல இடங்களில் அடி, தாள் வழிபாட்டு சிறப்பை எடுத்துக் காட்டும் வகையில் “மானடி சேர்ந்தார்” , “தாள் சேர்ந்தார்க்கு”, “தானை வணங்காத் தலை” என திருக்குறள் சுட்டி நிற்கின்றது. இதே போன்று திருவடியின் மகிமையை பல இடங்களிலும் திருமந்திரம் போற்றி நிற்கும்.

இத் திருவடி வழிபாட்டு மரபும் சைவத்திற்கும் உரிய தனித்துவப் பண்பாகும். திருமந்திரமும், திருக்குறளும் அன்புதான் எல்லாவற்றிலும் சிறப்பு வாய்ந்தது, அன்புதான் அனைத்தின் அடிநாதம் என்பதை பல மந்திரங்களிலே குறள்களிலே பேசுகின்றன. “அன்பே சிவம்” என்ற திருமந்திரச் சொற்தொடர் வான் புகழ் கொண்ட மகாமந்திரம் இது போன்று அன்பின் ஆழத்திற்கு அன்பான செயல்களின் போதே இறைவன் மகிழ்வான் என்பதை “என்பே விறகா” எனும் திருமந்திரத்தில் “அன்பினால் அகங் குழைவாருக்கன்றி என் பொன்மணியை ஏத்தவொன்னாதே” என்கிறார் திருமூலர்.

அன்புடைமைக்கு ஓர் அதிகாரம் கண்ட திருவள்ளுவர், “அன்பின் வழியது உயர்நிலை” என்கிறார்.

மழையின் சிறப்பை திருமந்திரமும் திருக்குறளும் போற்றுகின்றது. நடுவுநிலையைப் பற்றி “சமன்செய்து சீர்தூக்கும் கோல்போல் அமைத்து ஒரு பால் கொடாமை சான்றோர்க்கு அணி” என்பது உட்பட பத்து குறள்களிலே திருக்குறள் அழகாக எடுத்துக்காட்ட, திருமந்திரமும் நடுவுநிலையை உயர்வாக பின்வருமாறு அழகாக படம் பிடித்து காட்டுகின்றது.

நடுவுநின் றான்நல்ல கால்முகில் வண்ணன்
 நடுவுநின் றான்வல்ல நான்மறை ஒதி
 நடுவுநின் றார்சிலர் ஞானிகள் ஆவொர்
 நடுவுநின் றான்நல்ல நம்பனும் ஆமே.

அறத்திற்கே ஒரு பால் செய்து அறத்தின் சிறப்பை மிக அழகாக எடுத்துக் காட்டி நிற்கின்றது திருக்குறள். அதற்கு சற்றும் குறையாமல் பல திருமந்திரங்களில் அறத்தினுடைய சிறப்பை அறம் செய்வான் திறத்தை மிகவும் ஆழமாக வலியுறுத்தப்பட்டுள்ளது.

ஆர்க்கும் இடுமின் அவரிவர் என்னமின்
 பார்த்திருந்து உண்மின் பழம்பொருள் போற்றிமின்
 வேட்கை உடையீர் விரைந்தொல்லை உண்ணமின்
 காக்கை கரைந்து உண்ணும் காலம் அறிமினே - திருமந்திரம்

இதே போன்று இனியவை கூறல், தானச் சிறப்பு, உயிர்கள் மீதான இரக்கம், பரிவு என்பவற்றைத் திருக்குறள் பேசுவது போல திருமந்திரமும் பேசும்.

யாவர்க்குமாம் இறைவற்கு ஒரு பச்சிலை
 யாவர்க்குமாம் பசுவுக்கு ஒரு வாயுறை
 யாவர்க்குமாம் உண்ணும் போதொரு கைப்பிடி
 யாவர்க்குமாம் பிறர்க்கு இன்னுரை தானே - திருமந்திரம்

என்ற திருமந்திரம் எளிமையாக அறங்களை சுட்டிநிற்கும் அற்புதமான ஒன்றாகும். அறிவு, கல்வி, கல்லாமை, என்பவை பற்றி திருக்குறளும் திருமந்திரமும் ஒரே மாதிரியாக ஆழமாக சுட்டி நிற்கின்றன. “அழுக்காறு அவா வெகுளி இன்னாச்சொல் நான்கும் இழுக்கா இயன்றது அறம்” என்கிறது திருக்குறள். திருமந்திரமும் நன்றாற்றல் (நியமம்) தீது அகற்றல் என்பவற்றை ஆழமாக வலியுறுத்தி நின்கின்றது.

கொல்லான் பொய்கூறான் களவிலான் என்குணன்
 நல்லான் அடக்கம் உடையான் நடுச் செய்ய
 வல்லான் பகுத்துண்பான் மாசிலான் கட்நாமம்
 இல்லான் இயமத்து இடையில் நின்றானே. - திருமந்திரம்

பிறப்பொக்கும் எல்லா உயிர்க்கும் என்கிறது திருக்குறள். ஒன்றே குலம் என்கிறது திருமந்திரம். சமத்துவத்தின் உச்சந்தொட்ட கருத்துக்களில் திருமூலரும் திருவள்ளுவரும் அன்றே அகத் தெளிவாக ஆழமாக உண்மையை உரைத்துச் சொல்பவர்களாக ஒரே எண்ணக்கருவில் இருந்திருக்கிறார்கள் என்பதற்கு இது நல்ல எடுத்துக்காட்டாகும்.

இது போன்று எத்தனையோ திருமந்திரங்களையும் திருக்குறள்களையும் ஒப்புவமையாகக் காட்டலாம். விரிவு அஞ்சி விட்டு விடுகின்றோம். ஆதலினால் திருக்குறளை உலகப் பொது மறையாகக் கொண்டு அனைவரும் அறியச் செய்தது போன்று திருமந்திரத்தையும் உலகப் பொது ஆகமமாகக் குறைந்தபட்சம் அனைத்து தமிழ் குழந்தைகளிற்கும் கொண்டு சேர்க்க நாம் அனைவரும் திடசங்கற்பம் பூணுவோம்.

இறைத்தன்மையில் வாழ்ந்து இவ்வுலகை இன்பமாய் வெற்றிகொள்வோம்

எந்திரி. சர்வா. சர்வானந்தன்
யத்திராதிபர் சைவமுரசு

இவ்வுலகில் இன்பம் காணவும் இவ்வுலகை வெற்றி கொள்ளவுமே மனிதன் முயற்சி செய்து கொண்டும் ஓடிக்கொண்டும் இருக்கிறான். ஆனால் இயல்பாக இயற்கையையோடு இயைந்து இன்பம் காணும் வழிகளுக்கு முரணாக செயற்பட்டு துன்பத்திற்குள் துவண்டு கொண்டாட்டமான வாழ்க்கையை ஒரு போராட்டமாக மாற்றிக்கொண்டிருக்கிறான். அதனைப் பின்பற்றியே ஒவ்வொரு தலைமுறையும் நகர்வதே இவ்வுலகின் சாபக் கேடாகவுள்ளது.

அறம் பொருள் இன்பம் வீடு என்கிற கோட்பாட்டைத்தான் எமது மதம் போதித்து நிற்கிறது. அதாவது அறத்தின் வழி பொருளினால் ஈட்டி அதன் வழி இன்பத்தை கண்டு அவ்வழியில் நகர்ந்து வீடுபெறு அடைவாயாக என்பதை மிகவும் எளிமையாக சொல்கிறது. யான் பெற்ற இன்பம் பெறுக இவ்வையகம் என அழகாக சொல்லி அவ் இன்பத்தை அடையும் அனுபவிக்கும் வழிகளையும் தனது திருமந்திரம் எனும் தமிழ் ஆகமத்தில் 3000 பாடல்களாக எழுதி இன்பத்திற்கான வழிகளை இவ்வுலகத்திற்கு திருமூலர் தந்திருக்கிறார்.

இறைத்தன்மையோடு இருத்தல் என்பதை இயற்கையின் தன்மையோடு இயல்போடு இருத்தலென பொருள்படுத்திக் கொள்ளலாம். அந்த வகையில் அன்பின் தன்மையில் இருத்தலும் கொடுக்கும் தன்மையில் இருத்தலும் இயற்கையில் இயல்பாகவும் இறைத்தன்மையாகவும் இருக்கிறது. ஒருவன் அன்பின் தன்மையிலும் கொடுக்கும் தன்மையிலும் வாழ கற்றுக் கொண்டால் அவனுக்கு அனைத்து இன்பமும் இலகுவாக கைகூடும். பேராணந்த பெருவாழ்வை இவ்வுலகில் வாழும் பாக்கியசாலியாவான். இவ்விரண்டு தன்மைகளை கைக்கொள்ளக்கூடிய சூட்சுமத்தை திருமூலர் அனைவரும் புரிந்துகொள்ளும் வகையிலும் அனைவரும் பின்பற்ற கூடிய விதத்திலும் கூறியிருக்கிறார்.

அன்பே சிவம் என்பதே எமது அடிப்படைக் கோட்பாடு. “அன்பும் சிவமும் இரண்டென்பர் அறிவிலார்” என்ற பாடலின் மூலம் அன்பும் சிவமும் ஒன்று தான் என்பதையும் அதனை உணர்ந்தால் அன்பாய் (சிவமாய்) இருப்பார்கள் என்பதையும் திருமூலர் அழகாக சொல்லியிருக்கிறார்.

அன்பாய் இருத்தல் (சிவமாய் இருத்தல்) என்பதன் அர்த்தம் தெளிவாக புரிதல் வேண்டும். மனைவியில் அன்பாய் பிள்ளைகளில் அன்பாய் பெற்றோர்களில் அன்பாய் உறவினர்களில் அன்பாய் இருக்கிறேன் என்பதில் இது அடங்கி விடாது.

எங்கும் எதிலும் அன்பாய் இருத்தல் வெறுப்பு என்பது என்றும் இல்லை எதிலும் இல்லை. பகைமை என்பது எவர்மீதும் கடுகளவும் இல்லாத நிலை. அந்த நிலை அமைதியான நிம்மதியான இன்னிசை நிறைந்த வாழ்வை தரும். நாம் வாழக் கற்றுக் கொள்ள வேண்டுமானால் அன்பை கற்றுக் கொள்ள வேண்டும். இந்த பாடம் மட்டுமே போதும் வேறொன்றும் தேவை இல்லை. அன்பின் நிழலே ஆனந்தம். அன்பை தொடர்ந்தே மகிழ்ச்சி வரும். அன்பாய் இருக்கும் போது மிகப் பெரிய சக்தி ஓட்டம் நிகழும் அது மிகப் பெரிய ஆக்க பூர்வமான செயல்கள் இலகுவாக நடைபெற வழி வகுத்து தரும்.

அன்பின் தன்மையில் இருந்தால் என்னென்ன நடக்குமென திருமூலர் கூறுகிறார் பாருங்கள்.

சிவ சிவ என்கிறீர் தீ வினை யாவர்
சிவ சிவ என்றிடத் தீவினை மாளுநம்
சிவ சிவ என்றிடத் தேவரும் ஆவர்
சிவ சிவ என்னச் சிவகதி தானே. (2716) *

இங்கே சிவ சிவயென சொல்ல மறுப்பவர் தீவினையாளர் என்று சொல்லவில்லை. இந்த உலகில் சிவ சிவவென்று சொல்லிக்கொண்டு தீவினை புரிபவர்கள்தான் அதிகமாக இருக்கிறார்கள். இதன் மெய்பொருள் இவ்வண்ணம் பார்க்க வேண்டும்.

அன்பின் தன்மையில் (சிவ சிவ) இருக்கமாட்டார்கள் தீவினையாளர்கள். அன்பின் தன்மையில் (சிவ சிவ) இருந்தால் எமை தீண்டும் தீவினை எல்லாம் அழிந்து போகும் எந்த தீவினையும் எம்மை நெருங்காது.

அன்பின் தன்மையில் (சிவ சிவ) அவ்வண்ணமே இருக்க நாம் தேவர்கள் எனும் உயர்ந்த நிலையை அடைவோம். அன்பின் தன்மையில் (சிவ சிவ) இருக்க அடுத்த கட்டம் சிவகதி அடைவோம். ஆனந்தப் பெருவாழ்வு என்கிற நிலை சாத்தியமாகிறது. எனவே அன்பின் தன்மையில் இருக்க கற்றுக் கொள்ள வேண்டும்.

கொடுக்கும் தன்மையில் இருத்தல்

கொடுத்தார்க்கு குறைவில்லையென தமிழில் அழகான கருத்திருக்கிறது கொடுப்பவனுக்கு அனைத்தும் கொடுக்கப்படும் அவன் குறைவில்லாமல் வாழ்வான்.

இயற்கையை கொஞ்சம் உற்று நோக்கினால் இவ்வண்ணமையை நன்றாக புரிந்து கொள்ள முடியும். இயற்கை கொடுக்கும் தன்மை கொண்டது.

ஒரு மரத்தை எடுத்துக் கொண்டாலே நிழலை கொடுக்கிறது. சுவாசிக்க ஒட்சிசனைக் கொடுக்கிறது. காய்களை கொடுக்கிறது. கனிகளைக் கொடுக்கிறது. இவ்வாறு பலதைக் கொடுக்கிறது. கொடுப்பதுதான். அதன் இயல்பாக இருக்கிறது. அதன் தன்மையாக இருக்கிறது. கொடுப்பதால் அதற்குரியதும் தேவையானதும் தானாகவே கொடுக்கப்படுகிறது.

ஒரு குளத்தை எடுத்துக் கொண்டால் எங்கும் நீர் பரவியிருக்கிறதென்றாலும் கதவு திறந்து நீரை வயலுக்கு கொடுக்கும் பொழுது எங்கோயிருக்கிற நீர் கூட அந்தக் கதவை நோக்கி ஓடி வருகிறது.

அதே போலத்தான் இந்த பிரபஞ்சத்தில் இருக்கும் அனைத்தும் கொடுக்கப்படும் பொழுது அந்தப் புள்ளியை நோக்கி / அந்த நபரை நோக்கி ஓடிவருகிறது.

மனிதனும் இயற்கையின் ஒரு அங்கம் அவனும் இவ்வண்ணம் இருக்க வேண்டும். கொடுக்கப்படும் போது தான் அவனுக்குரியது கொடுக்கப்படும் இருந்தால் கொடுக்க மாட்டோமா?. கொடுப்பதற்கு இல்லையெயென ஆதங்கப்படுபவர்கள் எல்லோரும். கொடுக்க முடியும். அனைவரும் கொடுக்க கூடிய விடயத்தை திருமூலர் இந்த பாடலின் மூலம் கூறுகிறார்.

யாவர்க்குமாம் இறைவற்கு ஒரு பச்சிலை
யாவர்க்குமாம் பசுவுக்கு ஒரு வாயுறை
யாவர்க்குமாம் உன்னும்போது ஒரு கைப்பிடி
யாவர்க்குமாம் பிறர்க்கு இன்னுரை தானே. (252)

திருமந்திரம் காட்டும் செம்பொருள்

மரு.ஈசான தேசிகர்.கி.பிரதாபன்
(தலைவர் - இலங்கை சைவநெறிக் கழகம்)

பிறப்பென்னும் பேதைமை நீங்கச் சிறப்பென்னும் செம்பொருள் காண்பது அறிவு (திருக்குறள் - 358) என்னும் குறளுக்கு பரிமேழலகர் , "பிறப்பு என்னும் பேதைமை நீங்க - பிறப்பிற்கு முதற்காரணமாய அவிச்சை கெட, சிறப்பு என்னும் செம்பொருள் காண்பது அறிவு - வீட்டிற்கு நிமித்த காரணமாய செவ்விய பொருளைக் காண்பதே ஒருவர்க்கு மெய் உணர்வாவது"

என்று உரை செய்கின்றார். குறையுடையவன் பிறிதொருவனின் குறையினைப் போக்க முடியாது. அதுபோல், பிறவியெனும் சூழலுக்குள் அகப்பட்டு உழல்பவன், பிறருக்குப் பிறவாமைப் பேறு அளிக்க முடியாது. வீட்டின்பம் என்பது சொர்க்கம், வைகுண்டம், இந்திரலோகம், பிரம்மலோகம் முதலிய பெளதீக இடங்கள் அன்று. இவற்றினை அனுபவிப்பதற்கு உயிருக்கு பூதசார உடம்பு தேவைப்படும். எனவே, இவற்றினை அனுபவித்தலும் உடம்போடு உயிர்கூடி நிற்கும் பிறவிச்சுழற்சியின் ஒர் அங்கமேயாகும். அதுபோல் நரகத்தில் துன்பம் அனுபவிப்பதற்கு யாதனா உடல் உயிருக்கு தேவைப்படும். எனவே, எங்ஙனம் யாதனா உடல் பெற்று நரகப்பிறவிகளில் சூழலுமோ, அதுபோன்று பொதுப்புண்ணியங்களினால் உயிர்கள் சொர்க்காதி இன்பங்களினை பூதசார உடம்பு பெற்று அனுபவித்து உழலும். இவையெல்லாம் பிறவிச்சுழியின் ஒரு அங்கமேயாகும். எனவே, வீட்டின்பம் என்பது பிறப்பினை அறுப்பது என்பதினால் உடலினை விடுத்து உயிர் அனுபவிக்கும் இன்பப்பேறு என்பது தெளிவாகும். இந்நிலையில் சிவபெருமானின் திருவருளே உயிருக்கு கருவி கரணங்களாய் விளங்கி பேரின்பத்தினை நுகரச்செய்யும் என்பது சைவமுடிவு. அதாவது, உடலோடு உயிர் கூடாது சிவபெருமானின் திருவருளினையே கருவியாய்க் கொண்டு சிவானந்தத்தினை அனுபவித்து நிற்கும் நிலையே பிறவாப்பேறு என்னும் வீட்டின்பமாகும். எனவே, இந்த வீட்டின்பத்தினை அளிப்பவன் பிறவா யாக்கைப் பெரியோனாக இருத்தல் வேண்டும் என்பது இனிதே பெறப்படும்.

பிறப்பிலி பிஞ்சுகன் பேரரு ளாளன்
இறப்பிலி யாவர்க்கும் இன்பம் அருளும்
துறப்பிலி தன்னைத் தொழுமின் தொழுதால்
மறப்பிலி மாயா விருத்தமும் ஆமே - திருமந்திரம் - 25

சிவபெருமான் என்றும் பிறப்பில்லாதவன். பின்னற் சடையினையுடையவன். அளவிடப்படாத பேரருளாளன். என்றும் அழிவிலாதவன். யாவர்க்கும் குறைவிலா நிறையின்பம் அருளி அவரை விட்டு நீங்காதவன். அவனைத் தொழுங்கள். அங்ஙனம் தொழுதால் அவன் உங்களை ஒருபோதும் மறவான். மாயைக்கு மறுதலையாகிய இயற்கைப் பேரறிவினன் என்று செம்பொருள் இலக்கணத்தினைத் திருமந்திரம் உணர்த்தி நிற்கின்றது. சிலப்பதிகாரம் சிவ பெருமானைப் "பிறவா யாக்கைப் பெரியோன்" என்று விளக்கி நிற்கின்றது. இதனால் சிவபெருமானே பெரியோன் என்பதும், ஏனையோர் சிவபெருமானின் அதிட்டித்தலில் சிவபெருமான் ஏவிட இயங்கும் சிறுதெய்வங்களே என்பதும் பெறப்படும். இவ்வுண்மையினை திருமூலர்பெருமான் , சிவபெருமானுக்கு இணையான ஒரு தெய்வத்தை ஆண்டுத் தேடினும் காண்டல் இல்லை என்றும் அவனுடன் ஒப்பாரை ஈண்டுங் காண்டல் இல்லை என்றும் அருளிச்செய்கின்றார்.

சிவனொடு ஒக்கும் தெய்வந் தேடினும் இல்லை
அவனொடு ஒப்பார் இங்கு யாவரும் இல்லை
புவனம் கடந்தன்று பொன்னொளி மின்னும்
தவனச் சடைமுடித் தாமரை யானே - திருமந்திரம் - 05

இவ்வுண்மையினால் ஏனைத் தெய்வங்களெல்லாம் பிறப்பிறப்புக்கு உள்ளாகும் வினைவழி உழலும் உயிர்களே என்பது நன்கு பெறப்படும். ஏனைத் தெய்வங்கள் யாவும் உயிர்களே என்பதினால், அவற்றின் அறிவு ஏகதேச அறிவு என்பதும் அறிவித்தால் மட்டுமே அறியும் அறிவு என்பதும் முடிவாகும்.

அவனை ஒழிய அமரரும் இல்லை
அவனன்றிச் செய்யும் அருந்தவம் இல்லை
அவனன்றி மூவரால் ஆவதொன் றில்லை
அவனன்றி ஊர் புது மாறறியேனே - திருமந்திரம் - 06

எனவே, தேவர்களாயினும் படைத்தல் முதலிய தொழில்களினைச் செய்யும் மூவர்களாயினும் சிவபெருமான் இல்லாவிட்டால் இயங்க முடியாத உயிர் வர்க்கத்தினரே என்பதினையும், சிவபெருமான் ஒருவரினாலேயே தவம் முதலிய வழிபாடுகளுக்கு பலன் அளிக்கப்படுகின்றது என்பதினையும் முத்தி இன்பத்தினை சிவபெருமான் ஒருவரே அருளிச்செய்கின்றார் என்பதினையும் மிகவும்துலக்கமாகத்திருமூலர்பெருமானார் அருளிச் செய்துள்ளார்.

யாதொரு தெய்வம் கொண்டீர்
அத்தெய்வ மாகிஆங்கே
மாதொரு பாகனார்தாம்
வருவர்மற் றத்தெய்வங்கள்
வேதனைப் படும் இறக்கும்
பிறக்கும் மேல்வினையும் செய்யும்
ஆதலான் இவைஇ லாதான்
அறிந்துஅருள் செய்வன் அன்றே! - சிவஞானசித்தியார்

எந்தத்தெய்வத்தை வணங்கினும் மாதொருபாகனாகிய சிவனே வந்து அருள் செய்வான். பிறதெய்வங்கள் யாவும் உயிர்களே! ஆகையால் அவைகள் வினைகள் செய்யும். இன்ப துன்பம் அனுபவிக்கும். இறக்கும். பிறக்கும். ஆனால் எல்லாம் வல்ல இறைவனாகிய சிவபெருமானுக்கு இக்குறைபாடுகள் இல்லையாதலால், எவர் எந்தத் தெய்வத்தினை வழிபட்டாலும் சிவபெருமானே அந்தந்த தெய்வவடிவில் நின்று, செய்த செயல்களுக்கு ஏற்ப பயனைக் கொடுக்கவல்லவன்'' என்னும் சிவஞானசித்தியார் அருள்நூல் கூறும் செய்தி, திருமந்திரம் அருளிச்செய்யும் செம்பொருள் இலக்கணத்தின் பிறிதொரு வடிவமாகும். செம்பொருளுக்கு அடங்கி நிற்பதே பிறப்பெனும் பேதமையினை நீக்கும் என்பதனால், அதற்குரிய உபாயத்தினையும் திருமூலர்பெருமான் காட்டியருளியுள்ளார். செம்பொருளுக்கு அடங்கி நிற்பதற்கு பத்தி மார்க்கம் அடிப்படைக்கருவி என்பதினைத் துலக்கமாக விளக்கியருள்கின்றார்.

புண்ணியஞ் செய்வார்க்குப் பூவுண்டு நீருண்டு
அண்ணல் அதுகண் டருள்புரி யாநிற்கும்
எண்ணிலி பாவிகள் எம்மிறை யீசனை
நண்ணறி யாமல் நழுவுகின் றாரே - திருமந்திரம் 1828

பூவும் நீரும் கொண்டே சிவபெருமான் திருவடிக்கழலினைச் சிக்கெனப்படிக்கலாம் என்பதுதான் திருமூலர்பெருமான் காட்டியருளிய உபாயமாகும். இவ்வாறு சிவபெருமான் பால் பற்று வைத்திருப்பதே முத்திக்கு வித்தாகும் என்னும் உண்மையினை ஒழிக்கும்வகையில் திருமந்திரத்தில் கூறப்பட்டுள்ள ''ஈசனோடாயினும் ஆசை அறுமின்கள்'' என்பதற்குரிய விளக்கத்தினைக் கூறுவாரும் உளர்.

ஆசை அறுமின்கள் ஆசை அறுமின்கள்
ஈசனோ டாயினும் ஆசை அறுமின்கள்
ஆசை படப்பட ஆய்வரும் துன்பங்கள்
ஆசை விடவிட ஆனந்தம் ஆமே - திருமந்திரம் 2615

திருமூலர்பெருமான் அருளிச்செய்துள்ள இப்பாடலுக்கு, இன்பத்தினைப் பெறுவதற்கு சிவபெருமான் பால் கொண்ட பற்றினையும் கைவிடவேண்டும் என்று சிலர் பொருளுரைப்பர்.

பற்றி நின்ற பாவங்கள் பாற்ற வேண்டில்
 பரகதிக்குச் செல்வதொரு பரிசு வேண்டில்
 சுற்றி நின்ற சூழ்வினைகள் வீழ்க்க வேண்டில்
 சொல்லுகேன் கேள் நெஞ்சே துஞ்சா வண்ணம்
 உற்ற வரும் உறுதுணையும் நீயே என்றும்
 உன்னை அல்லால் ஒரு தெய்வம் உள்கேன் என்றும்
 புற்றரவக் கச்சு ஆர்த்த புனிதா என்றும்
 பொழில் ஆரூரா என்றே போற்றா நில்லே. - தேவாரம் (6-31-7)

"நெஞ்சமே, நான் சொல்வதை கேட்பாயாக, உன்னைப் பற்றியிருக்கும் பாவங்கள் உன்னை விட்டு விலக வேண்டும் என்றால், மேன்மையான கதிக்கு, முக்தி நிலைக்கு, நீ செல்ல வேண்டும் என்றால், உன்னை எப்போதும் சூழ்ந்திருக்கும் வினைகளை வீழ்த்தி அவற்றினின்று விடுதலை அடையவேண்டும் என்று நீ விரும்பினால் நான் சொல்வதைக் கேள். நீ செயலற்று இருப்பதை விட்டு விடு. புற்றில் வாழும் பாம்பினை கச்சாக அணிந்த புனிதனே, சோலைகள் சூழ்ந்த ஆரூர் நகரில் உறையும் இறைவனே என்று சிவபிரானை பலமுறையும் துதித்து, இறைவனே நீ தான் எனக்குத் துணை, நீ தான் எனக்கு உறவு, உன்னைத் தவிர வேறு எந்த தெய்வத்தையும் பரம்பொருளாக நினைக்க மாட்டேன் என்று வழிபட்டு உய்வாயாக" என்று திருநாவுக்கரசு நாயனார் பெருமான் அருளிச்செய்கின்றார்.

சார்புணர்ந்து சார்பு கெடஒழுகின் மற்றழித்துச்
 சார்தரா சார்தரு நோய் - திருக்குறள் 359

பற்றுக் பற்றற்றான் பற்றினை அப்பற்றைப்
 பற்றுக் பற்று விடற்கு - திருக்குறள் 350

எல்லாப் பொருளுக்கும் சார்பான செம்பொருளை உணர்ந்து பற்றுக் கெடுமாறு ஒழுகினால், சார்வதற்கு உரிய துன்பங்கள் திரும்ப வந்து அடையா என்பதும், பற்றுக்களை விட்டொழிப்பதற்கு பற்றில்லாதவனாகிய கடவுளுடைய பற்றை பற்றிக்கொள்வதே வழியாகும் என்பதும் திருக்குறளினால் உணர்த்தப்பட்டிருக்கும் அருட்செய்தியாகும்.

சைவ நூல் வழக்குகள் இறைவனின் திருவடியினைப் பற்றுவதே உயிர்களின் முத்திக்கு உத்தரவாதமானதென்று விளக்கி நிற்க, "ஈசனோ டாயினும் ஆசை அறுமின்கள்" என்பதற்கு இறைவன்பால் உயிர்கள் பற்றுக்கொள்ளக்கூடாதென்பது பிறழான உரையேயாகும். உயிர்கள் முத்தியில் பேரின்பத்தினை அனுபவித்துக்கொண்டிருக்கும் என்பதுவே சைவமுடிவாகும். அனுபவிக்கப்படும் பொருளில் பற்றில்லாவிட்டால் எங்ஙனம் அனுபவிக்கப்படுவது இன்பமாகும்? பேரின்ப அனுபவத்தினைக் கொடுக்கும் கடவுள், பேரின்ப அனுபவத்தினை நுகரும் உயிர்கள் என்றும், பேரின்பத்தினை அனுபவித்தல் என்னும் முத்தியும் உள்ளதெனின், பேரின்ப நுகர்ச்சியில் உயிர்கள் இன்புற்றிருக்கும் என்பது முடிவாகும். எனவே, பேரின்பத்தில் இடையறா பற்றுக்கொண்டு பேரின்பத்தினை உயிர்கள் அனுபவித்துக்கொண்டிருக்கும் என்பது பெறப்படும். சில சமயநெறிகள் முத்தியில் கல்லுப்போல் உயிர் விளங்கும் என்பர். அத்தகையாருக்கு இறைவன்பால் உயிர்கள் பற்றுக்கொள்ளக்கூடாதென்பது ஏற்புடையதாக விருக்கக்கூடும். முத்தியில் கல்லுப்போல் இருத்தல் என்பது சிவத்தால் உயிருக்கு எந்த விளைவும் இல்லை என்பதாகிவிடும். மேலும், உயிர் சார்ந்ததன் வண்ணம் என்று சைவசித்தாந்தம் கூறும். முத்தியில் கல்லுப்போல் உயிர் கிடக்கும் என்பதினால், முத்தியில் உயிர் சார்ந்து நிற்கும் இறை கல்லுப்போல் சடம் என்றேயாயிடும். இது இறைக்கு இழுக்காகும்!

தந்தது உன் தன்னை; கொண்டது என் தன்னை;
 சங்கரா ஆர் கொலோ சதுரர்?
 அந்தம் ஒன்றில்லா ஆனந்தம் பெற்றேன்
 யாது நீ பெற்றதொன்று என்பால்? - திருவாசகம்

அந்தம் ஒன்றில்லா ஆனந்தம் பெற்றேன் என்று மாணிக்கவாசகப்பெருமான் அருளிச்செய்திருப்பதே சைவசமயிகள் கொள்ளவேண்டிய முடிவாகும். இவ்வண்மைகளினை ஆராயாதோர், இறைவன்பாலும் பற்றுக்கொள்ளக்கூடாது என்று உரைசெய்வராயினார். திருமந்திரத்திற்கு உரையெழுதிய சைவசித்தாந்தப் பெருங்கடல் அருணைவடிவேல் பெருமானார், "ஈசனோ டாயினும் ஆசை அறுமின்கள்" என்பதற்கு பின்வருமாறு விளக்கம் அருளிச்செய்கின்றார்.

"ஈசனிடத்தாயினும்" என ஏழனுருப்புணர்ப்பினும் அமையுமாயினும் அவ்வாறு புணர்த்தோதாது, "ஈசனோடாயினும்" என மூன்றுனுருபு புணர்த்தோதியதனையும் நோக்காது, "ஈசனை விரும்புதலையும் விடுமின்" என உரைப்பாரும் உளர். அந்த விருப்பத்தையும் அறுத்தவர் அடைவது யாது? மீமாஞ்சகரும், தருக்க மதத்தவரும், பாடணவாத சைவரும் கூறும், யாதோர் உணர்வுமின்றிக் கல்லுப்போலக் கிடக்கும் நிலையேபோலும்! ஈசனிடத்திருந்தபொழுதும் உலகஆசை துன்பந்தருதற்கு நம்பியாரூரர் வரலாறு நற்சான்றுபகரும்.

சுந்தரர்பெருமான் திருக்கயிலாயத்தில் ஈசனோடு இருக்கும் பேறு பெற்றிருந்தும் பெண்கள்பால் ஆசை கொண்டமையினால் திருக்கயிலாயத்தில் இருந்து நீங்கவேண்டிய நிலைக்கு உள்ளாயினார். பூவுலகத்திலே தம்பிரான் தோழர் என்னும் பெருமையினைப் பெற்றிருந்தபோதும், இரு கண்களிலும் பார்வையினை இழந்து ஒன்றொன்றாகப் பார்வையினைக் கேட்டுப் பெறும்படி நிலைக்கு உள்ளாயினார். எனவே, சிவனை அடைந்தபின்பும் பழைய பழக்கத்தால் ஆசைகள் மீண்டும் உயிர்கள்பால் தோன்றுதல் கூடும். அப்பொழுதும் அதனை முளையிலேயே அறுத்தெறிதல் வேண்டும்; ஏனெனில் ஆசை மிகுந்து மிகுந்து வருவதால்தான் எந்நிலையிலும் துன்பங்கள் மிகுந்து மிகுந்து வருகின்றன. ஆசையை நீக்க நீக்க, இன்பங்களே மிகுந்து மிகுந்து வரும் என்பதே சைவநூல்களுக்கு பொருத்தமான விளக்கமாகும்.

அகில இலங்கை சைவ மகாசபை திருமந்திர ஆன்மிக மாநாடு - 2023 முன்னிட்டு
நடாத்திய திருமந்திர போட்டி முடிவுகள்.

இல	முடிவு	பெயர்	அறநெறிப் பாடசாலை
அரம்பல் பிரிவு - பாலேத்து			
01	1 ஆம் இடம்	த.தக்ஷயா	கணேசா அ.பா பன்னாலை
02	1 ஆம் இடம்	பி பிரித்திகா	விபுலானந்தா அ.பா வாழைச்சேனை, மட்டக்களப்பு
03	2 ஆம் இடம்	ப.தீபிகா	சைவ வாலிபர் சங்கம் அ.பா, அளவெட்டி.
04	3 ஆம் இடம்	நி.அயோதீசன்	யாழ் விசன் கிருஷ்ணா அ.பா, கொக்குவில்
05	4 ஆம் இடம்	ஜெ.தாட்சாயினி	பரராசசேகரப் பிள்ளையார் அ.பா, இணுவில்
06	5 ஆம் இடம்	உ.பிரசாங்கி	அருள்மிகு விஸ்வநாத சுவாமி அ.பா, திருகோணமலை

சைவச்சிறார்களின் அறநெறிக் கல்வியில் திருமந்திரத்தின் பங்கு

திரு. அருள் சிவானந்தன்

யொகுவாளர், சைவ மகா சபை

நாம் அனைவரும் இன்று உள்ளன்போடு உச்சரிக்கும் தலைசிறந்த இனிய வசனம் என்றால் அது “அன்பே சிவம்”. நம்மில் பலருக்கு பலகாலம் ஏன் இப்போது கூட அது திருமூலர் அருளிய திருமந்திரம் என தெரியாது என்பது ஒரு வேதனையான உண்மையாகும். இந்த மகாவாக்கியம் மட்டுமல்ல “ஒன்றே குலம்”, “உள்ளம் பெருங்கோயில்” , “ யான் பெற்ற இன்பம் பெறுக இவ்வையகம்” “என்னை இறைவன் நன்றாக படைத்தனன் தன்னை நன்றே தமிழ் செய்யுமாறே என நாம் வழங்கும் அருமையான உன்னத சொற்றொடர்கள் எல்லாம் திருமந்திரங்களே.

இத்துணை அருமையான திருமந்திரங்களை எமது குழந்தைகளிற்கு சிறுவயதிலேயே ஆழமாகப் பதிப்போமேயானால் அது அவர்களின் நாளை வாய்வை வளமாக்கி சமூகத்திற்கு நல்ல கனிகளை தரும் என்பதை நாம் அனைவரும் மனங்கொள்ள வேண்டும். ஆம் இன்று எமது இளைய தலைமுறை தடம் மாறி சென்று கொண்டிருக்கிறது. போதைப் பொருளும், வீதி விபத்துக்களும், தற்கொலைகளும் சமூகச் சீரழிவுகளும் மலிந்து விட்டன. இந்நிலையில் எமது எதிர்கால சந்ததியை மீட்டெடுக்க வேண்டுமானால் இளவயதில் அவர்களிற்கு அறநெறிக் கல்வி இன்றியமையாதது. இதனை இப்போது நாம் அனைவரும் உணர்ந்து இருக்கின்றோம். நிர்வாகத்துறை, கல்வி, சுகாதாரத்துறைகள் அனைத்தும் இதற்கு உந்து சக்தி அளிக்க முன் வந்துள்ளன.

இந்த சந்தர்ப்பத்தில் ஒவ்வொரு ஆயுமும் திருமூலர் காட்டுகின்ற அறநெறி சிந்தனைகளை எங்கள் குழந்தைகளிற்கு விதைக்க மனங் கொள்ள வேண்டும். எம் ஆயுட்காலத்தில் திருப்பணிகள் போதியளவு அனைத்து இடங்களிலும் நிறைவாக செய்யப்பட்டிருக்கின்றது. இப்போது எமக்கு தேவையானது அறப்பணியே. அதில் முக்கியமான அறப்பணியாக கையில் எடுக்க வேண்டியது எதிர்கால சிற்பிகளான எம் சிறார்களை நல்வழிப்படுத்தும் அறநெறிப் பாடசாலைகளை ஆயுட்காலத்தில் நிறுவுவதும் அதனை திறம்பட நடாத்துவதற்குரிய சகல அர்ப்பணிப்புக்களை வெளிக்காட்டுவதுமே ஆகும்.

அறநெறி ஆசிரியருக்கு வேதனம், சிறார்களிற்கு சிற்றுண்டி, பிரசாதம் வழங்கல், அறநெறி கல்விக்காக சைவத்தமிழ் நூல்கள் அடங்கிய ஆத்மீக நூலகம் உருவாக்கல், திருமந்திரம் உள்ளிட்ட திருமுறை கையேடுகளை வழங்கல், நாயன்மார் குருபூசைகளை சிறார்கள் முன்னெடுக்க உந்து சக்தி அளித்தல், பேச்சு, பண்ணிசை, கவின்கலை பயிற்சிகள் வழங்கல், போட்டிகள் வைத்தல், வாத்தியங்களைக் கொள்வனவு செய்து ஏழைப் பிள்ளைகளிற்கு வழங்கி அவர்களிற்கு பயிற்றுவித்து நல்வழியில் ஆற்றுப்படுத்தல், சிறந்த முறையில் அறநெறிக் கல்வியில் ஈடுபடும் சிறார்களிற்கு அவர்களின் ஏழ்மை நிலையைக் கருத்திற் கொண்டு வீட்டில் சுய கற்றலுக்கு மேசை கதிரை வழங்கல், போசாக்கு மேம்பாட்டு செயற்றிட்டங்களை முன்னெடுத்தல் என பல பரிணாமங்களில் நற் செயற்றிட்டத்தை அறநெறிப்பாடசாலை ஊடாக முன்னெடுக்க முடியும். அவ்வாறு செய்தால் திருப்பணியைக் காட்டிலும் இந்த நடமாடும் கோயில்களான ஏழைக் குழந்தைகளிற்கு அவர்கள் குடும்பங்களிற்கு உதவும் அன்பே சிவத்திற்கு உயிர் கொடுக்கும் கைங்கரியத்தால் மிகவும் மகிழ்வித்து இறை சிவனின் அருளைப் பெறுவதற்கு எமக்கு மிகவும் உறுதுணை புரியும் என பின்வரும் திருமந்திரம் மூலம் அழகாக திருமூலர் எடுத்துக் காட்டி நிற்கின்றார்.

படமாடக் கோயில் பகவற்கு ஒன்றியில்
நடமாடக் கோயில் நம்பர்காங் காகா
நடமாடக் கோயில் நம்பர்க்கு ஒன்றியில்
படமாடக் கோயில் பகவற்க தாமே.

- திருமந்திரம்

சமூகத்தை சீர்படுத்தும் திருமந்திரம் எனும் அற்புத மருந்து

செ.சிவசொரூபன்
நிரதேச செயலகம், தெலிவீயனை

திருமந்திரம் தமிழ் ஆகம நூல் வேதம் பொது நூல் என்றும், ஆகமம் சிறப்பு நூல் என்றும் சைவர் கூறுவர். திருமந்திரத்தில் ஒன்பது உட்பிரிவுகள் உள்ளன. ஒவ்வொன்றுக்கும் தந்திரம் என்பது பெயர். இதில் 232 அதிகாரங்கள் உள்ளன. இப்பொழுது இதில் 3100 செய்யுட்கள் உள்ளன. 'மூலன் உரை செய்த மூவாயிரம் தமிழ்' என்பதனால் இதற்கு உரியவை 3000 செய்யுட்களே என்று அறியலாம். எஞ்சியவை பிற்சேர்க்கையாம்.

ஆசிரியர் இதற்கு இட்ட பெயர் திருமந்திர மாலை. தமிழ் மூவாயிரம் என்றும் இதனைக் கூறுவர். தமிழில் தோன்றிய ஒன்பது ஆகமங்களே ஒன்பது தந்திரங்களாக இயற்றப்பட்டன என்பது அறிஞர் கருத்து. சைவ சமய அடியாருள் காலத்தால் முந்தியவர்கள் திருமூல நாயனாரும், காரைக்கால் அம்மையாரும் ஆவர்.

திருமூலர் சைவ நாயன்மார் அறுபத்து மூவருள் ஒருவர். சுந்தர மூர்த்தி நாயனார், 'நம்பிரான் திருமூலன் அடியார்க்கும் அடியேன்' என்று தம் பேரன்பு தோன்றக் கூறினார். கி.பி. 10ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த நம்பியாண்டார் நம்பிகள், தம் திருத்தொண்டர் திருவந்தாதியில்,

குடிமன்னு சாத்தனூர்க் கோக்குலம்
மேய்ப்போன் குரம்பை புக்கு
முடி மன்னு கூனல் பிறையாளன்
தன்னை முழுத்தமிழின்
படிமன்னு வேதத்தின் சொற்படியே
பரவி விட்டு என் உச்சி
அடிமன்ன வைத்த பிரான் மூலன்
ஆகின்ற அங்கனானே

என்று பாடினார். மூலன் என்பவர், சாத்தனூரைச் சேர்ந்தவனும், ஆக்களை மேய்ப்பவனும் ஆன இடையன் ஒருவன் இறந்தபோது, அவன் உடம்பில் தன் உயிரைச் செலுத்தியவர். அவர் வேதத்தில் சொன்னவாறே சிவபெருமான் பெருமையினை முழுத்தமிழில் பாடினார் என்பது இச்செய்யுளால் அறியப்படும் செய்திச் சுருக்கமாகும்.

கி.பி. 12ஆம் நூற்றாண்டினரான தெய்வச் சேக்கிழார் தம் பெரியபுராணத்தில் திருமூலர் வரலாற்றை விரிவாகப் பாடுகின்றார். இத்தகைய சிறப்பு மிக்க திருமந்திரத்தில் இன்றைய வாழ்வியல் நெறிகள் பற்றி மிக அழகாகவும் தெளிவாகவும் திருமூலர் பல விடையங்களை சொல்லியுள்ளார்.

செல்வம் கருதிச் சிவர்பலர் வாழ்வெனும்
புல்லறி வாளரைப் போற்றிய் புலராமல்
இல்லங் கருதி இறைவனை ஏத்துமின்
வில்லி இலக்கெய்த விற்குறி யாமே

என்பது திருமந்திரத்தில் உள்ள 269வது பாடலாகும் இதன் பொருள் யாதெனின் ஒரு வில் வீரனுடைய குறி இலக்கை நோக்கியே இருப்பது போல, நமது நோக்கம் வீடுபேறு அடைவதாக இருக்க வேண்டும். வீடுபேறு அடைவதற்காக நாம் இறைவனைத் துதிப்போம். தர்ம சிந்தனை இல்லாத செல்வந்தர்கள் அற்பர்கள். பணத்துக்காக அவர்களைப் போற்றிய் புகழ்ந்து, பிறகு வருத்தத்தில் வாட வேண்டாம் என்கிறார்.

அறம் என்பது மனித வாழ்வின் மிக முக்கியமான அங்கமாக நம் முன்னோர்கள் சொல்லி வைத்துள்ளார்கள் திருவள்ளுவர் அறன் வலியுறுத்தல் எனும் அதி காரத்தையே தன்னுடைய குறளில் வைத்துள்ளதன் மூலம் அறத்தின் பெருமையினை நாம் அறிந்து கொள்ளலாம்.

திருமூலர் தனது 268வது பாடலில்
கெடுவதும் ஆவதும் கேடில் புகழோன்
நடுவல்ல செய்து இன்பம் நாடவும் ஒட்டான்
இடுவதும் ஈவதும் என்னுமின் இன்பம்
படுவது செய்யின் பசுவது வாமே

என்கிறார் இதன் பொருள் யாதெனின் நேர்மை இல்லாத செயல்களைச் செய்து நம்மால் இன்பம் அடைய முடியாது. அழிவில்லாத புகழை உடைய நம் இறைவன் நேர்மை இல்லாதவர்க்கு இன்பத்தை அனுமதிக்க மாட்டான்.

நாம் நல்ல நிலையை அடைவதும், நிலைபெற முடியாமல் கெடுவதும் நம் வினைகளினாலே! அதனால் இல்லாதவர்க்கு அன்னம் இடுவது பற்றியும், உதவி செய்வது பற்றியும் எண்ணுவோம். அவ்வாறு இல்லாமல் பிறருக்கு கெடுதல் செய்ய நினைப்பது விலங்குத் தன்மை ஆகும்.

இதே போல தனது 267வது பாடலில்
இன்பம் இடவரன்று இரண்டுற வைத்தது
முன்பவர் செய்கையி னாலே முடிந்தது
இன்பம் அதுகண்டும் ஈகிலாப் பேதைகள்
அன்பினார் சிந்தை அறமறி யாரே

என்கிறார் இதன் பொருள் யாதெனின் இன்பமும் துன்பமும் நம் வாழ்க்கையில் கலந்திருக்கின்றன. அவை எல்லாம் நாம் நமது முற்பிறவிகளில் செய்த செயல்களுக்கு ஏற்ப அமைகின்றன. ஆனால் அறச்செயல்கள் செய்வதால் இந்தப் பிறவியிலேயே இன்பம் கிடைப்பதைப் பார்க்கிறோம். அதையெல்லாம் பார்த்தும் தொடர்ந்து அறத்தைப் பற்றிய எண்ணம் கொள்ளாத அன்பில்லாதவர்களாய் இருக்கிறோம்.

அத்துடன் தனது 266 பாடலில்
கனிந்தவர் ஈசன் கழலடி காண்பர்
துணிந்தவர் ஈசன் துறக்கமது ஆள்வர்
மலிந்தவர் மாணம் துணையும்ஒன் றின்றி
மெலிந்த சினத்தினுள் வீழ்ந்தொழிந் தாரே

என்கிறார் இதன் பொருள் யாதெனின் மனம் பக்குவம் அடைந்தவர்கள் ஈசனின் திருவடியைக் காண்பார்கள். துணிவுடன் உலகப் பற்றை விட்டு தவம் செய்பவர்கள் ஈசனின் சொர்க்கத்தை ஆள்வார்கள். மலிவான வாழ்க்கை வாழ்பவர்கள் இறைவனின் துணை கிடைக்காமல் அழிவார்கள். அவர்கள் தளர்ச்சி தரும் மனப் போராட்டத்திற்கு ஆளாகி நரகத்தில் வீழ்வார்கள்.

எனவே வாழ்வின் உயர்ந்த நெறியான அறநெறியின் முக்கியத்துவத்தினை திருமூலர் தனது பாடல்களில் மிகவும் அற்புதமாக இந்த உலகத்திற்கு பல செய்திகளை சொல்லி வைத்துள்ளார்.

தமிழர் வாழ்வியலின் மூன்று கோட்பாடுகளாக அமைந்தவை அறம், பொருள், இன்பம் என்பன. இவை மூன்றிலும் அறம் தலைமை உடையது.

சிறப்புடை மரபிற் பொருளும் இன்பமும்
அறத்துவழிப் படுஉம் தோற்றம் போல (புறம் - 31)

எனக் கோவூர்கிழார் அறத்தின் தலைமை கூறுவார். அறம் என்னும் சொல்லுக்கு கடமை, தருமம், கற்பு, புண்ணியம், அறநூல், அறக்கடவுள், அறச்சாலை, தருமதேவதை, யமன், ஞானம், நோன்பு, நல்வினை எனப் பொருள் உரைக்கின்றது அகராதி.

அறம் என்பதற்குச் சுருங்கக்கூறின், நல்லவை செய்தலும் தீயவை கடிதலும் எனலாம். வாழ்க்கையில் கடைப்பிடிக்கத்தக்க அறங்கள் பல உள்ளன. பற்பல நற்பண்புகளெல்லாம் அறத்தின் பன்முகங்களாகவே எண்ணப்பட்டிருக்கின்றன.

சங்க காலத்திலிருந்து இன்று வரையிலான தமிழிலக்கியங்கள் அறத்தின் மாட்சிமைகளை நன்கு விளக்குகின்றன. தொட்டிற் பருவத்திலிருந்தே அறம் தொடங்கி விடுகிறது. "கொடையும் தயையும் பிறவிக்குணம்" என்று ஔவையார் பிறப்பிலிருந்தே அறப்பண்புகள் மலர்வதைக் காட்டுவார்.

இன்றைய சமுதாயத்தில் மனிதப் பிறவி வாழ்வாங்கு வாழ அறவழிப் பாதை இன்றியமையாததாகக் காணப்படுகிறது. ஒரு தனிமனித வாழ்க்கைக்கு அறநெறி அல்லது ஒழுக்க நெறி என்பது இன்றியமையாத ஒன்றாகும்.

மக்களாய்ப் பிறந்த நாமெல்லாம் இம்மையிலும் மறுமையிலும் மேன்மை பெற்று வாழ வேண்டுமானால் அறத்தையே செய்ய வேண்டும். எப்பொழுதும் எந்நேரத்திலும் அறம் செய்யலாம். இந்த நிலையில்லாத உடம்பு இருக்கும் பொழுதே நிலையான அறத்தைச் செய்து நாற்பொருட்களான அறம், பொருள், இன்பம், வீடு என்பவற்றை அடைந்து கொள்ள வேண்டும்.

அறம் கொண்டு வாழ்பவரின் வாழ்க்கை எப்போதும் செல்வாக்கு, புகழ் கொண்டு சிறப்பாக அமைகிறது. நேர்மையில்லாமல் வாழ்பவர்கள் வாழ்க்கையில் பெரும் துன்பத்தை சந்திக்கிறார்கள்.

அறத்தின் உண்மையை மக்களுக்கு உணர்த்த வேண்டும் என்று அறம் பற்றிய பல செய்திகளை திருமூலர் எமக்கு தெளிவாக சொல்லியுள்ளார். அறநெறி வாழ்வு என்பது தனிமனித வாழ்வை செழுமைப்படுத்துவதற்கும் சீர்படுத்துவதற்கும் மிகச் சிறந்த தெரிவாக அமைகின்றது.

நமக்கு தமிழ் சொல்லித் தந்த ஔவையப் பாட்டி "அறம் செய்ய விரும்பு" எனத் தொடக்குகின்றார். அறம் பற்றிய சிந்தனைகள் மனதில் தோன்ற ஆரம்பித்தவுடன் வாழ்வின் பாதை சரியான திசை நோக்கி நகரத் தொடக்குகின்றது.

காரைக்கால் அம்மையார் இறைவனை "அறவா" என்று விழித்து பாடி அறத்தின் காவலனாக இறைவனை உருவகப்படுத்துகின்றார். நமது முன்னோர்களும் சமயப் பெரியவர்களும் அறத்தையும் இறைவனையும் ஒன்றாக உருவகப்படுத்தியற்கு இது நல்லதொரு எடுத்துக் காட்டாகும்.

வாழ்விற்கான நல்ல ஒழுக்க விழுமியங்களையும் நடத்தைகளையும் நமது அறநெறி பற்றிய சிந்தனைகள் எமக்கு தெளிவாக போதிக்கின்றது. அன்புதான் உண்மையான ஆன்மீகம் என்பதை தனது வலிமையான வார்த்தைகளால் மிகத் தெளிவாக உபதேசித்துள்ளார் திருமூலர். தமிழ் வேதமான திருமந்திரத்தில் உள்ள இந்த பாடல் வரிகள் தற்கால நமது பிள்ளைகளுக்கு மிக அவசியமான ஒன்றாக உள்ளது.

**யாவர்க்குமாம் இறைவற்கு
ஒரு பச்சிலை யாவர்க்குமாம்
பசுவுக்கு ஒரு வாயுறை
யாவர்க்குமாம் உன்னும்போது
ஒரு கைப்பிடி யாவர்க்குமாம்
பிறர்க்கு இன்னுரை தானே.**

இறைவனை ஒரு பச்சிலை கொண்டு பூஜை செய்யுங்கள்... பசுவிற்கு ஒரு வாயளவு புல், உணவு கொடுங்கள்... சாப்பிடும் போது, ஒரே ஒரு கைப்பிடி எடுத்து வறியவர்க்கு சாப்பிடக் கொடுங்கள்...

பிறரிடம் இனிமையான வார்த்தைகளையே பேசுங்கள்... இது எல்லோரும் செய்யக்கூடிய மிக எளிய வழிபாடு என்கிறார் திருமூலர்...

இதில் திருமூலர் உபதேசிக்கும் வழிபாட்டு முறையை எவரும் செய்யலாம்... "இந்த பச்சிலை கொண்டு வழிபடுங்கள்" என குறிப்பிட்டு சொன்னால், அது கிடைக்கவில்லை என்று காரணம் சொல்வோம் என தெரிந்தே பொதுவாக பச்சிலை என்று சொன்னார்...

சிவனுக்கு வில்வம், பெருமாளுக்கு துளசி, அம்மனுக்கு வேப்பிலை... விநாயகருக்கு அருகம்புல் என பச்சிலை கொண்டு இறைவனை வழிபடலாம்... இந்த இலை தான் என்று இல்லை. தன் மீது சாக்கிய நாயனார் கல்லை எறிந்த போதும், மலராக எண்ணி மகிழ்ந்தவன் மகேசன்.

ஆகையால், ஏதேனும் ஒரு பச்சிலையால் அர்ச்சித்தாலும் மனமுவந்து ஏற்றுக் கொள்வான் சிவபெருமான். அதற்கு வாய்ப்பில்லை எனில், பசுவிற்கு ஒரு வாயுறை கொடுங்கள் என்கிறார்.

வாயுறை என்னும் பெயர்ச்சொல்லுக்கு உண்கை, உணவு, அருகம்புல், அன்னப்பிராசனம், கவளம், மருந்து, உறுதிமொழி, மகளிர் காதணி என எட்டு பொருள்களைக் குறிக்கிறது தமிழ் அகராதி.

பசுவிற்கு புல் தர வேண்டும் என்பதை "கோ க்ராஸம்" என வேதம் வலியுறுத்துகிறது பசுவிற்கு உணவிட வாய்ப்பில்லை எனில், பசியால் வாடுபவர்களுக்கு தலை வாழை இலையில் அறுசுவை உணவு படைக்க வேண்டும் என்பதெல்லாம் இல்லை... நீங்கள் சாப்பிடுகிற சாப்பாட்டில் ஒரு கைப்பிடி கொடுத்தாலே போதுமானது.

இங்கு பசு என்ற உவமை மூலம் திருமூலர் குறிப்பிடுவது பசு மட்டுமல்ல அனைத்து ஜீவன்களையுந்தான். எனவே கலாசார சீரழிவு, போதைப்பழக்கம், குடும்ப வன்முறை என பேசிக் கொள்ளும் தற்காலத்தில் சமூக சீரழிவிற்கு சிறந்த தீர்வு திருமூலர் சொல்லும் அறம் பற்றிய சிந்தனைகளை வாழ்வில் பின்பற்றி வாழ்வதே ஆகும்.

நன்றி

அகில இலங்கை சைவ மகாசபை திருமந்திர ஆன்மிக மாநாடு - 2023 முன்னிட்டு
நடாத்திய திருமந்திர போட்டி முடிவுகள்.

ஆரம்ப பிரிவு - பேச்சு போட்டி			
07	1 ஆம் இடம்	ந.ஜஸ்வினா	சிவத்தமிழ் அ.பா, யாழ்ப்பாணம்
08	2 ஆம் இடம்	கா.டிவோமிகா	அருள்மிகு விஸ்வநாத சுவாமி அ.பா, திருகோணமலை
09	2 ஆம் இடம்	தே.வருண்	அருள்மிகு விஸ்வநாத சுவாமி அ.பா, திருகோணமலை
10	3 ஆம் இடம்	க. அபர்ணிகா	விழிசிட்டி ஞானவைரவர் அ.பா, தெல்லிப்பளை.
11	3 ஆம் இடம்	க.அக்சரா	யாழ் விசன் கிருஷ்ணா அ.பா, கொக்குவில்
12	4 ஆம் இடம்	மோ. திவாஹினி	கதிரொளி அ.பா, மட்டிக்களி, மட்டக்களப்பு.
13	5 ஆம் இடம்	ஜெ.விகாஷ்	பரராசசேகரப் பிள்ளையார் அ.பா, இணுவில்
14	5 ஆம் இடம்	ம.ரிதமிகா பிரகதி	ஸ்ரீ கதிரேசன் அ.பா, தலவாக்கலை

திருமூலரும் ஆரோக்கியமும்

சித்த மருத்துவர் தியாகராஜா சுதர்மன்
உபதலைவர் சைவ மகா சபை
கோகுலம், 23/2 விமலொழியல் வீதி, மானிய்யம்.

தமிழர் வரலாற்றில் அறுபத்து மூன்று நாயன்மார்களில் ஒருவராகவும், பதினெண் சித்தர்களில் ஒருவராகவும் இருப்பவர் திருமூலர். இவரது திருமந்திரம் என்னும் நூல் பத்தாவது திருமுறையாகவும், தமிழ் ஆகம நூலாக மட்டுமன்றி உள, உடல், சமூக, ஆன்மீக நன்நிலையை தரும் நூலாகவும் காணப்படுகின்றது.

திருமூலர் சித்த மருத்துவத்தில், பதினெண் சித்தர்களில் முதன்மையான சித்தராகப் போற்றப்படுகின்றார். காரணம் சிவனிடத்தில் இருந்து தமிழ் மருத்துவத்தை உலகிற்கு அளித்தவர் சிவபெருமான் எனச் சித்தமருத்துவ வரலாறு கூறுகின்றது. இதனாலேயே திருமூலர் சிவனை நந்தி என்று தனது பாடல்களில் குறிப்பிட்டு அவரிடமிருந்து மருத்துவத்தைக் கற்றதாகக் குறிப்பிடுகின்றார். மருத்துவம் தொடர்பான பாடல்களிலும் தனக்கு மருத்துவத்தை போதித்தது நந்தி என தனது கர்ப்ப வாகடத்திரட்டு என்னும் நூலில் பின்வருமாறு குறித்து நிற்கின்றார்.

“உற்றவியாதி உறுதியாம் என் நந்தி” - பாடல் - 14

“துறையான எல்லாம் சொன்னாரே என் நந்தி” - பாடல் - 94

“என்நந்தி வன்மையாம் நோய் குன்மம்” - பாடல் - 94

“நந்தி உரைத்தது நலமான கர்ப்பத்ததில்” - பாடல் - 102

திருமூலர், மருத்துவம் கற்றது தொடர்பில் பிறிதொரு வரலாறும் உண்டு. சிவனிடம் இருந்து உமாதேவியாரும், உமாதேவியாரிடம் இருந்து பதினெண் சித்தர்களில் ஒருவரான நந்திதேவரும், நந்திதேவரிடம் இருந்து திருமூலரும் மருத்துவத்தைக் கற்றுக்கொண்டனர் என்கின்ற வரலாறும் உண்டு.

இதனடிப்படையிலேயே சித்தர் வணக்கப் பாடல் ஆனது “பார்த்திடவே நந்தீசர் மூலத்தீசர் பண்பான அகத்தீசர்....” என்று ஆரம்பம் அமைகின்றது.

பல்வேறு சித்தமருத்துவ நூல்கள் திருமூலரின் வைத்திய ஏடுகளில் இருந்து தொகுக்கப்பட்ட நூல்களாகக் காணப்படுகின்றன. உதாரணமாக, திருமூலர் வைத்தியகாவியம் 1000, திருமூலர் கருக்கிடை வைத்தியம் 600, திருமூலர் வைத்தியம், திருமூலர் வைத்தியச் சுருக்ககம் 200, திருமூலர் 8000, திருமூலர் கர்ப்ப வாகடத் திரட்டு

இங்கு திருமூலர் ஒருவரல்ல பலர் இருந்துள்ளனர் என்று கருதுவோரும் உளர். ஆனால் திருமூலர் 3000 ஆண்டுகள் வாழ்ந்துள்ளார் என்று சேக்கிழார் பெருமான் தனது பெரியபுராணத்தின் திருமூலர் நாயனார் புராணத்தில் இவ்வாறு குறிப்பிடுகின்றார்.

“முன்னிய அப் பொருள் மாலைத்
தமிழ் மூவாயிரம் சாத்தி
மன்னிய மூவாயிரத்து ஆண்டு
இப்புவிமேல் மகிழ்ந்து இருந்து
சென்னி மதி அணிந்தார் தம்
திருவருளால் திருக் கயிலை
தன்னில் அணைந்து ஒரு காலும்
பிரியாமைத் தாள் அடைந்தார்”

திருமூலர் சித்த மருத்துவத்தில் கவனம் செலுத்திடக் காரணம் திருமூலர் பெற்ற ஞானமே ஆகும். இதனை திருமூலரது திருமந்திரத்தில் உள்ள பாடல்கள் இவ்வாறு எடுத்தியம்புகின்றன.

**“உடம்பினை முன்னம் இழுக்கென் றிருந்தேன்
உடம்பினுக் குள்ளே யறுபொருள் கண்டேன்
உடம்புளே உத்தமன் கோயில் கொண்டானென்
றுடம்பினை யானிருந் தோம்பு கின்றேனே”**

- பாடல் 725, மூன்றாம் தந்திரம்

அழிதற்குரிய இவ்வுடம்பினை நான் இழுக்கென்று நினைத்திருந்தேன். ஆனால் இவ் உடம்பினுக்குள்ளே உத்தமன் சிவன் உடலினைக் கோயிலாகக் கொண்டு குடி கொண்டுள்ளான் என்று கண்டுகொண்டதினால் உத்தமன் கோயில் கொண்ட உடலினை நான் நன்றாக வைத்திருக்கின்றேன்.

**“உடம்பார் அழியில் உயிரார் அழிவர்
திடம்பட மெய்க்ஞானம் சேரவும் மாட்டார்
உடம்பை வளர்க்கும் உபாயம் அறிந்தேன்
உடம்பை வளர்த்தேன் உயிர் வளர்த்தேனே”**

- பாடல் 725, மூன்றாம் தந்திரம்

நீண்ட ஆயுளைக் கொண்ட உடலானது அழிவடையின் அவ்வுடலில் உள்ள உயிரும் அவ்வுடலில் இருந்து அழிந்துவிடும். இதனால் அந்த உயிருக்கு உண்மையான மெய்க்ஞானத்தை இறைவனை அடைய முடியாது போகும். எனவே உடலினை நன்கு பாதுகாக்கும் உபாயங்களைக் கண்டுகொண்டேன். இதன் மூலம் உடம்பை நன்கு பேணி நீண்ட ஆயுள் பெற்று இறைவனை அடைவேன் என்கின்றா.

இதனால்தான் திருமூலர் 3000 வருடங்கள் வாழ்ந்துள்ளார். எனவே உடம்பினை அழியாது பாதுகாக்கவும், நோயணுகாது பாதுகாக்கவும், ஏற்பட்ட நோய்களைக் குணமாக்கவும் பல வழிமுறைகளை கூறிச்சென்றுள்ளார். இவற்றுள் இயமம், நியமம் என்பனவற்றில் உள நலத்தினையும், யோக ஆசனங்களின் வாயிலாக உடலுக்குத் தேவையான உறுதியையும் உடல் நலத்தினையும், பிராணாயாமம் என்னும் மூச்சுப் பயிற்சியின் ஊடாக உடல் உயிர்வாழ்வதற்குத் தேவையான பிராணவாயுவான ஓட்சிசனையும் பெற்றுக்கொள்வது குறித்து அட்டாங்க யோகங்களின் ஊடாக கூறியுள்ளார்.

உணவு தொடர்பில் பல்வேறு விடயங்களை திருமூலர் கூறியுள்ளார். உணவாதி செயல்களைக் கட்டுப்படுத்தினால் “உணவே மருந்தாகும்” என்பது திருமூலர் கருத்தாகும். இதனையே கீழ்வரும் திருமந்திரம் வலியுறுத்துகின்றது.

**“அண்டஞ் சுருங்கில் அதற்கோர ழிவில்லை
மிண்டஞ் சுருங்கிற் பிராணன் நிலைபெறும்
உண்டி சுருங்கில் உபாயம் பலவுள
கண்டங் கருத்தநற் கபாலியு மாமே”**

- பாடல் - 735, மூன்றாம் தந்திரம்

தாம்பத்திய உறவு குறைந்திடின் உடலுக்கு அழிவில்லை. விரதத்தினால் தேவையற்ற உடம்பு குறைந்திடின் உயிர் நிலைபெறும், உணவு சுருங்கில் அதாவது ஒருவருக்கு ஆரோக்கியமாக உயிர்வாழ்வதற்குரிய அளவுக்கான இழிவளவில் உணவு உட்கொண்டால் உடலுக்கு பல நன்மைகள் கிடைக்கும் இவற்றின் மூலம் கழுத்தினில் கறுப்பினைக் கொண்ட

சிவபெருமானை அடையலாம். அதாவது ஆத்மா பேரின்ப நிலையை அடையலாம் என்கின்றார். திருமூலரது வைத்திய நூலான கர்ப்ப வாகடத் திரட்டிலும் உணவு தொடர்பில் வலியுறுத்துகின்றார்.

**“மேவிய அன்னத்தால் விளங்கிய இச்சடம்
பாவயளகொண்டு பழியுறு அன்னந்தானும்
மாவில் பிறந்தது மெய்யுறு நோயாகும்
காவில் இதையெல்லாம் கண்டுகொள்ள அன்னமே”**

உணவினாலே உடல் வாழ்கின்றது. உடலால் விரும்பப்பட்ட உணவுகளை அதிகமாக உண்ண நோய்கள் ஏற்படும். இவற்றை அடிக்கடி உண்ணவும் தீங்குகள் அதிகமாகும். இச்செயல்களால் கருவிலேயே நோய்கள் உருவாகும். எனவே இவற்றைக் கவனத்தில் கொண்டு உணவினை உட்கொள் பெண்ணே என்கின்றார் திருமூலர். இங்கு உணவு தொடர்பில், வளமான சமுதாயம் உருவாக கர்ப்பகாலத்திலேயே கவனமெடுக்க வேண்டும் என்று பெண்களுக்குக் கூறுகின்றார்.

**”கானுமே மந்தங்கள் பலிக்கும் அன்னத்தால்
கானுமே மந்தம் கடுமாங்கீசம் மீறில்
கானுமே மந்தம் கலந்த மாப்பண்டத்தால்
கானுமே மந்தம் கடும் மேதிப் பாலுக்கே”**

உணவினை அதிகம் உட்கொள்ளலால் மந்தங்கள் உருவாகி நோய்கள் ஏற்படும். அதிகமாக மாமிசம் உட்கொள்ளல், அதிகமாக மாப் பண்டங்கள் உட்கொள்ளல், சோர்வினைத் தரக்கூடிய எருமைப்பால் அதிகம் உட்கொள்ளல் என்பவற்றால் மந்தங்கள் உருவாகி நோய்கள் ஏற்படும். அன்றைய காலகட்டத்திலேயே அதாவது உடலுழைப்பு அதிமாக உள்ள காலத்திலேயே அதிகளவு மாப்பண்டங்கள் அதாவது மாப்பொருளானது ஆரோக்கியத்துக்கு கேடு என்று வலியுறுத்தியுள்ளார். இன்று நாம் சீனி, கோதுமை மா என்பவற்றினை அளவுக் கதிகமாக பயன்படுத்தி ஆரோக்கியத்தினை கெடுத்துக் கொண்டிருக்கின்றோம். உணவாதி செயல்கள் எமது தேவையறிந்து அளவோடு பெற்றுக்கொள்ளல் வேண்டும். இதனையே பின்வரும் திருக்குறளும் வலியுறுத்துகின்றது.

**“இழிவறிந் துண்பான்கண் இன்பம்போல் நிற்கும்
கழிபே ரிரையான்கண் நோய்”**

ஒருவன் தனக்கு தேவையான உணவின் அளவில் குறைந்த அளவினை உண்ணும்போது அவனிடத்தில் இன்பம் நிலைத்திருக்கும். அதிகளவு உண்பவனிடத்தில் நோய்கள் குடி கொள்ளும். பொதுவாக எமது வாழ்வியலில் நாம் எமது தேவைகள் ஆசைகளை அதிகரிக்கும் போது துன்பங்களைச் சந்தித்துக் கொள்வதோடு உடல் ஆரோக்கியத்தை கெடுத்து இடைநடுவில் மரணமடைந்து முக்தியடைவதை தவறவிடுகின்றோம். இதனை விளக்கும் முகமாக அன்றைய அகநானூறில் உள்ள பாடலும் திருமந்திரப் பாடலும் பின்வருமாறு அமைகின்றன. நக்கீரரால் பாடப்பெற்ற 141 ஆவது அகநானூற்றுப்பாடலில் 11 - 14 வரிகள் புதமணத் தம்பதிகளுக்கான உணவுப்பழக்கத்தினை இவ்வாறு கூறுகின்றது என “சுவையான சங்ககால தமிழர் சமையல்” என்னும் நூல் குறிப்பிடுகின்றது.

**”துவரப் புலர்ந்து தாமலர் கஞலித்
தகரம் நாறுந் தண்நறுங் கதுப்பின்
புதுமண மகடுஉ அயினிய கடிநகர்ப்
பல்கோட்டு அடுப்பில் பால்உவை இரீஇ”**

திருமணம் முடித்து புதுவீடு புகுந்த மணமகள் பாலை உலை நீராக வைத்து உணவு சமைத்தாள் என்கிறது இப்பாடல். இங்கு பாலை உலையாக வைத்து ஆக்கும் சோறு பாலுடை அடிசில் அல்லது அடிசில் எனப்படும்.

இங்கு சந்தான விருத்திக்கான சத்துள்ள உணவு உட்கொள்ளலை குறிப்பிடப்படுகின்றது. ஆனால் தொடர்ச்சியாக அதிகளவில் உள்ளெடுக்கும்போது உடலில் கொலஸ்திரோல் அதிகரிக்கின்றது. காரணம் பாலில் கொலஸ்திரோல் குறிப்பிடத்தக்களவு உள்ளது. அதுபோல் அதிகளவு மாப்பண்டமும் உடலில் கொலஸ்திரோலை உருவாக்க காரணமாகின்றன.

இவ் உணவுப் பழக்கம் தொடரும்போது அல்லது அதிகமாகும்போது அது உடலுக்கு கேடு விளைவித்து அத்துடன் அதிகமான தாம்பத்தியமும் உடலுக்கு அழிவைத்தருகின்றது. இவற்றினால் இதயத்தில் அடைப்பினை ஏற்படுத்தி மரணத்தை ஏற்படுத்தும் என்கின்றார் திருமூலர். அதாவது கெட்ட கொழுப்பு இதயத்தில் அடைப்புக்களை ஏற்படுத்தி மாரடைப்பு ஏற்படுதலை குறிப்பிட்டு உடல் விரும்பிய வழியில் செல்லும்போது உடல் அழிவடைவதைப் பின்வரும் பாடல் மூலம் திருமூலர் குறிப்பிடுகின்றார்.

**“அடப்பண்ணி வைத் தார் அடிசிலை உண்டார்
மடக்கொடி யாரொடு மந்தணங் கொண்டார்
இடப்பக்க மேஇறை நொந்தது என்றார்
கிடக்கப் படுத்தார் கிடந்தொழிந் தாரே”**

- பாடல் 148, முதல் தந்திரம்

திருமணமணம் செய்து, அடிசிலையை உணவாக உண்டு, தாம்பத்தியத்தில் ஈடுபட்டு வந்தவர் இடப்பக்க நெஞ்சு வலிக்கிறது என்று படுத்தவர் இறந்து போனாரே என்கின்றது இப்பாடல். உடல் நிலையாமையைக் குறிக்கும் இப்பாடல் தவறான உணவுப்பழக்கத்தினால் ஏற்படும் அகால மரணத்தைக் குறிப்பிடுகின்றது.

அட்டாங்க யோகங்களின் முதல் நான்கு நிலைகளான இயமம், நியமம், ஆசனம், பிராணாயாமத்தைக் கடைப்பிடித்தால் வாழ்வில் இன்பமாக வாழலாம். அடுத்த நான்கு யோகங்களான, பிரத்தியாகாரம், தாரணை, தியானம், சமாதி என்பனவற்றை கைக்கொண்டால் இறை இன்பமாகிய பேரின்ப வாழ்வினைப் பெற்றுக்கொள்ளலாம் எனத் திருமந்திரம் கூறுகின்றது.

எனவே திருமூலரது திருமந்திரம் கூறும் வாழ்வியல் நெறியில் நின்று ஆன்மிகத்தை உணர்ந்து அவ்வழியில் இன்பத்தையும் பேரின்பத்தையும் அடைவோம்.

திருமூலர் போற்றிய சிவபூமியும் திருவடி வழிபாடும்

மருத்துவர் பரா.நந்தகுமார்
யோகூச் செயலாளர் சைவ மகாசபை

ஆதியும் அந்தமும் இல்லாத அரும்பெரும் சோதியான தாயிற் சிறந்த தயவான தத்துவனாகிய சிவப் பரம்பொருளை தொன்றுதொட்டு வழிபட்டு வருபவர்கள் சைவத்தமிழர்கள். உலகெங்கும் சிவவழிபாடு பரந்து காணப்பட்டாலும் இந்திய துணைக்கண்டத்திலே சிந்து நதி முதல் மகாவலி காங்கை வரையான நதிக்கரை நாகரிகங்களிலே சிவவழிபாட்டின் தத்துவார்த்த தனத்தின் தோற்றுவாயையும் பரிணாம வளர்ச்சியையும் தெளிவாகக் காணலாம்.

இந்த சிவ இலிங்க திருவடிவழிபாட்டு பாரம்பரியங்களிற்கு மிகப் பழமையான பல்லாயிரம் ஆண்டுகளிற்கு முன்னரே இருந்திருக்கின்றார்கள் ஏன்பது பன்னாட்டு அறிஞர்களின் அகழ்வாராய்ச்சிகள் உறுதி செய்திருக்கின்றன.

சிந்துவெளியில் கண்டெடுக்கப்பட்ட முந்துசிவனும் சிவலிங்கங்களும் தமிழின் முன்னோடி எழுத்துருக்களும் சைவமும் தமிழும் ஐயாயிரம் ஆண்டுகளிற்கு குறையாமல் பின்னிப்பிணைந்து வளர்ந்து வரும் வரலாற்றை எடுத்தியம்பும் சங்கம் கண்ட மூவேந்தர்கள் ஆண்ட தமிழகத்தின் வரலாறும் அதன் நீட்சியும் தொடர்ச்சியுமே என்பதை நாம் உய்த்து உணரலாம்.

உபகண்டத்தின் பெருநிலப்பரப்பிற்கு தெற்கே தனித்துவங்களோடு மிளிர்கின்ற ஈழமணித் திருநாட்டின் திருமூலர் மிகத் துல்லியமாக சிவபூமி என வர்ணித்திருந்தார். மிகச் சிறப்பான அசைக்க முடியாத அந்த கூற்றை சற்று ஆழமாக பார்ப்போமேயானால் இந்த அழகிய தீவின் வரலாற்றோடு சிவவழிபாடு எத்துணை ஆழமாக தொன்று தொட்டு பின்னிப்பிணைந்து இருந்திருக்கின்றது என்பதை அறியலாம்.

ஈழத்தின் அறியப்பட்ட முதல் மாமன்னனான இராவணன் மிகச் சிறந்த சிவபக்தன். தீவெங்கும் சிவலிங்கங்களை நிறுவியவன். சைவர்களின் மிக உயர்ந்த புனித சின்னமான திருநீற்றை வர்ணிக்கும் போது ஞானசம்பந்தர் “இராவணன் மேலது நீறு” என அதனால் தான் போற்றினார். விசயன் வந்த போதே இங்கு பஞ்ச ஈச்சரங்களும் சிவ வழிபாடும் இருந்ததை பாலி மொழி புனைவும் வரலாறும் கலந்த இலக்கியங்களே ஏற்றுக் கொள்கின்றன.

இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளிற்கு முன் இந்தத் தீவை 44 ஆண்டுகள் மிகச் சிறப்பாக ஆண்ட எல்லாளன் சைவத்தமிழ் மாமன்னன். பௌத்த மதம் இந்தத் தீவிலே அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட போது அதனைத் தழுவிய தேவநம்பியதீசனுடைய தந்தையார் பெயர் மூத்தசிவன். சகோதரன் மகாசிவன்.

இராவணனின் தலைமையிலே இருந்திருக்கக்கூடிய திருகோணமலை சிவ வழிபாட்டின் உச்சந்தொட்ட சிவபூமியாக பழமையான காலத்திலேயே இருந்திருப்பதற்கு பல ஆதாரங்கள் எச்சமாக இன்றும் காணப்படுகின்றன. ஆம், சிந்துவெளி நாகரிகம் போன்று மகாவலி காங்கை கடலை தொடுகின்ற திருகோணமலையின் காங்கு வேலியும் பண்டைத் தமிழரின் உச்ச நாகரிக வளர்ச்சியை தொட்டுக் காட்டி நிற்கின்றது. இங்குள்ள அகத்தியர் தாபன சிவன் கோவில் மிகப் பழமையானது. இதனோடு இணைந்த அகத்தியரால் நிறுவப்பட்ட தமிழ் பல்கலைக்கழகம் தமிழ், தத்துவ மெய்யியல், சித்த மருத்துவம் என பல கலைகளை போதித்த பண்டை தமிழ் பல்கலைக்கழகம் என நம்பப்படுகின்றது.

உலகிலுள்ள மதங்களில் திருவடி வழிபாட்டை மிகச் சிறப்பாக போற்றுகின்றதும் அதற்குரிய தனித்துவ மரபுகளை கொண்டிருப்பது சைவம். அதனால் அன்றோ சைவத்தமிழ் ஆதியாகமமாக விளங்குகின்ற திருமந்திரம் மிக அழகாக திருவடி வழிபாட்டை போற்றி நிற்கின்றது.

**திருவடி ஞானம் சிவம் ஆக்குவிக்கும்
திருவடி ஞானம் சிவலோகம் சேர்க்கும்
திருவடி ஞானம் சிறைமலம் மீட்கும்
திருவடி ஞானம் திண்சித்தி முத்தியே திருமந்திரம்**

இவ்வண்ணம் திருமந்திரம் பேசும் மகிமை நிறைந்த வழிபாடு இந்த சிவபூமியிலே ஆதிகாலம் முதல் பயின்று வருவதில் வியப்பொன்றும் இல்லையல்லவா? ஆம் தம் ஈழமணித் திருநாட்டின் சிவனொளிபாதமலை? சிவனடிபாதமலை அமைந்திருப்பது சைவர்களிற்கே தனித்துவமான திருவடி வழிபாட்டோடு பொருத்திப் பார்க்க வேண்டியதாகும். ஆனால் இந்தத் தீவின் மரபுரிமைகளை மாற்ற விரும்பும் தரப்புகளால் அண்மையில் ஏற்படுத்தப்படும் திரிபுவாத செயற்பாடுகள் போன்று இடைக்காலத்தில் பலரும் இந்தத் திருவடிகளிற்கு உரிமை கோரி பெயர்களை மாற்றி வழங்கும் வரலாற்றை அணுகி அராய்வோரால் தெளிவாகப் புரிந்து கொள்ள முடியும்.

சிவனடி பாதத்தை கொண்டுள்ள சிவனடி மறவாச் சிந்தனையினராகிய வடகிழக்கு மலையகத்திலே செறிந்து வாழும் தமிழர் தமிழர்களிடையே பின்னாளில் பல சித்தர்கள் தோன்றி திருமூலரின் சிந்தனைகளை, அந்த வகையிலே “யான் பெற்ற இன்பம் பெறுக இவ்வையகம் “ என்ற ரீதியில் ஒன்றே குலமாக அன்பே சிவத்திற்கு உயிர் கொடுக்கும் ஆன்மீக - சமுதாய பணிகளில் ஈடுபட்டனர். அவர்களில் யாழ்ப்பாணத்து கடையிற் சுவாமிகள், மாத்தளை பரமகுரு சுவாமிகள் கீரிமலை குழந்தைவேற் சுவாமிகள், அருளம்பலசுவாமிகள், மட்டு காரைதீவு சித்தானைக்குட்டி சுவாமிகள், நுவரெலியா குயின்ஸ்மேரி நவநாதச் சித்தர், நல்லூர் செல்லப்பா சுவாமிகள் கொழும்புத்துறை சிவயோக சுவாமிகள், சடையம்மா என மிக நீண்ட சித்தர் பட்டியல் இம் மண்ணுக்குரியது. இவர்களுடைய சமாதித் திருக்கோயில்கள் திருமூலர் காட்டிய நெறிமுறையில் ஈழத்தின் பல பாகங்களிலும் அமைக்கப்பட்டு திருவடி வழிபாடு இடம்பெறுவது சிந்தையை கவரும் உன்னத சைவத்தனிபெரும் நாயகன் நந்தி வகுத்து அளித்த நெறியின் அரும்பெரும் நீட்சியே.

திருமூலர் வகுத்து அளித்த சைவசித்தாந்த மெய்யியலின் அருமையான திருவடிகளை போற்றும் மரபை திருவள்ளுவரும் தனது கடவுள் வாழ்த்திலே “அடி தான்” என்ற சொற் பதங்களுடாக குறல்மணிகளுடாக விபரிக்கின்றார்.

**கற்றதனால் ஆய பயனின் கொள் வாலறிவன் நற்றார் தொழார் எனின்
எண் குணத்தான் தானை வணங்கா தலை
தனக்குவமை இல்லாதான் தான் சேர்ந்தார்க்கு அல்லால் மனக்கவலை மாற்றல் அரிது
வேண்டுதல் வேண்டாமை இல்லாமை சேர்ந்தார்க்கு யாண்டும் இடும்மை இவ**

இதே போன்று ஊண் கலந்து உயிர் கலந்து உவட்டாமல் இனிக்கும் ஒப்புயர்வற்ற திருவாசகத்தைத் தந்த மணிவாசகர் தனது சிவபுராணத்தின் தொடக்கத்திலேயே “நமச்சிவாய வாழ்க நாதன்தான் வாழ்க” எனத் தொடங்கி “தான்”, “அடி” என்ற பதங்களை சிவபுராணத்தின் காற்பகுதி வரிகளிலே எடுத்தாள்கின்றார். ஆதலினால் இத்தகைய சைவத்தமிழர்களிடையே அருமையான திருவடி வழிபாட்டை மிக ஆழமாக அன்று முதல் இன்று வரை இந்தத் தீவில் அழகிய சிவபூமியில் பின்பற்றும் நாம் எம் குழந்தைகளிற்கு எம் முன்னோர் அளித்த அரும்பெரும் பொக்கிசங்களை கடத்துவோம். இந்தத் தீவின் சிவபூமியின் அடையாளங்களை தொன்மங்களை பாதுகாத்து ஒன்றே குலமாய் திருவடி மகிமை உணர்ந்து அன்பே சிவத்திற்கு உயிர் கொடுத்து அறநெறி பெருக்கி இன்புற்று வாழ்வோம்.

**மந்திரம் ஆவதும் மாமருந்து ஆவதும்
தந்திரம் ஆவதும் தானங்கள் ஆவதும்
சுந்தரம் ஆவதும் தூய்நெறி ஆவதும்
எந்தை பிரான்தன் இணையடி தானே**

திருமந்திரத்தில் குருமரபு

சைவசித்தாந்த பண்டிதர் அராலியூர் கணேச மங்களமூர்த்தி - MA

மு / மாங்குளம் மகா வித்தியாலயம்

திருமந்திரத்தில் குருமரபு

சைவத்திருமுறைகளில் பத்தாந் திருமுறையாகக் கொள்ளப்படுவது திருமந்திரமாகும். திருமூலர் என்னும் சித்தரினால் பாடப்பட்டது என்பது தந்திரங்களையும் 232 அதிகாரங்களையும் 3000 பாடல்களையும் கொண்டது. இப்பாடல்கள் கலிவிருத்த யாப்பினால் பாடப்பட்டுள்ளன. சைவசித்தாந்தத்தின் முதல்நூலாகவும் மூலநூலாகவும் திருமந்திரமே கொள்ளப்படுகின்றது. தமிழாகமநூல் என்றும் திருமந்திர மாலை என்றும் இந்நூல் அழைக்கப்படுகின்றது. சில திருமந்திர பதிப்புக்களில் 3100 பாடல்கள் காணப்படுகின்றன என்றும் “மூவரின் உரை செய்த மூவாயிரம் தமிழ்” என்று திருமூலரினால் கூறப்பட்டதை நோக்குமிடத்து திருமந்திரம் மூவாயிரம் பாடல்களாலே உருவாக்கப்பட்டது என்பதும் தெளிவு.

குருமரபு

சைவசமயத்திலே குருமரபுகள் பல்வேறுபட்ட முறைகளிலே கூறப்பட்டு இருக்கின்றன. தேவகுருவான வியாழபகவானைக் குருவாகக் கொண்டு அமைந்த குருமரபு அசுர குருவான சுக்கிராசாரியாரைக் குருவாகக் கொண்ட குருமரபு, தெட்சணாமூர்த்தியை குருவாகக் கொண்ட குருமரபு, நந்தியம்பெருமானை குருவாகக் கொண்ட குருமரபு எனப் பல்வேறுபட்ட குருமரபுகளைக் காண்கின்றோம். எல்லாவற்றிற்கும் மூலமான சிவனையே குருவாகக் கொண்டனர். இதனையே மாணிக்கவாககர் “கோகலியாண்ட குருமனிதன் தாள் வாழ்க” என்று குறிப்பிட்டு இருக்கின்றார். இறைவனே குருவாக வந்து ஞானஉபதேசம் செய்வது பெருந்தவப்பேறு. அவ்வாறு வந்த ஞானதேவிகளின் வடிவை என்றும் மறவாது நெஞ்சிருத்தி வழிபடுவது என்பது சீடர்களின் மரபு இதனையே திருமூலர்,

தெளிவு குருவின் திருமேனி காண்டல்

தெளிவு குருவின் திருநாமம் செப்பல்

தெளிவு குருவின் திருவார்த்தை கேட்டல்

தெளிவு குருவின் திருவுருவைச் சிந்தித்தல் தானே என்று கூறியிருக்கிறார்.

நந்தியம்பெருமான்

சைவ மக்களின் பிரதான இடமாக இருக்கின்ற திருக்கயிலாய மலையின் நுழைவாசலில் பாதுகாக்கும் காவலராக இருப்பவரே நந்திதேவர். நந்தி என்ற சொல் தமிழ்வார்த்தையான நந்து என்பதில் இருந்து வந்ததாகும் நந்து என்பது வளர்வது அல்லது தோன்றுவது எனப்பொருள்படும். சிவபெருமானுக்கு காவலாக தோற்றுவிக்கப்பட்டவர் என்பதால் இவர் (நந்து) நந்தி என அழைக்கப்படுகிறார். சிவபெருமான் ஆலகாலவிடத்தை உண்ட பின்னர் பார்வதியின் மடியில் சயனித்து இருக்கும் போது யாரையும் உள்ளே விடாது திருக்கயிலாயத்தில் நந்தி காவல் காத்த வரலாற்றை ஒப்பு நோக்கிப் பார்க்குமிடத்து மேற்சொன்ன கூற்றின் பொருத்தபாட்டை அறிந்து கொள்ள முடிகின்றது. இவர் வெள்ளை நிறம் கொண்டவராகவும் காளையின் முகத்தை உடையவராகவும் சிவபெருமானைத் தாங்கும் வாகனமாகவும் காணப்படுகின்றார். அதிகார நந்தி என அழைக்கப்படும் இவர் சிவலோகத்தின் முழு அதிகாரங்களிற்கும் உரியவராவார்.

பிரதோச விரதகாலத்தில் இவரின் தலையின் மத்தியில் சிவபெருமான் நடனமாடுகின்றார். ஆகையால் பிரதோச காலத்தில் இவருக்கு விஷேட அபிஷேகங்கள் பூசைகள் என்பன நடைபெறுகின்றன. நந்தி தேவர் சிவதா முனிவர் என்பவரின் மகள் என்று புராணங்கள் குறிப்பிடுகின்றன. சிவதா முனிவர் கடுந்தவம் மேற்கொண்டு வேள்வி செய்து நந்தியை தனக்கு புதல்வனாகப் பெற்றார். நந்தி தேவர் பார்க்கும்போது உடலிலே வைரங்களால் செய்யப்பட்ட கவசங்களை அணிந்திருந்தார். சிவபெருமானிடம் தீவிர பக்தியோடு இருந்த இவர் சிவபெருமான் கற்பித்த ஆகமங்கள் தந்திரியங்கள் என்பவற்றை கற்றுத்தேறி பார்வதிதேவியின் அனுக்கிரகத்தோடு சிவபெருமானின் முக்கிய சீடராகவும் நுழைவாயில் காவலராகவும் இருக்கும் பேறு பெற்றார். என்கின்றன புராணங்கள்.

நந்திதேவரும் சீடர்களும்

சிவபெருமானையே குருவாகக் கொண்ட நந்திதேவர் தான்கற்ற வார்த்தைகளை போதிப்பதற்கு சீடர்களை உருவாக்கினார். அவ்வாறு அவரால் உருவாக்கப்பட்ட சீடர்கள் திருக்கயிலாயத்தில் எட்டுப்பேர் இருந்தார்கள். சனகர், சனாதனர், சனந்தனர், சனத்குமாரர், திருமூலர், வியாக்கியபாதர், பதஞ்சலி, சிவயோக முனிவர் முதலியோராவர். இவர்களைவிட நந்திதேவரிடம் கற்றவர்கள் இன்றும் சிலர் இருக்கின்றனர். இதனைப் பின்வரும் பழையபாடல் ஒன்று குறிப்பிடுகின்றது.

நந்தி நந்தி அகத்தியர் மூலம் புண்ணாக் கீசம்
 நற்றவத்துப் புவத்தியரும் பூனைக் கண்ணர்
 நந்திடைக் காடாரும் போகர் புலிக்கையீசர்
 கருவூரார் கொங்கனவம் காவாஞ்சி சிந்தி எழுகண்ணர்
 அகப்பேயம் பாம்பாட்டி தேரையாரும் குதம்பையரும்
 சட்டைநாதர் செந்தமிழ் சேர்க்க பதினென்மர்
 பாதம்டி சிந்தை புண்ணிச் சிரத்தணியாய்ச் சேர்த்தி வாழ்வாம்

நந்தி தேவருடைய குருமரபாலே வந்தவர்களாக எட்டு சீடர்களையே கொள்கின்றோம். இதனை திருமூலர் முதலாவது தந்திரத்தில் குரு பாரம்பரியம் என்றும் பகுதியிவே ஆறு பாடல்களில் விளக்கியுள்ளார். நந்தியெம்பெருமானை குருவாக ஏற்றுக் கொண்ட சீடர்கள் அவர்கள் நாற்றிணையும் சென்றமை அங்கு அவர்கள் இடர்களை உருவாக்கியமை என பல விடயங்களைக் குறிப்பிடுகின்றனர்.

நந்தி அருள் பெற்ற நாதரை நாடிடின்
 நந்திகள் நால்வர் சிவயோகமாமுனி
 மன்று தொழுத பதஞ்சலி வியாக்ரமமர்
 என்றிவர் என்னோ டெண் மருமாமே.

நந்தியெம்பெருமான்பால் அவர்தம் திருவருட் துணையால் பொருள்மறை கேட்டுப் போற்றி மேற்சொன்ன எட்டுப் பேரும் என்கின்றார்.

இங்கே முதலில் நந்திகள் நால்வர் என கொள்ளப்படுபவர்கள் சனகர், சனாதனர், சனந்தனர், சனத்குமாரர் இவர்கள் நால்வரும் சனகாதி முனிவர்கள் என்றும் அழைக்கப்படுகின்றார்கள். இவர்கள் நால்வரும் பிரம்மாவின் புதல்வர்கள். பிரம்மாவின் மனதால் படைக்கப்பட்டவர்கள். இல்லை வாழ்வில் புகாது பிரம்மச்சரிய ஆச்சிரம வாழ்வை மேற்கொண்டு அண்டம் முழுவதும் ஆன்மீகத்தைப் பரப்பியவர்கள்.

இவர்கள் யோகநிலையில் சின் முத்திரை காட்டி அமர்ந்திருந்த தட்சிணாமூர்த்தியிடம் ஆத்ம வித்தையை மெளனமாக அறிந்தவர்கள்.

அதே போல வியாக்கிரமபாதர், பதஞ்சலி என்றும் இரு முனிவருக்கும் சிதம்பரத்திலே இருக்கின்ற நடராசருடைய தரிசனத்தை கண்டு களித்தவர்கள்.

திருமூலனார் தென்திசை வந்து மூலன் என்றும் இடையன் உடலில் புகுந்து 3000 ஆண்டு வாழ்ந்தவர். இவரைப் பற்றி சேக்கிழார் பெரியபுராணத்தில் இருபத்தெட்டு பாடல் பாடியுள்ளார். திருத்தொண்டர் தொகையில் சுந்தரர் “நம்பிரான் திருமூலர் அடியார்க்கும் அடியேன்” என்று பாடியிருப்பது நோக்கத் தக்கது.

திருமூலரிடம் இருந்து திருமந்திர உபதேசம் பெற்றவர்கள் ஏழு பேர் இவர்கள் திருமூலரின் மாணாக்கர்களாக கொள்ளப்படுகின்றனர். அவர்கள் வருமாறு மாலாங்கன், இந்திரன், சோமன், பிரமன், உருத்திரன், காலாங்கி, கச்சமலையன் முதலியவர்கள் ஆவார்கள். இதனைத் திருமூலரே

**மந்திரம் பெற்ற வழிமுறை மாலாங்கன்
இந்திரன் சோமன் பிரமனுருத்திரன்
கந்துருக் காலாங்கி கச்ச மலையனோடு
இந்த எழுவரு மென்வழியாமே என்று கூறியிருக்கக் காண்கிறோம்.**

நந்தி தேவரின் திருவருளாலே தான் நாதனாராகிய சிவபெருமானின் திருவருளைப் பெற்றேன். நந்தி தேவருடைய அருளினாலே தான் திருமூலரானேன். நந்தி தேவருடைய வழிகாட்டலிலேதான் நான் இருந்து வருகின்றேன் என்று குருமரபின் தொடக்குநராக நந்திதேவரை திருமூலர் குறிப்பிட்டிருக்கக் காண்கிறோம்.

இவ்வாறு நந்திதேவரைக் குருவாகக் கொண்ட குருமரபு வளர்ச்சி கண்டு வியாபித்து வளர்ந்து வந்திருக்கக் காண்கிறோம்.

**எழுந்து நீர் பெய்யினும் எட்டுத் திசையுள்
செழுந்தண் நியமங்கள் செய்யுமின் என்றண்ணல்
கொழுந்தண் பவளக் குளிர்சடையோடே
அமுந்திய நால்வருக்கு அருள் புரிந்தானே.**

திருமந்திரத்தில் மருத்துவச்சிந்தனைகள்

சிவமகாலிங்கம் அரவிந்தன் மருத்துவ நிபுணர் (அகல்த் சுரக்கும் தொகுதி)

யாழ் போதனா வைத்தியசாலை

தவமூலராகிய திருமூலரின் திருமந்திரமானது சைவ மக்களாகிய எமக்குக் கிடைத்த அளப்பரியதொரு சொத்தாகும். திருமூலரினால் 'சிவபூமி' என்று விதந்துரைக்கப்பட்ட ஈழத் திருநாட்டில் திருமந்திரத்தின் மகிமையை உலகறியச் செய்வது யாபேரதும் கடமையாகும்.

திருமூலரின் திருமந்திரத்திலே எமது வாழ்வுக்குத் தேவையான எல்லா விதமான அறக் கருத்துகளும் நிரம்பிக் கிடக்கின்றன. அவ் வகையிலே பல்வேறு விதமான மருத்துவ ஆலோசனைகளும் வழிமுறைகளும் திருமந்திரத்திலே நிறைந்திருக்கின்றன.

திருமந்திரத்திலே இருக்கின்ற ஒன்பது தந்திரங்களும் மனிதருக்கிடையிலான உறவுகளை மேம்படுத்துகின்ற மிகப்பல உளவியற் கருத்துக்களைக் கொண்டிருக்கின்றன.

கரு உற்பத்தி முதல் உடல் இயக்கத்துக்கு தேவையான சக்தி மற்றும் நாளமில்லாச் சுரப்பிகளின் தொழிற்பாடு பற்றிக் கூடத் திருமந்திரத்திலே நிறையக் கருத்துக்கள் இருக்கின்றன.

முகத்தில் கண்கொண்டு காண்கின்ற மூடர்காள் அகத்திற் கண்கொண்டு காண்பதே ஆனந்தம் என்ற வரிகளில் கோயிலும் தெய்வமும் எமது அகத்தினுள்ளேயே இருக்கின்றன என்ற கருத்து சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது.

எமது உடலைப் பேணிப் பாதுகாப்பதன் அவசியத்தை மிகச்சிறப்பாக

**உடம்பார் அழியில் உயிரார் அழிவர்
திடம்பட மெய்க்கூனாம் சேரவும் மாட்டார்
உடம்பை வளர்க்கும் யாயிம் அறிந்தே
உடம்பை வளர்த்தேன் உயிர் வளர்த்தேனே**

என்ற வரிகள் எடுத்துரைக்கின்றன.

திருமந்திரத்தில் பலவேறு வகையான நோய்களுக்கான சித்தமருத்துவ சிகிச்சை முறைகள் எடுத்துரைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. கர்ப்பம் தரித்தலில் இருந்து இளமையை பேணுவது எப்படி மற்றும் உறுப்பு மாற்று வழிமுறைகள் பற்றி யும் எடுத்துரைக்கப்பட்டிருக்கின்றது.

திருமந்திரத்திலே யோகக் கலைகள் மட்டுமல்லாது தீயபழக்கங்களில் இருந்து விடுபடுதல் பற்றிக் கூட அரிய பல கருத்துக்கள் பொதிந்து இருக்கின்றன. ஆராக்கியமான வாழ்வென்பது உடல, உள, சமூகம் மற்றும் ஆன்மீக ஆரோக்கியம் அனைத்தும் இணைந்திருக்க வேண்டியதென்பதை

**கண்காணி இல்லென்று கள்ளம் பலசெய்வார்
கண்காணி இல்லா இடமில்லை காணுங்கால்
கண்காணியாகக் கலந்தெங்கும் நின்றானைக்
கண்காணி கண்டார் கலி ஒளிந்தாரே**

என்ற வரிகள் நினைவுபூட்டுகின்றன.

உடம்பார் அழியின் உயிரார் அழிவர் போன்ற திருமூலரின் வரிகளிலே தொற்றா நோய்கள், தொற்று நோய்கள் மற்றும் பல்வேறுபட்ட நோய்கள் பற்றியும், தவிர்க்கும் முறைகள் பற்றியும் சிகிச்சை முறைகள் பற்றியும் எடுத்துரைக்கப் பட்டிருக்கின்றது.

தவமுனிவனாகிய திருமூலரின் தமிழ் மந்திரமான திருமந்திரத்தினைத் தனியே ஒரு சமய நூலாகக் கருதாது வாழ்வுக்கு வழிகாட்டும் ஒரு உன்னதமாக அறிவியல் நூலாகவே கருத வேண்டும்.

திருமூலரின் மருத்துவக் கருத்துக்கள் பற்றிச் சிந்திப்பதற்கு எனக்கு அத்திவாரமிட்டு வழிகாட்டிய எனது தந்தை மறைந்த சிவத்தமிழ் வித்தகர் சிவமகாலிங்கம் அவர்கள் திருமந்திரத்தின் மகிமையை உலகறியச் செய்து ஈழத்திருநாட்டிலே சைவத்தின் பெருமையையும் மகிமையையும் பேணிப் பாதுகாத்து வருகின்ற அனைவரிற்கும் நன்றிகளும் வாழ்த்துக்களும் கூறுகின்றேன்.

திருமூலரின் கல்வியியல் சிந்தனைகள்

திரு. மோகனப்பிரியன்
நிர்வாக காரியதரிசி, சைவ மகா சபை

தமிழ் மூவாயிரமாக திருமந்திரம் தந்த திருமூலர் பேசாத விடயதானங்களே இல்லை எனும் அளவிற்கு அனைத்து துறை சார்ந்தும் ஒன்பது தந்திரங்களிலே திருமந்திரங்களை அருமருந்தாக தந்துள்ளார். சைவசித்தாந்தம், அறம், மனிதநேயம், மருத்துவம், யோகப்பயிற்சி, என பலவற்றிற்கும் திருமந்திரங்களுடாக அரிய உன்னதக் கருத்துக்களை தந்த திருமூலர் கல்வியின் மேன்மையும் கல்லாமையின் கேட்டையும் மிக அழகாக பின்வரும் திருமந்திரங்களுடாக படம் பிடித்துக் காட்டுகின்றார்.

நில்லா நிலையை நிலையாக நெஞ்சத்து
நில்லா குரம்பை நிலையென்று உணர்வீர்கள்
எல்லா உயிர்க்கும் இறைவனே ஆயினும்
கல்லார் நெஞ்சத்து காண ஒண்ணாதே

இங்கே என் குழந்தைகளுக்கு ஆழமாகச் சொல்லப்பட்ட செய்தியை மிகமிக ஆணித் தரமாக திருமூலர் எடுத்து இயம்பியுள்ளார். இறைவன் எல்லா உயிர்க்கும் தலைவனாக நின்று அருள் புரிபவனாக இருந்த போதிலும் வேண்டும் என்றே கற்க மறுக்கின்றவர்களிற்கு இரக்கம் கொள்ள மாட்டான். அவர்களினுடைய மனதில் கலக்கவும் மாட்டான் என உறுதியாகக் கூறுகின்றார். ஆசிரியத்துவம் மிகவும் மேன்மையாக திருமூலர் போற்றி நிற்பதை குருவின் மகிமை உணர்த்தும் பின்வரும் திருமந்திரம் மூலம் அறியலாம்.

தெளிவு குருவின் திருமேனி காண்டல்
தெளிவு குருவின் திருநாமம் செய்யல்
தெளிவு குருவின் திருவார்த்தை கேட்டல்
தெளிவு குருவு சிந்தித்தல் தானே

இதே போன்று ஒரு நல் மாணாக்கனுக்கு இருக்க வேண்டிய சிறந்த பண்புகளான நல்ல குணம், சத்தியம், இரக்கம், நல்ல அறிவு, பொறுமை, நல்ல குருவின் திருவடிகளை நீங்காது ஒழுகல், தத்துவப் பொருளான இறைவனைத் தெளிதல், சிந்தித்தல், மனதிலே இறைகாட்சி தோன்றல் என்பவற்றை மிகவும் தத்ருபமாக பின்வரும் திருமந்திரம் மூலமாக உலகிற்கு முதலில் போதித்தவர் நம் சைவத்தமிழ் ஞானி திருமூலரே

சற்குணம் வாய்மை தயாவிலே கந்தன்மை
சற்குரு பாதமே சாலைபோல் நீங்காமை
சிற்புற ஞானம் தெனியத் தெளிபோதல்
அற்புதமே தோன்றல் ஆகம் சற்சீடனே.

இந்த நல் இயல்புகளையுடைய கல்வி கற்ற அறிவின் உச்சத் தெளிவான ஞான நிலையை அடையும் உண்மையான உத்தமரின் பெருமையை பின்வருமாறு கூறி கல்வியியல் சிந்தனைகள் உச்சந் தொட்டு அந்த உன்னத நிலைக்கு நன்மையையும் அழைத்து நிற்கும் திருமூலரின் உன்னத சிந்தனைகளை மனங் கொண்டு கல்வியால் அதன் வழிவரும் ஞானத்தால் உயர்நிலை அடைவோமாக.

ஞானத்தின் மிக்க அறநெறி நாட்டிலில்லை
ஞானத்தின் மிக்க சமயமும் நன்றன்று
ஞானத்தின் மிக்கவை நல் முத்தி நல்காவாம்
ஞானத்தின் மிக்கார் நரரின் மிக்காரே

திருமந்திர மகிமை

திருமிகு. சண்முகம் பாலமுருகன்

தலைவர், மலையக சிவகோதூர்கள் அமைப்பு

திருமூலர் அல்லது திருமூலநாயனார் சேக்கிழார் சுவாமிகளால் புகழ்ந்து பேசப்பட்ட அறுபத்து மூன்று நாயன்மார்களில் ஒருவர். பதினென் சித்தர்களில் ஒருவர். இவர் அதி சிறந்த ஞானியாய் விளங்கியவர். “உடம்பை வளர்த்தேன் உயிர்வளர்த்தேன்” என்பது ஏறத்தாழ பல்லாயிரக்கணக்கான ஆண்டுகளுக்கு முன்பே திருமூலரால் கூறப்பட்ட விடயம். இதனடிப்படையில் “உணவே மருந்து மருந்தே உணவு” என்பது சித்தர்களின் வேதவாக்கு அதாவது நாம் உண்ணும் உணவு கூட மருந்தாகும் என்பதே. அதனால் தான் உணவு செய்முறையில் எல்லாச் சுவைகளும் சமமாக கலந்து உடலை பாதிக்காத வகையில் இருக்க வேண்டும் என்பதே நம் மூதாதையர்களின் சமையற்கலை.

ஐந்தாம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்தவரான திருமூலரின் திருமந்திரம் சைவத்திருமுறைகளில் 10ம் திருமுறையாக போற்றப்படுகின்றது. இவருடைய மருத்துவம் தொடர்பான பாடல்கள் பல உள்ளன. இமயத்திலிருந்து பொதிகை மலை நோக்கி அகத்தியரை காண வந்த அவர் ஓரிடத்தில் மாடு மேய்ப்பவன் இறந்து விட்ட நிலையில் பசுக்கூட்டங்கள் இந்த உடலை சுற்றி நின்று அமுது கொண்டிருப்பதை பார்த்தது அவர் மிகவும் வருத்தப்பட்டு கூடு விட்டு கூடு பாயும் சித்து வித்தையால் தன்னுடல் மறைத்து இறந்து கிடந்த மூலன் உடலில் புகுந்து கொண்டார். இதனால் திருமூலர் என்கின்ற நாமத்தில் மூவாயிரம் திருமந்திரப்பாடல்களை எழுதியதாக கூறப்படுகின்றது.

உடல் நிலையாமை என்னும் உயர்ந்த ஆத்ம தத்துவத்தை பேசுகின்ற திருமந்திரப் பாடல் பின்வருமாறு அமைந்துள்ளது.

“காலும் இரண்டு முகட்டைக் கொன்றுள
பாலுள். பருங்கழி முப்பத்திரண்டுள
மேலுள்ள கூரை பிரியும் பிரிந்தால்முள்
போலுயிர் மீளாப் புகுஅறி யாதே”

உடம்பாகிய வீட்டை தாங்கும் தூண்களாய் இரண்டு கால்கள் உள்ளன மேட்டு உத்தரமாய் முதுகெழும்பு ஒன்று அதன் இருபக்கமும் கூட்டைப்போல் விலா எழும்புகள் உள்ளன மேலே குறிப்பிட்ட கூரையை மூடி வைக்க பலவகையான தோல்கள் உள்ளன இத்தனை இருந்தும் உயிரானது இந்த வீட்டை விட்டு பிரிந்து போய்விடும். அப்படியாகி விட்டால் முன்போல் இந்த உடலுடன் உரிமை கொண்டாட முடியாது.

திருமந்திரம் பக்திப் பிரபாவத்தில் ஆரம்பித்தாலும் அடுத்து உபதேசம், தத்துவம், யோகம், தியானம், சக்கரம் ஞானம், என்று பல விஷங்களைப் பற்றி பேசுகிறது. திருமூலர் யோகப் பயிற்சி தொடர்பில் அட்டாங்க யோகம் என்னும் பகுதியில் தனியே குறிப்பிடுகின்றார்.

திருவடி பேறு

இநைத்துஎழும் அன்பில் எழுந்த படியே
பசைந்து எழும் ஈசரைப் பாசசத்துள் ஏகச்
சிவந்த குரு வந்து சென்னி கைவைக்க
உவந்த குருபாதம் உள்ளத்து வந்ததே

- (திருமந்திரம் 1590)

இறைவன் திருவடி தொழும் நல்வாய்ப்பே திருவடிப்பேறு இசைந்து எழும் அன்பாவது உள்ளத்தில் ஊற்றெடுத்துப் பெருகும் வேட்கை இந்த ஞானத் தாக்கத்துடனே மிகுந்த பற்றுக் கொண்டு இறைவனின் இன்ப அன்பில் பொருந்தி இருக்க சிதசந்தணல் போன்ற ஒளி உடம்போடு கூடிய

சிவன் வந்து தன்னுடைய திருக்கராங்களை என் தலைமேல் வைத்து ஆசி கூறி அருளடைய வேண்டும் என்று ஆசைப்பட்டு விரும்பிய ஞானகுருவின் திருப்பாதங்களை உள்ளத்தில் காணப் பெற்றேன்.

ஞாலம் தாக விரிந்தது சக்கரம்
 ஞாலம் தாயிடும் விந்துவும் நாதமும்
 ஞாலம் தாயிடும் அப்பதி யோசனை
 ஞாலம் தாக விரிந்த தெழுத்தே

- (திருமந்திரம் :1259)

ஞானதீட்சை பெறும் சீடனுக்கு குரு தன் திருக்கராங்களை அவன் மேல் வைத்து வாழ்த்துதல், மரபு, இதுவே குருவந்து சென்னி கைவைக்க எனப்பட்டது.

சிவபுராணத்தில் சொல்லப்படும் தக்கன் வேள்வியைப் பற்றி அவர் சொல்வது இப்போது உள்ள நவீன குருமார்கள் கூட தொடர் தயங்கும் விஷயம் தக்கன் வேள்வி எனச் சொல்லப்படுவது ஆண் பெண் உறவு என்கின்றார் திருமூலர் அந்த உறவு சிவனை நினைத்து இருக்க வேண்டும். என்கின்றது. அவரது உபதேசம்.

இவ்வாறான ஒரு நூலினூடாக எனக்கும் திருமூலர் தொடர்பான ஒரு கட்டுரை பதிவிப்பதை நினைக்கும் போது எனது கண்ணில் ஆனந்த நீர் பெறுகின்றது.

என்னை நன்றாக இறைவன் படைத்தான்
 தன்னை நன்றாக தமிழ் செய்யுமாறு.

அகில இலங்கை சைவ மகாசபை திருமந்திர ஆன்மிக மாநாடு - 2023 முன்னிட்டு நடாத்திய திருமந்திர போட்டி முடிவுகள்.

கீழ்ப் பிரிவு - பாவோதல்			
15	1 ஆம் இடம்	ரா. அதிபன்	விழிசிட்டி ஞானவைரவர் அ.பா, தெல்லிப்பளை
16	2 ஆம் இடம்	ஜெ.கிஷான்	சங்கத் தமிழ் அ.பா, பதுளை
17	3 ஆம் இடம்	நி.ஜெயதூர்க்கா	அருள்மிகு விஸ்வநாத சுவாமி அ.பா, திருகோணமலை
18	4 ஆம் இடம்	ஆ.விதார்த்	ஸ்ரீ கதிரேசன் அ.பா, தலவாக்கலை
19	5 ஆம் இடம்	ஆ.அட்சரன்	சைவவாலிபர் சங்கம் அ.பா, அளவெட்டி.
20	5 ஆம் இடம்	கி.ஹம்ஷயான்	சங்கத் தமிழ் அ.பா, பதுளை

திருமந்திரம்

“திருமுறை நெறிச்செல்வன் சித்தாந்த இரத்தினம்”
திருமிகு. இரத்தினசபாபதி இரத்தினேஸ்வரன்
சைவசித்தாந்த முதுகலைமாணி

சைவத்திருமுறைகள் பன்னிரண்டில் பத்தாவது திருமுறையாக உள்ளது திருமந்திரம். இதுவே சைவத்திருமுறைகள் எல்லாவற்றினும் காலத்தால் முந்தியது. கி.பி ஐந்தாம் நூற்றாண்டுக்கு முந்திய மூவாயிரம் ஆண்டு காலத்தில் ஆண்டுக்கு ஒன்றாக அருளிச்செய்யப்பட்ட மூவாயிரம் மந்திரங்களை தன்னகத்தே கொண்டுள்ளது திருமந்திரம் ஆகும்.

திருமூலர் நந்தியம்பெருமானாகிய சிவபெருமானின் அருள் பெற்று மூவாயிரம் தமிழ் எனும் திருமந்திரத்தை பாடினார் என்றும் இதனை தினமும் காலையில் கருத்தறிந்து தினமும் வழிபட்டால் ஞால முதல்வனாகிய சிவபெருமானை அடைய முடியும் என்பதை திருமூலரே

மூலன் உரை செய்த மூவாயிரம் தமிழ்
ஞாலம் அறியவே நந்தி அருளது
காலை எழுந்து கருத்தறிந்து ஒதிடின்
ஞால முதல்வனை நண்ணுவரன்றே - எனக் கூறுகிறார்

இது தமிழ் மந்திரம் எனவும் , மூவாயிரம் தமிழ் எனவும் போற்றப்படுகிறது. அத்துடன் ஏனைய திருமுறைகள் எல்லாம் தோத்திரங்களாக இருக்க இது தோத்திரமாகவும் சாத்திரமாகவும் விளங்குகின்றது. (வேத, ஆகம, அறநூல்களின் கருத்துக்களை எல்லாம் மந்திர வடிவில் தரும் தனிச்சிறப்புக்கும் உரியது) சைவ சமயத்ததை பற்றிய எல்லாக் கருத்துக்களையும் முழுமையாக தரும் தனிப்பெரும் நூலாக உள்ளது திருமந்திரம் எனின் மிகை இல்லை.

திருமந்திரம் ஒரு வாழ்க்கை நூல். முதல் ஞான நூலாகும். இந்த நூலில் ஒன்பது தந்திரங்களும் முறையே நல்லொழுக்கம், அற வாழ்க்கை, யோகப்பழக்கம், மந்திர நுட்பம், சமய ஒழுக்கம் குருநெறி நின்றல், அகப்புற உணர்வு, அருள்நுகர்வு என்றும் பொருள்களை விளக்குகின்றன. இதை விட மழை, செல்வம், ஆட்சி, கல்வி ,கேள்வி, ஒழுக்கம், உடலோம்பல், மருத்துவம் முதலான நல்வாழ்க்கை குறிப்புகள் நுட்பமாக நூலில் கூறப்பட்டுள்ளன.

மேலும் சைவ சித்தாந்த அடிப்படை தத்துவங்களான மூலப்பொருள், மூவகை உயிர்கள், மும்மலம், நால்வகை நெறிகள், திருநீறு, திருவைந்தெழுத்து, திருக்கூத்து முதலியவை நூல் முழுதும் விளக்கப்படுள்ளது என்பது திருமந்திரத்தின் பிழிந்த ஞான உரை. “அன்பே சிவமாவது ஆரும், அறிந்த பின் அன்பே சிவமாய் அமர்ந்திருந்தாரே” என்பது சைவ சமயம் இட்டுச் செல்லும் முடிவான இலக்கு என்று இந்நூல் கூறுகிறது.

இந்நூலை இயற்றிய திருமூலர் பெரிய புராணம் கூறும் அறுபத்து மூன்று நாயன்மார்களில் ஒருவர். இவர் பல்லாண்டு காலம் தவமிருந்து அத்தவத்திலே தெளிந்த ஞானத்தை மூவாயிரம் பாடல்களில் எமக்கு தந்துள்ளார். நூல் அறிவால் உணர்ந்து கொள்ள இயலாத பல நுண்ணியல் உண்மைகளைத் திருமூலர் தமது தவயோகத்தால் கண்டு விளக்கியுள்ளார். “சக்கரவர்த்தி தவராசயோகி என்னும் மிக்க திருமூலன்” என்று இவரை தாயுமானவர் சிறப்பித்துக் கூறுகிறார்.

தவத்தால் தாம் பெற்ற ஞானத்தை இவ் வையகம் உய்ய வழங்க விரும்பினார். “நாம் பெற்ற இன்பம் பெறுக இவ்வையகம்” என்ற ஆர்வத்தால் திருமந்திரப் பாடலை அருளிச் செய்தார். கடவுள் தம்மைப் படைத்ததன் நோக்கம் அதுவே என்று நாயனார் தாமே கூறுகின்றார்.

**என்னை நன்றாக இறைவன் படைத்தான்
தன்னை நன்றாகத் தமிழ் செய்யுமானே**

அதிலிருந்து ஒரு கூற்று அறஞ்செய்வது அரிய செயல் அன்று அது யாவர்க்கும் ஆவது யாவர்க்கும் எளியது. அறஞ்செய்வதற்கு காலம் வேண்டியதில்லை. எல்லோரும் எப்பொழுதும் எவ்விடத்திலும் செய்யலாம். “எல்லோர்க்கும் உயிர்க்குயிராய் உள்ள இறைவனுக்கு ஒரு பச்சிலை இட்டாவது வணங்குங்கள். பசுவுக்குச் சிறிதளவு பசும் புல்லாயினும் கொடுங்கள். சாதிமாதம் பாராமல் பசி என்று வந்த எவருக்கும் நீங்கள் உண்ணும் பொழுது ஒரு பிடி சோறாவது கொடுங்கள். பிறருக்கு இன்னுரை பேசுதல் யாவர்க்குமே நன்மையாகும். அது எல்லோர்க்கும் இயன்றது தானே” என்கிறார் திருமூலர்.

**யாவர்க்குமாம் இறைவற்கொரு பச்சிலை
யாவர்க்குமாம் பசுவிற்கொரு வாயுறை
யாவர்க்குமாம் உண்ணும்போதொரு கைபிடி
யாவர்க்குமாம் பிறர்க் கின்னுரை தானே**

என தனது திருமந்திரப் பாடல் மூலம் ஞான அருளை போதிப்பதைக் காணமுடிகிறது. கூடுவிட்டு கூடு பாயும் சித்தினூடாக பிறிதொருவரின் உடலினைப் பெற்று அவ் விடத்திலிருந்தே திருமந்திரப் பாடல்களைத் திருமூலர் பாடியுள்ளார்.

ஒரு காலத்தில் மங்கி இருந்த சைவநெறிக்கு மீண்டும் புத்துயிர் அளித்த திருமந்திரம் அதன் தத்துவங்களை பேணிக்காத்து எமக்குத் தந்த ஞானக் கருவூலமாகும். சிவகாமங்களின் சாரம் முழுவதுமே திருமந்திரத்தினுள் அடங்கி விட்டதெனலாம். இதன் சிறப்பு நோக்கி இதனை “திருமூலர் சொல்” என்று போற்றுவது வழக்கம். “அந்தி மதிபுனை அரனடி நாடொறும் சிந்தை செய்து ஆகமஞ் செப்புற்றேனே” என்பது திருமந்திர பாயிரசெய்யுள். சைவம், சிவநெறி, சிவபெருமான், சிவசித்தாந்தம், சிவகதி, சாயுச்சியமுத்தி, முதலான சைவம் சார்ந்த சொற்களையும், அவை பற்றிய தத்துவ விளக்கங்களையும் முதல் முதலில் தமிழில் கூறிய காலத்தால் முந்திய மூத்த நூலாகத் திருமந்திரமே விளங்குகின்றது. “சைவம் பெருமைத் தனிநாயகன் நந்தி”, “தெய்வ சிவநெறிச் சன்மார்க்கம் தேடித்திரிந்து சிவபெருமான் என்று, “சைவம் சிவனுடன் சம்பந்தமாவது “சிவசிவ என்கிலர் தீவினையாளர்” “சிவனோடொக்கும் தெய்வம் தேடினும் இல்லை”. “சிவகதியே கதி சித்தாந்தத்தே சிவன் முத்தி சித்திக்கும்” என்பன போன்ற பல தொடர்களையும் விளக்கங்களையும் திருமந்திரத்தில் காணலாம். பின்வரும் மந்திரத்தில் சைவம், சிவநெறி, குருநெறி, சன்மார்க்கம் எனும் சொற்கள் இடம்பெற்றிருப்பதையும் இம்மந்திரப் பொருள் அதற்கு விளக்கமளிப்பதையும் காணமுடிகிறது.

**சைவம் பெருமைத் தனி நாயகன் நந்தி
உய்ய வகுந்த குருநெறி ஒன்றுண்டு
தெய்வச் சிவநெறி சன்மார்க்கம் சேர்ந்துய்ய
வையத்து உள்ளார்க்கு வகுத்து வைத்தானே**

என்பது இந்த மந்திரம். இதன் பொருள் சைவசமயத்திற்கு பெருமை தேடித்தரும் ஒப்பற்ற

பரம்பொருள். ஞானத் தலைவனாகிய நந்தியம்பெருமான் என்றும் சிவன் அவன் ஆன்மாக்கள் கடைந்தேத்துவதற்குச் சொல்லி வைத்த குரு உபதேசமாகிய ஞானநெறி ஒன்று இருக்கின்றது. அது தான் தெய்வச் சிவநெறியாகிய சன்மார்க்க நெறியாகும் இந்த பூமியில் உள்ளவர்கள் அதனை மேற்கொண்டு வாழ்வின் பயனாகிய முத்தி இன்பத்தைப் பெற அந்த நன்னெறியை வகுத்து வைத்துள்ளான் எனக் கூறுகிறது இந்த மந்திரம்.

திருமந்திரம் அறம், நிலையாமை, பஞ்சசீலக் கொள்கை, தானம், அன்பு, கல்வி என்பவற்றிற்கு முதலாம் தந்திரத்திலும் ஏனைய 2,4,7,8,9,ம் தந்திரங்களிலும் முதன்மை அளித்துள்ளது. நாலாம் தந்திரத்தில் தாந்திரீக யோகங்கள் அழுத்தம் கொடுக்கின்ற சக்கரங்களைப் பற்றி கூறப்படுகிறது. மந்திர சாஸ்திரமாகத் திகழ்கிறது. மூன்றாம் தந்திரம் முழுவதும் யோகம் பற்றியதாகவே அமைந்துள்ளது. ஏழாம் தந்திரங்கள், ஆறு ஆதாரங்கள், இடகலை, பிங்கலை, நாடிகள், குருவின் வர்ணனை போன்றவை எடுத்துக் கூறப்பட்டுள்ளன. ஐந்தாம் ஆறாம் தந்திரங்கள் குருலிங்க சங்கம வழிபாடு விரதம், தீட்சை பெறும் வழிமுறைகளையும், சைவப் பிரிவுகளையும், சைவ நாற்பாதங்களையும் எடுத்துக் கூறுகின்றது.

சுகாசனம், பத்மாசனம், பத்திராசனம், குக்குடஆசனம், இலிங்காசனம் போன்ற ஆசனங்களைப் பற்றியும் திருமந்திரம் எடுத்துரைக்கின்றது.

மனித உடலையும், சிதம்பரத்தையும் ஒப்பீட்டு நோக்கி கீழே வரும் பாடல் அமைந்துள்ளது.

மானுடர் ஆக்கை வடிவு சிவலிங்கம்
மானுடர் ஆக்கை வடிவு சிதம்ரம்
மானுடர் ஆக்கை வடிவு சதாசிவம்
மானுடர் ஆக்கை வடிவு திருக்கூத்தே

அட்டாங்க யோகத்தை பற்றியும் பின்வருமாறு கூறுகின்றது.

இயம நியமமே, எண்ணில்லா ஆதனம்
நயமுறு பிராணாயாமம் பிரத்தியாகாரஞ்
சயமிகு தாரணை, தியானம், சமாதி
அயமுறு அட்டாங்கமாவது மாமே.

இரண்டாந் தந்திரத்தில் - திருக்கோயில் குற்றங்களை பற்றி குறிப்பிடப்படுகிறது. சரீர சித்தி உபாயம் பற்றியும் குறிப்பிடப்படுகிறது.

சித்தாந்த நெறி நின்று இறைவனைத் தொழுகால் சீவன் முத்தி சித்திக்கும்
சித்தாந்தத்தே சீவன் முத்தி சித்தித்தலால்
சித்தாந்தத்தே நிற்போர் முத்தி சித்தித்தவர்
சித்தாந்தத்தே வேதாந்தம் செம்பொருளாதலால்
சித்தாந்த வேதாந்தம் காட்டும் சிவனையே

சைவத்தை அறிய மிகத் தொன்மையான ஆழமான நுண்ணிய கருத்துக் களஞ்சியமே திருமந்திரமாகும்.

திருமந்திரம் கூறும் சமாதி வழிபாடு

சைவப்புலவர், சைவசித்தாந்த **பண்டிதர் சி. கா. பமலநாதன்**
சிரேஷ்ட விரிவுரையாளர் ஸ்ரீ பாத தேசிய கல்வியுற் கல்லூரி, பத்தணை
தலைவர், அகில இலங்கை சைவப் புலவர் சங்கம்,

மிகப்பெரும் சித்தரான திருமூல நாயனாரால் அருளிச் செய்யப்பட்ட திருமந்திரமானது ஈழத்திருநாட்டை சிவபூமி என்று போற்றுகிறது. இதற்கு பலரும் பல்வேறு விளக்கங்களைக் குறிப்பிட்டாலும் எம்மைப் பொறுத்தவரை மிகப் புராண காலம் தொட்டு ஈழத்திலே பல சித்தர்கள், யோகிகள், ஞானிகள் வாழ்ந்து சிவன் முத்தியடைந்த பின்கு அவர்களை சமாதி செய்து அவற்றில் சிவலிங்கம் பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டு சமாதி லிங்கங்கள் வழிபட்ட சிறப்பே இதற்கு காரணம் என்று குறிப்பிடலாம். ஈழத் திருநாட்டில் புகழ்பெற்ற சிவலிங்கங்கள், முருகன் ஆலயங்கள் மற்றும் ஏனைய ஆலயங்கள் எல்லாம் சமாதிகளைக் கொண்டவை என்பதை ஆராய்ந்து பார்க்கும்போது புலப்படும். திருமந்திரம் சமாதி செய்யும் முறைகளையும் சமாதிலிங்க வழிபாட்டு மகிமைகளையும் சிறப்பாக எடுத்துக்கூறும் தெய்வீக நூலாகும்.

சைவசித்தாந்தமானது ஆன்மாவானது ஆணவம், கனமம், மாயை ஆகிய மும் மலங்களிலிருந்து நீங்கித் திருவருளினால் இறைவனுடைய திருவடியை சேர்ந்து பேரின்பத்தை அனுபவிப்பதே முத்தி என்கிறது. மேலும் இந்தமுத்தியை அடைவதற்கு மரணம் வரையுங் காத்திருக்க வேண்டியதில்லை என்று கூறுகிறது. இவ்வலகிலே இவ்வுடலோடு இருக்கும் போதே முத்தியடையலாம் என்பதையும் வலியுறுத்துகிறது. அவ்வாறு முத்தியடைபவர் சிவன் முத்தர் எனப்படுபவர். சிவன் முத்தர் வேறு இறைவன் வேறல்ல. இதுவே ஒன்றான நிலை. சிவன் முத்தரும் தங்கருணையினால் மக்களுக்கு அருளுவதற்காக பிறப்பதுண்டு. இவர்கள் பிறக்கும் போதே சிவன் முத்தர் காவான படியால் இவர்களுக்கு மும் மலங்களுமில்லை. உடலில் இருப்பினும் இறைவனோடு ஒன்றியிருப்பர். அவர்களுடைய வாக்கு இறைவன் வாக்காகும். இறைவன் செயலாகும். எகவே இவ்வாறான சிவன் முத்தர்களது உடலை எரித்தலானது சமாதி செய்ய வேண்டும் என திருமந்திரம் கூறுகிறது.

**கற்பனை யற்றுக் கனல்வழி யேசென்று
சிற்பனை எல்லாங் சிருட்டித்த பேரொளிப்
பொற்பினை நாடிப் புணர்மதி யோடுற்றுக்
தற்பர மாகத் தகுந்தன் சமாதியே**

- (பாடல் 628)

இதன்படி பார்க்கும் போது எண்ணங்களைச் சிதறவிடாமல் மனதை ஒருமுகப்படுத்தி குண்டலினி சக்தியின்மேல் வைத்து அதனை சுழுமுனை வழியே மேலேற்றி சென்று இந்த உலகையெல்லாம் அழகாக செதுக்கி உருவாக்கி பேரொளியாகிய இறைவனின் பொன் போன்ற அழகிய பாதத்தை நாடி அறிவால் இறைவனை உணர்ந்து சிவமும் தாமும் இரண்டாக இல்லாமல் ஒன்றாகக் கலந்து இருத்தல் சமாதி நிலையாகும் என்று குறிப்பிடுவதைக் காணலாம். இந்த சமாதி நிலை அடைந்தவர்களை திருமந்திரம் கூறும் மூளைக்கேற்ப குழியமைத்து சமாதி செய்து மேலே சிவலிங்கம் வைத்துப் பூசிப்பது அவசியமாகும்.

“அந்தமில் ஞானஜதன் ஆகம் தீயினில்
வெந்தமின் நாடெலாம் வெப்புத் தீயினில்
நொந்து நாய்நரி நுகரின் நுண்செரு
வந்துநாய் நரிக்கு உணவாகும் வைகமே”

இந்தத் திருமந்திரப் பாடலானது அழிவில்லா சிவஞானியின் உடல்ரீதியில் வெந்து கெடுமானால் நாட்டு மக்கள் எல்லாம் சுரநோயினால் பீடிக்கப்பட்டு வருந்துவர். கவனிப்பாரின்றி அழுகி நாய்நரி உண்ணுமாயின் நுட்பமான உட்பகை மூண்டு நாட்டு மக்கள் அழிந்து நாய்நரிக்கு உணவு ஆவர் என்று குறிப்பிடுகிறது. எனவே ஞானியின் உடல் சமாதி செய்யப்படுவது மிகவும் முக்கியமானது என்பது தெளிவாகிறது. திருமூலரின் வாக்குப்படி அளவிடுதற்குரிய திருவடியணர்வு கைவரப்பெற்ற சிவ ஞானியரின் திருவுடல் எரியில் இடப்படி அது சிவபெருமான திருக்கோயிலின் கண் தீயிட்டதை ஒக்கும். அப் பொருள் பாவத்தால் மண்ணில் மழை விழாது. அதனால் நீங்கள் வறக்கடமலம் பெரும் பஞ்சம் உண்டாகும். அளவிலா மன்னரும் தத்தம் அரசிறையும் இழப்பர் என்று அமைவதைக் காணலாம். அளவே சிவஞானியின் திருமேனியை சமாதி செய்து திருக்கோயில் அமைப்பது பெரும் சிவபுண்ணியமாகும். இச்சிறப்பை

“அந்தமில் ஞானி அருளை அடைந்தக்கால்
அந்தஉடல்தான் குகை செய்து இருந்திடில்
சுந்தர மன்னரும் தொல்புவி உள்ளோரும்
அந்தமில் இன்ப அருள்பெறு வாரே”

என்று திருமந்திரம் கூறுவதைக் காணலாம்.

சமாதி செய்யும் முறைகளையும் தெளிவாக திருமூலர் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

“நவமிகு சாணலே நல்லாழும் செய்து
குவமிகு கூழ ஊஞ் சாணாக் கோட்டித்
தவமிகு குகைமுகக் கோணமுச் சாணாக்கிப்
பவமறு நற்குகை பத்மா சனமே”

இதன்படி நிலைவறைப் படுக்கும் குகையின் அளவானது ஆழும் ஒன்பது சாண். அகலமாகிய சுற்றளவு ஒன்பது சாண். மூன்று சாண் அகலத்தில் முக்குகோணம். இதன்படி மண்ணினுள் குகை அமைத்து தாமரை இருக்கையாகிய பத்மாசனத்தில் தற்பைப்புல்லின் மீது ஞானியரது உடலை கிழக்கு முகமாக இருந்த கோலத்தில் சமாதி செய்ய வேண்டும் என்று கூறப்பட்டுள்ளது. இவ்வாறு சமாதிக் கிரியைகள் எல்லாவற்றையும் திருமந்திரம் முறையாக கூறியுள்ளது. சமாதி செய்யும் நிலத்தை தெரிந்தெடுத்தல், அளவுகள் என்பன கூறப்படுவதுடன் சமாதிக் குள் இடப்பட வேண்டியனவான பஞ்ச லோகங்கள், நவமணிகள், திருநீறு, பொற்சுண்ணப் பொடி, உப்பு, சந்தனக்கலவை, கஸ்தூரிசாந்து, புனுகு, பன்னீர், அறுபம்புல், வாசனை மலர்கள், வில்வம் போன்றவற்றையெல்லாட் இட்டு சமாதி செய்தல் பற்றிக் கூறுவதுடன் சிவலிங்கப் பிரதிஸ்தை போன்ற எல்லாவற்றைப் பற்றியும் விபரிக்கிறது.

இவ்வாறு திருமந்திர முறைப்படி செய்யப்பட்ட எண்ணற்ற சமாதிகள் ஈழத்திரு நாடெங்கும் உள்ளன. ஒரு முறை யோகர் சுவாமிகள் செல்வச் சந்நிதி முருகன் ஆலயத்திற்கு சொற்பொழிவாற்ற சென்ற போது பார்க்கும் இடமெங்கும் சிவலிங்கங்களாக உள்ளது. என்னால்

கால் மிதிக்க முடியாது என்று திரும்பிச் சென்றதை இவ்விடத்தில் சுட்டிக் காட்டலாம். அவ்வளவு மகோன்னதம் மிக்கதாலே எமது நாடு சிவபூமி எனப்பட்டது. ஆனால் இன்று சமாதிகளை எவரும் முறையாக கவனிப்பதில்லை. முறைப்படி பூசிப்பதில்லை. இதனால் என்னவாகும் என்பதை திருமந்திரம் தெளிவாகக் கூறுகிறது.

**புண்ணிய மாம் அவர் தம்மைப் புதைப்பது
நண்ணி அனல் போக்கில் நாட்டில் அழிவாகும்
மண்ணில் அழியில் அலங்கார பங்கமாம்
மண்ணுலகு எல்லாம் மயங்கும் அனல் மண்டியே**

இப்பாடலின்படி சிவஞானியின் திருமேனி ஓம்புகாரற்று மண்ணில் கிடந்து அழியின் அல்லது சமாதிக் கோயில்கள் கவனிப்பாரற்று விடப்பட்டால் நாட்டின் அழகு எல்லாம் பாழ்பட்டு நாறும். வீழ்ச்சியும் தணியாக வெப்பும் தீயும் பிணியும் பிறவும் மண்ணுகம் எங்குமாகிப் பெரும்துன்பம் உண்டாகும் என்று கூறுகின்றது.

எனவே சிவபூமியாகிய எமது ஈழத்திருநாடு இன்று அனுபவிக்கும் துன்பங்களுக்கெல்லாம் காரணம் என்ன என்பது எமக்குத் தெளிவாகிறது. எமது முன்னோர்களான நாகமுனிவர்கள், சித்தர்கள், சிவஞானிகள், யோகிகள் நடமாடி அருள்மழை பொழிந்து பின்பு இம் மண்ணிலேயே சமாதியாகி அவர்கள் சிரசிலே சிவலிங்கம் வைத்து பூசிக்கப்பட்ட எம் திருநாட்டில் சமாதி வழிபாட்டை பக்தி சிரத்தையோடு மேற்கொள்வோம். கவனிப்பாரற்று இருக்கும் சமாதிகளை புனருத்தாரணம் செய்து பூசிப்போம் என்று இந்தத் திருமந்திர மாநாட்டில் திடமாக உறுதி பூணுவோம். ஓம நமசிவாய வாழ்க என்று சிந்தித்து அருமையான போற்றுதலுக்குரிய திருமந்திர மாநாட்டை யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழக சைவசித்தாந்தத் துறையுடன் இணைந்து முன்னெடுக்கும் அகில இலங்கை சைவ மகா சபைக்கும் இதற்கு பல வகைகளிலும் உதவி புரியும் அன்புள்ளங்கள் எல்லோர்க்கும் பார்வதி பரமேசுவரன் திருவருள் நிறைவாக கிடைக்க வேண்டுமென நிறைவான வாழ்த்துக்களையும் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன்.

**அகில இலங்கை சைவ மகாசபை திருமந்திர ஆன்மிக மாநாடு - 2023 முன்னிட்டு
நடாத்திய திருமந்திர போட்டி முடிவுகள்.**

கீழ்ப் பிரிவு - பேச்சு			
21	1 ஆம் இடம்	அ.ஆதீசனன்	முருகானந்தா அ.பா, நவாலி
22	2 ஆம் இடம்	ச. மதீஷன்	சைவ பரிபாலன சபை அ.பா, யாழ்ப்பாணம்
23	3 ஆம் இடம்	அ.அருள்க்ஷன்	கைலாயப் பிள்ளையார் அ.பா, வாழைச்சேனை
24	4 ஆம் இடம்	ச.ரியான்சியா	வரசித்தி விநாயகர் அ.பா, கிளிநொச்சி
25	5 ஆம் இடம்	சோ.ருதிஸ்ரன்	பலாச்சோலை ஞானலிங்கேச்சரர் அ.பா வந்தாறுமலை

திருமந்திரம் ஓர் ஆய்வு

விநாயகமூர்த்தி அபிவரணா

மூங்கிலாறு வடக்கு, முல்லைத்தீவு

யுநீசித்தி விநாயகர் ஆலய ஆசிரியர்

திருமந்திரம் தமிழ் ஆகமநூல் என்று அழைக்கப்படுகிறது. இந்நூலிற்கு திருமூலர் மாலை என்று பெயரிட்டுள்ளார். தமிழ் மூவாயிரம் என்றும் அழைக்கப்படுகிறது.

“சிவமே அன்பு அன்பே சிவம்” எனக் கூறும் திருமந்திரமே சைவ சித்தாந்தத்தின் முதல் நூலாகக் கருதப்படுகிறது.

திருமந்திரம், பாயிரமும் அதனை அடுத்து ஒன்பது உட்பிரிவுகளும் கொண்டது. கலிவிருத்தம் என்னும் யாப்பில் அமைந்த பாடல்களால் நூல் அமைந்துள்ளது. இந்த உட்பிரிவானது தந்திரம் என்று அழைக்கப்படுகிறது. இதனில் 232 அதிகாரங்கள், 3100 செய்யுட்கள் உள்ளன.

சிவயோக நிலையில் அமர்ந்திருந்த திருமூலநாயனார் ஊணோடு தொடர்ந்த இப்பிறவியாகிய தீயநஞ்சினாலுளவாம் துயரம் நீங்கி இவ்வுலகத்தார் உய்யும் பொருட்டு சரியை, கிரியை, யோகம், ஞானம் என்னும் நால்வகை நன்னெறிகளும் நால்வகை மலர்களாக விரிந்து விளங்கும் நல்ல திருமந்திர மாலையாகிய நூலை இறைவன் திருவடிக்கு அணிந்து போற்றும் நிலையில்,

“ஒன்றவன் தானே, இரண்டவன் இன்னருள்...

நின்றனன் மூன்றினுள், நான்கு உணர்ந்தான், ஊந்து

வென்றனன், ஆறு விரித்தனன், ஏழும்பர்ச்

சென்றனன், தான் இருந்தான் உணர்ந்து எட்டே

எனும் திருப்பாடலைத் தொடங்கி ஓராண்டிற்கு ஒரு திருப்பாடலாக மூவாயிரம் ஆண்டுகள் இவ்வுலகில் சிவயோக நிலையில் அமர்ந்திருந்து மூவாயிரம் திருப்பாடல்கள் அருளிச் செய்தார். எல்லாம் வல்ல பரம்பொருள் அன்பே உருவானவர் என்பதை தம் பாடல் மூலம் விளக்குகிறார். அப் பாடல் பின்வருமாறு

அன்பும் சிவமும் இரண்டென்பர் அறிவிலார்

அன்பே சிவமாவது யாரும் அறிகிலார்

அன்பே சிவமாவது யாரும் அறிந்தபின்

அன்பே சிவமாய் அமர்ந்திருந்தாரே

இவ்வாறாக தமிழ் மூவாயிரமாகிய திருமந்திரத் திருமுறையினை நிறைவு செய்து சிவபெருமான் திருவருளாலே திருக்கயிலை அடைந்து அம் முதல்வனுடைய திருவடி நிழலில் என்றும் பிரியா துறையும் பேரின்பப் பெருவாழ்வினை பெற்று இன்புற்றிருக்கின்றார்.

குடிமன்னு சாத்தனூர்க் கோக்குலமேய்ப்போன் குரம்பையுக்கு

முடி மன்னு கூனற்பிறையாளன் றன்னை முழுத்தமிழின்

படிமன்னு வேதத்தின் சொற்படி யேபர விட்டெனுச்சி

அடிமன்னவைத்த பிரான்மூல னாகின்ற அங்கணனே

என்று திருமூலர் வரலாற்றைச் சொல்லுவார்கள்.

திருமந்திரத்திற்கு பண்டைக் காலத்தில் உரை எழுதப்படவில்லை. இருபதாம் நூற்றாண்டின்

நடுப் பகுதியில் இருந்துதான் பலராலும் உரைகள் எழுதப்பட்டு வந்துள்ளது. இதனால் பல பாட்டுக்களில் கூறப்பட்டிருப்பவைக்கு வேறுபட்ட முரண்பட்ட கருத்துக்கள் கொடுக்கப்பட்ட நிலை தான் காணப்படுகிறது.

**“என்னை நன்றாக இறைவன் நன்றாக இறைவன் படைத்தான்
தன்னை நன்றாக தமிழ் செய்யுமாறே”**

- திருமந்திரம்

சைவத் திருமுறை பன்னிரண்டினுள் பத்தாவது திருமுறையாக வழங்கும் திருமந்திரம் என்பது அறுபத்து மூன்று நான்மார்களுள் ஒருவரும், பதினென் சித்தர்களுள் ஒருவரும் ஞானியாக விளங்கிய திரமூலரால் எழுதப்பட்ட தமிழ் சைவசமய படைப்பாகும்.

இதன் காலம் கி.பி ஐந்தாம் நூற்றாண்டு என கருதப்படுகின்றது. இது ஒன்பது தந்திரங்களை (இயல்கள்) கொண்டது. மூவாயிரம் பாடல்கள் உடையது. சராசரியாக ஒவ்வொரு பாடலும் நான்கு வரிகளாகவும் ஒவ்வொரு வரியும் நான்கு சொற்களைக் கொண்டதாகவும் மொத்தம் 192,000.00 சொற்களால் கொண்டது. திருமந்திரம் எடுத்துக் கொண்ட பொருளை எளிய சொற்களால் அனைவரிற்கும் புரியும்படி திருக்குறளைப் போல் சுருக்கமாகவும் தெளிவாகவும் கூறுகிறது.

திருமந்திரம் பக்திப் பிரபாவத்தில் ஆரம்பித்தாலும், அடுத்து உபதேசம், தத்துவம் யோகம், தியானம், சக்கரம், ஞானம் என்று பல விசயங்களைப் பற்றி பேசுகிறது.

வேதம் ஆகமம் ஆகிய இரண்டிற்கும் திருமந்திரம் விளக்கம் தருகிறது. இது சைவ ஆகமம் என்றும் போற்றப்படுகிறது. தோத்திரத்திற்கு திருவாசகம் சாத்திரத்திற்கு திருமந்திரம் என சான்றோர் கூறுவார். மேலும் “சிவமே அன்பு அன்பே சிவம்” எனக் கூறும் திருமந்திரமே சைவ சித்தாந்தத்தின் முதல் நூலாகக் கருதப்படுகிறது.

இறைவனை அறிவதற்கும், அடைவதற்கும் இரண்டு வழிகள் உள்ளன. ஒன்று அகவழிபாடு மற்றொன்று புறவழிபாடு இதில் அகவழிபாடு தியானம் அதாவது தவம், அதே போல புறவழிபாடு பூஜை, தொண்டு ஆகியவை தான். உள்ளம் பெரும் கோயில் எனக் கூறிய ஆன்மநேய அருட்கவி திருமூலர். கடவுள் வெளியே இல்லை உன் உள்ளேயும் இருக்கிறார் என்பது தான் கடவுள் பற்றிய இவரது ஒற்றை வரி கண்டுபிடிப்பாகும். இதைத்தான் “அகம் பிரம்மா” என்று வேதம் கூறுகிறது. எனவே உள்ளத்தில் அன்பு இல்லாமல் கூடை கூடையாய் கோயிலுக்கு இலட்சார்ச்சனை செய்வதை விட உள்ளன்போடு கடவுளை வணங்கினால் போதுமானது என்கிறது திருமந்திரம்.

எங்களால் ஞானியர் போன்று பாவபுண்ணியங்களைக் கடந்து வாழ இயலாவிட்டாலும், பாவங்கள் செய்வதையாவது தவிர்ப்போம். இயன்றவரையிலும் தானதருமங்கள் செய்து திருமந்திரம் போன்ற ஞானநூல்கள் காட்டும் அறவழியில் வாழ்வோம். அப்போது நம் மனவளமும் வாழ்க்கையும் சிறக்கும்.

யோகம் - ஓர் நோக்கு

திருமிகு. கு. சிவயாராஜா
இல.74, செல்லீ வீதி, நல்லூர் யாழ்ப்பாணம்.

“அட்டாங்கயோகம்” என்பது யோகசாதனைகளில் சிறந்த ஓர் மார்க்கமாகும். பிராணாயாமம் என்பது இதன் ஓர் முக்கிய அங்கமாகும். யோகசாதனை செய்வதற்கு உடல் உள ஒழுக்கம் ஆகிய தகுதிகள் இன்றியமையாதன. புலன்கள் அடக்கும் நிலையையே “இயமம்” எனத் திருமூலர் வகைப்படுத்தி அருளிச் செய்துள்ளார். இதன் வழியே நல்ல செயல்களைச் செய்யும் தகுதியை யோகியானவர் அடைகின்றார். தீது அகற்றலும் நன்றாற்றலும் யோகசாதனையில் முதல் இரு முக்கிய அங்கங்களாகும். பிராணாயாமம் என்பது நமது சரவோட்டம் ஆகிய (சாதாரண மூச்சு) மூச்சு விடுவதி நின்றும் வேறுபட்டது. பிராணாயாமம் என்பது ஒரு பொறிமுறையாகும். இப்பொறிமுறை இன்றேல் யோகம் சித்திக்க முடியாதுள்ளது.

பிராணாயாமத்தினால் அண்டத்திலுள்ள பிராணவாயுவானது நமது பிண்டத்தினுள்ளே சென்று சிறிது சேமிக்கப்பட்டபின் மிகுதி வாயு வலதுமூக்குத்துவாரம் வழியே வெளியேறுகின்றது. இவ்வாறு உள்ளெடுக்கப்பட்ட பிராணவாயுவினால் நமது உடல் தூய்மை பெறுகின்றது. பிராணவாயு நமது குருதியிலுள்ள கரியமாகிய அழுக்குகளை அகற்றி நம்மை புத்துணர்ச்சி பெறச் செய்கிறது. நமது உள்ளம் மற்றும் உடலியல் அடிப்படையில் அமைந்த ஓர் இலகுவான முறையே யோகமாகும். இதன் மூலம் பிராணவாயுவில் உள்ள அணுக்கள் உயிரோட்டமாக மாற்றப்படுகிறது. இது மூளையைப் புத்துணர்ச்சி பெறச் செய்கின்றன. உடல் மாற்றம் அல்லது முதுமை அடை தன்மைகளில் அடங்கியுள்ளமை கவனிக்கத்தக்கது. நமது உடலானது தினமும் தோல் படைகள் உரிவடைவதன் மூலம் அழிவடைந்து கொண்டு செல்வதை காணலாம். இதனால் அது ஒரு புதிய உடலாக மாறிவிட்டிருப்பது உண்மையே. இளவயதில் நமக்கு அளிக்கப்பட்டிருந்த உடலானது தேய்ந்து இன்றுவரை புதியதோர் தோற்றத்தில் நாம் உள்ளனோம். நமது உடலின் ஒவ்வொரு பகுதியும், உறுப்புக்களும் இவ்விதம் அழிவடைகிறது. அதே போல் நமது உடல் தினமும் வளர்ந்து கொண்டே இருக்கிறது. உடல் தேயும் போது அதன் வளர்ச்சியும் ஒன்றை ஒன்று போட்டியிடுவது போல் நடைபெறுகிறது. பிராணவாயு உடலுற் செல்வதால் அது உயிரோட்டமாகி மாற்றம் அடைந்து நமது உடல் அழிவையும் வளர்ச்சியையும் சமப்படுத்துகின்றன. இதனாற்றான் நமது இளமை இருந்தபடியே நிலைத்து நிற்கும் இயல்பினை யோகத்தால் பெறுகின்ற சக்தி மூலம் நமக்கு கிடைக்கின்றது. நமது இளமை நிலைத்தல் வேண்டும் எனக் கூறியுள்ளார் திருமூலர், ஏனெனில் பதினாறு வயது முதல் முப்பது வரையான இளமைக்காலத்திலேயே இவ்வவசிய யோக சாதனையை புரிதல் வேண்டும் என்றுள்ளார் நாயனார். அதனால் முப்பது வயதில் நமக்குள்ள இளமை நிலைத்து அதன் பின்வரும் வயதுகளிலும் அப்படியே நிற்கும். அந்தயோகி முதுமையடைய மாட்டார் என்பது உண்மையே. அத்தகைய யோகியின் உடலிலுள்ள ரோமங்கள் (மயிர்) எதுவும் நிலைக்காது கருமையோடு காணப்படும், உடல் சுருங்காது, உடல் கூனல் ஏற்படாது.

கலச் சிதைவே முதுமைக்கு காரணமாய் அமைகிறது. இதையே DEGENERATION WITHOUT REGENERATION - என்கிறோம். இதனால் சிந்தனை தொடர்பான செயல்களும் பாதிப்படைகின்றன அல்லது மாற்றமடைகின்றன. நமது தோலிற்கு அடியிலுள்ள கொழுப்பு குறைவடைந்தால் தோலானது சுருங்கும். இதுவும் உடல் அழிவடைதலைக் குறிக்கும். மேலும் நமது மூட்டுக்களில் ஏற்படும் தேய்மானத்தால் உடலில் கூனல் நிலை தோன்றும். இதுவும் உடல்

அழிவடைதல் ஆகும். உடல் இயக்கங்களில் “மறதி” நோய் முக்கியமானது. இது முதுமையில் ஏற்படுவது. இது உடல் அழிவினால் உருவாவது. மூளை மற்றும் உள்ளம் சார்ந்தது. எனவே இவ்வித பிரச்சனைகளுக்கு தீர்வாக நமது இளமையைப் பேணுதல் வேண்டும். பிராணவாயுவின் செயற்பாடு நமது தன்னம்பிக்கையை வளர்க்கும் மனத்தினை ஒருமுகப்படுத்தி நற்சிந்தனைகளில் ஈடுபடுதல் வேண்டும். யோகம் இதற்கு ஒரு தீர்வாகும். நமது மனம் நமக்கு ஓர் சுமையாக இருத்தல் கூடாது. நமது மனம் குரங்கு மனமாக மாறி மாறி அமைதல் கூடாது. எதையும் தாங்கும் இதயம் வேண்டும். முன்னை நாளில் பட்ட சுமைகளை மறந்து நாம் புதிய நாளைத் தொடங்குதல் வேண்டும். போதிய ஓய்வும் அவசியமானது. தினமும் உறங்குதல் வேண்டும். உறக்கம் ஓர் ஓய்வாகும்.

யோக சாதனையில் முன்னேற்றம் கண்ட யோகியானவர் தனது கலங்களை (CELL) தனக்கு வேண்டிய சக்தியாக மாற்றிக் கொண்டு அதனால் பயன் அடைகிறான். அதனால் அவரது உடல் உறுப்புக்கள் அனைத்திலும் புதிய சக்தி (தெம்பு) பிறக்கின்றது. யோகியின் இரு சுவாசங்களிலும் சமநிலை காணப்படும். பன்னிரண்டு அங்குலம் வெளியேறிய யோகியின் சுவாசம், மீண்டும் உள்வரும் போதும் பன்னிரண்டு அங்குல அளவாகவே காணப்படும். அதிகப் படியான பிராணனை உடலிற் கொடுப்பதால் உடலின் தேய்வு தடைப்படுகிறது. வாயுவைக் கும்பிக்கும் போது, அவ்வாயு அபானவாயுவாக வெளியேறி வீணாகுவதை யோகி தடைப்படுத்தும் போது அவ்வாயுவும் பிராணவாயுவுடன் சேர்ந்து உடலிற்கு பயன்படுவதால் உடல் வளர்ச்சியனால் ஏற்படும் உடல்மாற்றங்களையும் வளர்ச்சியையும் யோகி தடைசெய்ய முடியும். இவ்வாறு உடல் அழிவையும் வளர்ச்சியையும் சமப்படுத்துவதால் யோகி உயிரோட்டத்தையே கட்டுப்படுத்த கற்றுக் கொள்கிறான். யோகியின் உடம்பில் ஒன்பது வகையான சுவாச வழிகள் உள்ளன. நாசித் துவாரங்களும் மல வாசல் வழியுமாகிய இரண்டும் இதில் பிரதான இடத்தில் உள்ளன. எனவே இச்சுவாச வழிகளால் வெளிப்பாயும் பிராண - அபான ஓட்டங்களைச் சமப்படுத்தி புலனடக்கம் செய்து மனத்தையும் புத்தியையும் பேரின்பச் சிந்தனையில் ஈடுபட்டு புறத் தோற்ற இன்பங்களை மறந்து அகம் நோக்கியபடி தியானத்தில் நன்கு ஈடுபட்டால் அத்தகையான யோகியானவருக்கு முத்திப் பேறு கிடைப்பது உறுதியாகிறது, பிராணசக்தி அரை நிமிட நேரம் முழு முனையில் நன்கு நிலைத்திருப்பின் யோகியின் வாழ்வில் அச்சக்தியானது ஒருவருட்காலம் நீட்சியைக் கொடுக்கும் - என்பது அதன் சக்தியைக் குறிப்பிடுகின்றது.

மனிதர்கள் இயற்கையின் நியதிகளுக்கு உட்பட்டவர்கள். இதையே “மாயை” என்று குறிப்பிட்டுள்ளனர். எனவே மனிதரின் உயிர்ச் சக்தியானது எப்போதும் வெளியுலகத்தை நாடியே ஓடுகின்றது. இந்த இயற்கை நியதியால் தவறான புலன் உணர்வுகளை நாம் அனுபவிக்க நேரிடுகின்றது. அதனை மாற்றி அமைக்க வேண்டுமெனில் யோகப் பயிற்சியில் ஈடுபடுதல் வேண்டும். யோகப் பயிற்சியானது உயிர்ச்சக்தியை திசை திருப்புகின்றது. இத்திருப்பமே SUPPLICATION என ஆங்கிலத்தில் கூறப்பட்டுள்ளது. அதாவது “மடைமாற்றுதல்” என்பது அது இத்திசை மாற்றத்தின் பின்னர் உயிர்ச்சக்தியானது உட்பெரு வழிக்கு (உட்பெருவெளி) மனத்தால் வழிகாட்டப்பெற்று சுழுமுனையாகிய நுட்பமான பகுதிகளுக்குச் சென்று அதனோடு ஒருங்கிணைக்கப்படுகிறது. இச்செயலால் யோகியின் உடற்பகுதிகள் மற்றும் மூளை ஆகியவற்றில் ஆன்மீக அமுதம் பாய்ந்து ஒரு வித புத்துணர்ச்சியை ஏற்படுத்துகிறது. தெய்வீக நிலைபற்றி மனிதன் சிந்தித்தாலும், உயிரோட்டங்கள் அதனை அடையவிடாமல் தடுக்கும். உயிரோட்டமே நமது புலன்களை நோக்கி தேவையற்ற இச்சைகளுக்கு நம்மை இழுத்துச் செல்கிறது. உயிர்ச்சக்தி மனத்தை அடக்குகின்றது. யோகசாதனை என்பது நாம் இறைவனை அடையும் இலகுவான

வழிமுறையைக் காட்டும். அத்துடன் இறைவனையை அடையும் வேகமான வழியும் இதுவே ஆகும். சுழுமுனை திறக்கப்பட்டால் அந்ந யோகியின் வாழ்க்கை அந்த கடந்தகால தீவினை நல்வினைகளின் பலன்களால் பாதிக்கப்படுவதில்லை. அவருடைய ஆத்மாவின் வழிகாட்டலால் மட்டும் அவர் இயக்கப்படுகிறார். இதனால் யோகிக்கு விடுதலை கிடைக்கின்றது. இது ஆன்மீக விடுதலையாகும்.

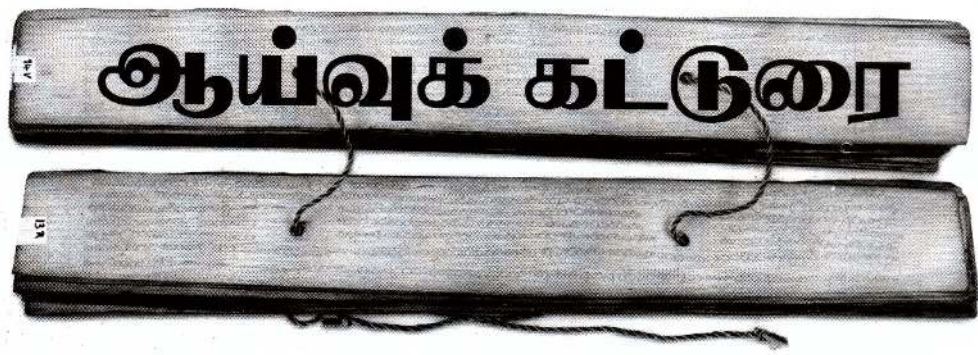
யோகம் என்னும் சொல்லின் பொருள் “இணைதல்” - என்பது, அதாவது, இறைவனோடு இணைதல் என்பதாம். இந்த ஆத்மா மூலமாகிய பரம்பொருளிலிருந்து பிரிந்து வந்தது. எனவே மீண்டும் அதனோடு சேர்ந்து கொள்வதற்காகச் செய்யும் ஓர் முயற்சியே (PRACTICAL) யோகம் எனப்படுகிறது. நமது ஆத்மாவிற்குள் இறைவன் உள்ளான். யோக முயற்சியால் இறைவனுக்குள் ஆத்மா கலந்துவிட வேண்டும். இதுவே யோகம். யோகம் என்பது நமது சித்தத்தில் எழும் எண்ணமே.

யோகங்கள் பலவாயினும் அட்டாங்க யோகமே இறைவனை அடைவதற்கு ஏற்றதொரு யோகம் என திருமூலர் அருளிச் செய்துள்ளார்.

**அந்நெறி, இந்நெறி என்னாது அட்டாங்கத்
தந்நெறி சென்று, சமாதியிலே நிம்மின்
நன்னெறி செல்வார்க்கு ஞாலத்தில் ஏகலாம்
புல்நெறி ஆகத்தில் போக்கு இல்லை ஆகுமே.**

- திருமந்திரம் 551

யோகம் என்பது மன ஒருமைக்கும் ஆன்மபரிபக்குவத்திற்கும் உரிய ஒரு சாதனமேயன்றிப் பொருளியல்பை உள்ளவாறு உணருதல் தத்துவ ஞானம், அதாவது மெய்யுணர்வு அல்ல என்பதையும் உணர்தல் வேண்டும். எனவே யோகத்தை ஞானம் என நாம் மயக்கமடைதல் கூடாது. யோகசாதனை மூலாதாரத்தில் உறையும் குண்டலினி சக்தியை விழித்தெழுச் செய்கிறது. வாழ்வின் குறிக்கோள் மோட்சம் அல்லது முக்தியடைதல் என்பதே. இதை வீடுபேறு எனவும் அழைப்பர். முக்தி எனது ஆத்மா மீண்டும் அதன் உண்மையான இறைத் தன்மையை அடைதல் என்பதாகும். யோகம் இதனை எய்துவிக்கும். நமது தத்துவங்கள் அனைத்தையும் (96) மீண்டும் மூலப் பரம்பொருளுடன் இணைத்தல் யோகத்தினால் அடையப் பெறுகிறது. மனத்தின் விருத்திகளை தடுத்து விட்டால் உண்மை புலப்படும். பிராணனைக் கட்டுப்படுத்துவதால் இதனைச் சாதிக்கலாம். குருவின் உதவியின்றி இக்காரியங்களைச் சாதிக்க முடியாது.

திருமந்திரத்தில் மனிதநேயச் சிந்தனைகள்

திருமிகு. சண்முகம் பாலமுருகன்

தலைவர், மலையக சிவகோதூர்கள் அமைய்யு

ஆய்வுச்சுருக்கம்

தமிழ் இலக்கியங்கள் சமுதாய வழக்காறுகளை பிரதிபலித்துக்காட்டும் சான்றுகளாக அமைகின்றன. பண்டைய மரபுகளை பாதுகாக்கும் பண்புகள் அருகிவரும் காலங்களில் திருக்கோவில்கள் தவிர்ந்த ஏனைய பண்டைய அடையாளங்களை எமது சமுதாயம் இழந்துவரும் நிலையிலுள்ளது. எமது சமுதாயத்தின் வாழ்வியல் அடையாளங்கள் அரும்பொருட் காட்சிச் சாலைகளில் முடங்கிக்கிடக்கும் நிலையில் மனித நேயச்சிந்தனைகள் சமூகத்தை ஒழுங்கமைக்கும் பணியில் வளம் சேர்ப்பனவாயமைந்தன. அந்த நிலையில் சைவத்தமிழ் இலக்கியமாகிய திருமந்திரம் சமுதாயத்தை சமயத்துடனும் சமய வாழ்வுடனும் இணைக்கும் அதே வேளை சைவம் என்பதற்குரிய உயர்வை உணர்வுபூர்வமாகவும், வாழ்வியற் சைவநெறி முறையாகவும் ஒழுங்கமைத்த சிறப்பில் ஜீவகாருண்யமும், இன்சொல் பேசுதல், நேரிய சிந்தனை போன்ற மனித நேயச்சிந்தனைகள் பலவும் வளம்பெற வைத்த சிறப்பு இலக்கியமாகத் திருமந்திரம் திகழ்கிறது.

இதற்கு மேலாக நவீன உலகமும் கண்டுவியக்கும் வகையில் பண்டைத்தமிழரின் அறிவியல் நுட்பங்கள் மரபு சார்ந்த விடயமாகவும், சித்தர்களின் சித்தாந்தமாகவும் போற்றத்தக்க அளவு மனிதநேய அறிவியல் சிந்தனைகள் இலக்கிய வடிவம் பெற்றமையை கண்டுணர முடிகின்றது. இந்நிலையில் காலத்திற்கு காலம் பல்வேறுபட்ட தமிழ் இலக்கியங்கள் தோற்றம் பெற்றாலும் மனிதநேய சிந்தனைகள் நவீன விஞ்ஞானமும் கண்டு வியக்கும் அறிவியலை தனித்துவமான மாண்புடன் கூறும் ஓர் தோத்திர வடிவமாகவும், சாத்திர வடிவமாகவும் திருமந்திரம் விளங்குவதனைக்காண முடிகின்றது. இலக்கிய விவரண ஆய்வு முறையியலினையும் திருமந்திர மூலங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு இந்த தமிழ்ப்பக்தி இலக்கியத்தில் கூறப்படும் பரந்த தன்மையில் பக்தி, வாழ்வியல் நெறி, சிவாகமமரபு, அறிவியல் எனும் பன்முகப் பரிணாமம் கொண்ட தமிழர் தம் சித்தர் மரபு சார்ந்த மனித நேயச் சிந்தனைகள் வெளிக்கொணரப்படுகின்றன.

திறவுச்சொற்கள்: திருமந்திரம், சைவம், மனிதநேயம், அறிவியல், சிவாகமமரபு

அறிமுகம்:

திருமந்திரம் சைவத்தமிழ் திருமுறையிலக்கியத்தில் பத்தாம் திருமுறையைச் சேர்ந்ததாகும். திருமூலரால் இயற்றப்பட்ட இந்நூல் தமிழ் மூவாயிரம் எனவும் போற்றப்படும் சிறப்புடையதாகும். தோத்திரமாகவும் சாத்திரமாகவும் விளங்கும் இந்நூல் ஒன்பது தந்திரங்களைக் கொண்டது. தமிழர் இலக்கிய மரபில் சித்தர் இலக்கியம் எனும் உயர்வுடைய சிறப்பில் மனித நேயச்சிந்தனைகள் பலவும் அறிவியல் பூர்வமான சிந்தனைச் சிறப்புக்களுடன் மறைபொருட் தன்மையுடன் விளங்குவதனைக்காண முடிகின்றது. சிவாகமங்கள் ஒன்பதின் சாரமாக விளங்கும் இத்திருமந்திரம் முறையே காரணம், காமிசம், வீரம், சிந்தியம், வாதுளம், ருத்திரயாமளம், காலோத்தரம், சுப்பிரபேதம், மகுடம் எனும் ஒன்பது ஆகமங்களின் சாரமாகவும் ஒன்பது தந்திரங்களாக அமைந்து காணப்படுகின்றமை குறிப்பிடத்தக்கது.

மனித விழுமியச் சிந்தனையில் உபதேச மரபு எனும் பண்டைய கல்விப்பாரம்பரியம் இதன் உயர்வின் உறைபொருளாக விளங்கி பல்வேறுபட்ட அறிவியல் சிந்தனைகள் சைவவாழ் வியற்கோலங்களாக சித்தரிக்கப்படுகின்றமை இங்கு சுட்டிக்காட்டத்தக்கது.

திருமந்திரம்

திருமந்திரம் சைவத்தமிழ் இலக்கியமரபில் ஒரு தோத்திர நூல் எனும் உயர்வுடைய சாத்திர நூல் ஆகும். இதன் ஆசிரியர் திருமூலர் ஒரு சித்தர் ஆவார். இவரது சிந்தனைகளே பாடல்களாக அமைந்து காணப்படுகின்றது. சிவாகமச் செய்திகளைத் தமிழில் கூறும் சிறப்பால் தமிழ் ஆகமம் என்றும் அழைக்கப்படும் சிறப்புப்பெறுகின்றது. இறைவன் தமிழில் சாத்திர நூலைப் படைக்கச் சொன்ன தன்மையால்,

**என்னை நன்றாக இறைவன் படைத்தனள்
தன்னை நன்றாக தமிழ் செய்யுமாறே**

(திருமந்திரம், 81)

எனக் கூறுகின்றமை சுட்டிக்காட்டத்தக்கது. எல்லாவிதமான வித்தைகளுக்கும், அறிவியல் களுக்கும் கண்போன்று அமைவதே சாத்திரம் ஆகும். இதனையே “சர்வஸ்ய லோசனம் சாஸ்திரம்” என்பர். இதன் சிறப்பில் தமிழில் உலகை வியக்கவைக்கும் மனிதநேயச்சிந்தனையில் தமிழர் அறிவியற் சிந்தனைகள் இடம்பெறுவது இந்நூலின் முக்கியத்துவமுடைய விடயமாகும்.

மனிதநேயச் சிந்தனைகள்

தமிழர் வாழ்வியலில் சைவசமயமும் தமிழும் இணையாத தன்மையின். அந்நிலையில் சைவம் சார்ந்த சமயமரபிற்கு முழுமுதற்கடவுள் சிவன் ஆவார். சிவன் சார்ந்தது சைவம் ஆகிறது. இங்கு சைவம் என்பது சிவம் சார்ந்த வாழ்வியலைக் குறிக்கின்றது. இந்நிலையில் சைவ வாழ்வியற் சிறப்புக்கள் மனிதநேயச் சிந்தனைகளுடன் முன்வைக்கப்படுகின்றன.

சிவன் என்பது அன்பின் வடிவமாகும். அன்பே சிவம் என்பது உயரிய வாக்காகும். சிவனை அன்பின் வடிவமாகவும், சிவனே சிவனாக இருப்பதும், அனைத்து உயிர்களிடமும் ஜீவகாருண்யம் மிக்க சிந்தனைகள் பேசப்படுகின்றன. அதன்வழி

**யாவர்க்கும் ஆம் இறைவற்கு ஒரு பச்சிலை
யாவர்க்கும் ஆம் பசுவுக்கு ஒரு வாயுறை
யாவர்க்கும் ஆம் உன்னும் போது ஒரு கைப்பிடி
யாவர்க்கும் ஆம் பிறர்க்கு இன்னுரை தானே.**

(திருமந்திரம் 419)

என இறைசிந்தனையினையும் ஜீவகாருண்யத்தை தர்மமாகக் கூறும் முறைமைகளும் மனித நேயச்சிந்தனைகளாக மிளிர்வதனைக் காணலாம்.

சைவசித்தாந்தம் என்னும் பதம் சிவாகமங்களில் கமிக ஆகமத்தில் (ஐ.119) இடம்பெறத் தமிழில் திருமந்திரத்தில், “நற்பரம் கண்டுளோர் சைவசித்தாந்தரே”. எனக்கூறுவது குறிப்பிடத்தக்கது.

திருமந்திரத்தின் முதலாம் தந்திரம் மனிதநேயச்சிந்தனையின் பரந்த பரிணாமத்தையும் சுட்டி நிற்கின்றது. அதன்வழி யாக்கைநிலையாமை, (143-167), செல்வம் நிலையாமை (168-176), இளமை நிலையாமை (177-186), உயிர்நிலையாமை (187-196), கொல்லாமை (197,198), புலால் மறுத்தல்(199,200), பிறர்மனை நயவாமை(201-208), நல்குரவு(209-213) அந்தணரொழுக்கம்(224-237), இராசதோடம்(238-247), வானச்சிறப்பு(248-249), தானச்சிறப்பு(250), அறஞ்செய்வான்நிறம்(260-269), அன்புடமை(270-279), கல்வி(290-

299), கேள்விகேட்டமைதல்(300-309), கல்லாமை(310-319), நடுவுநிலமை(320-323), கள்ளண்ணாமை(324-336), என இருபத்துநான்கு அதிகாரங்களுள் இருபத்துமூன்று அதிகாரங்கள் மனிதநேயச்சிந்தனைகளையே பேசி நிற்கின்றன.

நிறைவுரை

திருமந்திரம் சைவவாழ்வியலின் சாத்திரம், தோத்திரம் எனும் இரு பரிணாமமுடைய சைவத்தமிழ் இலக்கியத்தில் மனிதநேயச்சிந்தனைகளும் மனித சமூகத்தினை சீரிய வழியில் வழிநடாத்தும் தன்மையுடைய பாடல்களும் காணப்படுகின்றன. திருமந்திரத்தின் முதற்தந்திரம் சிறப்புற மனிதநேயச்சிந்தனைகளைக் கூறிநிற்கும் சிறப்புக்கள் பல திருக்குறளில் இடம்பெறும் சிந்தனைகளுடன் ஒப்புநோக்கத்தக்கச் சிறப்புடையன. இவ்வகையில் பரிபாலைகளுடன் கூடிய உபதேசக்கிரமமான தமிழர்களின் சமயம் மற்றும் வாழ்வியல் சார்ந்த அறிவியற்சிந்தனைகள்“ இன்று உலகம் வியக்கும் தன்மையில் நிலைபெறுகின்றது என்பதும் இத்தகைய சிறப்புக்களுடன் கூடியனவும் மனிதநேயச்சிந்தனைகளின் பதிவுப்பொக்கிஷமுன்னு நூல்களுள் சமயம் கடந்த தமிழ் இலக்கியமாகத் திருமந்திரம் திகழ்வதனைக்காணமுடிகின்றது.

உசாத்துணை நூல்கள்

1. பன்னிருதிருமுறை(2007) ச.வே, சுப்பிரமணியம் (பதி), மணிவாசகர் பதிப்பகம், சென்னை
2. திருமந்திரம் (2010) காசி திருப்பனந்தன் ஆதீன வெளியீடு.
3. சுப்பிரமணியபாரதி, மஹாகவி, (1948) வேதரீக்கவிதைகள், சென்னை.
4. காரணாகமம் (1900) (2பாகங்கள்) கெ.ண்முகசுந்தரம் (பதி) சிவஞானபோதயந்திரசாலை, சிந்தாரிப்பேட்டை, சென்னை.
5. கணபதிப்பிள்ளை,சி., (1984) அத்வைதசிந்தனைகள், யாழ்ப்பாணம்.

அகில இலங்கை சைவ மகாசபை திருமந்திர ஆன்மிக மாநாடு - 2023 முன்னிட்டு நடாத்திய திருமந்திர போட்டி முடிவுகள்.

இடைநிலைப் பரிவு - பாவோதல்			
26	1 ஆம் இடம்	ச.மகீஷன்	சைவ பரிபாலன சபை அ.பா, யாழ்ப்பாணம்
27	2 ஆம் இடம்	செ.அஷ்வினி	பரராசசேகரப் பிள்ளையார் அ.பா, இணுவில்
28	3 ஆம் இடம்	க.நிந்தியா	ஸ்ரீ மாமாங்கேஸ்வரர் அ.பா, மாமாங்கம், மட்டக்களப்பு
29	4 ஆம் இடம்	சு.மதுமிஷா	விழிசிட்டி ஞானவைரவர் அ.பா, தெல்லிப்பளை
30	5 ஆம் இடம்	க. அன்பரசி	சைவவாலிபர் சங்கம் அ.பா, அளவெட்டி.
31	5 ஆம் இடம்	மு.சித்தாத்	ஞானவைரவர் அ.பா, மன்னார்

சைவசித்தாந்தத்தில் ஆனாவம் திருமந்திரத்தை முன்னிறுத்தியது

நா.வாமன்

சிரேஷ்ட வி்ரிவுரையாளர், இந்துநாகரிகத் துறை,
கிழக்குப் பல்கலைக்கழகம்.

அறிமுகம்

இந்திய தத்துவச் சிந்தனை மரபில் இன்றும் நிலைத்து வாழும் ஒரு சமய தத்துவமாக விளங்குவது சைவசித்தாந்தமாகும். சிவனை முழுமுதல் இறைவனாகக் கொண்டமைந்த சைவ சித்தாந்தமானது தத்துவரீதியிலும், சமய நிலையிலும் செழுமைக்குரிய வகையில் அமைந்துள்ளது. சைவசித்தாந்த மெய்யியலானது உலகத்திலுள்ள - உலகத்துக்கப்பால் உள்ள பொருட்கள் அனைத்தையும் அறிவை அடிப்படையாகக் கொண்டு பதி, பசு, பாசம் என்னும் முப்பொருட்களாகப் பகுத்து நோக்குகின்றது. இம்முப்பொருளும் நித்திய உண்மை என்பதே அத்தத்துவத்தின் அடிப்படைக் கொள்கையாகும். “சிவமே உயர்ந்த உள்பொருள் ஜீவன் தன்மையில் சிவத்தைப் போன்றது ஆனால், அதில் ஒன்றுபட்டதன்று இறைவன் (பதி), ஆன்மா (பசு), தளை (பாசம்) என்ற மூன்று பதார்த்தங்களும் உலகினை அமைக்கும் முப்பத்தாறு தத்துவங்களும் உண்மையில் உள்ளவை” என்பதைச் சைவ சித்தாந்தம் எடுத்துரைக்கின்றது.

அநாதியான பசு உலகில் மீண்டும் மீண்டும் பிறந்து உழல்கின்றமைக்குக் காரணமாவது பாசமாகும். அப்பாசம் அநாதியாகவே பசுவைப் பீடித்திருக்கின்றது. பாசத்தினின்றும் நீங்கிப் பதியை அடைவதே பசுவின் இலட்சியம். இதுவே முக்தி என்பர். நித்தியமானதாயும், யாவற்றையும் தம்முள் அடக்கவல்லதாயும், தம்முள் மேம்பட்டதொன்றும் இல்லாததாய் உள்ள ஒரே பொருளும், எவ்வித களங்கமுமில்லாததாயும் உள்ள ஒரே பொருள் பதி என்பதனால் இப்பொருளைச் சைவசித்தாந்திகள் முதற்பொருளாகக் கொண்டுள்ளனர். பசுக்கள் அநேகமானதாயும் நித்தியமாயும் இருந்தபோதிலும் அநாதியாகவே மலச்சேர்க்கை உடையதாயும், சிற்றறிவுப் பொருட்களாயும் பல குறைபாடுகளுக்கு உட்பட்டிருப்பதனால் பசுவை இரண்டாம் நிலைப் பொருளாக சைவசித்தாந்தம் கொண்டுள்ளது. சட்பொருளாகிய பாசம் நித்தியமானது எனினும் மூன்றாவதாகவே பேசப்படுகின்றது.

பன்னிரு திருமுறைகளுள் காலத்தால் முற்பட்டதாகவும் பத்தாம் திருமுறையாகவும் விளங்குவது திருமூலரால் இயற்றப்பட்ட திருமந்திரம். இந்நூல் மூவாயிரம் பாடல்களை பத்து இயல்களில் இருநூற்று முப்பது அதிகாரங்களைக் கொண்டு அமையப்பெற்றுள்ளது. பாயிரம் நீங்கலாக அமையப்பெற்ற இயல்களின் எண்ணிக்கை ஒன்பதாகும். இவை ஒன்பதும் ஒன்பது தந்திரங்கள் எனப்படுகின்றன. மூவாயிரம் பாடல்களில் ஒன்பது ஆகமங்களின் சாரத்தினைப் பாடியதாகத் திருமூலரே குறிப்பிடுகின்றார்.

“தந்திரம் ஒன்பது சார்வு மூவாயிரம்
சுந்தர னாகமச் சொல்”

(தி.மந். 101)

நூலின் காலம் தொடர்பாக வெவ்வேறுபட்ட கருத்துக்கள் ஆய்வாளர்களால் முன் வைக்கப்பட்டுள்ளன. பொதுவாக கி.பி 4ஆம் நூற்றாண்டிற்கும் கி.பி 6ஆம் நூற்றாண்டிற்கும் இடைப்பட்ட காலப்பகுதியில் இந்நூல் தோற்றம் பெற்றிருக்கலாம் என்ற கருத்தே பெரும்பாலும் முன்வைக்கப்பட்டுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது. திருமந்திரமே “சைவசித்தாந்தம்” என்ற சொல்லை முதன் முதலிற் சுட்டுகின்ற இலக்கியமாக அறியப்படுகின்றது.

“.....மேலான
தற்பரங் கண்டுளோர் சைவசித்தாந்தரே”

(தி.மந்.1421)

என எடுத்தாளும் வகையில் “சைவசித்தாந்தம்” என்ற சொல் திருமந்திரத்தில் இடம்பெறுவதை அவதானிக்கலாம். தத்துவ நோக்கில் ஆராய்கின்றபோது சைவசித்தாந்த மெய்யியல் தொடர்பான கருத்தமைவுகளையே திருமந்திரம் அதிகம் பிரதிபலித்து நிற்கின்றது. அந்த வகையில் சைவசித்தாந்திகள் சாதிக்கின்ற திரிபதார்த்த நிச்சயத்தை முப்பொருள் உண்மை)திருமந்திரமும் முன்வைத்துள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது.

“பதி பசு பாசம் எனப்பகர் மூன்றில்
பதியினைப் போல் பசு பாசம் அனாதி” (தி.மந். 115)

“அறிவறி வென்ற அறிவு மனாதி
அறிவுக் கறிவாம் பதியும் அனாதி
அறிவினைக் கட்டிய பாசம் அனாதி” - (தி.மந். 2405)

என்பதனூடாக பதி, பசு என்பவற்றுக்கு அடுத்தாற்போல் பாசத்தினை என்றுமுள்ள உண்மைப் பொருளாகக் குறிப்பிடுகின்றார். தொடர்ந்து பாசம் மூன்று வகைப்படும் என்பதை,

“பசுக்களைக்கட்டிய பாசம் மூன்றுண்டு” - (தி.மந். 2406)

என்பதாற் குறிப்பார். அவை ஆணவம், கன்மம், மாயை என்பனவாகும். இவை ஆன்மாவைப் பீடித்துள்ள மும்மலங்கள் என குறிப்பிடப்படும். இம்மும்மலங்களுள் ஆணவமலம் குறித்து எத்தகைய கருத்துக்களை திருமூலர் பதிவுசெய்துள்ளார் என்பதை ஆராய்வதாகவே இவ்வாய்வுக்கட்டுரை அமைகின்றது.

ஆணவம் – பொருள்

திருமந்திரத்தில் ஆணவமலம் குறித்த கருத்தமைவுகள் அதிகம் 8ஆம் தந்திரத்திலும் அதனைத் தொடர்ந்து 5ஆம் தந்திரத்திலும் விளக்கப்பட்டுள்ளன. 4,6,7,9ஆம் தந்திரங்களில் அது பற்றிய சில குறிப்புக்களை அவதானிக்கலாம். ஆணவத்தினை குறிப்பதற்கு நேரடியாக ஆணவம் என்ற சொல்லும் இருள், அகங்காரம், அஞ்ஞானம், அறியாமை ஆகிய சொற்பதங்களும் இந்நூலில் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

பொதுவாக ஆணவம் என்றால் ஆன்மாக்களின் அறிவு, இச்சை, செயல் என்பவற்றை அணுத்தன்மைப்படுத்துவது அல்லது சிறுமைப்படுத்துவது எனச் சைவசித்தாந்திகள் பொருள் கொள்வர். மேற்குறித்த பொருளிலேயே திருமந்திரத்திலும் ஆணவம் எடுத்தாளப்படுகின்றமை குறிப்பிடத்தக்கது.

ஆணவத்தின் உண்மை இயல்பு

பொருட்கள் இருக்கின்றன என்னும் தன்மையை அறியவிடாமல் கண்ணை மறைக்கும் இருள் போல அறிவைச் சிறிதும் செயல்படவிடாது தடுத்து அறியாமையே வடிவாகச் செய்யும் நிலை ஆணவத்தின் உண்மை இயல்பு அல்லது தன்னியல்பு எனக் குறிப்பிடப்படும். திருமூலர் பல பாடல்களில் ஆணவத்தினை “இருள்” என்றே குறிப்பிட்டு அதன் இயல்பினை விளக்குதல் கவனிக்கத்தக்கது.

“இருட்டறை மூலையிருந்த குமரி

குருட்டுக் கிழவனைக் கூடல் குறித்து..” (தி.மந். 1514)

“இருள்கூழறையில் இருந்தது..” (தி.மந். 1517)

“இருள் நீக்கி எண்ணில் பிறவி கடத்தி..” (தி.மந். 1516)

எனவரும் பாடல்களில் ஆணவம் ஆன்மாவின் அறிவை மறைத்து நிற்கும் தன்மை விளக்கப்பட்டுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது.

ஆணவம் வெளிப்படுதல்

ஒருவனிடத்தில் “நான்”, “எனது” எனும் செருக்குகளை ஏற்படுத்துவதன் மூலம் ஆணவம் தன்னை வெளிப்படுத்துகின்றது.

“நண்ணிய பாசத்தில் நானெனல் ஆணவம்” - (தி.மந். 2421)

என திருமூலர் குறிப்பிடுதல் கவனிக்கத்தக்கது.

ஆணவம் ஆன்மாவை பற்றி நின்றல்

ஆணவமலம் ஆன்மாவைப் பற்றி நின்றலைப் பல்வேறு உவமைகளால் திருமந்திரம் விளக்குகின்றது. செம்பில் களிம்பு போலவும், நெல்லிற்கு உமி போலவும் அனாதியாகவே உயிர்களுக்கு இயற்கைக் குற்றமாய் ஆணவம் அமைந்துள்ளது. செம்பிற்கு அதன்மீது உள்ள களிம்பு குற்றமேயாகும். அக்குற்றம் இடையில் ஏற்பட்ட குற்றமன்று. செம்பு என்றுண்டோ அன்றே அந்தக் களிம்பும் உண்டு. இங்ஙனமே, அரிசி தோன்றும்பொழுது உமியோடு கூடத் தோன்றுகின்றதேயன்றி தனியாகத் தோன்றுவதில்லை. அரிசிக்கு உமி குற்றமே அன்றிக் குணமன்று. அதனால் உமி அரிசியை விட்டு நீங்கும்பொழுது அரிசி தூய்மை பெற்று விளங்குகின்றது. இவ்வாறே உயிர் என்று உண்டோ அன்றே அதற்கு ஆணவமலம் இருப்பினும், அது ஆன்மாவின் குணமன்று. அஃது அதற்குக் குற்றமாய்ப் பின்பு விட்டு நீங்குதலால் அது செயற்கையானதேயாகும் என்ற பொருள் வெளிப்படும் வகையில் திருமூலர் விளக்குகின்றார்.

“களிம்பறுத்தான் எங்கள் கண்ணுதல் நந்தி” - (தி.மந். 114)

என்ற பாடலில் செம்பில் தோன்றும் களிம்பிற்கும்,

“ஆணவ மாயையும் கன்மமு மாமலம்

காணும் முளைக்குத் தவிடுமி ஆன்மாவும்..” - (தி.மந். 2192)

எனும் பாடலில் அரிசியில் தோன்றும் உமிக்கும் ஒப்பிட்டு விளக்குதல் குறிப்பிடத்தக்கது. இக்கருத்தினையே சிவஞானபோத வெண்பா,

“நெல்லில் உமியும் நிகழ்செம்பினிற் களிம்பும்

சொல்லிற் புதிதன்று தொன்மையே”

என்று குறிப்பிடுவதும் ஒப்பிட்டு நோக்கத்தக்கதாகும். மேலும் பயிர்களை வளரவிடாது தடுக்கும் களைகள் போன்று ஆணவம் முதலான மலங்கள் ஆன்மாவைப் பற்றி நிற்கின்றன என்பதை,

“தூறு படர்ந்து கிடந்தது தூநெறி

மாறிக் கிடக்கும் வகையறி வாரில்லை

மாறிக் கிடக்கும் வகையறி வாளர்க்கு

ஊறிக் கிடந்ததென் உள்ளன்பு தானே”

-(தி.மந். 2867)

என்ற பாடலால் தெளிவுறுத்துவார்.

ஆணவத்தால் கட்டுண்ட ஆன்மாவின் நிலைகள்

உயிர் ஆணவ மலத்தோடு மாத்திரம் இருப்பது, பின்னர் அது மாயை, கன்ம மலங்களோடு கூடியிருப்பது. பின்னர் மும்மலங்களும் நீங்கப்பெற்று இறைவனோடு கலப்பது என்ற மூன்று நிலைகளையும் அவத்தை என்று திருமூலர் குறிப்பிடுகின்றார். அவை முறையே கேவலாவத்தை, சகலாவத்தை, சுத்தாவத்தை என அழைக்கப்படும்.

கேவலாவத்தை

உயிர் ஆணவமலத்தோடு மட்டும் இருக்கும் நிலை “கேவலம்” என வழங்கப்பெறும். கேவலம் என்ற சொல் தனிமை என்று பொருள்படும். இந்த நிலையில் ஆன்மாவிற்கு அறிவு, இச்சை, செயல் இல்லை. உடம்பு இல்லை, உட்கருவி செயல்களாகிய மனம் முதலியனவும் இல்லை, அதனால் வினைகளை ஈட்டுவதும் இல்லை, அவற்றின் பயனாகிய இன்பதுன்பங்களை நுகர்வதும் இல்லை, உடல், பொறி, கரணம் முதலிய எதுவும் இல்லாமல் அறியாமையே வடிவாய்க் கிடக்கும். இந்நிலையை,

“அறிவின்றி முத்தன் அராகாதி சேரான்
குறியொன்றி லாநித்தன் கூடான் கலாதி
செறியுஞ் செயலிலான் றினங்கற்ற வல்லோன்
கிறியன் மலவியாபி கேவலந்தானே” - (தி.மந். 2247)

என்ற செய்யுளால் தெளிவுறுத்துவார். இக்கருத்தினை அவ்வாறே அடியொற்றியது போன்று சிவஞானசித்தியார் மேல்வருமாறு குறிப்பிடும்:

“அறிவிலன் அழர்த்தன் நித்தன் அராகாதி குணங்களோடும்
செறிவிலன் கலாதி யோடுஞ் சேர்விலன் செயல்க ளில்லான்
பிறிவிலன் மலத்தி னோடும் வியாபிகே வலத்தில் ஆன்மா”

(சி.சித். 288)

சகலாவத்தை

இருள் நிலையாகிய கேவலத்தில் உயிர் அறியாமையில் மூழ்கிக் கிடக்கும் கொடுமையைக் கண்டு கண்ணுதலானாகிய இறைவன் கருணை காட்டுகின்றான். உயிரினிடம் அறியாமையைத் தந்து நிற்பதாகிய ஆணவ மலத்தைப் போக்குதற் பொருட்டு மாயை, கன்மம் என்னும் இரண்டு மலங்களையும் கூட்டுவிக்கின்றான். அவற்றால் ஆணவமலம் சிறிதே நீங்கப்பெற்ற உயிர் உடல் பொறி கரணங்களைப் பெற்று விண், மண், பாதாளம் என்னும் மூவுலகங்களிலும் பல பிறவிகளையெடுத்து உழுவும் நிலை “சகலம்” எனப்படும்.

“உரு உற்றுப் போகமே போக்கியத்து உற்று
மருவு உற்றுப் பூதம் மன அகீதம் மன்னி
வரும் அச்செயல் பற்றிச் சத்த ஆதி வைகிக்
கரு உற்றிடும் சீவன் காணும் சகலத்தே” - (தி.மந். 2261)

சுத்தாவத்தை

மேற்கண்டவாறு சகல நிலையில் உழுவாங்காலத்தில் நல்லார் சேர்க்கையும் நன்னெறி ஒழுக்கமும் வாய்க்கப்பெறுதலாற் சம்பாதிக்கும் சிவ புண்ணிய மகிமையினாலே காலகதியில் உயிருக்கு இருவினையொப்பு என்ற நிலை ஏற்பட்டு வினைப்பற்று நீங்கும். அத்தொடர்பில் அதைப்

பற்றியிருந்த ஆணவமல சக்திகள் வலி கெடுதலாகிய மலபரிபாகம் உண்டாகும். அத்தருணத்தில் உயிரைப் பற்றியிருந்த திரோதான சக்தி தன்னியல்பு மாறிப் பராசக்தியாய் பிரகாசித்தலாகிய சத்தினிபாதம் தோன்றும். அந்நிலை கண்டு சிவன் குரு வடிவில் தோன்றி உயிரின் மும்மலப்பிணிப்பைத் தீக்கைஷ உபதேசங்களால் நீக்கியதும் அது ஞானவிளக்கமெய்தி மீள்ப பிறப்புக்களிற் செல்லாது சிவன் திருவடிகளிற் செல்லும் நிலை உண்டாகும். இதுவே சுத்தாவத்தை எனப்படும்.

“இருவினை ஒத்திட இன்னருட்சக்தி
மருவிட ஞானத்தில் ஆதனம் மன்னிக்
குருவினைக் கொண்டு அருட்சக்தி முன்சுட்டிப்
பெருமலம் நீங்கிப் பிறவாமை சுத்தமே”
-(தி.மந். 2262)

மூவகை உயிர்களும் மலங்களும்

அளவில்லாதனவாகிய உயிர்கள் பலவும் மூன்று வகையினதாக உள்ளன. அவை விஞ்ஞானகலர், பிரளயாகலர், சகலர் என்பனவாகும். இவற்றுள் ஆணவமலம் மாத்திரம் உடையவர்கள் விஞ்ஞானகலர் எனவும் ஆணவம், கன்மம் ஆகிய இரு மலம் உடையோர் பிரளயாகலர் எனவும் ஆணவம், கன்மம், மாயை ஆகிய மூன்று மலங்களை உடையோர் சகலர் எனவும் அழைக்கப்படுவர். இதனைத் திருமூலர் மேல்வரும் செய்யுளால் உணர்த்துவார்:

“ஆணவ மாகும் விஞ்ஞான கலருக்குப்
பேணிய மாயை பிரளயா கலருக்கே
ஆணவ மாயையும் கன்ம மூன்றுமே
காணுஞ் சகலர்க்குக் காட்டு மலங்களே”
-(தி.மந். 2241)

சகலர்

கருவிகளுடன் கூடிய புணர்வு நிலையிற் சார்ந்தோர் சகலர் ஆவர். இவர்கள் மும்மலப் பிணிப்பினர். மும்மலமாவது ஆணவம், கன்மம், மாயை என்பன. மும் மலப்பிணிப்புடையார் யாவரெனின்? ஒப்பில்லாத அயன், மால், பல தேவர்கள், இவ்வுலகில் வாழும் மக்கள் முதலாகப் புழு ஈறாகச் சொல்லப்படும் அனைத்துயிர்களும் ஆகும்.

“சகல அவதையிற் சார்ந்தோர் சகலர்
புகலு மலமு வகையும் புணர்ந்தோர்
நிகரில் மலரோன்மால் நீடுபல் தேவர்கள்
நிகழ்நார் கீட மந்தமு மாமே”
-(தி.மந். 2230)

பிரளயாகலர்

தூவாமாயையினால் (அசுத்தமாயை) உடல்பெற்று அம் மாயையின்கண் உறைவோர் இருமலத்தாராவர். இவர்கள் இயல்பிலே இருமலத்தாரும், ஊழி முடிபாகிய பிரளயத்தில் திருவருளால் ஒருமலம் நீங்கிய இருமலத்தாரும் என இருவகையினராவர். ஒருமலமாகிய மாயை அகன்ற தன்மையர். இங்குள்ள சீகண்டவருத்திரர், நூற்றெட்டு உருத்திரர் முதலியோராவர்.

“தாவிய மாயையில் தங்கும் பிரளய
மேவிய மற்ற துடம்பாய்மிக் குள்ளன
ஓவல் ஓலக்கணர் ஒன்றிய சீகண்டர்
ஆவிய ஹாற்றெட் டூக்திர ராகுமே”

-(தி.மந். 2231)

விஞ்ஞானகலர்

புலம்புநிலையினைச் செய்யும் ஆணவம் மட்டும் உடையார் ஒருமலத்தார். இவரை விஞ்ஞானகலர் என்பர். அனந்தர் முதலிய வித்தியேசுவரர் எண்மரும், சப்தகோடி மகா மந்திரர்களும் மந்திரேசர் பலரும் விஞ்ஞானகலர் ஆவர்.

“ஆகின்ற கேவலத் தானவத் தானவர்
ஆகின்ற வித்தேச ராமனந் தாதியர்
ஆகின்ற எண்மர் எழுகோடி மந்திரர்
ஆகின்ற ஈசர் அநேகரு மாமே”

-(தி.மந். 2232)

ஆன்மா ஆணவத்தின் காரணமாக சீவத்தினின்றும் வேறானதாகக் கருதுதல்

சிவத்தினின்றும் பிரியாமல் இருக்கவேண்டிய ஆன்மாவானது அறியாமையினால் (ஆணவத்தால்) அது சிவத்தினின்றும் வேறானதாகத் தன்னைக் கருதுகின்றது. அவ்வாறு கருதும் வரை அதற்கு விடுதலை கிடையாது என்பதை இரு அன்னப்பறவைகளை உதாரணங் காட்டி விளக்குகின்றார்.

“அன்னம் இரண்டுள ஆற்றங் கரையினில்
துன்னி இரண்டுந் துணை பிரியாதன
தன்னிலை யன்னம் தனியொன்ற தென்றக்கால்
பின்ன மடவன்னம் பேறணுகாதே”

-(தி.மந். 2006)

ஆற்றங்கரையிலே இரண்டு அன்னப்பறவைகள் ஒருங்கே உடனமர்ந்துள்ளன. அவையிரண்டும் தம்முள் பிரிப்பின்றி நெருங்கித் துணைபிரியாதுள்ளன. அவற்றுள் தன்னியல்பினதாகிய ஆண் அன்னம் வேறு பிரிந்திருப்பது என்றாயின் அது பிரிய வேறுபட்ட பெண் அன்னம் வாழ்க்கைப் பேறாகிய இன்பத்தினை அடையமாட்டாது என்பது இதன் நேரடிப் பொருளாகும்.

இச்செய்யுளினூடாக அவர் கூற விளைந்தவற்றை நோக்குவோமனால்: “வாழ்க்கையாகிய ஆற்றின் கரையெனப்படும் உடம்பின் கண்ணே உயிரும் சிவமும் ஒன்றியுள்ளன. தன்னியல்பினதாகிய சிவம் உயிரின் வேறாகப் பிரிந்து விடுமானால், அது பிரியத் தனிப்பட்டுள்ள ஆன்மா சிவப்பேற்றினை அடைதல் இயலாது” என்ற பொருள் தோன்ற வெளிப்படுத்தப்பட்டுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது. “நெருங்கிய நண்பர்களான அழகிய சிறகுடைய இரு பறவைகள் ஒரே மரத்தைப் பற்றிக்கொண்டுள்ளன. அவற்றுள் ஒரு பறவை பழங்களைச் சுவைத்துப் புசிக்கிறது. மற்றொன்று சாப்பிடாமல் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறது” என்ற முண்டோபநிடதக் கருத்தும் இப்பாடலோடு ஒப்பு நோக்கத்தக்கதாகும்.

ஆணவத்தினீற்றும் விடுபடுவதற்கான வழிமுறைகள்

ஆன்மா ஆணவத்தின் பிடியினின்றும் விடுதலை பெறுவதற்கான உபாயத்தினையும் திருமூலர் குறிப்பிட்டுள்ளார். தன்னையறிதல், நாற்பாதங்கள், பஞ்சாட்சரம், நாதோபாசனை, சக்தி உபாசனை, தீட்சை, குரு விங்க சங்கம வழிபாடு என்பன இவற்றுள் முக்கியமானவையாகக் குறிப்பிடப்படுவதை அவதானிக்கலாம்.

தன்னையறிதல்

தன்னையறிதலால் ஆணவத்தின் பிடியினின்று ஆன்மா விடுபடமுடியும் என்பது திருமூலரது கருத்தாகும். ஆன்மா தனது இயல்பை உள்ளவாறு அறிந்து கொள்ளுதலால் தனக்கு வரக்கூடியது ஒரு துன்பமும் இல்லை. ஆன்மா தன்னியல்பினை உள்ளவாறு உணராமையினாலேயே தானே கெடுகின்றான். தனது இயல்பினை உள்ளவாறு உணர்ந்து ஏதுவாகிய சிவஞானத்தைத் தந்தருளும் இறைவனை அறிந்து பின்பு தன் தலைவனாகிய இறைவனையே பூசிக்கத் தான் அவனுடன் பிரிப்பின்றி இருத்தலாகிய பேரின்ப நிலையைப் பெறுகின்றான்.

“தன்னையறியத் தனக்கொரு கேடல்லை
தன்னையறியாமல் தானே கெடுகின்றான்
தன்னையறியும் அறிவை அறிந்தபின்
தன்னையே யர்ச்சிக்கத் தானிருந் தானே” - (தி.மந். 2355)

மலபந்தத்திலிருந்து விடுதலை பெறுவதற்குச் சரியை, கிரியை, யோகம், ஞானம் எனும் நாற்பாதங்களும் வழிமுறைகளாகக் குறிப்பிடப்படுகின்றன. சரியை நெறியில் நிற்போர் சிவனது உலகத்தைச் சேர்தலாகிய சாலோக முத்தியினையும், கிரியை நெறியில் நிற்போர் இறைவனுக்கு அண்மையில் செல்லுதலாகிய சாமீப முத்தியினையும், யோக நெறியில் நிற்போர் இறைவனின் வடிவத்தைப் பெறுதலாகிய சாரூப முத்தியினையும், ஞான நெறியில் நிற்போர் இறைவனுடன் கலத்தல் ஆகிய சாயுச்சிய முத்தியினையும் பெறுவர். இந்நான்கு மார்க்கங்களில் நான்காவதாகிய ஞானமார்க்கத்தையே சிறந்ததாகத் திருமந்திரம் வலியுறுத்துகின்றமையும் குறிப்பிடத்தக்கது.

“ஞானத்தின் மிக்க அறநெறி நாட்டில்லை
ஞானத்தின் மிக்க சமயமும் நன்றன்று
ஞானத்தின் மிக்கவை நன்முத்தி நல்காவாம்
ஞானத்தின் மிக்கார் நாரின்மிக் காரே” - (தி.மந். 1467)

பஞ்சாட்சரம்

ஆன்மாக்கள் தம்மைப் பீடித்துள்ள மலங்கள் அல்லது துன்பங்களை நீங்கப்பெற சிவனுக்குரிய மந்திரமாகிய பஞ்சாட்சரத்தை ஓத வேண்டும் என திருமந்திரம் வலியுறுத்துகின்றது. சிவாயநம என்ற சூக்கும பஞ்சாக்கரத்தில் “சி” என்ற எழுத்து சிவனையும் “வ” என்ற எழுத்து அருளையும் “ய” உயிரையும் “நம” என்பது மலங்களையும் சுட்டுகின்றது. “சிவாயநம” என்று ஓதும் போது “சிவ” என்ற பதம் முன்னிலையில் உள்ளது. அருளோடு கூடிய சிவத்தை முன்னிலைப்படுத்தி இவ்வாறு ஓதும்பொழுது இறையருள் எம்மை முன்னின்று வழிகாட்டி நடத்துகின்றது.

“ஆறெட் டெழுத்தின்மே லாறும் பதினாலும்
ஏறெட் “டதன்மேலே விந்துவும் நாதமுஞ்
சீறிட்டு நின்று சிவாயநம வென்னக்
கூறிட்டு மும்மலங் கூப்பிட்டுப் போமே”

-(தி.மந். 930)

சக்தி உபாசனை

திருவருள் அம்மையின் வழிபாட்டினை முறைப்படி செய்திடப் பிறப்புக்கு வித்தாய்ப் பெருமயக்கம் தரும் ஆங்காரமாகிய ஆணவம் அகன்றிடும் என்பதனை மேல்வரும் பாடலின் மூலம் திருமந்திரம் புலப்படுத்தி நின்றல் குறிப்பிடத்தக்கது.

“பொற்கொடி யாளுடைப் பூசனை செய்திட
அக்களி யாகிய ஆங்காரம் போயிடும்..”

-(தி.மந். 1413)

தீட்சை

சமய தீட்சையால் ஆன்மாவில் பதிந்துள்ள மலக்குற்றங்களை அகற்றி ஆணவ மலத்தினது வன்மையைக் குறைக்கமுடியும் என்பதையும், விசேட தீட்சையால் சிவத்தின் துணைக்கொண்டு அமையப்பெற்ற மந்திரங்களால் ஆணவம், கன்மம், மாயை ஆகிய மும்மலங்களின் வன்மையைக் குறைக்க முடியும் என்பதையும் நிர்வாண தீட்சையால் நிவிருத்தி, பிரதிட்டை, வித்தை, சாந்தி, சந்தியாதீத கலைகளின் மலக்குற்றங்களைப் போக்கலாம் என்பதையும் திருமந்திரத்தால் அறியலாம்.

“சமையம் பலசுத்தி தன்செயல் அற்றிடும்
அமையும் விசேடமு மரன்மந் திரசுத்தி..”

-(தி.மந். 1450)

ஆணவமல நீக்கத்திற்கு சக்தி துணை புரீதல்

ஆணவமான இருளில் எடுத்த எண்ணில்லாத பிறவிகளையெல்லாம் கடந்து ஆன்மா சிவத்துடன் பொருந்தி இன்பம் அனுபவிப்பதற்கு சக்தி துணைபுரிவதாகத் திருமூலர் குறிப்பிடுவது கவனிக்கத்தக்கது.

“இருள் நீக்கி எண்ணில் பிறவி கடத்தி
அருள் நீங்கா வண்ணமே ஆதி அருளும்..”

-(தி.மந். 1516)

திருவருள் சக்தி மேலே ஆன்மாவின் பரப்பைத் தன்னுள் அடக்கி ஆணவத்துடன் கூடிய மலத்தோடு மயங்கியிருந்த நிலையைப் போக்கிக் கன்மங்கள் யாவற்றையும் விலக்கி அறியாமையை அகற்றிச் சிவம் விளங்கக்கூடிய அருட்குணங்களைப் பதிவித்து அருள்மயமான ஞான சக்தி விளங்கும்படி செய்கின்றாள்.

“மருட்டிப் புணர்ந்து மயக்கமும் நீக்கி
வெருட்டி வினையறுக் தின்பம் விளைத்துக்
குருட்டினை நீக்கிக் குணம்பல காட்டி
அருட்டிகழ் ஞான மதுபுரிந் தாளே”

-(தி.மந். 1518)

முத்தி நிலையில் ஆணவம்

திருமந்திரம் முப்பொருள் உண்மை கூறுவது. அவ்வகையில் பாசம் உண்மைப் பொருளாதலால் ஆணவமும் உள்பொருளாகின்றது. உண்மைப்பொருள் நித்தியமானது, அழிவற்றது. இந்நிலையில் செம்பிற் களிம்பு போல் ஆன்மாவுடன் உறைந்து நிற்கும் ஆணவம் ஆன்மாவின் முத்தி நிலையில் அழியாது தன்சக்தி மெலிந்து நிற்கும். இந்நிலையில் நான் என்ற அகப்பற்றும் எனது என்ற புறப்பற்றும் இல்லாது ஒழியும் என்பதனைத் திருமந்திரம் தெளிவுபடுத்துவதைக் காணலாம்.

“ஞானத்தின் ஞானாதி நான்குமா ஞானிக்கு

ஞானத்தின் ஞானமே நானென தென்னாமல்..”

-(தி.மந். 1474)

என்றும், நீங்காத சிவானந்தம் ஆன சிவத்திடம் பொருந்தி நிற்க, ஆணவமலம் அறிவை மறைக்காது. அங்ஙனம் மறைப்பினும் தன்முனைப்பு நீங்கிச் சிவானந்த நிலையில் நிற்கவே எப்போதும் தன்னை விட்டு நீங்காத பேரின்பமான அமுதத்தில் நிலைபெறலாம் என்றும் தெளிவுபடுத்துதல் குறிப்பிடத்தக்கது.

நிறைவுரை

ஆக, மேற்கூறப்பட்டவற்றை அடிப்படையாகக் கொண்டு பார்க்கின்ற போது தமிழ்நாட்டிலே சைவசித்தாந்தம் ஒரு கோட்பாடாக உருவாக முன்னரே தோற்றம் பெற்ற நூலாகிய திருமந்திரம் சைவசித்தாந்தம் வலியுறுத்தும் ஆணவமலம் தொடர்பான பல்வேறு கருத்தமைவுகளை ஏலவே முன்மொழிந்து அதற்கான முன்னோடி இலக்கியமாகத் திகழ்கின்றது எனலாம்.

உசாந்துணை நூல்கள்

1. மாணிக்கம், அ.(உரை), திருமந்திரம் - 3 தொகுதிகள், (2004), வர்த்தமானன் பதிப்பகம், சென்னை.
2. அறிவொளி, அ., (2009), மெய்கண்ட சாத்திரம் மூலமும் உரையும், வர்த்தமானன் பதிப்பகம், சென்னை.
3. வெள்ளைவாரணர்,க., (2002), சைவசித்தாந்த சாத்திர வரலாறு, தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம், தஞ்சாவூர்.
4. சுப்புரெட்டியார்,ந., (2004), சைவசித்தாந்தம் ஓர் அறிமுகம், கழக வெளியீடு, சென்னை.

திருமூலர் கூறிய மருத்துவ விளக்கங்களும் நவீன அறிவியலும் - ஆய்வுப்பார்வை

சித்த மருத்துவர், கணேஸ் ஸ்ரீதரன்

ஹேர்பல் கெல்த் கெயர், சென்ரர், கொக்குவில்

சித்த மருத்துவர், சபாரட்ணம் கணேசன்

பிரதம வைத்திய அதிகாரி, சித்த மருத்துவ பிரிவு, யாழ் மாநகர சபை யாழ்ப்பாணம்.

ஆய்வுச்சுருக்கம்

திருமந்திரம் எச்சமயத்தாருக்கும் பொதுவான நெறிகளைக் கொண்டுள்ளது. சைவசித்தாந்த தத்துவங்கள் உட்படப் பிற்காலத்து நூல்கள் அனைத்திற்கும் இந்நூலே அடிப்படையாகின்றது. இதனுடைய ஆன்மிகத்தத்துவம், மருத்துவ தத்துவம் பேரண்டத்ததோடும், அறிவியலோடும் தொடர்புடையதாகவுள்ளது. இதிலுள்ள அறிவியல் செய்திகள் இன்றைய மருத்துவ அறிவியலாளரின் ஆய்வுக்குப் பெரிதும் துணைபுரிவதாக அமைகிறது. பொதுவாக வயது முதிர்ச்சி ஏற்படும் போது நித்திரையின்மை ஏற்படுவது இயல்பானது. இதனால் மனிதனின் மனநிலை மாற்றமடைவதோடு, அவருக்கு நோய்எதிர்ப்பு சக்தி குறைந்து நல்ல ஆரோக்கிய வாழ்க்கை வாழாமல் இருதய பலவீனப்பட்டு, வயது முதிர்வைக் காட்டும். இதனைத் தவிர்ப்பதற்கு திருமூலர் கூறிய துரிய தவமுறையினால் மனித உடலில் உள்ள பீனைல்சுரப்பியை தொழிற்பட வைத்து மெலற்றோனின் சுரப்பை அதிகரித்து ஆரோக்கியமாக வாழலாம் என்ற வாழ்க்கை முறையை 3000 வருடங்களுக்கு முன் விஞ்ஞான வளர்ச்சியடையாத காலங்களில் திருமூலர் விஞ்ஞான ரீதியாக கூறியிருப்பதும் அதனை நாம் தொடர்ந்து கைக்கொள்வதன் மூலம் ஆரோக்கியமாக வாழலாம். இன்றைய தலைமுறையினருக்கு தியானம், துரிய தவம் போன்ற முறைகளை பழக்குவதும், ஆன்மீக வழியில் திருமூலர் கூறியுள்ள கருத்துக்களை ஆராய்ந்து ஆவணப்படுத்தி மக்கள் மத்தியில் விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்தல் என்பது எமது தார்மீக கடமையாகும்.

அறிமுகம்

திருமந்திரம் ஓர் அனுபவநூல். முயற்சியோடு கூடிய பயிற்சியால் பெறும் அனுபவ அறிவால் உணரக்கூடிய நூலாகத் திருமந்திரம் திகழ்கிறது. திருமந்திரத்தில் உள்ள மூவாயிரத்து நூற்பத்தேழு பாடல்களும் திருமூலரின் அனுபவ வெளிப்பாடாகும். இந்நூலை ஒவ்வொருவரும் பல கோணங்களில் அவரவர் அனுபவத்திற்கேற்ப அறிந்து உணர்ந்து சுவைக்கின்றனர். இந்நூலைப் பக்திநூல் என்றும், சாத்திரநூல், வேதாந்த நூல், சைவ சித்தாந்த நூல் என்றும் அத்வைத நூல், தாந்திரிக நூல், ஞானநூல், பண்பாட்டு நூல் என்றும் பலபல வகையில் அவரவர் உணர்திறனுக்கு ஏற்ப உரைக்கின்றனர். அந்த வகையில் திருமந்திரம் தனிமனித ஒழுக்கத்திற்கு வழிகாட்டும் நூலாகும் (ஆற்றலரசு, 2005, பக்-43,54).

ஒரு சமுதாயம் மேம்பாடு அடைய வேண்டுமானால் அந்தச் சமுதாயம் தான் பயன்படுத்துகின்ற கருவிகளை மேம்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும். அக்கருவிகளுள் மனிதனை வளப்படுத்தக்கூடிய “மனிதவளம்” என்பதைத் திருமூலர் “ அன்பென்றும்” “அறமென்றும்” “அருளென்றும்” மனிதனாகப் பிறந்த ஒவ்வொருவருக்கும் கிடைத்துள்ள மிகச் சிறந்த வளம் என்றும் கூறுகிறார். அவற்றைக் கொல்லாமை, நிலையாமை, உடல்வளம், மனவளம், ஈகை, தியானம், யோகம், பொய்யாமை, பிறர்மனை நயவாமை, கல்வி, சமயம், அரசியல் முதலிய சமுதாய மேம்பாட்டுக்குக் கருவிகளாகத் தம்மால் வழி மேம்படுத்தி விளக்கியுள்ளார். அவற்றைப் புகுத்து காண்பது இக்காலத்திற்குத் தேவையான ஒன்றாக அமைகிறது.

மனிதனின் வாழ்க்கை மூன்று நிலைகளை உள்ளடக்கியுள்ளது. உடல் சார்ந்த வாழ்க்கை, மனம் சார்ந்த வாழ்க்கை, சுற்றுப்புறம் சார்ந்த வாழ்க்கை என்பன அவை. இந்த மூன்று நிலைகளும் வளம் பெற்று உயர்வதே மனிதவள மேம்பாடு, சுற்றுப்புறம் என்பது இயற்கைச் சூழல். இது சுற்றுப்புறத் தூய்மையின் மேம்பாட்டையும், பஞ்சபூத இயக்க வளநிலைகளையும் சமுதாயத்தின் பல்புற வள மேம்பாட்டினையும் ஒன்றாகக் கொண்டது. சமுதாய வளம் என்பது சமுதாயத்தில் ஆடவர் நிலை, பெண்டிர் நிலை, அரசியல், பொருளாதாரம், சமயம், மருத்துவம், கல்வி, விளையாட்டு, உணவு, உடை, உறையுள், கலை, வாணிபம், பண்பாடு, விவசாயம், போர் போன்ற அனைத்து நிலைகளின் வளத்தையும் உள்ளடக்கியது. எனவே இச்சமுதாய நிலைகளை உலகியல் சார்ந்த நிலை, இறைநிலை சார்ந்த நிலை என்று இரண்டாகப் பகுக்கின்ற நிலையில் உலக வாழ்வியல் வள மேம்பாடு, சமய வாழ்வியல் வள மேம்பாடு என்று வகைப்படுத்தலாம். மேற்கூறியவற்றை கருத்தில் கொண்டு மனிதவளம் மேம்பட யோகம், மருத்துவ வாழ்வியலை மேம்படுத்துவதாக இவ்வாய்வு அமைகிறது(கௌசல்யா, 1996. பக்..57).

இன்றைய நவீன மருத்துவ உலகில் ஆரோக்கியம் அல்லது சுகநிலை என்பது வெறுமனே உடற்சுகத்தை மட்டும் குறிப்பதில்லை. உடல், உள்ளம், சமூகம், ஆன்மிகம் ஆகிய நான்கு நிலைகளிலும் ஒருவன் பூரண சுகத்துடன் இருப்பதையே குறிக்கிறது. இதனையே உலக சுகாதார ஸ்தாபனமும் வலியுறுத்துகிறது. உடல் ஆரோக்கியத்தைப் பேணினால் மாத்திரமே ஞானமும் கைகூடும் என்பது தெளிவு. இதனையே திருமூலர் தனது பாடலில் உறுதியோடு சொல்கிறார்.

**“ உடம்பார் அழியில் உயிரார் அழிவர்
 திடம்பட மெய்ஞானம் சேரவும் மாட்டார்
 உடம்பை வளர்க்கும் உபாயம் அறிந்தே
 உடம்பை வளர்த்தேன் உயிர் வளர்த்தேனே”**

-திருமந்திரம் - 724

மேற்கூறிய பாடலில் திருமூலரின் திருமந்திரத்தில் உடல் நலம், மருத்துவம் ஆகியன தொடர்பான பல பாடல்கள் இருப்பதை நீங்கள் அறிவீர்கள். திருமந்திரம் தமிழுக்குக் கிடைத்த மிக அற்புதமான நூல்களில் ஒன்று. அதில் உள்ளடங்கும் பல பாடல்கள் மருத்துவ வாழ்வியலைக் கூறுகின்றன.

திருமந்திரம் எச்சமயத்தாருக்கும் பொதுவான நெறிகளைக் கொண்டுள்ளது. சைவசித்தாந்த தத்துவங்கள் உட்படப் பிற்காலத்து நூல்கள் அனைத்திற்கும் இந்நூலே அடிப்படையாகின்றது. இதனுடைய ஆன்மிகத்தத்துவம், மருத்துவ தத்துவம் பேரண்டத்ததோடும், அறிவியலோடும் தொடர்புடையதாகவுள்ளது. இதிலுள்ள அறிவியல் செய்திகள் இன்றைய மருத்துவ அறிவியலாளரின் ஆய்வுக்குப் பெரிதும் துணைபுரிவதாக அமைகிறது. இந்நூல் மருத்துவத்தில் வாழும் முறைகளையும், வாழவேண்டிய முறைகளையும் எடுத்துக்கூறுகிறது. திருமந்திரத்தின் வழி உள்ள யோகம் தன்னைத்தானறிந்து, எதை நினைக்கின்றோமோ அதுவாகவே ஆகி தன்னை, உலகை இறையை ஐக்கியமாக்கும் உளவலிமைக்கான பயிற்சியைத் தருகிறது (சுப்பிரமணியம், 2006..பக்.67).

திருமந்திரத்தில் உள்ள அட்டாங்கயோகம், தியானம், மூச்சுப்பயிற்சி போன்றவை இன்றைய அளவில் பல்கிப் பெருகி வளர்ச்சி பெற்றுள்ளமை தெரியவருகிறது. வாழ்க்கையின் வெற்றிக்கு ஆதாரமான உடலையும், உள்ளத்தையும் சீராக்கும் முறை தெளிவுபடுத்தப்படுகிறது.

அது மட்டுமன்றி தன்னலமற்ற அன்போடு பிறருக்கு உதவுவதும், மனப்பக்குவத்தை அடைவதும், தன்னைத்தானே அறிவதும் தெரியவருகிறது. திருமந்திரத்தில் வாழ்க்கையின் செழுமைக்கும், மகிழ்ச்சிக்கும் வழிகாட்டுவது மட்டுமன்றி வாழ்வின் தரத்தை உயர்த்துவதற்கும், வாழ்வின் இலக்கை எட்டி அன்றாட பிரச்சினைகளுக்கு தீர்வு காணல், மனஅழுத்தத்தில் இருந்து விடுபடல், ஆயுளை நீடிக்கச் செய்யும் மூச்சுக்காற்றைப் பற்றி அறிதல், எதையும் தாங்கும் மனவலிமையைப் பெறல், உடம்பைப் பராமரிக்கும் முறைகள் ஆறு ஆதாரங்கள் (உயிர் அதன் சக்தி இணைப்புக்கள்) உடலில் உள்ள சுரப்பிகளின் இயக்கங்கள், இயற்கை உணவின், இயற்கை மருத்துவத்தின் மாண்பு, வாழ்வில் சிறப்பாக வாழத்தன்னம்பிக்கைச் சிந்தனைகளை ஏற்படுத்துதல். சீவனே சிவலிங்கம் என அறிதல் முதலான தெளிவுகளைப் பெற இயலும்.

ஆய்வு முறையியல்

ஆனந்த சுரப்பி (பீனியல் சுரப்பி) பற்றி திருமூலர் கூறுவதாவது

““ உணர் வழுயாக வுண்ணாவை யேறிட்டுத்
தேனர் பருகிச் சிவாய நமவென்று
கானர் வரும்வழி கங்கை தருவிக்கும்
வானர் வரும்வழி வாய்ந்தறி வீரே””

- திருமந்திரம் 809

நாக்கின் மார்க்கமாய், மேனாக்கை ஊர்துவமாய் பொருந்தும்படி செய்யும் போது அதாவது நாக்கை மடித்து மேலண்ணத்தைத் தொட்டு அழுத்தும் போது இந்த அழுத்தம் உள்ளே இருக்கும் பிட்யூட்டரி சுரப்பியையும், பீனியல் சுரப்பியையும் நன்கு இயக்குவதற்குத் தூண்டுகிறது. உடலியக் கத்திற்கு தலைமைச் சுரப்பி பிட்யூட்டரி (கபச்சுரப்பி), மன இயக்கத்திற்கு தலைமைச் சுரப்பி பீனியல் சுரப்பியாகும். இவ்விரு சுரப்பிகளும் இயக்கம் பெறுவதால் உடலும் மனமும் சிறப்படைகின்றன. பீனியல் சுரப்பியை மனோன்மணி என்றும் அழைக்கின்றனர். மனதிற்கு உறுதியை அளிக்கிறது என்பதற்காக மன, உள், மணி எனும் மூன்று வார்த்தைகளைச் சேர்த்து மனோன்மணி என்று சொல்லப்படுகிறது (வேதாந்திரி மகரிஷி. 2017. பக்.128) . இதனால் உருவாகும் அமிர்தம் என்பது இச்சுரப்பியினால் சுரக்கப்படும் மெலற்றோனின் (Melatonin) எனும் ஓமோனாகும். இச்சுரப்பானது சந்தோசமான, ஆரோக்கியமான வாழ்க்கையை வாழலாம் எனக் குறிப்பிடலாம். இதைத் தான் ஞானிகள் “இருக்கும் இடத்தை விட்டு இல்லாத இடம் தேடி ஓடாதே” என்று சொல்லுகின்றனர். உடலின் உச்சியை சுகஸ்ராதாரம் அல்லது பீனியல் என்றும். இதற்கு சித்தர்கள் “ஆனந்தச்சுரப்பி” எனப் பெயரிட்டுள்ளார்கள். இந்தச் சுரப்பி எப்போதும் திறந்து இருக்க வேண்டுமென்றால் எப்போதும் அன்பைக் கொட்டிக் கொடுத்து சமுதாயத்தில், பிரபஞ்சத்தில் கொண்டாடுங்கள். அது திறந்து இருக்கும். இதனையே மூன்றாவது கண் என்றும் கூறுகிறார்கள்.

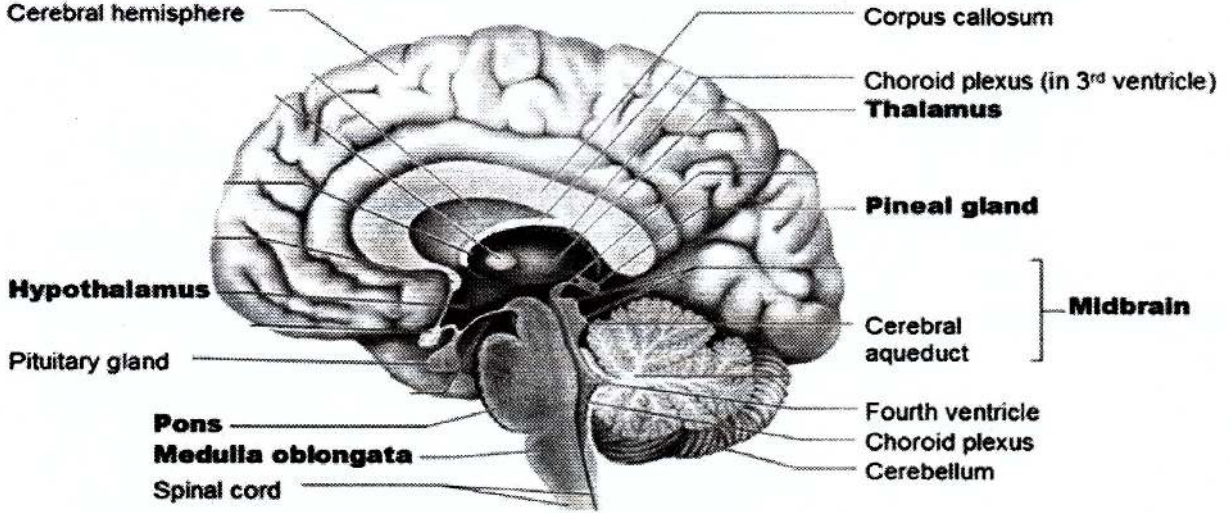
இதனை அறிவியலில் ஒப்பிடும் போது அழகணிச்சித்தர் இச்சுரப்பியை இற்றைக்கு 5000 வருடங்களுக்கு முன் பின்வருமாறு குறிப்பிடுகிறார்.

“கண்ணுக்கு மூக்கடியோ, காதோரம் மத்தியிலே
உண்ணாக்கு மேலேறி, உன்புதுமை மெத்த உண்டு
உண்ணாக்கு மேலேறி, உன்புதுமை கண்டவர்க்கும்,
கண்ணுக்கு மூக்கடியோ - என் கண்ணம்மா
காரணங்கள் மெத்த உண்டோ”

- அழகணிச்சித்தர்- 20

இன்று 500 வருடங்களுக்கு பின்னர் தான் நவீன மருத்துவம் வளர்ந்தது. ஆனால் மூவாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பே இந்தச்சுரப்பிகள் மனித உடலில் உள்ளதை தெளிவாக சித்தர்கள் கூறியிருக்கிறார்கள்.

Pineal Gland

உரு- 1. மூளையின் அமைப்பைக் காட்டுகிறது

இது ஒரு சிறிய நாளமில்லாச்சுரப்பி முள்ளந்தண்டு விலங்குகளில் மூளையினுள் அமைந்துள்ளது.

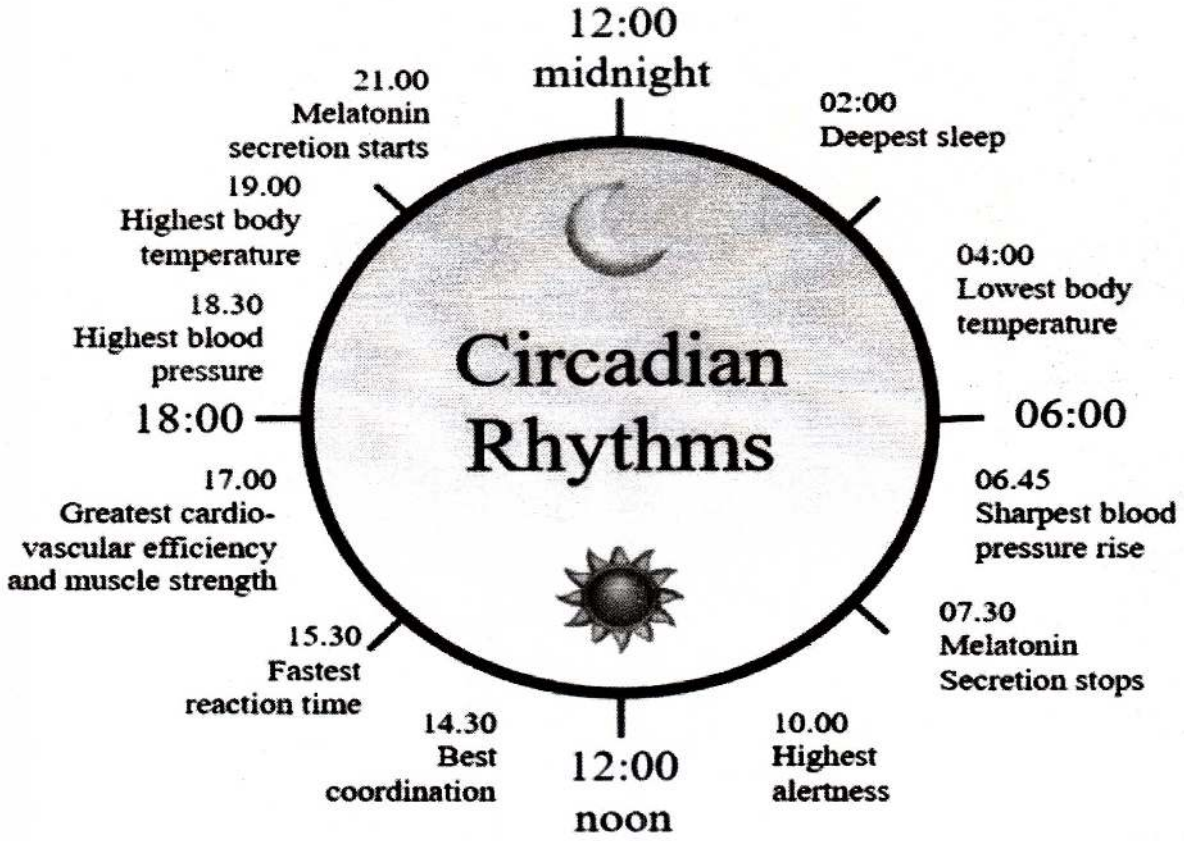
Pineal gland is a mid line structure. Modulation of weak and sleep patterns.

மனித மூளையில் முன்மூளை, நடுமூளை, கீழ் மூளை என்பதில் நடுமூளையில் காணப்படுவது பீனைல் சுரப்பியாகும்.

Melatonin has effects on,

- Mood
- Immune function
- Circadian Rhythms
- Quality & Quantity of our Sleep
- Anti-aging agent
- Anti-stress agent

பீனியல் சுரப்பியில் சூரியஒளி படும் போது சங்கிலித் தொடரான நொதியங்களின் தாக்கம் ஏற்பட்டு regular circadian rhythms நடக்கும்.

உரு- 2 : மெலற்றோனின் செயற்பாட்டைக் காட்டுகிறது

பொதுவாக சூரிய ஒளி ஏற்படும் போது மெலோற்றோனில் தொகுப்புக்குரிய சமிஞ்சைகள் மனித உடலுக்கு கிடைக்கிறது. சூரியஒளி குறையும் போது உடலில் உற்பத்தி உருவாகும். மெலற்றோனின் அதிகாலை 2 மணியில் அதிகளவு செறிந்து காணப்படுவதால் ஆழ்ந்த உறக்கம் ஏற்படுகிறது. மெலற்றோனின் இல்லாவிடில் அதாவது பீனையில் சுரப்பி தொழிற்படாவிட்டால் நித்திரை ஏற்படாது. பொதுவாக ஒன்று தொடக்கம் இரண்டு வயது வரை பீனியலின் பருமன் அதிகரிக்கும் அதன் பின் நிறை மட்டும் பால் முதிர்ச்சி அடையும் வரை அதிகரிக்கும். இளம் வயதில் பீனியல் சுரப்பியில் calcification நடைபெறுகிறது. இது Brain sand எனப்படும். $Ca_3(PO_4)_2$, NH_3PO_4 .

பீனைல் சுரப்பிக்குள் கல்சிரைற், மக்னெற், அப்பரைற் என்ற மூன்று படிக்கங்களை ஆராய்ச்சியாளர்கள் கண்டறிந்துள்ளார்கள். இம்மூன்றும் மனிதனை பிரபஞ்சத்தில் உள்ள நட்சத்திரங்களுடன் ஸ்ரார் அன்ரனவாக இணைப்பதாக ஞானிகள் விளக்குகின்றனர்.

தூரிய தவம் இயற்ற. இயற்ற. மூளை செல்கள் ஒவ்வொன்றாக இயக்கத்துக்கு வரும். ஆதனால் பிரபஞ்ச காந்த சக்தியோடு தொடர்பு கொள்ளும் ஆற்றல் ஓங்கி, உள்ளுணர்வு அறிவு ஒளிரும். தூரியதவத்தின் பெருமையை உணர்ந்த குதம்பைச் சித்தர் பின்வருமாறு கூறுகிறார்.

தூரியாதீத தவம் ஒரு மாபெரும் புதையல். இதில் எல்லாமே அடக்கமாக உள்ளன. எந்த அதிர்வியக்கத்திலும் மனம் நின்றால் பிரபஞ்ச இரகசியங்கள் எல்லாம் அறியப்படுமோ அந்த இடந்தான் சமாதநிலை. தூரியாதீதமே சீவப்பிரம்ம ஐக்கிய முக்தி, வீடுபேறு ஆகும்.

“மாங்காய்ப் பாலுண்டு மலைமேலிருப் போர்க்கு
தேங்காய்ப் பாலேதுக்கடி - குதம்பாய்
தேங்காய்ப் பாலேதுக்கடி”-

-குதம்பைச் சித்தர் -74

சித்தர்கள் நமது சீவகாந்தத்தில் அடிக்கடி ஏற்றம் இறக்கம் உண்டாகும். அதைச் சரிசெய்வதற்கு வான் காந்தத்தோடு இணைப்பு கொள்ள வேண்டும். நமது செயல்கள் மூலமாகவும், எண்ணத்தின் மூலமாகவும் வான் காந்தத்திலிருந்து தான் ஆற்றலை எடுத்துக் கொள்கிறோம். வான்காந்த இணைப்புக்கு உலகைக் கடந்து அகண்டகாரமாக -பிரபஞ்சம் முழுவதும் மனதை விரித்து தவம் இயற்ற வேண்டும். அப்போது மகாகாசமாக உள்ள வான்காந்தத்தோடு மனம் கலக்கிறது. அதன் காரணமாக நம்முடைய உயிராற்றலுக்கும் வான் காந்தத்திற்கும் தொடர்பு உண்டாகிறது. அவ்வாறு தொடர்பு கொள்ளும்போது மனம் விரிந்து நிற்கக்கூடிய பழக்கத்திற்கு வருகிறது. மேனிங்கர் இன்ஸ்டிடியூட் ஆராய்ச்சி முடிவு துரியதவம் போன்ற தியானத்தினால் பீனியல் சுரப்பியின் இயக்கம் சீர்செய்யப்பட்டு மெலற்றோனின் அளவு அதிகரிக்கிறது. பிறந்த குழந்தைகள் நீண்டநேரம் தூங்குவது மெலற்றோனின் அளவு அதிகரிப்பதால். வயதானவர்களில் மெலற்றோனின் அளவு குறைவதால் தூக்கமின்றி துன்பப்படுவார்கள்.

மன இறுக்கம், மன அழுத்தம் குறைப்பு

Stress → Cortisole Secretion → Heart attack → Neuro transmitters secrete -Heart attack

மெலற்றோமின் anti- stress hormone ஆக இயங்கி endorphins இனின் அளவை உயர்த்துகிறது. positive moodஐ உண்டாக்கும். இது நேர்மறை மனநிலைகளில் கலங்களில் சில இராசாயனங்களை உற்பத்தி செய்து நோய் தீர்க்கும் என நவீன அறிவியல் மருத்துவம் கூறுகிறது. இதனையே திருமூலர் முதல் கொண்டு சித்தர்கள் பல ஆண்டுகளுக்கு முன் கூறியுள்ளார்கள்.

முடிவுரை

பொதுவாக வயது முதிர்ச்சி ஏற்படும் போது நித்திரையின்மை ஏற்படுவது இயல்பானது. இதனால் மனிதனின் மனநிலை மாற்றமடைவதோடு, அவருக்கு நோய்எதிர்ப்பு சக்தி குறைந்து நல்ல ஆரோக்கிய வாழ்க்கை வாழாமல் இருதய பலவீனப்பட்டு, வயது முதிர்வைக் காட்டும். இதனைத்தவிர்ப்பதற்கு திருமூலர் கூறிய துரிய தவமுறையினால் மனித உடலில் உள்ள பீனைல்சுரப்பியை தொழிற்பட வைத்து மெலற்றோனின் சுரப்பை அதிகரித்து ஆரோக்கியமாக வாழலாம் என்ற வாழ்க்கை முறையை 3000 வருடங்களுக்கு முன் விஞ்ஞான வளர்ச்சியடையாத காலங்களில் திருமூலர் விஞ்ஞான ரீதியாக கூறியிருப்பதும் அதனை நாம் தொடர்ந்து கைக்கொள்வதன் மூலம் ஆரோக்கியமாக வாழலாம். இன்றைய தலைமுறையினருக்கு தியானம், துரிய தவம் போன்ற முறைகளை பழக்குவதும், ஆன்மீக வழியில் திருமூலர் கூறியுள்ள கருத்துக்களை ஆராய்ந்து ஆவணப்படுத்தி மக்கள் மத்தியில் விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்தல் என்பது எமது தார்மீக கடமையாகும்.

உசாவிடவை

ஆற்றலரசு. கவிஞர். 2005, “சித்தர்கள் வரலாறு”, திருவரசு புத்தக நிலையம்.

கௌசல்யா விஜயன். ஜி. டாக்டர், 1996, “திருமந்திரத்தில் வாழ்வியல் சிந்தனை” சென்னை சுப்பிரமணியம், கே. 2006. சிக்கல்கள் தீர்க்க சித்தர்கள் வழிகாட்டும் ஆலயங்கள். சென்னை.

வேதாந்திரி மகரிஷி 2017., உயிர் வளமும் மனவளமும். ஆழியாறு..

மனோஸ். சித்தர் பாடல்கள். பூங்கொடி பதிப்பகம், மயிலாப்பூர் சென்னை.

திருமந்திரம் காட்டும் மாயைக் கோட்பாடு

திருமதி.சிவானந்தஜோதி ஞானசூரியம் - M.A

சைவ்யுலவர், சைவசித்தாந்த பண்டிதர்.சித்தாந்தரத்தினம்.

திருமூலர், நவகோடி சித்தபுரம் எனப் புகழ்பெற்ற திருவாவடுதுறையில் படரரசின் கீழ் மௌனியாகி 3000 திருமந்திரம் அருளிச்செய்த சித்தராவார். இத்திருமந்திரம் சைவசித்தாந்தம் என்னும் சொல்லாட்சியை முதன்முதலில் பயன்படுத்தியதாகும். சைவசித்தாந்தத்தின் முப் பொருளாகிய பதி பசு பாசம் திருமூலரின் பல பாடல்களில் இடம்பெற்றுள்ளது. இவற்றுள் பாசமெனும் ஆணவம் கன்மம் மாயை ஆகிய மும்மலங்களுள் மயங்கி கிடப்பவர்கள் பிறவிக் கடலில் சிக்கண்டு தவிப்பர். இதை திருமூலர் 2244 ம் பாடலில்

“மும்மலம் கூடி முயங்கி மயங் குவோர்
அம்மெய்ச்சகலத்தார்தேவர்கூர்நவர்
மெய்ம்மையில்வேதாவிரிமிகூடாந்தத்து
அம்முறையோனிபுக்குஆர்க் கும்சகலரே

முப் பொருளில் பதி பசுவை விளக்கி பாசத்தில் நான்கு பிரிவுகளுக்கி ஆணவம் கன்மம் சுத்தமாயை அசுத்தமாயை ஆனது. ஆணவம் உயிர்களை மறைத்து மயக்கி நிற்கும் ஓர் அழுக்கு இயற்கையாகவே உள்ளது. தனித்து இயங்காது. உயிரைச் சார்ந்து இயங்கும். இது அனாதியானது. உயிர்கள் மெய்யறிவு பெற்று மெய், வாய், கண், மூக்கு, செவி ஆகிய ஐம்புலன்களையும் வென்று இறையருளை நோக்கிச் செல்ல ஆணவம் வலுவிளந்து நிற்கும். ஆனால் அழியாது. கன்மம்- நாம் அடையும் இன்ப துன்பங்களுக்குக் காரணம் வினைதான் என்பது சாத்திரநூல்களின் துணிபு. நம் செயல்கள் நல்லதாயின் நல்வினை என்றும், தீயனவாயின் தீவினை எனவும் பிறவிக்குக் காரணமான வினையாக அமையும். இது மூன்று வகையாக பிரியும். சஞ்சிதம்: பல பிறவிகளில் செய்து அனுபவித்தது போக எஞ்சியுள்ளது. பிராரத்தம் - சஞ்சிதத்திலிருந்து அந்தந்த உயிர்கள் பிறக்கும் சூழ்நிலை முதலியவைகளைக் கொண்டு இறைவனால் ஊட்டப்படும் ஒரு பகுதி. ஆகாமியம் - இப்பிறப்பில் பிராரத்த வினையை அனுபவிக்கும்போது மேலும் செய்யும் நல்வினை தீவினையாகும். இதை திருமந்திரப் பாடல் 45

“விதிவழி அல்லது இவ்வேலை உலகம்
விதிவழி இன்பம் விருத்தமும் இல்லை
துதிவழி நித்தனும் சோதிப் பிரானும்
பதிவழி காட்டும் பகலவன் ஆமே” எனக் கூறுகின்றது

மாயை - சுத்தமாயை - தெளிவான உயர்ந்த உணர்ச்சிகளுக்கு காரணமாய் இருக்கும். இறைவழிபாடு, தர்மம், அன்பு செலுத்துதல் போன்றவற்றைக் கொடுக்கும். அசுத்தமாயை- மனதை தீய வழியில் செலுத்தி மயக்க உணர்வை உண்டாக்குவதற்கு காரணமாயிருக்கும்.

உலகமானது தோற்றம், இருப்பு, மாய்தல் ஆகிய மூன்று நிலைகளையுடையது. என சமய நூல்கள் கூறுகின்றன. எல்லாப் பொருள்களும் தோன்றுவதற்கு ஒரு மூலப்பொருள் இருத்தல் வேண்டும். துணி உண்டாக பஞ்ச மூலப்பொருள். பாளை சட்டி உண்டாக களிமண் மூலப்பொருள். “இல்லாது தோன்றாது. உள்ளது அழியாது.” மாறுபட்ட தன்மை அடையுமேதவிர ஒன்றும் இல்லாமல் போய்விடாது. இதை சற்காரியவாதம் என்பர். நாம் காண்கின்ற எல்லாப் பொருள்களுக்கும் இரண்டு நிலைகள் உண்டு. அவை காரணநிலை, காரியநிலை.

பஞ்சில் துணி உண்டாகக்கூடிய தன்மையுள்ளது. அத்தன்மையே காரணவடிவு. அதுபோல உலகம் தோன்றுவதற்கு ஒரு முதற் பொருள் இருந்தாக வேண்டும். அதில் உலகம் தோன்றுவதற்குரிய ஒரு சக்தியும் இருந்தாக வேண்டும். அந்த சக்தியே உலகத்தின் காரண வடிவு. மாயை காரிய வடிவு. மாய்+ஆ = மாயா. மாய்தல் - ஒடுங்குதல். ஆதல் - உண்டாதல். எனவே மாயா என்பது ஒடுங்குவதற்கும் உண்டாவதற்கும் இடமாக உள்ளது எனப் பொருள்படும்.

மாயை சட்பொருள். இது தானாக இயங்கமாட்டாது. மாயையை இயக்க ஒருவன் வேண்டும். அவனே உலகிற்கு முதற்கடவுள் ஆவான். அவன் உலகத்தை மாயையால் உண்டாக்கி நிறுத்தி அழிக்க வல்லவன். அவனே சிவபெருமான் என்று சித்தாந்தம் கூறுகின்றது. அதாவது சக்தியின் வழி நின்று மாயையை இயக்குவதால் அதிலிருந்தே உலகம் உண்டானது.

உலகமும் உயிரும் சிவபெருமானின் பல வடிவங்களே. இறைவன் கட்டுக்குள் அடங்காதவன் உலகமும் உயிரும் கடவுளிடமிருந்து தனித்து நிற்கமுடியாது என்பதால் பாசமாகிய மாயை நிலையானது அல்ல. அது தோன்றி நின்று மறையக்கூடியது என்பதை அறியலாம். இவைகளெல்லாம் இறைவனின் அருட்செயல்களே என்பதே திருமூலர் கருத்தாகும்.

**“ஒருவனு மேஉல கேழும் படைத்தான்
ஒருவனு மேஉல கேழும் அளந்தான்
ஒருவனு மேஉல கேழும் கடந்தான்
ஒருவனு மேஉல லோடுயிர் தானே.”**

திருமந்திரம் - 404

ஏழு உலகங்களைப் படைப்பவனும் காப்பாற்றி அருள்பவனும் அழிப்பவனும் மூலப் பரம் பொருளான சிவனே. பிரமனாய், திருமாலாய், உருத்திரனாய் உலகின் தோற்றம், நிகழ்வு, ஓடுக்கம் என மூன்றினும் உயிர்ப்புடையவனாய் இருப்பவன் சிவபெருமானே என்பதை உயிர்களுக்கு தலைவன் ஒருவனே என அறுதியிட்டுக் கூறுகிறார். ஆணவம் உயிர்களை மயக்கச் செய்கிறது. மாயை உயிர்களை விழிக்கச் செய்கிறது. ஆணவம் மறைப்பாற்றலாய் இருக்க மாயை உணர்த்தும் ஆற்றலாக செயற்படுகின்றது. திருமூலர் இவற்றை கூறுகையில் அசுத்தமாயையில் ஆன்மா அதன் பகுதிகளில் நிலைகொண்டு பொருந்தும். சுத்தமாயையில் ஆன்மா சிவத்தவத்தை அறிவதில் பொருந்தும். இதனை அறியாத மற்றவர்க்கு திருமூலர் மாயையில் மறையும் மாயைகள் என்று 2226 வது மந்திரத்தில்.

**“மாயையில் சேதனன் மன்னும் பகுதியோன்
மாயையில் மற்றது நீவுதல் மாயையாம்
கேவலம் ஆகும் சகலமா யோனிகள்
தோயும் மனிதர் துரியத்துள் சீவனே.”** என்று கூறுகிறார்.

சேதனன் என்பது அறிவுடைய ஆன்மாவாகும் . இது சுத்தமாயையில் பொருந்துவதோடு சிவத்தையும் தேடும். ஆனால், சிவ உணர்வின்றி உலகமாயையில் மறைந்து துன்பப்படும். ஆரயிங்கள் பல பிறப்பெடுத்து துன்பப்படும் . ஆனால் மேலான தன்னுணர்வற்ற தவநிலை எனும் துரிய நிலைபெற்ற ஆன்மா இறையருளில் தோயவும் இம்மாயையே துணையாகும் என்கிறார் திருமூலர் மாயையை சுத்தம், அசுத்தம், பிரக்கிருதி என மூன்றாகப் பிரித்து ஆன்மாவை அடைவதாக காட்டுகிறார். உயிர்கள் ஆணவமலத்தினால் மறைக்கப்பட்டு இருப்பதால் அம் மறைப்பை நீக்கும் பொருட்டு மாயை படைக்கப்பட்டதையும் 'பிரம்படி போல பரம்பொருள் அருளும்' என்கிறார் .

**“ஆசான் முன்னேதுயில் மாணவ ரைத்
தேசாய தண்டால் எழுப்பும் செயல்போல்
நேசாய ஈசனும் நீடு ஆணவத்தரை
ஏசாத மாயாள் தன்னாலே எழுப்புவெ.”** திருமந்திரம் - 2163.

உறங்கும் மாணவரை ஆசான் தன் பிரம்பால் எழுப்புவதுபோன்று ஆணவத்துயில் கொள்ளும் உயிரை மாயையைக் கொண்டு இறைவன் எழுப்புவதாக திருமூலர் கூறுகிறார் மாயாகாரியங்களே அண்டமாகவும் பிண்டமாகவும் அமைகின்றன என்பது சைவசித்தாந்தம். இவற்றையெல்லாம் உருவாக்கியதே இறைவன்தான் எனபது திருமூலர் கருத்தாக உள்ளது. “உள்ளத்துள்ளே உலகம் தெரியும்” என்று 2219 பாடலில்

**“மண்டலம் மூன்றினுள் மாயநன்நாடனைக்
கண்டுகொண்டு உள்ளே கருதிக் கழிக்கின்ற
விண்டலர் தாமரை மேல் ஒன்று கீழாக
அண்டமும் தானாய் அகத்தின் உள்ளாமே” கூறியுள்ளார்**

எனவே உடலை மாயை என்று சித்தாந்தம் கூறுகின்றது. திருமூலர் தாயின் கருவினுள் குழந்தையின் பருவுடல் உண்டாகும்படி செய்து பத்துத்திங்கள் குழந்தையை வளரும்படி செய்பவன் இறைவனே என்கிறார். அத்தோடு நாம் இறக்கும் போது நம்மைவிட்டுப் பிரியும் தத்துவங்கள் 25 என்பதையும் குறிப்பிட்டு அவனால் படைத்தருளப்பட்ட இந்த உடலை பேணிக் காத்து உயிரை வளர்க்க வேண்டுமென்பதை “உடம்பார் அழியில் உயிரார் அழிவார் திடம்பட மெய்கூனம் சேரவும் மாட்டார்” என்று கூறுவதோடு விட்டுவிடாமல் மாயை என்று கூறும் உடம்பை குற்றமுடையது என்று இகழக் கூடாது என்றும் உடம்பினுள் சிவன் உறைகின்றான் என்பதையும் 725 ஆவது பாடலில் “உடம்பினுள்ளே உறுபொருள் கண்டேன் உடம்புள்ளே உத்தமன் கோயில் கொண்டானென்று” உடலைப் போற்ற வேண்டுமென இயம்பும் போதும் திருமூலர் உடலை மலம் என்று அறிந்து அதை ஒதுக்க வேண்டுமென்றும் கூறுகிறார். மாயையாகிய உடலே நன்மையளிப்பது என்று எண்ணியிருப்போமானால், மீண்டும் மீண்டும் பிறவியில் உழல வேண்டியிருக்குமென்று 2137ம் பாடலால் நலமென்று உடலை நம்பாதீர் என எச்சரிக்கின்றார் பாசமே மாயை என்று கொள்வோமேயானால் பாசம் இங்கு உலகாகிறது. உலகாய் நின்று உயிர்களை வாழ்விக்கின்ற காரணத்தால் உயிருக்கு மாயை “தாய்”ஆயிற்று. மேலும் தாயிடம் வளர்ந்த குழந்தை பிறகே தந்தையை அறிவதுபோல உயிர் உலகத்தில் சிறிது காலம் வாழ்ந்து வளர்ந்த பிறகே தாயின் மூலம் இறைவனை அறிகிறது. உயிர்களின் அறிவை துலக்குவது மாயை என்பதால் தான் அவ்வுயிர்கள் உலகை அதிகம் நேசிக்கின்றன என்கிறார் .2268.

**“மாயை கைத்தாயாக மாமாயை ஈன்றிட
ஆய பரசிவன் தந்தையாய் நிற்கவே
ஏயும் உயிர்கேவல சகலத்து எய்தி
ஆய்தரு சுத்தமும் தான்வந்து அடையுமே.” பாடல் - 2268**

அசுத்தமாயை செவிலித் தாயாகவும் சுத்தமாயை தாயாகவும் பொருந்தியிருக்கும் போது அந்த ஆன்மா தந்தையாகிய சிவத்தை அடைந்து சுத்தாசத்தை அடையும். இங்கு திருமூலர் அந்த மாயையை கைத்தாயாகக் (செவிலித்தாய்) காட்டுகிறார். அது குழந்தை முதிர்ச்சியடையும்வரை உடனிருந்து பின் விலகுவதாம் என்பர்.மாயை முதலில் தத்துவமாய் காரியப் படுகின்றது. பின்பே உலகமாய் காரியப்படுகின்றது. மேலும் மாயை ஆன்மாக்களுக்கு கலை முதலியவற்றைத் தூண்டி எழுப்பும். பிறகு அராகம் முதலியவற்றைப் பொருத்தி பிறகு கனவு, நனவு ஆகிய நிலைகளை ஆன்மா அடைகிறது. அதையும் திருமந்திரப் பாடல் இல.2168 மூலம், “மாயை எழுப்பும் கலாதியை மற்று அதன்.....” என்பதன் மூலம் காட்டுகிறார்.

மேலும் 36 தத்துவங்கள் சைவர்க்கும், 28 தத்துவங்கள் வேதாந்திக்கும், 24 தத்துவங்கள் வைணவருக்கும், 25 தத்துவங்கள் மாயாவாதிக்கும், உள்ளதாக திருமூலர் காட்டுகிறார். பிறவிகள் பல எடுத்து துன்பத்தில் உழல்வதிலிருந்து உயிர் விடுபடுதல் வேண்டும் என்பதே மெய்யியலாளர் கருத்து. எனினும் உயிரின் மேம்பாட்டை அடிப்படையாகக் கொள்வதில் ஒன்றுபடுகின்றது. உயிர்கள் இறைவனைச் சார்ந்து பாசத்தை விட்டபோது பிறவியை நீக்குகின்றன. அனாதியான சிவம் சீவனுள் பந்தித்தால் உயிர்களின் பாசப்பிணைப்பான பிறவித்துயர் அறுந்துவிடும் என திருமந்திரம் 2405 இல் கூறுகின்றார். இறைவனே மனிதனின் ஆணவத்தைப் போக்கும் விதமாக கன்மத்தையும், மாயையையும் பொருந்துவனவாக இருக்கின்றார் என்றும் கூறுகின்றார். (2408)

இந்த தூல உடலான ஒரு பைக்குள் எலும்பு, நரம்பு, ஊன் முதலியன உள்ளன. இந்தக் காயப் பைக்குள் ஒரு மாயப்பை உள்ளது. அதுவே சூக்கும உடல். இந்த மாயப் பைக்குள் ஒரு பை

உள்ளது. அதுவே பரசரீரம். பரசரீரம் மூன்று வகைப்படுகிறது. 1.காரணசரீரம் 2.கஞ்சுக சரீரம் 3.குணசரீரம். இச் சூக்கும சரீரம் சுவை (ரசம்) ஒளி (ரூபம்) ஊறு (பரிசம்) ஓசை (சத்தம்) நாற்றம் (கந்தம்) மனம், புத்தி, அகங்காரம் என்னும் எட்டால் ஆனது என்கிறார் திருமூலர். இதை 2123 என்னும் மந்திரத்தில் விளக்குகிறார். இந்த எட்டு தத்துவங்களோடு உயிர் ஒட்டியதால் விளைந்த பாசமே பாசஞானமாகும். பாம்பு தோலை உரிப்பதுபோல் முட்டையிலிருந்து குஞ்சு வெளிவருவது போல் நனவில் கனவு மறந்தாற் போல் உடலை விட்டுப் பிரிந்த உயிரானது தத்தம் வினைக்கேற்ப சூக்கும உடலோடு மறுமையில் சுவர்க்கம், நரகம் இவற்றில் பிறந்து வினைப்பயனை அனுபவிக்கும். பாடல் 2132 , 2133 திருமூலர் பொள்கையாகும். பாசத்தால் கட்டுண்டு கிடக்கும் உயிர்கள் சரியை, கிரியை, யோகம் இவற்றைச் சார்வதால் முத்தி கிட்டாது. இவை குடத்தில் இட்ட விளக்குப் போன்றது. எனினும் இவற்றைச் சார்ந்தால் முத்திக்கு வாயிலான ஞானமானது கிட்டும். ஞானமானது குன்றிலிட்ட விளக்கதுவாகும். (2404) என்கிறார் திருமூலர். இஞ்ஞானம் கிட்டுவதால் குருவருள் பெற்று சிவத்தை உயிர் அணுகும்.

“இருவினை நேர்ஒப்பில் இன்னருட் சத்தி
குருஎன வந்து குணம்பல நீக்கித்
தரும்எனும் ஞானத்தால் தன்செயல் அற்றால்
திரிமலம் தீர்ந்து சிவன் அவ னாமே.”

சரியை, கிரியை, யோகத்தில் பயின்ற உயிரானது தன் உள்ளத்தை இன்பத்திலும் துன்பத்திலும் தோய்ந்து போகாமல் இருக்கும் முதிர்ச்சியைப்பெறுகின்றது. இவ்வாறு குருவருள் பெற்ற உயிர் மீண்டும் பிறப்பு இறப்பு எய்தாமல் பசுத்தன்மையையும் மும்மலங்களையும் நீக்கி சிவமாம் தன்மை பெறுகின்றது.

முடிவுரை:

மாயையாகவும், உலகாகவும் தோன்றிய உடலானது ஆன்மாவைப் பெற்று மாயையால் வளர்க்கப்பட்டு ஆணவம், கன்மம் போன்ற மலங்களால் ஆட்பட்டு உழன்று இறுதியில் மறைப்பாற்றலாகவும் இருக்கும் இறைவனை மாயையின் வாயிலாக உயிர் தன்னை அறிந்து தன் தலைவனை சார்கிறது.

“மரத்தை மறைத்தது மாமதயானை - மரத்தில் மறைந்தது மாமதயானை
பரத்தை மறைத்தது பார் முதற் பூதம் - பரத்தில் மறைந்தது பார்முதல் பூதமே” பாடல் - 2290

உலக இன்ப துன்பங்களில் ஆழ்ந்தால் இறைவனை உணரமுடியாது என்பதும் இறையை உணர்ந்தால் உலகு நமக்கு தோற்றாது என்பதும் திருமந்திரப் பாடல் வழியாக அறிய முடிகின்றது. மாயையும் அதன் பெருமைகளும் இறுதியாக இறைவனை அடைய இம் மாயையே அறிவியுட்கின்றது என்ற நற்செய்தியை இத் திருமந்திர மகாநாட்டின் மூலம் வெளிப்படுத்துவோம்.

நன்றி

“கலைமன்னும் மெய்யோகம்”

சிவபூர் குமாரசுவாமிநாத சர்மா
உதவி விரிவுரையாளர், சைவசித்தாந்தத்துறை
யாழ் பல்கலைக்கழகம்.

ஆய்வுச் சுருக்கம்

திருமந்திரம் பலவிதமான யோக வகைகளை, முறைகளை முன்வைக்கின்றது. அவையனைத்தும் சிவயோக சாதனைகளின் வகையாகவே திருமூலரால் அடையாளப்படுத்தப்படுகின்றது. அதாவது முத்தி எனும் உச்ச அடைவிற்கு சிவயோகம் வழித்துணையாவது போல சிவயோக சாதனைக்காய் அதன் வழித்துணைக்காய் பலவித யோக முறைகளை திருமூலர் சைவசித்தாந்த அடிப்படையில் விளக்கியுள்ளார்.

அவ்வகையில் ஹடயோகம் எனப்படும் அட்டாங்க யோகம், பக்தியோகம் எனப்படும் சரியாயோகம், கர்மயோகம் என்கின்ற கிரியாயோகம், ராஜயோகம், ஞானயோகம், என்பவற்றுடன் சிறப்பானதாக சொல்லப்படும் ஆறு ஆதாரங்களுடனான குண்டலினீ சக்தியை உள்ளடக்கிய கேசரியோகம், பரியங்கயோகம், சந்திரயோகம் அதன் முதிர்ச்சியான வாசியோகம் எனப்படும் சிவராஜயோகம் எனும் எட்டுவகைகளுடன் இவற்றை உள்ளடக்கி மேலும் தனித்துவ அம்சங்களை கொண்டதான சிவயோகம் என்று பல பகுப்புகள் கொண்டு சிவயோகத்தை திருமூலர் விளக்கியுள்ளார். இதனை இன்னும் சிலவழிகளாக அதாவது உடலை ஆதாரமாக கொண்டமைந்தவை ஆதாரயோகம் அல்லது சாலம்ப யோகம் எனவும், அதனைத்தாண்டி இறைஆதாரம் கொண்டமைந்தவை நிராதாரயோகம் அல்லது நிராலம்ப யோகம் எனவும், இவற்றுடன் கலைகளுடன் கூடிய பிராசாத யோகம் என்பதுமாக வகைப்பாடுகளுடன் திருமூலரின் சிவயோகம் அமைகின்றது. இவையனைத்தும் அதற்கான சாதனைமுயற்சிகளின் வழியாகவும், அதன் பயன் வழியாகவும் தனித்துவத் தன்மை கொண்டவை ஆகும். இச்சிவயோகத்தையே திருமூலர் கலைமன்னும் மெய்யோகம் என தக்கசான்றுகளுடன் விளக்கியுள்ளார்.

திறவுச்சொற்கள் :-

திருமந்திரம், சிவயோகம், மெய்யோகம், மெய்யியல், சைவசித்தாந்தம்

அந்நுகம்

அருளாளர்கள் மொழிவனவே மந்திரங்கள் எனப்படுகின்றன. நினைப்பவரைக் காப்பது என்பது இதன் பொருளாகும். ஜெபிப்பதைவிட நினைப்பதற்கு அதிகஆற்றல் அவசியப்படுகின்றது. இத்தகைய மந்திரங்களை வழங்கியவர்கள் நிறைமொழி மாந்தர் எனப்பட்டனர். எனவே இவ்வாறான தகுதிகளை பல மந்திரங்கள், நூல்கள் கொண்டிருப்பினும். உள்ளடக்கப் பெறுதியும், உருவாக்கியோர் தகுதியும் கருதி திருமூலரின் மந்திரமாலை எனும் நூல் மட்டுமே “திருமந்திரம்” என அழைக்கப்படும் தமிழ்நூலாக அமைவது அதன் சிறப்பையும், தனித்துவத்தையும் காட்டுகின்றது “பந்தமுறும் மந்திரங்கள் பதினொன்றும் ஆதலினால் அந்தமுறை நான்கினொடும் முறை பதினொன்றாக்கினார்” என்கின்றது திருமுறை கண்ட புராணம். முதலேழு திருமுறைகளை மட்டும் சொல்லும்போது அவை சப்தகோடி மந்திரங்கள் எனப்பட்டன. பின்பதினொரு திருமுறைகளை சொல்லும்போது அவை பஞ்சப்பிரம்ம, ஷடங்க மந்திரங்கள் 11 எனப்பட்டன. அவ்வகையில் பத்தாம் திருமுறையாகிய திருமந்திரம் நேத்திர மந்திரத்துக்கு ஒப்பானது எனப்படுகின்றது. நேத்திரம் என்பது கண் ஆகும். இறைவனுக்கு மூன்று கண்கள் கூறப்படுகின்றன. வலதுகண் சூரியன், இடது கண் சந்திரன், நெற்றிக்கண் அக்கினி எனும் நெருப்பு - அதுவே ஞானக்கண் ஆகும். புருவமத்தியில் இருப்பது. முருகனை ஆக்கியதும், மன்னமதனை

அழித்ததும்படி ஆக்கவும், அழிக்கவும் (ஒடுக்கவும்) கூடியது. மனிதருக்கும் மூன்று கண்கள் உண்டு. மூன்றாவது கண் பிராணாயாமம் வழி ஆரம்பித்து யோகமுயற்சியால் திறக்கப்படக் கூடியது. இதனடிப்படையிலே திருமந்திரம் தோத்திரசாத்திர நூல் எனப் போற்றப்பட்டாலும் அதுமுக்கியமாக அது யோகநூல் என்றே தன்னை அடையாளப்படுத்திக் கொள்கின்றமையை அதன் பலபாடல்களின் உள்ளடக்கம் கொண்டு அறியலாம். நெற்றிக் கண்ணும், உச்சந்தலையும் (பிரம்மநந்திரம்) யோகசாதனைகளால் திறக்கத்தக்கன. எனவேதான் பத்தாவது மந்திரமான நேத்திரத்தின் குறியீடாய் பத்தாவது திருமுறையாக யோகநூலான திருமந்திரம் வைக்கப் பட்டுள்ளதை திருமுறைகண்ட புராணத்தால் விளங்கிக் கொள்ள முடிகின்றது. மந்திரம் என்றால் இரகசியம் எனவும் பொருளுண்டு எனும் அடிப்படையில் திருமந்திரத்தின் பாடல்கள் பலவற்றில் நேரடிப் பொருள் என்பதனைவிட மறைபொருளாய், குறியீட்டுப் பொருளாய், நாவலர் குறிப்பிடுவது போல செம்பொருள், குறிப்புப் பொருள் எனும் அடிப்படையில் பல பாடல்களை நாம் காணலாம். திருமந்திரம் யோகம் பற்றிய பற்பலசெய்திகளை உள்ளடக்கிய பெருநூல். யோக நெறியை சைவசித்தாந்தம் தோழமைநெறி என்கின்றது. காரைக்கால் அம்மையார், பெருமிழலைக்குறும்பர், சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் போன்றோர் சிவனடியார் வரிசையில் வைத்தெண்ணப்படும் யோகநெறி நின்றோரில் முதன்மையானவர்கள்.

“திருமூலர் திருமந்திரத்தில் கூறப்படும் சிவயோகம் தமிழ்யோக நெறியாக தனி நிலை பெற்றதாகும். “சிவயோகம்” என்றசொல் முதன்முதலில் காணப்படுவது திருமந்திர நூலில்தான். சிவயோகம் பதஞ்சலியின் அஷ்டாங்க யோகத்தின் வேறானது. மூன்றாம் தந்திரம் முழுதும் யோகம் பற்றியதே. தமிழில் யோகநெறிகளை சீராக விளக்கும் முதல் நூல் திருமந்திரம்.” என்று திருமந்திரமும் மறைபொருளும் விளக்கமும் எனும் நூலில் பா.இரத்தினவேலன் குறிப்பிடுகின்றார். திருமூலர் திருவாவடுதூறையில் அரசமரத்தடியில் இருந்து தனது சிவயோக அனுபவத்தில் திளைத்தபடி திருமந்திரத்தை பாடினார் என்பது அவர் பாடல்வழி பெறப்படுகின்றது.

“மூடங் கெடாதோர் சிகைநூல் முதற்கொள்ளில்
வாடும் புவியும் பெருவாழ்வு மன்னனும்
பீடொன் றிலனாகும் ஆதலால் பேர்த்துணர்ந்து
ஆடம்பர நூற்சிகை அறுத்தால் நன்றே”

என்று குறிப்பிட்டுள்ளார். இதன்வழி ஒருநூலாசிரியராக மட்டுமல்லாது, தானமுந்தி அனுபவித்த சிவயோகத்தை ஒரு சிவயோகியாக இருந்தபடியே திருமூலர் திருமந்திரமாக படைத்திருப்பதன் விளைவு அவரது அனுபவப் பிழிவு அனைவருக்குமான ஆற்றுகை மொழியாக மாறியிருப்பதனைக் காணலாம்.

திருமந்திரம் கூறும் சிவயோகம்.

ஆன்ம லாபமான முக்திக்கான பலவழிகளைக் குறிப்பிடும் திருமந்திரம் அவைகளில் முதன்மையானதாக சிவயோகத்தையே முன்னிலைப்படுத்துகின்றது எனலாம். இதன்படி வாழ்வியலின் வழி இம்மைக்கும், மறுமைக்குமான சிறந்த ஒழுக்கத் தீர்வாக அது சிவயோகத்தையே முன்வைக்கின்றது. அவ்வகையில் வாழ்வியல் நெறிகளுடன், மெய்யியல் தன்மையில் குறிப்பாக சைவசித்தாந்த நெறியின் அடிப்படையில் சிவயோகத்தை திருமூலர் எடுத்தியம்பியுள்ளார். அதாவது சைவசித்தாந்தம் எனும் சொல்லாடலையும், அதுசார் தத்துவச் சிந்தனைகளையும், பலவித யோகானுபவங்கள், யோக வகைகளை உள்ளடக்கிய சிவயோகத்தையும் முதன்முதல் தமிழில் கூறிய நூலாக திருமந்திரமே அமைகின்றது. இதில் கவனிக்கத்தக்கதாக சைவசித்தாந்த சொல்லாடலை முதன்முதல் சொல்லும் பாடலிலேயே சிவயோக சிறப்பையும் அவர்குறிப்பிட்டிருப்பது அதன் முக்கியத்துவத்தை உணரக் காரணமாகின்றது.

**“கற்பன கற்றுக் கலைமன்னும் மெய்யோகம்
முற்பத ஞானம் முறைமுறை நண்ணியே
தொற்பதம் மேவித் துரிசற்று மேலான
தற்பரம் கண்டுளோர் சைவசித்தாந்தரே”⁴**

என்று சைவசித்தாந்தம், சிவயோகம் ஆகிய இருவிடயங்களையும் தமிழுக்கு அதன் பொருண்மையுடன் அறிமுகப்படுத்துகின்றார் என்றே சொல்லலாம். இங்கு “கலைமன்னும் மெய்யோகம்” என்று அவர்குறிப்பிடுவது, பதினாறு கலைகளை உள்ளடக்கிய பிராசாதம் எனும் வகையுடைய உண்மைச் சிவயோகம் என்பதாகும். அவ்வகையில் கற்கவேண்டிய ஞானநூல்களை குருமுகமாக தேடிக்கற்றறிந்து, “கற்றாங்கு ஒழுகுதலுக்கு” ஏற்ப பதினாறு சந்திரகலை பொருந்திய உண்மையான, மேலான சிவயோக சாதனைசெய்து அந்த அந்த பதஞானங்களை முறைப்படி அடையப்பெற்று, சமாதிரினை கூடப்பெற்று மலங்களான மாயா, கன்ம, ஆணவ மயக்கங்கள், வாசனைகள் நீங்கப்பெற்று, மேன்மைப் பரம்பொருளான செம்பொருளாம் சிவப்பொருளை உள்ளபடி கண்டுணர்ந்துள்ளோரே சைவசித்தாந்திகள் எனத்தக்கவராவர். என்று மிகச்சிறப்பான வகையில் இப்பாடலை அமைத்துள்ளமை காணலாம். இங்கே “மெய்யோகம்” எனும் சொல்லாடல் பொதுவில் சிவயோகத்தை குறிக்கின்றது எனும்போதும், அதுவே உண்மையான யோகம் எனும் பொருளிலும், யோகசாதனைக்கு உடலின் அவசியத்தை திருமூலர் பல இடங்களில் குறிப்பிடுவதன் வெளிப்பாடாய் இங்கு மெய் - என்பது உடல் எனும் பொருளிலும் மறைபொருளாக வரும் வகையில் ஆதாரயோகமாகிய உடல் வழித்தொடங்கி யோகத்தில் ஞானமாகிய மெய்வழியான மெய்யியலையும் இச்சொல் விளக்குகின்றமை ஊன்றிக் கவனிக்கப்பட வேண்டியதாகும். இத்தகைய பின்னணியுடன் தான்கூற விளையும் பல்வகைமை கொண்ட யோகமுறைகள் என்பவை சிவயோகமே என்று அவரே பிரகடனம் செய்துள்ளமையும் இங்கு கவனிக்கத்தக்கது.

**“போற்றுகின்றேன் புகழ்ந்தும் புகல் ஞானத்தைத்
தேற்றுகின்றேன் சிந்தை நாயகன் சேவடி
சாற்றுகின்றேன் அறையோ சிவ யோகத்தை
ஏற்றுகின்றேன் எம் பிரான்ஓர் எழுத்தே”⁵**

போற்றி புகழ்ந்து துதிக்கின்றேன். சிவஞானத்தின்வழி உள்ளத்துள்ளுறையும் இறைவன் திருவடியே துணைஎன்று தெளிந்தேற்றுகின்றேன் என்றும் அத்தகைய சிவயோக வழியையே நான் உங்களுக்கு கூறுகின்றேன் என்றும் அச்சிவயோக வழிபாட்டை நீங்களும் அறிய இறைவனின் ஓரெழுத்து மந்திரத்தை உங்கள் உள்ளங்களிலும் ஏற்றுகின்றேன் உணருங்கள் என்பதாக அவரது இந்தச் சிவயோகப் பிரகடனம் அமைகின்றது. இதனையே “பற்றும் பற்றறுத்து அதனுங்குற்ற உம்பர், உம்பரின் உய்த்து வம்பறு சிவனிடத்து இயைம் செய்க, செய்தல் அவமில்....” என்று வாக்கீசமுனிவர் ஞானாமிரத்தத்தில் தெரிவிக்கின்றார். இவ்விதமாக சைவசித்தாந்தம் பற்றியும், அதில் சிவயோகம் பற்றியும் அறிமுகப்படுத்திய திருமூலர் அதனையே சொல்ல விளைகின்றேன் எனக்குறிப்பிட்டதுடன் அடுத்து அச்சிவயோகத்தின் தன்மை பற்றி பின்வருமாறு தெளிவுபடுத்துகின்றார்.

**“சிவயோக மாவது சித்தசித் தென்று
தவயோகத் துள்புக்கு தன்னொளி தானாய்
அவயோகஞ் சாரா தவன்பதி யோக
நவயோகம் நந்தி நமக்களித்தானே”**

ஆன்மாவும் சித்துப்பொருளாகும் எனினும் அது தானே அறியும் தன்மை இல்லாமையால் அனைத்தையும் தானே அறியும் சிவத்துடன் ஒப்புநோக்கலில் தானும் அசித்தே என்பதனை உணர்ந்து தவயோகவழி ஏகமாந்தன்மையினுள் மிகச்சென்று சிவனது அருளொளியைத்

தானாகப்பெற்று பிறபொருளைச் சார்தலாகிய பயனில்லாத சேர்க்கைகளில் செல்லாதவாறு, மிகுகின்ற அன்பினால் விளைச்சலாகின்ற சிவபோகத்தினைத் தருகின்ற புதியதோர் யோகமே சிவயோகம் ஆகும். அதனையே நந்திதேவர் தனக்கருளினார் என்றவாறு இதன் பொருளை நோக்கலாம். இங்கே உலப்பொருட்சார்பை அவயோகம் எனக்குறிப்பிடும் திருமூலர் சிவப் பொருட்சார்பை சிவயோகம் என்கின்றார். சிவயோகக்கலை என்பது முற்தொன்மை உடைய போதும் சிற்றின்பம் போல துன்பத்துடன் விரவுவதும், வரையறைக்குட்பட்டது இல்லாமையானும், அது பயிலப்பயில, எல்லையில்லா புத்தனுபவம் தருவதாலும், மெய்யியல் வழி அதனை முறைப்படுத்தி முதன் முதலில் தானே வழங்குவதாலும் இச்சிவயோகத்தை புதுயோகம் (நவயோகம்) என்றுகூறி அதனையும் நந்திதேவரே தனக்கருளினார் எனும் குருபாரம்பரியப் பேணுகையையும் குறிப்பிட்டிருப்பது முக்கியமானது. இப்பாடலின் மூலம் சிவயோகமாவது என்ன என்பது பற்றியும், அதன் மேலோட்டப்பார்வையும், பயனும் முன்வைக்கப்படுகின்றது. அதுபோல சிவயோகம் துரியநிலையில் தொடங்கி அதன்தொடர்ச்சியாய் துரியாதீதமாகி சிவபோகத் திளைப்பைத் தரும் என்பதும் கவனிக்கத்தக்கது.

வீராகமத்தின் ஞானப்பிழிவாகிய திருமந்திரத்தின் மூன்றாம் தந்திரத்தில் காணப்படும் 335 பாடல்களிலும் யோக வகைகள்வழி சிவயோகம் கூறுகின்ற அதேநேரம் ஐந்தாம் தந்திரத்திலும் மற்றும் ஏனைய அனைத்துத்துத் தந்திரங்களிலும் சிவயோக விடயங்களை தேவைக்கு ஏற்ப பற்பல இடங்களில் திருமூலர் கையாண்டுள்ளார் எனலாம். இவ்வகையில் ஞானத்தை முன்னிலைப்படுத்திய சைவநாற்பாதங்களையும் குறிப்பிடும் திருமூலர் அதில் யோகத்திற்கே அதிக முக்கியத்துவம் கொடுத்துள்ளமை அவர்நூல் வழி காணக்கூடியதாக உள்ளது. ஞானம்பற்றி குறிப்பிடும் இடங்களில் கூட அதிகம் யோகத்தில் ஞானமே அவரது வெளிப்பாடாக உள்ளது. சான்றாக, “யாங்கே எழுந்தோம் அவற்றுள் எழுந்து மிக்கு ஓங்கிவர முத்தி முந்தியவாறே” எனக்குறிப்பிடுகின்றமை கவனிக்கத்தக்கது.

“Shiva yoham: Among all yogas, this is the highest teaching which has been introduced by saint Thirumoolar. 'shiva yoham bhavam' is an auto suggestion of the sadakan, psychologically, a sadakan will-over come his inner and outer obstracles which are the real impediments on his journey. In 'shiva yoham bhavam' , 'Panchackara Japam' is main key to achive it.

Every Aatharam has a chakkara, mantra and Devtha. with the help of each mantra every aatharam will be purified. after purification of aththuwas and if a sadakan observes 'shiva joham bhavam' he will be successful in his practice. shiva yoham bhavam leads the sadakan to totallity, perfection and truth.”

என்று ஸ்ரீஉமாசங்கரானந்த சரஸ்வதி ஷிலும்ஷர் திருமூலரின் சிவயோகச் சிறப்பை குறிப்பிட்டுள்ளார். “சிவயோகியாகிய திருமூலரின் திருமந்திரம் சிவாகமங்களின் நான்கு பாதங்களையும் விரிவாக விளக்கியுள்ளதுடன், அது ஒரு யோகநூல் என்று கூறக்கூடிய வகையில் யோக பாதத்திற்கு முதன்மை வழங்கியுள்ளது.” இவ்வகையில் கருவாகும் ஆன்மா இறைவனடி சேரும் நிலையான திருவாகும் வரையான அத்தனை விடயங்களையும், (பிறவித்தொடர்ச்சி உட்பட) சிவயோக நிலையூடாக சைவசித்தாந்த அடிப்படைகளுடன் திருமூலர் முன் வைத்திருக்கின்றார்.

ஆதார, நிராதார யோகங்கள்.

சைவசித்தாந்தம் முன்வைக்கும் சிவயோகத்தன்மைகளை முக்கியமாக இரண்டு படிநிலைகளாகப் பார்க்கலாம். ஒன்று ஆதாரயோகம் மற்றையது நிராதார யோகம் ஆகும். இதனை திருவந்தியார் கூறும்போது, “ஆதாரத்தாலே நிராதாரத்தே சென்று” என்கின்றது. இதனை திருக்களிற்றுப்படியாரும்,

“ஆதார யோக நிராதார யோகமென
மீதானத் தெய்தும் விதியிரண்டும்.....”

என்று விளக்கம் தருகின்றது. ஆதார, நிராதார யோகவகையிரண்டும் மீதானமாகிய இறைவன் திருவடியை கொண்டு சேர்க்கும். ஆதாரயோகம் என்பது உடலைப்பற்றுக்கோடாகக் கொண்டு உடலில் உள்ள ஆறுஆதாரங்களிலும் இறைதிருவருவை வழிபட்டு ஒன்றுதலாகும். இதனை வடமொழியில் “சாலம்பயோகம்” என்பர். சாலம்பம் என்பது பற்றுக்கோடுஆகும். நிராதாரமென்பது இறைவனையே பற்றுக்கோடாக்கி ஆதாரத்தின் மேல்நிலையாயும், எங்கும் இறைநிலைவாயும் அவ்விறையுடன் ஒன்றுதலைக்குறிக்கும். இது “நிராலம்பயோகம்” எனப்படும்.

“ஆதாரயோகத்து அதிதேவொடும் சென்று
மீதான தற்பரை மேவும் பரனொடு..”

என்று திருமூலர் குறிப்பிடுகின்றார்.

“சிவயோகத்துள்ளும், மூலாதாரம் முதல் ஐந்துஆதாரங்களில் நின்றல் தவயோகமும், ஆக்கை முதலியவைகளில் நின்றல் அருள்யோகமும், துவாதசாந்தத்தை அடைதல் ஆனந்தயோகமுமாம்”¹⁴ எனும் அருணைவடிவேல் முதலியார் கருத்து நோக்குதற்கு உரியது.

இதுபோலவே நிராதாரயோகம் எனும்போது ஆதாரயோக தொடர்ச்சியாய் தலைக்குமேல் பன்னிரு விரற்கட்டைக்குமேல் பரையுடன், பரனைத்தரிசிக்கும் நிலை என்றும் அதுபோல காணுமிடமெல்லாம் சிவக்காட்சி காணும் பக்குவநிலையும் உடைய தன்மை எனப்படுகின்றது. இதனை பிராசாதயோகம், பிரணவயோகம், மந்திரயோகம் எனவும் அழைப்பர். இவ்வகையில் ஆதாரயோகத்தில் சாதனை செய்ய தொடங்கி அதில் முதிர்ச்சியடைந்தபின்பே நிராதார யோகம் கைக்கொள்ள முடியும். அதாவது ஆதாரயோகம் உடல்நல, மனநல வாழ்வியல் திருப்தியை நல்குமே அன்றி நிராதாரயோகமே முக்திக்கு வழிகாட்டும். இதுவே “கராங்குவிவார் உள்மகிழும் கோன்கழல்கள் போற்றி” என்பது ஆதாரயோகமாயும், “சிராங்குவிவார் ஓங்குவிக்கும் சீரோன்கழல் போற்றி” என்பது நிராதாரயோகமகவும் மணிவாசகாரால் முன்வைக்கப்பட்டுள்ளது. எனவே சிவயோக சாதகர் ஒருவர் முதலில் தன்னுணர்வு, தன்னிறைவு கொண்டே இறையுணர்வு, இறைநிறைவு காணமுடியும் என்பது திருமூலரின் சிவயோக சாதனை விளக்கமாகின்றது.

சீவத்தியானம்

சிவயோகத்திற்கு அடிப்படையாக அமைவது சிவனை நினத்தல் எனும் “சிவத்தியானம்” ஆகும். அதாவது புலனடக்கி, மனதொடுக்கி பயின்றதன் பின் சிவநினைப்பை லயமாக்கல் சிவத்தியானம் எனப்படுகின்றது. இதனையே சிவனடியார்களுள் யோகமார்க்கத்தின் வழிதொடர்ந்தவரான சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் “நீளநினைந்தடியேன் உனை நித்தலும் கைதொழுவேன்”¹⁵ என்று குறிப்பிடுகின்றார். “நன்மார்க்கம் தானே சிவனோடு நாடலே”¹⁶ என்று திருமூலரும் அதுபற்றியே விளக்குகின்றார். “இமைப்பொழுதும் என்நெஞ்சில் நீங்காதான்”¹⁷ என்றும், “சிவனைவன் என்சிந்தையுள் நின்ற அதனால் அவனருளாலே அவன்தான் வணங்கி சிந்தை மகிழ”¹⁸ என்றும், “என்சிந்தையுள் ஊற்றான உண்ணார் அமுதே”¹⁹ என்றும் மணிவாசகர் சிவபுராணத்தில் கூறுவதும் இதனையே மெய்ப்பிக்கின்றது.

“அனன்யாஸ் சிந்த யந்தோமாம் யேஜனாப் பர்ப்பாஸாதே
தேஷாம் நித்யாபி யுக்தானாம் யோக க்ஷேமம் வஹாம்யஹம்”²³

சகல சிந்தனைகளையும் விட்டு எனக்கு அன்னியரல்லராய் என்னையே நினைத்து யாண்டும் என்னையே உபாசிக்கும் நித்திய யோகிகளுடைய யோகக்ஷேமத்தை நானே வழங்குகின்றேன். என்னும் பொருள்பட பகவத்கீதையில் கூறும் கிருஷ்ணரின் கூற்றும் இதையொத்த தன்மை வாய்ந்ததே.

சிவோஹம் பாவனை.

உயிருணர்வானது ஒருபொருளை பற்றி நிற்கையில் அப்பொருளுக்கு வேறாய் நிற்காது அதனிடத்தில் அழுந்தி அதன் தன்மையே தன்தன்மையாக கொண்டுநிற்கும். இது உயிருக்கே உள்ள இயல்பான சார்ந்ததன் வண்ணமாகும் நிலையாகும். உயிர்பாசத்துடன் கூடி பாசமாய் நின்றல் இதனாலேயே. அதுபோல தொடர்சாதனையின் விளைவாய் உயிர் சிவத்தை பற்றிநிற்கையில் சிவமாம் தன்மைபெறுகின்றது. இதுவே சிவோஹம் பாவனையாகும்.

“சத்தும் அசத்தும் தணந்தவர் தானாகி
சித்தும் அசித்தும் தெரியாச் சிவோகமாய்
முத்திஉள் ஆனந்த சக்திஉள் மூழ்கினார்
சித்தியும் ஆங்கே சிறந்துளர் தானே”²⁴

என்கிறது சிவோகம் பற்றி திருமந்திரம். “உள்ளம் பெருங்கோயில்” என்றபடி மனத்தையே கோயிலாக்கி சிவப்பரம்பொருளைச் சிந்தையில் குடிகொள்ளச் செய்து தானும் சிவமாக சிவனோடு சிவனாகக் கலந்து நிற்கும் நிலையாக இது அமைகின்றது. “சிந்தையை தேற்றிச் சிவமாக்கி பேறான பாவனை பேணி நெறிநின்றல்” என்று மேலதிக விளக்கம் தருகின்றார் திருமூலர்.

“சிவமும் உயிரும் பொருளால் இரண்டாயினும் இரண்டு என்னும் தன்மையின்றி ஒற்றுமைப்பட்டு நிற்பவை. சிவம் வியாபகமாய் மேம்பட்டுநிற்க, உயிர் அதில் வியாப்பியமாய் அடங்கிப் பிரிப்பின்றி இயைந்து நிற்பது. இவ்வாறு இருவரும் பிரிந்து நிலிவாது ஒற்றுமைப்பட்டு நிற்கின்ற நிலையை உயிர் இடைவிடாது உணர்ந்து “சிவன்நான்” எனப்பாவித்தல் வேண்டும். அவ்வாறு பன்னாள் பாவனையால் உணர்ந்து நிற்பின் பின்பு உண்மையிலேயே சிவமாம் தன்மை உண்டாவதாகும். அப்பாவனையே “சிவோகம் பாவனை” எனச் சிவாகமங்கள் கூறுகின்றன.”

என்று ஆனந்தராசன் அவர்கள் விளக்கியுள்ளார்கள். கருடமந்திரத்தின் வழி “கருடனனே நான்” எனும் தொடர் பாவனையால் கருடோகம் பாவனை நிகழ்ந்து அச்சாதகனது பார்வையால் விடம் நீங்குவது போல சிவோகம் பாவனையும் அமைகின்றது. “சித்த மலம் அறுவித்து சிவமாக்கி எனையாண்ட அத்தன்”²⁴ என்று அச்சோப்பதிகத்தில் மணிவாசகர் இந்நிலையினையே குறிப்பிடுகின்றார்.

அந்தர்யாகம்.

மேற்கூறிய சிவத்தியானமும், சிவோகம் பாவனையும் திருவைந்தெழுத்தால் நிலைபெற்று கிரியையில் யோகமாக வெளிப்படும் போது அது அந்தர்யாகம் எனும் அகவேள்வி முறைகளில் ஒன்றாகின்றது. “யோகசமாதியின் உள்ளே அகலிடம், யோகசமாதியின் உள்ளே உள்ளுளி” என்றும் திருமூலர் இவ்விடயம் பற்றி பேசுகின்றார். பூசைக்குரிய இடமாகிய இதயத்தில் உந்தியில் பிரகிருதியாகிய கிழங்கில் இருந்து எழுந்து ஆன்மதத்துவங்களாகிய எட்டங்குல நாளத்தை உடையதான அசுத்தமையை முடிச்சுடன் கூடி வித்தியா தத்துவங்கள் ஏழும், சுத்தவித்தையுமாகிய எட்டு புறவிதழ்களும், அனந்தாதி வித்தியேஸ்வரர்களாகிய அகவிதழ்களையும் உடைய

கமலாசனமாம். இக்கமலாசனத்திற்குமேல் ஈஸ்வரம், சதாசிவமாகிய இருதத்துவங்களும், கேசரமாய் மூர்த்தியாய் அமைந்திருக்கும். அதனுள் சக்தி தத்துவமாகிய பொகுட்டில் பீஜமாய் விளங்கும் சிவன் மூர்த்திமானாக நிற்பன். இவ்வாறு அறிந்து பாவனையாய் அகப்பூசை நிகழ்த்தலே அந்தர்யாகம் செய்யும் முறையாகும். ஆன்மாவில் சிவனை அர்ச்சித்தலும், அருள்வழி நின்று சிவனைத் தியானித்தலும் தொடர்ச்சியாக ஆகப்பூசனையாக மலர சிவம் விளங்கும் எனப்படுகின்றது. இவ்வகையில் சிவயோக சாதனையில் அந்தர்யாகம் என்பது உள்ளத்தில் தொடங்கி உயிரில் சிவலயிப்பை மேற்கொள்ளும் முறையாகும்.

அட்டாங்க யோகம்.

திருமந்திரம் குறிப்பிடும் சிவயோக வகைகளுள் அட்டாங்கயோகம் மிகமுக்கியமானது. ஏனைய யோகமரபுகளிலும் அட்டாங்கயோகம் பற்றிய விபரங்கள் உண்டெனினும் இது அவைளின் மாறுபட்டது. இது ஹட (ஹத) யோகம் எனவும் பெரும்பாலும் அறியப்படுவது. ஆதாரயோக முறைக்குள் அமையும் தன்மை உடையது. சமயத்தலைவர்கள் இதனை இராசயோகம் எனவும் குறிப்பிடுவர்.

இது எட்டு அங்கங்களை அல்லது உறுப்புக்களை உடையதால் அட்டாங்க யோகம் எனப்பட்டது. இதனை எண்வகைத்தவம் என்பாருமுளர். “எண்வகைத் தவத்தால் சிவயோகம் மேற்கொண்டவர் சிவனார் திருவருள் பெறுவர்” உடம்பும் உயிரும் கூடுவதே எமக்கு பிறப்பு இதனை “தேகயோகம்” என்பார்கள். உடம்பை விட்டு உயிர் நீங்குவதே இறப்பு இதனை “தேகவியோகம்” என்பர். தேகவியோகத்தில் முத்தி சித்திக்கவேண்டுமெனில் தேகயோகத்திலேயே அதற்கான பயிற்சியும், முயற்சியும் வேண்டும். அதுவே அட்டாங்க யோகமாகும்.

“ஹடயோகம்: உடலைத் தன்வசப்படுத்தும் வாயிலாக உயிர்ப்படக்கும் முறையைக் குறித்தது. ஆன்மயோகம்: உடலையும், உயிரையும் தனித்தனியாக உணர்ந்து பிறவற்றின் தொடர்பு தவிர்ச்செய்து ஆன்மாவாகிய தன்னை அறிந்து கொண்டு தானேயாகிய இருத்தலைச் செய்வது. ஞானயோகம்: ஆன்மா தனக்குள் இருக்கும் சிவஞானத்தைக் உணர்ந்து அதனைக் கூடி அதுவேயாயிருப்பது. சிவயோகம்: அந்த சிவஞானத்தால் சிவம் என்னும் பரம்பொருளை உணர்ந்து அந்தச் சிவமேயாக இருத்தலைக் குறித்தது.”

என்று ஐந்தாவது திருமுறை மாநாட்டு மலரில் மாணிக்கவாசக முதலியார் தெரிவிக்கின்றார். இவ்வகையில் சிவயோகத்துக்கும் ஹடயோகத்துக்குமான தொடர்புகளும், சிவயோக ஆரம்பப் படிநிலையாக ஹடயோகம் இருக்கும் நிலையையும் புரிந்து கொள்ளலாம்.

“இயம நியமமே எண்ணிலா ஆதாரம்
நயமுறு பிராணாயாமம் பிரத்தி யாகாரம்
சயமிகு தாரணை தியானம் சமாதி
அயமுறும் அட்டாங்கம் ஆவது மாமே.”²⁷

இயமம், நியமம், ஆசனம், பிராணாயாமம், பிரத்தியாகாரம், தாரணை, சமாதி என்று அட்டாங்க யோகங்களை திருமூலர் வரிசைப்படுத்துகின்றார்.

இயமம் : விலக்கினவற்றை ஒழித்தல் என்பது நியமம் என்றாகின்றது. கடல்நீர் மேகமாகி மழைப்பொழிவைத் தருவதற்கும் இயமத்துக்கும் தொடர்புள்ளது. நற்செயல்களை தொடர்ந்து செய்துவாருங்கள் என்று சிவபெருமான் நால்வர்க்கு அருளினான் என்று திருமூலர் குறிப்பிடுகின்றார். கொல்லாமை, வாய்மை, கள்ளாமை, காமமின்மை, பொறையுடைமை, உறுதியுடைமை, தயை, நேர்மை, அளவறிந்துண்டல், தூய்மை, இப்பத்தும் இயமமாகும் என்று திருமந்திரம் முன்வைக்கின்றது.

நியமம் : விதித்தன செய்தலே நியமத்தின் பாற்படும். பரத்துவத்தில் இடைவிடாதொழுகும் விருப்பம் நியமம் ஆகும். பராசக்தியைத் தன்னில் பாதியாகக் கொண்டிருப்பவன் சிவன். இவ்வுண்மையை உணர்ந்து முறைப்படி வணங்குபவன் நியமத்திருப்பவன். அகம்புறம் தூய்மை, அருள், ஊண்சுருக்கம், சிக்கனவாழ்வு, பொறுமை, செம்மை, வாய்மை,

பிரத்தியாகாரம் : புலன்களை அடக்கி மனதினை அலையவிடாது நிறுத்தி வைப்பது பிரத்தியாகாரம். பொதுவாக மனம் புறப்பொருள்களிடத்தே ஓடும். அதனை உள்முகமாகத் திருப்பினால் இருள் நீங்கி ஒளிகாணலாம்.

“கண்டு கண்டுள்ளே கருத்துற வாங்கிழற்
கொண்டு கொண்டுள்ள குணம்பல காணலாம்
பண்டு கந்தெங்கும் பழமறை தேடியை
இன்று கண்டிங்கே இருக்கலுமாமே.”³⁰

இறைவனை உணர்ந்து அவன்நினைவை உன்னல், கரைதல், உள்நோக்கல் என்பவையே பிரத்தியாகாரப் பெருமை என்கின்றது திருமந்திரம்.

தாரணை : தாரணை என்பது தரிக்கச் செய்தல் ஆகும். “பிராணாயாம த்விஷ்ட்கேன பிரத்தியாகார உதாஹத:., பிரத்யாகார த்விஷ்ட்கேன தாரணா பரிகீர்த்திதா.”³¹ என்கின்றது மகாஸ்காந்த ஸ்லோகம். அதாவது பிராணாயாமம் விதிப்படி பன்னிரண்டு செய்தால் பிரத்தியாகார ஓட்டற்ற மனம் உண்டாகும். அது பன்னெண்டு செய்யின் தாரணையாம்.

“கோணா மனத்தை குறிகொண்டு கீழ்க்கட்டி
வீணாத் தண்டுடே வெளியுறத் தானோக்கி
காணாக் கண்கேளாச் செவியென் றிருப்பார்க்கு
வாணாள் அடைக்கும் வழியதுவாமே.”³²

பிராணனுடன் மனதைப் பொருத்தி விண்ணிடைப்பார்வை செலுத்தினால், தன்னெதிரில் இருப்பதுவும் கண்ணுக்குத் தெரியாது. திறந்தேயிருந்தாலும் செவிகளெதும் கேட்காது, தாரணை ஆயுளை அதிகமாக்க உதவும்.

தியானம் : தியானமாவது ஒன்றையே உன்னுதலாம். முதல் கூறியதுபோல ஒன்றில் நிலைத்த உள்ளம், வேறொன்றிலும் சென்று பற்றாது பற்றற்றான் பற்றினையே பற்றி நிற்குமாயின் அது தியானமாம். தாரணை செய்யப்பட்ட விடயத்தில் ஒன்றியிருக்கும் நிலையே தியானம். இதனை “தத்ர பிரத்தியேகதானதாத் தியானம்”³³ என்கின்றது பதஞ்சலி சூத்திரம். சைவசித்தாந்தத்தில் சிவனை இடைவிடாது சிந்திப்பதே தியானம் என்றாகின்றது. மனதை உடலோடும், உலகோடும் இணைக்கின்ற ஆதாரங்களை விட்டு புருவ மையத்துக்கு வந்து அகமுகமாக அங்கே காணப்படும் வெளியில் நிற்பது தியானம் ஆகும்.

“வருமாதி யீரெட்டுள் வந்த தியானம்
பொருவாத புந்தி புலன்போக மேவல்
உருவாய சத்தி பரத்தியான முன்னுங்
குருவார் சிவத்தியானம் யோகத்தின் கூறே”³⁴

தாரணையில் குறிப்பிட்ட பதினாறில் நிலைத்த தியானமாவது ஒப்பற்ற புத்தி தத்துவம் புலன்களையும், அவற்றால் எய்தும் போகங்களையும், கடந்து நின்றலாம். அது உருவாகிய சக்தியை தியானித்தலாகிய பரத்தியானமும், குருவடிவாக எண்ணப்பெறும் சிவத்தியானமும் ஆகிய இவைகள் யோகத்தின் இரு கூறுகளாகும். பார்வையை மூக்கு நுனியில் வைத்துப் பிராணனை உள்ளே கும்பித்து அடக்கி அசையாமல் இருந்து தியானிக்க வேண்டும். அது தத்துவம் கடந்து ஆன்மா இறைவனுடன் ஒன்றிக்கும் நிலை. “நாதமுடிவில் நல்யோக மிருப்பது” என திருரை இதனை குறிக்கின்றார். இடைவிடாது நினைத்தல் என்பதே தியானமாம். உருவோடு கூடிய சக்தியை மேலாக எண்ணுவது பரத்தியானம். அது கடந்து ஒளிபொருந்திய சிவனை எண்ணுதல் சிவத்தியானம் எனப்படும்.

சமாதி : சமாதி நிலையில் ஜீவன் பொருந்தியிருக்க ஞானசொரூபமான சிவன் அழகிய பெருஞ்சோதியாய் வெளிப்படுவான். எல்லையில்லா பெருவெளியொளி கண்டு அதனையே மெய்யுணர்வாய் கருதியிருப்போர் புருவநடுவுச்சியில் பிராணனை கட்டிப்போடுவார்கள்.

**“மன்மனம் எங்குண்டு வாயுவும் அங்குண்டு
மன்மனம் எங்கில்லை வாயுவும் அங்கில்லை
மன்மனத் துள்ளே மகிழ்ந் திருப்பார்க்கு
மன்மனத் துள்ளே மனோலய மாமே”³⁵**

எனும் அடிகள் சமாதித்தன்மையை விளக்குகின்றன. தேடுதலற்று விழிப்பு நிலையில் இருப்பவர்கள் சிவயோகிகள். அவர்கள் பிராணனை புறஞ்செல்ல விடாது அகமுகப்படுத்தி விடுவர். சமாதிகூடுதல் என்பது இறைவன் திருவடியில் பேரன்பு கொண்ட ஒருமுக நிலை. அவர்களால் நாதவிந்து நிலையில் உள்ள சோதியை சார்ந்து நிற்க முடியும். இச்சமாதி நிலையுள்ளார்களுக்கு, ஏனைய அடிப்படையோகங்களான பக்தியோகம், கர்மயோகம், மந்திரயோகம், ஞானயோகம் என்பன எய்தப்பெறுவர். 64 கலைகளும் சித்திக்கும் எனப்படுகின்றது.

**“..... பேரொளிப்
பொற்பினை நாடிப் புணர்மதி யோடுற்று
தற்பர மாகத் தகுந்தண் சமாதியே”³⁶**

ஏனை எண்ணங்கள் விடுத்து மனமொடுங்கி மூலக்கனல் வழிச்சென்று அனைத்துப் படைப்பின் ஆதாரமான சிவனைத்தரிசித்தலே சமாதி அன்றி வேறுஎன்ன? எனும் வகையில் ஐயந்திரிபற அதனை திருமூலர் குறிப்பிடுதல் காணலாம். இந்த அட்டாங்கயோகத்துடன் அட்டாங்க யோகப்பேறு மற்றும் யோகாவத்தை என்படுகின்ற விடயமாக அதற்கு இடமான அங்கங்களான இதயம், கண்டம், நாவடி, புருவமத்தி, பிரம்மரந்திரம் எனும் ஐந்தும் அமைகின்றன. பிராணாயாமம் யோகச்சாக்கிரம் எனவும், பிரத்தியாகாரம் யோகச்சொப்பனம் எனவும், தாரணை யோகச்சமுத்தியாயும், தியானம் யோகத்துரியமாயும், சமாதி யோகத்துரியாதீதமாகவும் கொள்ளப்படுகின்றது. அட்டமாசித்திகள், கேசரியோகம், ஆறாதாரம் எனப்படும் குண்டலினீ விடயங்கள், பரியங்கயோகம், சந்திரயோகம், எழுத்தால், சொல்லால் பெறப்படுகின்ற ஞானமாகிய அசபை எனப்படுகின்ற பொன்னான மந்திர ஒலிச்சிந்தனை ஊடாக ஆதார, நிராதாரங்களில் லயித்திருத்தல் உள்ளிட்ட பல முறைகளை சிவயோகத்தின் கூறுகளாக திருமூலர் விபரிக்கிறார்.

பிராசாத யோகம்

பிராசாதம் என்பது பிரா - சிவஞானம், ஷா - கதி, தம் - தருவது எனும் அடிப்படையில் சிவஞான கதியான மோட்சத்தைத் தருவது என்று பொருள் தருவதாக சுத்தாக்யை என்னும் நூல் குறிப்பிடுகின்றது. சிவஞானத்துக்கு ஈடும் எடுப்பும் இல்லாததுபோல இந்தப்பிராசாத மந்திரமும் எல்லாவற்றிற்கும் மேலானது. பிராசாதம் கலாபேத வகைகளால் பஞ்சகலாப்பிராசாதம், அஷ்டகலாப்பிராசாதம், நவகலாப்பிராசாதம், துவாதசகலாப் பிராசாதம், ஷோடசகலாப் பிராசாதம் என முக்கிய ஐவகை உடையது எனினும் அவை இன்னும் விரிவுகொள்ளத் தக்கது.

“கோயில் என்னும் பொருளுடைய பிராசாதம் என்னும் சொல் ஈண்டுச் சிவன் வெளிப்படுத்தற் கிடமாதலாற் கோயில் போலுகின்ற ஓர் மந்திரத்தை உணர்த்துகின்ற வாசகமாய் நின்றது. பரசிவ வாசகமாகிய பஞ்சாட்சரத்தின் வீசமாக விளங்குகின்ற ஹொளம் என்னும் பிராசாதமானது முக்கலை, ஐங்கலை, எண்கலை, ஒன்பது கலை, பன்னிருகலை, பதினாறுகலை எனவகுக்கப்பட்ட கலைகளின் பேதங்களுடன் சைவாகமங்களிற் பலவாறு விரித்துக் கூறப்பட்டது.”³⁷

என்று பிராசாத சட்சலோகிக்கான விருத்தியுரையில் அதுபற்றி சிவசங்கர பண்டிதர் அவர்கள் விளக்கியுள்ளார். முக்கியமாக சைவசித்தாந்த சிவயோகம் ஏனையயோக முறைகளில் இருந்து தனித்துவமாய் வேறுபட இந்த பிராசாத யோகமே முக்கிய காரணமாகும். ஆதாரயோகத்தை பின்பற்றி சாதனைசெய்யும் ஒருவரே நிராதாரயோகமான இந்த பிராசாத யோகம் பயில அருகதையுடையோராவர். ஏனெனில் பிராசாத யோகம் இம்மைப்பயனும் கடந்து வீடுபேற்றை நல்க வல்லதாகும். “மேதாதி ஆதாரம் மீதான உண்மையே” என திருமூலர் இதனை குறிப்பிடும் அதேவேளை,

“ஒளியை ஒளிசெய்து ஓம் என்று எழுப்பி
வளியை வளிசெய்து வாய்த்திட வாங்கி
வெளியை வெளிசெய்து மேல்எழு வைத்து
தெளியத் தெளியும் சிவபதம் தானே”⁹⁸

என்று பிராசாத யோகத்தின் தனித்துவத்தை திருமூலர் மிகச்சிறப்பாக புரியவைக்கின்றார். இதனையே “உச்சிமேல் ஆறின்றிப்பாயும் அருங்குளம் ஒன்றுண்டு” என்றும் குறிப்பிடுகின்றார். இத்தகைய பிராசாதயோகம் 24 வகையானது. பிராசாதகோசரம், பிராசாதசந்தரம், பிராசாத சேகரம், பிராசாத ஸௌரம், பிராசாதம், பிராசாத பெந்தனம், பிராசாத புசங்கம், பிராசாத சந்திரம், பிராசாத கமலம், பிராசாத வித்தியாதரம், பிராசாத காந்தம், பிராசாத விஞ்ஞாதம், பிராசாத சிந்தாமணி, பிராசாத தீபகம், பிராசாத கமலானந்தம், பிராசாத புவனம், பிராசாத மஞ்சரி, பிராசாத கவசம், பிராசாத ரதனகவசம், பிராசாத கௌஸ்துபம், பிராசாத பூஷணம், பிராசாத குண்டலம், பிராசாத சூத்திரமணி, பிராசாத இருதயம் என்பன அவையாகும். இவ்வகையில் கலைப்பகுப்பின் பின்னணியில் முக்கியமானவைகளாக துவாதசகலாப் பிராசாதமும், ஷோடசகலாப் பிராசாதமும் அமைகின்றன. கலைகளின் வடிவு பிரஸ்தாரம் எனப்படும். அவ்வகையில் பிராசாத யோகம் அனைத்துமே கலைகளின் வடிவில் அமைந்தவை.

துவாதசகலாப் பிராசாதம்.

பன்னிரு கலைகளை உடையதால் துவாதசகலாப்பிராசாதம் எனப்படும். இது நான்கு வகையாகும். தூலம்,சூக்குமம், அதிசூக்குமம், மகாசூக்குமம் என்பன. பிராசாத யோகத்துள் இது தனித்துவமானது. தருமையாதீன குருஞானசம்பந்தரால் துவாதச, ஷோடச கலாபிராசாதங்களை உள்ளடக்கி சோடசகலா பிராசாத சட்கம் எனும் நூல் அமைக்கப்பட்டது. யாழ்ப்பாணத்தில் சங்கர பண்டிதரால் பிராசாத சட்சலோகிக்கான மிகச்சிறப்பான விருத்தியுரை செய்யப்பட்டது. அது துவாதச கலாபிராசாதமாகும். இவை பிராசாத யோகச் சிறப்பை விளக்கிநிற்பதுடன் அற்றுக்கான சாதனா முறைகளையும் முன்னிறுத்துகின்றன.

“துவாதச மார்க்கமென் சோடச மார்க்கமென்
அவா அறும் ஈர்ஜவகை அங்கம் ஆறும்
தவா அதுவேதாந்த சித்தாந்தத் தன்மை
நவா அகமொடு உன்னல் நற்குத்த சைவமே”⁹⁹

என்று இந்த பிராசாத கலைகளின் பங்கு பற்றி திருமூலர் குறிப்பிட்டுள்ளார். திருமந்திரத்தில் வரும் “மீதானம்” எனும் சொல்லால் பிராசாத யோக வகைகளையே அதிகம் முன்னிலைப் படுத்துகின்றன.

பன்னிருகலை எனும்போது அடிப்படையான கோஷகலையுடன் கூடிய மேதாகலை, இரசகலை, விஷகலை, விந்துகலை, அர்த்தசந்திரகலை, நிரோதிகலை, நாதகலை, நாதாந்தகலை, சக்திகலை, வியாபினி கலை, சமனைகலை, உன்மனைகலை என்பன என்று பிராசாத

சட்சலோகியில் சங்கரபண்டிதர் குறிப்பிடுகின்றார். பீஜ மந்திரத்தை அந்த, அந்த தானங்களில் படிப்படியாக சிந்தித்து சாதனை செய்தல் பற்றிய விளக்கங்கள் இப்பிராசாத யோகத்தில் வழங்கப்பட்டுள்ளன. சிவபீஜமானது குண்டலினீ எனும் பெயருடைய சுத்தமாயையில் இருந்து பிறந்து மேலெழும் நிலையை இந்த யோகமுறை விளக்குகின்றது.

ஷோடசகலாப் பிராசாதம்.

இது பதினாறு கலையாகும். பன்னிருகலையில் வியாபினி வரையான பத்திற்கு பின்னர் சமனைக்கு முன்னதாக வியோமரூபை, அநந்தை, அநாதை, அநாசிருதை எனும் நான்கும் உள்ளடக்கப்படுகின்றபோது அது பதினாறு கலையாகின்றது. இவற்றுக்குள் ஆறு சூனியத்தானங்களும் காணப்படுகின்றன. பிராசாத யோக சாதகர் ஒருவர் ஒவ்வொரு கலைத்தானங்களையும் அறிந்து சாதனை செய்யவேண்டும். இடையில் சூனியத்தானங்கள் இருப்பதனால் அவைகள் பற்றிய விளக்கங்கள் குருமுகமாக பெறுதல் அவசியமாகின்றது. இச்சாதனைகளில் உத்தாரம் அல்லது கலைகளின் முறை, அவற்றை உச்சரிக்கும் மாத்திரையளவு, ஒலிகளுக்கான வரிவடிவசிந்தனை அல்லது பிரஸ்தாரம், தத்துவ வியாபக முறை, அவற்றுக்கான வர்ணங்கள், இவைகளை தெளிவுகொள்ள வேண்டும். இதுபற்றி அருணகிரிநாதர் கூறும்போது “சந்திர சூரியர் தாமும் அசபையும், விந்து நாதமுமேக வடிவமும் தன்சொருபமதாக வுறைவது சிவயோகம்”⁴⁰ என்று குறிப்பிடுகின்றார். மூலாதாரம் முதல் நாபித்தானம் வரையான குண்டலினீ கோஷகலைத்தொடர்புடன் நாபித்தானம் முதலாக பயணிக்கும் இந்த பிராசாத நிலை ஒவ்வொரு வித ஒளியாகி நீண்டு சிரசு முடியின் பன்னிரண்டங்குலமிருந்து விளங்கும் உன்மனைக்கும் அப்பால் பரமசிவக்காட்சியைக் காணும். தெளிந்த கண்ணாடி நிறமும், சரத்காலத்து தண்ணீர் நிறமாய் அவர்வடிவமிருக்கும்.

சமனைவரையிலும் பாசத்தொடர்ச்சி இருக்கும் எனப்படுகின்றது. இக்கலைகள் பற்றி திருமூலர் திருமந்திரத்தின் மூன்றாம் தந்திரத்தில் பலபாடல்களில் குறிப்பிடுகின்றார். இக்கலைகளே பிரணவநிலையாகும். பிரணவம் ஒன்றேயெனினும் புகத்து நோக்கின் அவை அகார, உகார, மகார, விந்து, நாதமாக ஐவகையாகும். இவற்றின் நீட்சி தூல, சூக்கும, அதிகூக்கும கலைகளாகி மேலுள்ள மீதானம் வரை செல்லும். அங்கும் ஒருசூனியம் கடந்தபின் பரமசிவக்காட்சி தெரியும். தருமபுர ஆதீனத்தில் ஷோடசகலா பிராசாத பயிற்சிக்கு சிறுசிறு அறைக்குகைகளாக தனி இடம் உண்டு. அதனை “பதினாறொடுக்கம்” என்பர்.

இவ்வாறு சைவசித்தாந்த சிவயோகத்தை அதன் பலவகை யோக வழிகளை திருமூலர் தனது திருமந்திரத்தில் மிகத்தெளிவாக விளக்கியுள்ளார். அவை மெய்யில் தன்மைகளிலும், வாழ்வியல் ஒழுக்க நெறிமுறைகளிலும் மிகக்காத்திரமான பங்கை வகிக்கின்றன என்பது தெளிவு. இவ்வகையில் சிவப்பேறுக்கான உயர்ந்த மார்க்கங்களில் ஒன்றாக, ஒப்பற்றதாக சிவயோகம் கலைமன்னும் மெய்யோகமாக திருமூலரால் திருமந்திரத்தில் முன்வைக்கப்பட்டுள்ளது எனலாம்.

அடிக்குறிப்புகள்

01. அருணைவடிவேல் முதலியார், சி., 2014, திருமுலர் திருமந்திரம் 1,2,3 பத்தாம் திருமுறை, ஞானசம்பந்தம் பதிப்பகம், தருமை ஆதீனம், ப.32.
02. இரத்தின வேலன், பால., 2018, திருமந்திரத்தின் தறைபொருளும் விளக்கமும், நர்மதா, பதிப்பகம், ப.12.
03. மாணிக்கவாசகன், ஞா., 2018, திருமுலர் திருமந்திரம், உமாபதிப்பகம், சென்னை, ப.35.
04. மேலது, ப.602.
05. மேலது, ப.393.
06. சிவசக்தி வேலன், இராம., 2014, வாகீசமுனிவரின் ஞானாமிர்தம், நர்மதா, சென்னை, ப.210.
07. அருணைவடிவேல் முதலியார், சி., 2014, மு.கு.நா., ப.226.
08. மாணிக்கவாசகன், ஞா., 2018, மு.கு.நா., ப.289.
09. திருமுலர் திருமந்திரம், 1993, மு.கு.நா., ப.ஒஓஒஎஎ.
10. சந்திரசேகரம், பொ., (க.ஆ), 2017, இரண்டாவது அனைத்துலக மாநாடு ஆய்வடங்கல், யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம், ப.74.
11. முத்தப்பன், பழ., 2009, வைசித்தாந்த சாத்திரங்கள், உமாபதிப்பகம், சென்னை, ப.16.
12. மேலது, ப.59.
13. அருணைவடிவேல் முதலியார், சி., 2014, மு.கு.நா., ப.773.
14. மேலது, ப.773.
15. அருணைவடிவேல் முதலியார், சி., 2011, சுந்தரர் தேவாரம், ஞானசம்பந்தம் பதிப்பகம், தருமை ஆதீனம், ப.609.
16. மாணிக்கவாசகன், ஞா., 2018, மு.கு.நா., ப.632.
17. வெள்ளைவாரணனார், தா., மா., 2017., சொல்லிய பாட்டின் பொருள், அழகிய திருச்சிற்றம்பலமுடையான் திருக்கூடம், திருவரங்கம்.
18. மேலது, ப.31.
19. மேலது, ப.80.
20. சித்பவானந்தர், 2007, ஸ்ரீமத்பகவத்கீதை, ஸ்ரீராமகிருண தபோவனம், திருச்சி, ப.462.
21. மாணிக்கவாசகன், ஞா., 2018, மு.கு.நா., ப.607.
22. மேலது, ப.609.
23. ஆனந்தராசன், ஆ., 2017, சிவஞானபோதம் வழித்துணை விளக்கம், நர்மதா பதிப்பகம், சென்னை, ப.287.
24. சித்பவானந்தர், 2017, திருவாசகம், ஸ்ரீராமகிருண தபோவனம், திருச்சி, ப.963.
25. செல்வமனோகரன், தி., 2020, நான்மார் பாடல்கள், சேமமடு பதிப்பகம், கொழும்பு, ப.77.
26. மாணிக்கவாசக முதலியார், க., 1958, ஐந்தாவது திருமந்திர மாநாட்டுமலர், திருவாவடுதுறை ஆதீனம், ப.24.
27. மாணிக்கவாசகன், ஞா., 2018, மு.கு.நா., ப.245.
28. திருமந்திரம் மூன்றாம் தந்திரம், 1960, நமச்சிவாய மூர்த்திகள் பதிப்பகம், திருவாவடுதுறை ஆதீனம், ப.15.
29. அருணாசலம், ப., 2002, திருமந்திரக் கோட்பாடு, முல்லை நிலையம், சென்னை, ப.93.
30. தேவநாதன், சி., எஸ்., 2020, திருமந்திரம், மதிநிலையம், சென்னை, ப.69.
31. திருமந்திரம் மூன்றாம் தந்திரம், 1960, மு.கு.நா., ப.47.
32. மேலது, ப.47.
33. மேலது, ப.58.
34. மேலது, ப.59.
35. மேலது, ப.82.
36. ஆச்சார்யா, பி., எஸ்., 2003, மு.கு.நா., ப.157.
37. செல்வமனோகரன், தி., (ப.ஆ), 2018, சிவசங்கர பண்டிதம், சைவவித்தியாவிருத்திச் சங்கம், திருநெல்வேலி, ப.303.
38. மாணிக்கவாசகன், ஞா., 2018, மு.கு.நா., ப.1101.
39. மேலது, ப.823.
40. சந்திரசேகரம், பொ., 2017, மு.கு.நா., ப.76.

திருமந்திர சாகரம்

எந்திரி. வே. சனாதனன்

உலக தொன்ம மொழியாம் தமிழில் அள்ள அள்ள வற்றாத நூல்கள் ஆயிரம் ஆயிரமாம். அவற்றில் மிகவும் தொன்மையானதும் காலத்தால் கணிப்பிட முடியாததுமான நூலாகவே திருமந்திரம் என்கிற ஒப்பற்ற நூல் விளங்குகின்றது. திருமூலர் வாழ்ந்த காலத்தை கணக்கிடுவதாக முயற்சித்து அவரது நூற்பாக்களை மூவர் பாடல்களுடனோ வேறுபல பின்னாளில் வந்த பாடல்களுடனோ ஒப்பிடுவது என்பது திருமூலரின் அறப்பணியை மட்டுப்படுத்துவதாகவே முடியும். மூலன் என்கின்ற கதாபாத்திரத்தின் உருவாக்கமே “இலகு தமிழில்” நூலை இயற்றுவதுதான் இந்த நூலின் பின்னணியும் தேவையும் தமிழருக்கான மெய்யியல் “மூலத்தை” எளிய மொழிநடையில் தருவித்தலேயன்றி வேறொன்றும் இல்லை. ஆகையால் தமிழர் மெய்யியல் நூலாகிய திருமந்திர சாகரத்தை வெறும் இறையியல் பாடல்களாகிய தேவாரங்களோடு ஒப்பிடுதல் தகுந்தது அல்ல. அதுபோல் தேவார சொற் தங்களோடு ஒப்பிட்டு காலத்தை கணிப்பிடுவதும் தவறானது, நிற்க.

இனி திருமந்திர சாகரத்தின் உட்கட்டமைப்பை எடுத்துப் பார்த்தால் அது ஒன்பது தந்திரங்களாக பகுக்கப்பட்டுள்ளது. தந்திரம் என்பது ஒரு உபாயம் அல்லது உத்தி எனக் கொள்ளப்படுகிறது. இவ்வுபாயங்கள் ஒரு மனிதனுக்கு அவனது வேறு வேறு பரிணாமங்களில் வாழ்க்கையின் பண்புகளைக் கற்று ஏற்று அவற்றின் வழியே பின்தொடர்ந்து இறுதியாக “இறைவனை சேர்தல்” என்கிற உன்னத பயணத்துக்கு உதவி புரியும். இந்த ஒப்பற்ற நிலையை தனது பாடல் ஒன்றில் “சேர்த்திருந்தேன் சிவமங்கைதன் பங்கனை.....” என்று உணர்த்தியுள்ளார். திருமந்திரத்தின் சிறப்பு எதுவென்று வினவில் அது கைச்சாத்திடப்பெற்றது என்பதே பதிலாகும். எம்முன்னோர் உரைத்தது யாதென்றால் “கண்டவர் விண்டிலர். விண்டவர் கண்டிலர்” என்பதாகும். அதாவது இறைபொருளை கண்டவர்கள் யாரும் அதைப்பற்றி உரைத்திலர். ஆனால் உரைப்பவர்கள் யாரும் கண்டிலர் என்பதாகும். ஆனால் திருமந்திர பாடல்களைப் படிக்கும் எவரும் திருமூலர் கண்டு வியந்து, அவர் அனுபவ பூர்வமாக திளைத்திருந்த சிவயோக நிலையை தாமும் அறிந்து தெளிவுறும் வண்ணம் எழுதியதைப் படித்து பூரிப்பார்கள். அந்த சிவப்பேறு உணர்வை திருமூலரே தன் பாடல்களில் கைச்சாத்திட்டிருப்பார். இதற்கு வேறும் பல பாடல்கள் சான்று பகரும். அவ்வாறே தன் மற்றுமொரு பாடலில் “உடம்பை முன்னம் இழுக்கென்றிருந்தேன் உடம்பினுள்ளே உறுபொருள் கண்டேன்.....” என்ற வரிகளோடு வெளிப்படுத்தியிருப்பார். இன்றைய இளைய சமுதாயத்தினர் சாதாரணமாக வாழ்க்கையின் தோல்வி கண்டு தம்மைத் தாமே மாய்த்துக்கொள்ளவும் முற்படுகின்றனர். அவ்வாறான சூழ்நிலையில் மேற்கண்ட வரிகளின் உண்மைத் தன்மையை உணர்ந்தவர்கள் யாரும் அவ்வாறான முடிவுகளுக்கு செல்லமாட்டார்கள்.

இதுதவிர திருமந்திரப் பாடல்கள் சிவனையும் சிவனது ஒரு பாகதந்திரையும் உமா தேவியாரையும் தன்வரிகளில் கொண்டிருந்தலை ஆங்காங்கே காணலாம். தமிழர் மெய்யியலில் இறைபொருள் ஒன்றே கடவுள் என்கின்ற கோட்பாட்டுக்கு அமைய சிவபெருமான அநுபூதி நிலையில் உணர்ந்து எழுதிய இப் பாடல்கள் வேறு கடவுளரைப் பற்றி பெரிதளவில் உரைத்தில. சிவன் பற்றிய கருதுகோட்களை சில பாடல்களில் குறிப்பிட்ட அளவில் வருணித்திருப்பது எக்காலத்துக்கும் சிவ அடையாளங்களை கண்டுணரக்கூடிய நோக்கத்தில் அமைந்ததாகும். சிவனை குறிப்பிடுமிடத்து “மாதொருபாகன், பிறை சூடியவன், பிறப்பு - இறப்பு அற்றவன்,

பேரருளாளன், அன்பே வடிவானவன், எல்லா உயிர்களிடத்தம் நிறைந்தவன் என்றவாறு அவன் குணாதியசங்கள் மற்றும் புறவுருவத்தை பாடல்களில் உணர்த்தி இருப்பார். ஆனால் இறுதியில் அவனுடன் சேர்ந்திருக்கும் தவயோக நிலையை சமாதி என்கிற பகுதிக்குள் விவரித்திருப்பார். சாதாரண மக்களும் அந்த இன்ப நிலையை படிப்படியாக அணுகும் விதத்தை கூறியதால் இவை "தந்திரங்கள்" என சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன.

இன்னொருபுறம் நமது புறவுடல் ஒழுக்கம், நெறி மற்றும் உணவுப் பழக்கங்கள், நோய் பிணிகளின் அறிகுறிகள், உடற்கூற்றியல் என்று விஞ்ஞானம் இன்று கண்டறிந்தவற்றை ஒரு தவயோகியார் தன் மெய்யறிவால் கண்டிருக்கின்றார் என்பது மா னுட அதிசயமே. புத்திரப்பேறு பற்றிய பாடல்கள் சில தம்பதியினர் எவ்வாறான மனோநிலையில் ஒன்றுகூடி புத்திரர்களைப் பெறுகின்றார்கள், எப்படிப்பட்ட புத்திரர்கள் கிடைக்கப் பெறுவார்கள் என்று லௌகீக வாழ்வியல் உன்னதங்களை விவரித்திருப்பது உணரமுடியாத இரகசியம்

இறுதியில் ஒரு வாழ்க்கைப் பயணத்தின் கடைசிக்கட்டங்களில் மனிதன் போகவேண்டிய பாதை இறைவனை சேர்வதாகும் என்பதையும், அந்த வழிகள் ஒவ்வொருவருக்கும் வேறுபட்டிருக்கு என்பதையும் எதுவெது எவரெவருக்கு ஒத்திசைவாக அமைகின்றதோ அது வழியே போவதே சாலச் சிறந்தது என்பதையும் பசுமரத்தாணிபோல உணர்த்தி நிற்பதனாலேயே இது திருமந்திர சாகரம் எனப்படுதல் பொருத்தமானதாகும். இந்த ஆனந்த சாகரத்தில் சிறுவர் முதல் பெரியவர் வரை நிதமும் ஒரு பாடல் மூலம் படித்துப் பயன்பெறுதலே தமிழாக ஒவ்வொருவரும் செய்ய வேண்டிய கடப்பாடாகும்.

அகில இலங்கை சைவ மகாசபை திருமந்திர ஆன்மிக மாநாடு - 2023 முன்னிட்டு
நடாத்திய திருமந்திர போட்டி முடிவுகள்.

இடைநிலைப் பிரிவு - பேச்சு			
32	1 ஆம் இடம்	க.அபிநயா	யாழ். விழிசிட்டி ஞானவைரவர் அ.பா, தெல்லிப்பளை
33	2 ஆம் இடம்	ஜெ. வர்ஷிகா	பத்திரகாளி அம்மன் அ.பா மருதங்குளம்
34	3 ஆம் இடம்	க.அக்சயா	யாழ் விசன் கிருஷ்ணா அ.பா, கொக்குவில்
35	4 ஆம் இடம்	ஞா. அட்சயா	யாழ் விசன் கிருஷ்ணா அ.பா, கொக்குவில்
36	5 ஆம் இடம்	ஜீ. கிருஷிகா	மாவடி அ.பா, சங்காணை
மேற்பிரிவு - பாவோதல்			
37	1 ஆம் இடம்	க.ரக்ஷிக்கா	ஸ்ரீ மாமாங்கேஸ்வரர் அ.பா, மாமாங்கம், மட்டக்களப்பு
38	2 ஆம் இடம்	இ.சந்தியா	துர்க்காதேவி அ.பா தெல்லிப்பளை
39	3 ஆம் இடம்	சி.நிவேதிகா	கலைமகள் அ.பா சுழிபுரம்
40	4 ஆம் இடம்	ஜெ. தரணிகா	சிவன் அ.பா தெல்லிப்பளை
41	5 ஆம் இடம்	சி.ஜஷானி	கல்லடி சித்தி விநாயகர் அ.பா, மட்டக்களப்பு
42	5 ஆம் இடம்	வி.இலக்கியா	துர்க்காதேவி அ.பா தெல்லிப்பளை

மூலன் உரை செய்த மூவாயிரம் தமிழ்

சிவத்திரு. தென்னாடு நிலவன்

தென்னாடு இதழ் ஆசிரியர்

தென்னாடு செந்தமிழ் ஆகம சிவமடம் - கொக்குவில்

சிவனாடு ஓக்கும் தெய்வம் தேடினும் இல்லை
அவனாடு ஒப்பார் இங்கும் யாவரும் இல்லை
புவனம் கடந்தன்று பொன்னொளி மின்னும்
தவனச் சடைமுடித் தாமரையானே

திருமூலர் பெருமகனார் உரை செய்த மூவாயிரம் தமிழே திருமந்திரம். திருமூலர் இதற்கு இட்ட பெயர் “திருமந்திர மாலை”, “தமிழ் மூவாயிரம்” என்றும் குறிப்பிடுகின்றனர். பரம்பொருளின் திருவருள் பெற்ற திருமூலர் பெருமான் அருளிய திருமந்திர மாலை, பன்னிரு திருமுறைகளில் பத்தாவதாக வைத்து போற்றப்படுகின்றது.

திருத்தொண்டர் புராணத்தில் சேக்கிழார் பெருமான் திருவாக்கின்படி திருமூலநாயனார் இந்நிலவுலகில் பன்னெடுங்காலம் சிவயோகத்தில் அமர்ந்து, ஆண்டுக்கு ஒரு செய்யுளாக 3000 செய்யுட்களை இயற்றினார். அங்ஙனம் இயற்றப்பட்டதே திருமந்திரம் என்னும் ஆகம நூல் என்பார். இதனை ஏற்றுக்கொள்ளும் வகையிலேயே திருமூலரின் திருமந்திர மாலை அமைகிறது.

“தப்பிலா மன்றில் தனிக்கூத்துக் கண்டபின்
ஒப்பில் எழுகோடி யுகம் இருந் தேனே”. (திருமந்திரம் - 74)

“இருந்தேன் இக்காயத்தே எண்ணிலிகோடி
இருந்தேன் இராப்பகல் அற்ற இடத்தே”. (திருமந்திரம் - 80)

திருமூலர் உலகுக்கு வழங்கிய சிந்தனைக் கருத்துக்கள் பல. அதில் சிலவற்றை சான்றாக குறிப்பிடலாம். “அன்பு சிவம் இரண்டு என்பர் அறிவிலார்” என்று அன்பினால் இறைவனை வழிபட வேண்டும் என்பதை மிகச் சிறப்பாக முழங்கியுள்ளார்.

“ஒன்றே குலமும் ஒருவனே தேவனும்
நன்றே நினைமின் நமன் இல்லை” என முழங்கினார்.

என்றும் நெஞ்சில் நிறுத்தி வாழ்வில் பின்பற்றத்தக்க உயர்ந்த நெறிகள் பலவற்றை உள்ளடக்கியது திருமந்திரம் என்று குறிப்பிட்டோம். சில பகுதிகள் வருமாறு:

யான் பெற்ற இன்பம் பெறுக இவ்வையகம் (85)
ஆர்க்கும் இடுமின் அவர் இவர் என்னன்மின் (250)
உள்ளம் பெரும் கோயில் உன் உடம்பு ஆலயம் (1823)

இவ்வாறு அவரின் தத்துவங்களை குறிப்பிட பக்கங்கள் போதாது.

பன்னிரு திருமுறைகள் சைவசமயத்தின் உயிர் நாடியாக விளங்குகின்றன. பத்தாவது திருமுறையாகிய திருமந்திரம் சைவ சமயத்திற்கான சித்தாந்தத்தைத் தெளிவாக எடுத்துத் தருகின்றது என்பதும் அறிஞர்களால் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டதாகும். இறைவன் இறைவிக்கு அருளிச் செய்த சிவாகமங்களின் பொருளை, சாரத்தை திருமூலர் தமிழில் வகுத்துத் தந்தார் என்பதற்கான சான்றுகள் திருமந்திரப் பாடல்கள் மூலமாகவே கிடைக்கின்றன.

பின்னை நின்று என்னை பிறவி பெறுவது
முன்னை நன்றாக முயல்தவம் செய்கிலர்
என்னை நன்றாக இறைவன் படைத்தனள்
தன்னை நன்றாகத் தமிழ்ச் செய்யு மாறே. - (81)

மாலாங்கனே இங்கு யான்வந்த காரணம்
நீலாங்க மேனியள் நேரிழை யானொடு
மூலாங்கமாக மொழிந்த திருக்கூத்தின்
சீலாங்க வேதத்தைச் செப்பவந்தேனே. - (77)

திருமூலர் சைவ சித்தாந்த வித்தகராக மட்டுமின்றி ஓர் தலைசிறந்த சித்தபுருடராகவும் விளங்கியிருக்கிறார். சிவமாம் பரம்பொருள் ஒன்றே என்பது சித்தர்கள் கண்ட உண்மையாகும். சித்தர்கள் சிவமென்கின்ற ஒரே உண்மையைப் பற்றிய அனுபவத்தை, உணர்வினை எடுத்துக் கூறுகிறார்கள். அவர்களுடைய உள்ளத்தில் சுத்த சிவம் எங்கும் எப்போதும் தோய்ந்து நிற்கின்றது. தங்களுடைய மனவெளியிலே சிவமெனும் பரம்பொருள் என்றும் கலந்த நிலையில், ஐம்புலன்களால் தூண்டப்படும் உணர்ச்சிகளை முழுமையாக அடக்கியவர்களாகத் தானென்கின்ற தன்மையை அறவே ஒழித்து வாழ்ந்து வருபவர்கள் சித்தர்களாவார்கள். சிவத்தில் திருவருள் அமுதத்தைத் தம்முள்ளேயே பெறுகின்றனர். மனமும் சித்தமும் அந்தக்கரணங்களும் சிவ நிலைவில் ஒடுங்கியிருத்தல் காரணமாக ஒப்பற்ற யோக நிலையில் இருக்கின்றனர். அந்த நிலையின் அருமையாக எடுத்தியம்புகின்றார் மூலர் பெருமான்.

“தூங்கிக்கண் டார்சிவ லோகமும் தம்உள்ளே
தூங்கிக்கண் டார்சிவ யோகமும் தம்உள்ளே
தூங்கிக்கண் டார்சிவ போகமும் தம்உள்ளே
தூங்கிக்கண் டார்நிலை சொல்வதெவ் வாரே”. -(திருமந்திரம் - 129)

திருமூலருடைய காலம் இன்றும் சரிவர வரையறுக்கப்படாத காரணத்தினால் திருமந்திரத்தில் காணப்படும் பல சமய ஆன்மீகக் கருத்துகள் உணர்வுகள் எத்துணை பழமையானவை என்று கூற இயலவில்லை. குறிப்பாகப் பேராசிரியர் அ.ச.ஞானசம்பந்தன் அவர்களுடைய மிகச் சிறந்த பெரிய புராண ஆய்வு நூலில் திருமந்திரம் எவ்வாறு பத்தாம் திருமுறையாக வைக்கப்பட்டது என்கின்ற வினாவை எழுப்புகிறார். பத்தி இயக்கத்தின் தலைவர்களாகிய ஞானசம்பந்தர், அப்பர், சுந்தரர், மாணிக்கவாசகர் போன்ற அருளாளர்களுடைய தோத்திரப் பகுதிகளுக்கிடையே திருமந்திரம் வைக்கப்பட்டுள்ளது எவ்வாறு என்று மேலும் ஆராய வேண்டும் என்கிற கருத்தையும் பேராசிரியர் அ.ச.ஞானசம்பந்தன் அவர்கள் முன் வைக்கின்றார்கள். சைவ சமய அறிஞர்கள் இந்தப் பிரச்சினையை மேலும் ஆராயலாம். அதற்கான வாய்ப்புகள் நிறைய உண்டு.

பழந்தமிழ் நாட்டில் 6, 7ஆம் நூற்றாண்டுகளில் திருமுறை ஆசிரியர்களான திருமூலர், திருஞானசம்பந்தர், திருநாவுக்கரசர், சுந்தரர் ஆகிய பெருமக்கள் தோன்றிச் சைவசமயத்தை வளர்த்தார்கள். பிற சமய வழிபாடுகள், கொள்கைகள் சைவ சமயப் பெரியார்களால் வெற்றி காணப்பெற்றுச் சைவம் தழைத்தோங்கியது.

இக்காலக் கட்டத்தில் தோன்றியவைகளே திருமுறை இலக்கியங்கள் ஆகும். திருமுறைகளில் காலத்தால் முந்தியது காரைக்கால் அம்மையாரின் பாடல்கள் என்றாலும் நூல் வடிவில் திருமந்திரம் முதன்மை பெறுகிறது. 6ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதியில் திருமூலரால் பாடப்பெற்ற பாடல்கள் திருமந்திர நூலாகத் தொகுக்கப்பட்டன. அதனையடுத்து 7ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த திருஞானசம்பந்தர், திருநாவுக்கரசர், சுந்தரர் ஆகியவர்கள் பாடிய தேவாரப் பாடல்கள் முதல் ஏழு திருமுறைகளாகத் தொகுக்கப்பட்டன. பின்னர் 9ஆம் நூற்றாண்டில்

வாழ்ந்த (கால வேறுபாடு உண்டு) மாணிக்கவாசகரின் திருவாசகம், திருக்கோவையார் இரண்டும் எட்டாம் திருமுறையாகத் தொகுக்கப்பட்டன. இவ்வாறு இருக்கையில் திருமந்திரத்தை பத்தாம் திருமுறையாக தொகுக்கப்பட்டிருப்பது கேள்வியாகவே உள்ளது.

எனவே 6ஆம் நூற்றாண்டு முதல் 9ஆம் நூற்றாண்டுவரை இடைப்பட்ட காலத்தைத் திருமுறைக் காலம் எனக் கூறுவர். இந்நூற்றாண்டில் சைவ சமயம், சிவவழிபாடு ஆகியவை தமிழகத்தில் மிகுந்த செல்வாக்குப் பெற்றிருந்தன. சைவத் திருக்கோயில்களும், திருவிழாக்களும் உன்னத நிலையில் இருந்தன.

ஆனால் இன்றைய நாட்களில் இளம் சைவ அடியார்கள் என்பது கேள்விக்குறியாவே உள்ளது. அதனை நிவர்த்தி செய்யும் முகமாகவே தென்னாடு செந்தமிழ் ஆகம சிவமடம் செயற்படுகின்றது. குறிப்பாக பார்த்தல் தென்னாடு ஆசிரியர்கள் ஆகட்டும், தென்னாட்டினுடைய சைவ மாணவர் சபை நிர்வாகத்தினர் ஆகட்டும் அனைத்திலும் இளையோர்கள் நின்று செயற்படுகின்றமை போற்றுவதனுக்குரியதாகும். இவ்வாறு இளையோர்கள் சைவம் வளர்க்கும் பணியில் முன்வர வேண்டும்.

திருமந்திரத்தை முன்வைத்து அகில இலங்கை சைவ மகா சபையினர், யாழ் பல்கலைக்கழக சைவ சித்தாந்த துறையுடன் இணைந்து ஏற்பாடு செய்கின்ற “திருமந்திர ஆன்மீக மாநாடு” பாராட்டத்தக்கத்தகும். மூலன் உரை செய்த மூவாயிரம் தமிழுக்கு இவ்வாறான மாநாடு கட்டாய தேவையாகும். சைவ மகா சபையினரின் இச்செயற்பாடானது ஓர் சிறந்த எடுத்துக்காட்டாக அமைகின்றது. இவ்வாறான சிவப்பணிகளை அனைத்து சைவ அமைப்புகளும் முன்னெடுத்து செய்ய, யான் பெற்ற இன்பம் பெறுக இவ்வையகமே என்று எம்பெருமான் எம் சிவப்பணி வளர்ந்திட திருவருள் புரிவாராக.

“என்னை நன்றாக இறைவன் படைத்தான்
தன்னை நன்றாகத் தமிழ்ச் செய்ய மாறே”

அகில இலங்கை சைவ மகாசபை திருமந்திர ஆன்மீக மாநாடு - 2023 முன்னிட்ட
நடாத்திய திருமந்திர போட்டி முடிவுகள்.

மேற்பிரிவு - பேச்சு			
43	1 ஆம் இடம்	க.கவிஷ்மிகா	கருணாகரப் பிள்ளையார் அ.பா ஏழாலை.
44	2 ஆம் இடம்	ஜெ.ஆகீஷன்	அருள்மிகு விஸ்வநாத சுவாமி அ.பா, திருகோணமலை
45	3 ஆம் இடம்	நி.உதயநிதி	கிருஷ்ணா அ.பா, யாழ் விசன், கொக்குவில்
46	4 ஆம் இடம்	ச.பானுஷா	பத்திரகாளி அம்மன் அ.பா பலாலி
47	5 ஆம் இடம்	சோ நிலஸ்ரன்	பலாச்சோலை ஞானலிங்கேச்சரர் அ.பா வந்தாறுமூலை

திருமந்திரத்தின் அரசியல் சிந்தனைகள் முதலாம் தந்திரத்தை முன்னிறுத்திய ஆய்வு

இளஞ்சைவப்புலவர், இந்து தர்மாசிரியர்;
திரு.த.ஷர்மிதன் B.A.(Hons)

ஆய்வுச் சுருக்கம்

திருமந்திரம் திருமுறைகளுள் ஒன்றாகும். இதன் ஆசிரியர் திருமூலர் ஆவார். இந்நூலினதும் ஆசிரியரினதும் காலம் தொடர்பாக ஆய்வாளர்களிடையே கருத்து வேறுபாடுகள் காணப்பட்டாலும், இந்நூல் தரும் செய்திகள் மனித சமுதாயத்தின் வளர்ச்சிக்கு இன்றியமையாதவை ஆகும். இறை, அறம், அறிவியல் என்பவற்றை எடுத்துரைக்கும் இந்நூலில் அரசியல் சிந்தனைகளும் இடம்பெற்றுள்ளமை குறிப்பிடற்குரியது.

ஒரு சமூகத்தின் பொதுத் தேவைகளை நிறைவேற்றும் அதிகாரபூர்வ அமைப்பே அரசாகும். இவ்வரசு எவ்வாறு செயற்பட வேண்டும், அரசை நடாத்தும் அரசனின் தன்மைகள், நீதிப் பரிபாலனம், நிதி நடைமுறைகள் என்பன பற்றிக் கூறுவது அரசியல் சிந்தனையாகும். சுருங்கக் கூறின், ஆளும் கலை அரசியல் எனலாம். இதனை Political Thought என ஆங்கிலத்தில் கூறுவர்.

திருமந்திரம் வழிபாட்டு நூல் என்றே பலர் கருதுகின்றனர். ஆனால், இந்நூலில் அறிவியல், அரசியல் கருத்துக்களும் காணப்படுகின்றன. திருமந்திரத்தில் காணத்தகுந்த அரசியல் சிந்தனைகளை ஆராய்வதை நோக்காகக் கொண்டு விபரணப்பகுப்பாய்வு, ஒப்பீட்டாய்வு ஆகிய ஆய்வு முறைமைகள் இவ்வாய்வில் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

அரசியல் சிந்தனைகள் திருமந்திரத்தின் முதலாம் தந்திரத்தை முன்னிறுத்திய ஆய்வு எனும் இவ்வாய்வு அரசனின் இலட்சணம், அரசனின் கடமை, அரச நீதி, அரச நிதி எனும் தலைப்புகளில் ஆராயப்படுகின்றது. இவ்வாய்வின் ஊடாக திருமந்திரத்தில் காணப்படும் அரசியல் சிந்தனைகள் அடையாளங் காணப்படுவதுடன், இத்துறைசார் விரிவான ஆய்வுகளுக்கு அடித்தளம் இடப்படுகின்றது.

திறவுச் சொற்கள் : திருமந்திரம், திருமூலர், அரசியல், அரசன், அரசநீதி

1.0 அறிமுகம்

திருமந்திரம் திருமுறைகளுள் ஒன்றாகும். இதன் ஆசிரியர் திருமூலர் ஆவார். இந்நூலினதும் ஆசிரியரினதும் காலம் தொடர்பாக ஆய்வாளர்களிடையே கருத்து வேறுபாடுகள் காணப்படுகின்றன. திருமூலர் கி.பி.5 ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்தவர் என்பர் அறிஞர். திருமூலரைப் பற்றி சுந்தரமூர்த்தி நாயனார், நம்பியாண்டார் நம்பி, சேக்கிழார் ஆகியோர் தமது நூல்களிலே கூறியுள்ளமையினால், திருமூலர் இவர்கள் காலத்திற்கு முன் வாழ்ந்தவர் என்பது தெளிவு.

திருமந்திரம் பத்தாம் திருமுறையாக விளங்குகின்றது. திருமந்திரமாலை, தமிழ் மூவாயிரம், தமிழாகமம் என அறியப்படும் இந்நூலில், மூவாயிரம் பாடல்கள் உள்ளனவாயினும், பதிப்பு விகற்பங்களால் பாடல் எண்ணிக்கையில் வேறுபாடுகள் காணப்படுகின்றன. இது ஒன்பது

தந்திரங்கள் 232 அதிகாரங்கள் கொண்டதாகத் தொகுக்கப்பட்டுள்ளது. திருமந்திரமானது பொருள் ஆழமும் இனிமையும் உடையதாகத் திகழ்வதுடன், இகபர பயன் தரவல்லதாகக் காணப்படுகின்றது. சைவநெறியின் மரபுகளை எடுத்துரைக்கும் ஞானநூலான இதில், அரசனின் இலட்சணம், அரசனின் கடமை (நீதியான அரசாட்சி), அரச நிதி சேகரிப்பு முறைமை முதலான அரசியல் சிந்தனைகள் இடம்பெற்றுள்ளமை குறிப்பிடற்குரியது.

அரசியல் தொடர்பான சிந்தனைகள் கி.மு.4 ஆம் நூற்றாண்டிற்கு முன்னர் கிரேக்கத்தில் முளையிட்டதாகத் தெரிகிறது. அரசியல் தொடர்பான முக்கிய ஆக்கமாக கிரேக்கத்தின் தத்துவஞானியான பிளேட்டோவின் குடியரசு (The Republic) எனும் நூல் திகழ்கிறது. இதில் மெய்யியலாளர்களின் அரசாட்சி பற்றி விபரிக்கப்படுகிறது. இத்தகு அரசியல் சிந்தனை மரபினை திருமந்திரத்திலும் காணலாகிறது. தற்கால அரசியல் சிந்தனைகளுடன் இனங்காணத்தக்க அரசியல் சிந்தனைகள் திருமந்திரத்திலும் இடம்பெற்றுள்ளன. அரசனின் இலட்சணம் (அரசனின் தகைமை), அரசனின் கடமை, அரச நீதி, அரச நிதி போன்ற பல கருத்துக்கள் இடம்பெற்றுள்ளன.

2.0 திருமந்திரத்தில் அரசியல் சிந்தனைகள்

திருமந்திரத்தின் முதலாம் தந்திரத்தில் வரும் இராசதோடம் (அரசாட்சி முறைமை) எனும் தலைப்பின் கீழ்வரும் 237-246 வரையான பத்துப் பாடல்களில் அரசியல் சிந்தனைகள் இடம்பெற்றுள்ளன.

2.1 அரசனின் இலட்சணம்

அரச ஊர்தியின் சாரதி அரசன் ஆவான். ஆகவே அரசன் பல்வேறு தகைமைகளைக் கொண்டிருத்தல் அவசியமாகிறது. பொதுவாக அரசன் நல்லொழுக்கமும் தெளிந்த அறிவும் உடையவனாக இருக்க வேண்டும் என்பது வலியுறுத்தப்படுகிறது. திருமந்திரத்தில் 237,243 ஆகிய பாடல்களில் அரசனின் இலட்சணம் பற்றிக் கூறப்படுகின்றது. அரசொன்று (நாடு) செழித்து வளர வேண்டுமாயின் அந்நாட்டை ஆளும் ஆட்சியாளன் சிறந்தவனாக இருக்க வேண்டியது அவசியமாகும். அரசன் தம் நாட்டில் அறநெறி தாழாது காத்து நீதி வழியில் ஆட்சி செலுத்தும் போது நாடு செழிப்படைகிறது. அவ்வாறு இல்லாத வேளையில் நாடு அழிந்து அரசனும் பாழ்படும் நிலை ஏற்படுகிறது என்பது திருமந்திரத்தின் கருத்தாகும். ஆகவேதான் அரசன் அறிவுடையவனாக இருத்தல் அவசியம் என்கிறது திருமந்திரம்.

**“கல்லா அரசனும் காலனும் நேரொப்பர்
கல்லா அரசனின் காலன் மிகநல்லன்.”**

எனப் பாடுதல் மூலம் அரசனானவன் கல்வி அறிவு பெற்றிருத்தல் அவசியமாகும். அரச நீதிகளைக் (நீதி நூல்களை) கல்லாத அரசன் உயிரைப் பறிக்கும் காலனிலும் கீழ்மையானவன். காலன் தன் முறைமை தவறுவதில்லை. ஆனால், கல்லாத அரசனோ முறைமை தவறி நடப்பான். இதனால் நாடு நலமிழக்கும். ஆகவேதான் அரசனின் இலட்சணம் கற்றிருத்தல் அதுவே அவனுக்கு அழகு என்பதை வலியுறுத்துகின்றார் திருமூலர்.

**“கல்லார்ப் பிணிக்கும் கடுங்கோல் அதுஅல்லது
இல்லை நிலைக்குப் பொறை”**

எனத் திருக்குறளிலும் கூறப்படுதல் ஒப்புநோக்கத்தக்கதுடன், “ஒரு நாட்டின் தலைவன் என்பவன் மெய்யியல் தெரிந்த மன்னனே ஆகும்” (Republic,475c) எனும் பிளேட்டோவின் கருத்து

திருமூலரின் அரசியல் சிந்தனைகளுடன் ஒப்புநோக்கத்தக்கது. திருமூலர் திருமந்திரத்தில் கூறியுள்ள மெய்யியல் சிந்தனைகள் இதன்பாற்பட்டவையோ என்பது ஆராயப்பட வேண்டிய ஒன்றாகும்.

அரசனின் இலட்சணம் தர்மத்தின் வழி நடத்தலாகும். மறந்தும்கூட அவன் அதர்மவழி நடத்தலாகாது. இந்தப் பூமியிலுள்ள அனைத்து உயிர்களும் செய்யும் பாவ புண்ணியங்களில் இருந்து ஆறில் ஒரு பங்கு அரசனுக்கே வந்து சேரும் என்பதால் மன்னன் அறவழி தவறாதவனாக இருத்தல் வேண்டும். அப்போதே பிறரையும் அறவழியில் இட்டுச்செல்லலாம் என்கிறார் திருமூலர்.

“திறந்தரு முத்தியும் செல்வமும் வேண்டின்
மறந்தும் அறநெறியே யாற்றல் வேண்டும்.”

எனும் பாடலால் இதனை நன்கு காணமுடிவதுடன், “நல்ல சட்டங்களால் தேசம் ஆட்சி செய்யப்படுவதனை விட நல்ல மனிதன் ஒருவனால் ஆட்சி செய்யப்படுவதே சிறப்பு” எனும் அரிஸ்டோட்டிலின் கருத்தும் இங்கு ஒப்புநோக்கத்தக்கதாகும்.

2.2 அரசனின் கடமை

அரசனின் பிரதான கடமை நாட்டைக் (மக்களைக்) காப்பதாகும். திருமந்திரத்தில் 238-242 வரையான பாடல்களில் அரசனின் கடமை பற்றிக் கூறப்பட்டுள்ளது. தம் நாட்டிலுள்ள பசுக்கள், பெண்கள், அறவோர் ஆகியோருக்கு எந்தவொரு தீங்கும் நேராது பாதுகாக்க வேண்டும். அரச நீதியில் சிறு குற்றமும் வந்துவிடாமல் நடந்துகொள்ள வேண்டும். இதனைப் பின்பற்றாதவிடத்து, நாட்டின் வளம் குன்றி நாடும் கெட்டுத் தானும் கெடுவான் அரசன் என்கிறார் திருமூலர்.

“நாடோறும் மன்னவன் நாட்டில் தவநெறி
நாடோறும் நாடி அரன்நெறி நாடானேல்
நாடோறும் நாடு கெடும் மூட நன்னுமால்
நாடோறும் செல்வம் நரபதி குன்றுமே”

எனும் பாடற் குறிப்பால் இதனை அறியலாம். அரசனின் மற்றுமொரு கடமை தம் நாட்டிலுள்ளோரின் கடமைகளை ஒழுங்குபடுத்தலாகும். அவரவர்க்குரிய கடமைகளைச் செய்யப்பண்ணுதல் மன்னனின் கடமையாகிறது. அப்போதே நாடு சிறந்து மன்னனும் சிறப்பான். ஆகவேதான் பொய் வேடமிட்டு தமக்குரிய பணியைச் செய்யாது திரிபவர்களைக் கண்டறிந்து களைய வேண்டும் எனத் திருமூலர் அறிவுறுத்துகின்றார்.

“வேடநெறி நில்லார் வேடம்பூண்டு என்பயன்
வேடநெறி நிற்போர் வேடம் மெய்வேடமே
வேடநெறி நில்லார் தம்மை விறல்வேந்தன்
வேடநெறி செய்தால் வீடது வாகுமே”

எனும் பாடலில் விவசாயம், மட்பாண்டம் செய்தல் போன்று இன்னும் பல வேலைகளைச் செய்வதாக வேடம் அணிந்தவர்கள் அவ்வேலையைச் செய்யாது பொய்யாக நடிப்பர். அவர்களை இனங்கண்டு அவர்களுக்குரிய வேலையை மன்னன் செய்விக்க வேண்டும் அல்லது அவர்களை அதிலிருந்து அகற்ற வேண்டும் என்கிறார் திருமூலர். இச்சிந்தனை தற்கால அரசியலுக்கு

வேண்டப்படும் ஒன்றாகக் காணப்படுகிறது. இன்று பலரும் அரச அதிகாரிகளாக (பிற அதிகாரிகளாக) வேடமிட்டிருப்பினும் அவரவர்க்குரிய கடமையைச் செய்யாது பொய்யாக வேடம் அணிந்துள்ளனர். இவர்களாலே அரச இயந்திரம் பழுதுபடுகின்றது. அவ்வாறானவர்களைக் கண்டு அகற்றி, உரியவர்களைப் பணியில் அமர்த்தும் போது நாடு வளம் பெறும் என்பதில் மாற்றுக் கருத்திற்கு இடமில்லை. ஆகவே திருமூலரின் கருத்து தற்கால அரசியலுக்கு மிகவும் ஏற்புடையதென்பது கண்கூடு.

அரசனின் மற்றுமொரு கடமை போலி அறவோரை (ஞானியர், மதகுருமாரை) இனங்கண்டு அகற்றுதலாகும். ஆடம்பரத்தை விரும்பும் சமய குருமார்களால் நாடு வளமிழக்கும். ஆகவே அரசன் அவர்களைக் கண்டறிந்து அம்பலம்படுத்தல் அவசியம் என்கிறார் திருமூலர்.

“மூடங் கெடாதோர் சிகைநூல் முதற்கொள்ளில்
வாடும் புவியும் பெருவாழ்வு மன்னனும்
பீடொன் றிலனாகும் ஆதலால் பேர்த்துணர்ந்து
ஆடம்பர நூற்சிகை அறுத்தால் நன்றே”

எனும் பாடலால் இதனை அறியலாம்.

2.3 அரச நீதி

தர்ம வழி தவறாத ஆட்சியே அரச நீதியாகிறது. தீயோரைத் தண்டித்தல் நீதிமுறையான ஆட்சிக்கு வித்தாகும். திருமந்திரத்தில் 244-246 வரையான பாடல்களில் அரச நீதி பற்றிக் கூறப்பட்டுள்ளது. ஒரு நாட்டை நீதிமுறையில் அரசன் ஆளும் போது அந்நாட்டு மக்கள் நன்னெறியில் நடப்பதுடன், பிறரால் தம் நாட்டுக்கு தீங்கு ஏற்படும் போது போர்த் தொழில் செய்தேனும் தம்நாட்டையும் மன்னனையும் மக்கள் காப்பர் என்றும் மதி மயங்கித் தீய வழியில் திரிவோரைக் கண்டறிந்து தண்டனை வழங்கித் திருத்த வேண்டும் என்றும் தத்தம் ஒழுக்கத்தின் படி நடக்கத் தவறியவர்களைத் தண்டனை வழங்கித் திருத்த வேண்டும் என்றும் திருமூலர் கூறுகிறார்.

“தத்தம் சமயத் தகுதி நில்லாதாரை
அத்தன் சிவன் சொன்ன ஆகமநூல்நெறி
எத்தண்டமும் செய்யும் அம்மையில் இம்மைக்கே
மெய்த்தண்டம் செய்வது அவ்வேந்தன் கடனே”

எனவரும் பாடலால் இதனை நன்கு அறியமுடிவதுடன்,

“முறைசெய்து காப்பாற்றும் மன்னவன் மக்கட்கு
இறையென்று வைக்கப் படும்”

எனும் திருக்குறட்பாவும் “கொடியவர்களைத் தண்டித்தல் மன்னின் கடமையாகும்” எனும் மனுஸ்மிருதியின் கூற்றும் இங்கு ஒப்புநோக்கத்தக்கதாகும்.

2.4 அரச நீதி

அரசொன்று நல்முறையில் இயங்குவதற்கு நிதி அவசியமானதாகும். அந்நிதியானது மக்களைத் துன்புறுத்தாமல் பெறப்பட வேண்டும். அப்போதே மக்கள் மகிழ்ச்சியைத் துய்க்க முடியும். மக்களைத் துன்புறுத்திப் பெறப்படும் நிதியினால் நன்மை விளையாது என்பது அரசியல் சித்தாந்தமாகும்.

“சிறந்தநீர் ஞாலம் செய்தொழில் யாவும்
அறைந்திடில் வேந்தனுக்கு ஆறிலொன் றாமே”

எனும் பாடலில் நீர் சூழ்ந்துள்ள இவ்வுலகினில் செய்கின்ற தொழில்கள் யாவற்றிலும் ஆறில் ஒரு பங்கே (1/6) அரசனுக்குரிய வரிப் பொருளாகும் என்கின்றார் திருமூலர்.

3.0 நிறைவுரை

திருமுறைகளுள் ஒன்றாக விளங்கும் திருமந்திரத்தில் சமய, தத்துவக் கருத்துக்களைத் தாண்டி அரசியல் சிந்தனைகளும் இடம்பெற்றுள்ளன. அரசனின் இலட்சணம், அரசனின் கடமை, அரசநீதி, அரசநிதி தொடர்பான கருத்துக்கள் காணப்படுகின்றன. ஒரு நல்லாட்சிக்குத் தேவையான அரசியல் சிந்தனைகளைத் திருமந்திரம் இரத்தினச் சுருக்கமாகத் தந்துள்ளது. நவீன அரசியல் சிந்தனைகளுடன் ஒப்புநோக்கத்தக்கதும் தற்கால ஆட்சிக் கலைக்கு வேண்டப்படுவதுமான அரசியல் சிந்தனைகளைத் திருமூலர் பலநூறு ஆண்டுகளுக்கு முன்னரே கூறியுள்ளமை வியப்பளிக்கிறது.

உசாத்துணை நூல்கள்

1. திருமந்திரம்-பத்தாம் திருமுறை (1), (2016), பன்னிரு திருமுறை ஆய்வு மையம், கற்பம் பல்கலைக்கழகம், கோவை.
2. புலவர் குழந்தை, (2005), திருக்குறள்-உரை, சாரதா பதிப்பகம், சென்னை.
3. தமிழ்ச்செல்வம், இரா., (2014), “திருமந்திரத்தில் அரசாட்சி முறை”, ஆத்மஜோதி, பக்.17-20.
4. <https://www.tamilvu.org/courses/degree/a041/a0411/html/a04115|1.htm>
5. <https://www.tamilvu.org/slet/|41A0/|4130son.jsp?subid=2377>
6. <https://ta.m.wikipedia.org/wiki/பிளேட்டோ>
7. https://tamiltharsan.blogspot.com/2020/07/blog-post_9.html?m=1

“ஒன்றே சூலமாய் திருமந்திரம் காட்டும் அன்பு சிவந்திற்கு
உயிர் கொடுப்போம்”

யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழக ஸசுவசித்திரந்தித் துறையும்
அகில இலங்கை ஸசுவ மகாசபையும்
இணைந்து நடாத்தும்

திருமந்திர ஆன்மிக மாநாடு - 2023

தலைமை

கலாநிதி. பொன்னுத்துரை சந்திரசேகரம்
(தலைவர், சசுவ சித்திரந்தித் துறை,
யாழ்ப்பல்கலைக் கழகம்)

முதன்மை விருந்தினர்

திருமிகு. அம்பலவாணர் சிவபாலசுந்தரன்
(மாவட்டச் செயலர் யாழ்ப்பாணம்)

மாநாட்டு மைய உரை

கலாநிதி. அருணை.பாலநாயகன்
(ஓப்பலிவைப் பேராசிரியர், தமிழ்நாடு)

காலம் : 28.10.2023 சனிக்கிழமை
காலை 8.30 மணி

இடம் : கைலாசபதி கலை அரங்கு
(யாழ்ப்பல்கலைக்கழகம்.)

திருமுன்னிலை

சீர்வளர்சீர் சோமசுந்தர தேசிக ஞானசம்பந்த
புராணச்சாரிய சுவாமிகள்

(நல்லை திருஞானசம்பந்தர் ஆதீனம், யாழ்ப்பாணம்)

தவத்திரு. அகத்தியர் அடிகளார்

(தென்மேயிலை ஆதீனம், திருஞானமலை)

தவத்திரு. உமாயுதிசிவம் அடிகளார்

(மெய்கண்டார் ஆதீனம், கீரிமலை)

தவத்திரு. மீனாட்சிசுந்தர தம்பிரான் சுவாமிகள்

(சூருமை ஆதீன கிளைமடம், திருக்கேதீச்சரம்)

தவத்திரு. திருஞானசோதி அடிகளார்

(கிருநாவக்கரூர் ஆதீனம், நுவரெலியா)

தவத்திரு. வேலன் சுவாமிகள்

(சிவலகு ஆதீனம், நல்லூர்)

சிறப்பு விருந்தினர்கள்

சிவபூர்.சர்வேஸ்வர ஐயர் பத்மநாபன்

(பீடபதி, இந்தி கற்கைகள் பீடம் யாழ்ப்பல்கலைக்கழகம்)

மற்றும் அறங்காவலர், முன்னேச்சரம்)

செஞ்சொற்செல்வர் கலாநிதி. ஆறு. திருமுருகன்

(நிறுவனர், சிவபூமி திருமந்திரவாசக அரண்மனைகள் மற்றும்

உபதலைவர், அகில இலங்கை இந்தி மாமன்றம்)

திருமிகு. கிருஷ்ணயின்ன குணநாயகம்

(மாவட்ட இந்துகலாசாரநிலைக்கள உத்தியோகத்தர்

மாவட்டபெயலகம், மட்டக்களப்பு)

கௌரவ விருந்தினர்கள்

கலாநிதி (திருமதி) சுகந்தினி சிறிபுரானிதரன்

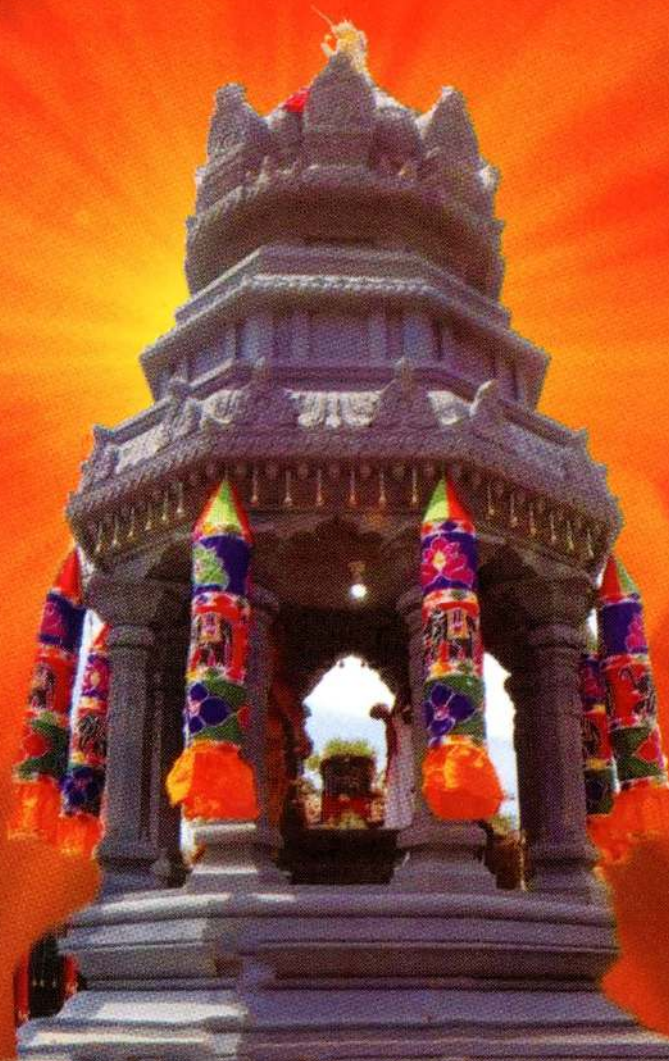
(தலைவர், இந்தி நாகரிகத்துறை, யாழ்ப்பல்கலைக்கழகம்)

திருமிகு. நாகையா வாமன்

(தலைவர், இந்தி நாகரிகத்துறை, கிழக்குப் பல்கலைக்கழகம்)

நிகழ்ச்சி நிரல்

காலை 8.30	- சிவ வழிபாட்டுடன் யாழ்ப்பல்கலைக்கழக அருள்மிகு யார்வதி உடனுவை யாமேசுவரர் திருக்கோவிலில் இருந்து மாநாட்டு மண்டபத்திற்கு வருகை தரல்	ஆழிப் 12.00	- திருமந்திர இசை அர்ச்சனை இசைத்துறை, யாழ்ப்பல்கலைக்கழகம்
காலை 8.45	- நந்திக்க கொடியேற்றல்	ஆழிப் 12.30	- சிறப்பு, கௌரவ விருந்தினர் உரைகள்
-	- மங்கள விளக்கேற்றல்	மாலை 1.00	- மதிய உபாசன இடைவேளை
-	- திருமுறை பாராயணம்	பி.பி 2.00	- திருமந்திரச் சிறப்புகரைகள் சைவப்புவைர் திருமதி சீவாணத்தேசாத் ஞானசூர்யம் (ஆலோசகர், சிவதொண்டர் திருக்கூட்டம், மட்டக்களப்பு) செந்தமிழ் சொல்லறன் ச. லலிசன் (முதலவர், கல்விபற் கல்லூரி, கோப்பாய்)
காலை 9.00	- வரவேற்புரை	பி.பி 3.00	- திருமந்திர இயலும் இசையும் திருமதி விஜயகுமார் முருகேசம்பிள்ளை (பிரதம ஆசிரியர், தூக்காத்தேவி அழிநிற்பிடசாலை)
காலை 9.05	- திருமந்திர ஆடலரங்கு (நடனத்துறை, யாழ்ப்பல்கலைக்கழகம்)	பி.பி 3.10	- திருமந்திர கருத்து பகிர்வுகள் மலையக ஆசிரிய மாணவர்கள்
காலை 9.20	- ஆதீன குருதல்வர்களின் ஆசியுரைகள்	பி.பி 3.15	- முதன்மை விருந்தினர் உரை
காலை 10.00	- சமய குருமார்களின் வாழ்த்துரைகள் சீவயூரி, கு. ஜெகதீஸ்வரக் குருக்கள் (தலைவர், சுவாதேச இந்த குருமார் ஒன்றியம்) சீவயூரி, ச.மகாலிங்கசீவக் குருக்கள் (செயலாளர், அகில இலங்கை சைவகுருமார் அர்ச்சகர் சபை) கலாநிதி சீவயூரி, ம.பாலகைலாசநாத சீர்மா (தலைவர், சமஸ்கிருதத்துறை, யாழ்ப்பல்கலைக்கழகம்) சீவாகம கலாநிதி சீவயூரி, க.வைத்தீஸ்வரக் குருக்கள் (தலைவர், அச்சுவேலி சிவநீ.ச. குமாரசாமிகுருக்கள் நினைவு அறக்கூட்டளை)	பி.பி 3.30	- யூசிஸில் வழங்கல்
காலை 10.15	- யாழ்ப்பல்கலைக்கழக துணைவேந்தர் உரை பேராசிரியர் சீவக்கொழந்து சிற்சமற்குணராசா	பி.பி 4.00-	- சைவ அமைப்புகளின் தலைவர் உரைகள் சீவத்திரு-நா.சண்முகநத்தினம் (தலைவர், அகில இலங்கை சைவமகாசபை) மேனாள் நீதிபதி, இ.வசந்ததேசனன் (தலைவர், தமிழ்ச்சைவப்பேரவை) திருமதி, சீ.க. கமலாநாதன் (தலைவர், அகில இலங்கை சைவப் புலவர் சங்கம்) மருத்துவர் ஈசானதேசிகர் க. வீரதயன் (தலைவர், சைவநெறிக்கழகம், இலங்கை) திருமதி, க. கணேசன் (தலைவர், சைவநெறிக்கூட்டம், அம்பாறை) திருமதி, சண்முகம் பாண்டுகன் (தலைவர், சைவகோதரர்கள் அமைப்பு மலையகம், மற்றும் இணைப்பாளர் திருநாவுக்கரசர் ஆதினம், நுவரெலியா)
காலை 10.30	- திருமந்திர மாநாட்டு மலர் வெளியீடு முதற்புரத் பெறுபவர் சீவமங்கை, சோதிநாயக் குருசாமி (சிவமங்கையர் அமைப்புத் தலைவி, அகில இலங்கை சைவ மகா சபை)	பி.பி 4.40	- திருமந்திர நடன அணிக்கை திருமதி, பீர்யந்தர்சன் லலிசன் வழியாங்கையில் நந்தன சேத்திரா மாணவர்கள்
காலை 10.45	- தொடக்கவரை மருத்துவர் பரா, நந்தகுமார் (பொதுச்செயலாளர், அகில இலங்கை சைவ மகா சபை)	பி.பி 5.00,	- நன்றியுரை திரு.த.சீவருபன் புத்திராதிபர், சைவமகாசபை மற்றும் பொதுச் செயலாளர், தமிழ்ச் சைவப் பேரவை
காலை 11.15	- மாநாட்ட ஆதார உரை கலாநிதி, அருணை, பாலநாவாயன் (ஓய்வறிலைப் பேராசிரியர் லோயலாக் கல்லூரி, சென்னை, இந்தியா)		

**சிவபூமி திருமந்திர அரண்மனை
ஈழத்து கொக்கப்டிச்சோலை, தான்தோன்றிச்சார் திருக்கோவில்
மப்டக்களப்டு, இலங்கை.**

Printed by : Navalar printing (pvt) ltd, 021 2231644

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org